

గ్రంథాలిక

మక్కల కుసుంధర రథ పత్రిక

కిష్ణగాడు

కీర్తి కిష్ణగాడు
IRAS

కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం

కోట్టుగూడు

అంట్రో ఫామ్యల్...వివిధ వేదన్

కోరం కిష్టేర్

IRAS

కిట్టు...కిట్టు...ఓ కిట్టు... పెద్ద గొంతుకతో ఊరంతా అరుపులు
 వినబడుతున్నాయి. కిట్టు...ఓ కిట్టు....
 ఇసుక నేలపై కూర్చుని 'దూదుంపుల్లాట' అడుతున్నాడు కిట్టు.
 'బేయీ..మీ నాయనమ్మ పిలుస్తుందిరా...' అన్నాడోకడు.
 'ఆ..ఇనబడింది..ఇంకోసారెవెల్తాసు' అన్నాడు కిట్టు.....

ఇక చదపండి.....

www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

'దూదుంపుల్లాట' లో ఇసుకని సన్నగా, పొడవుగా, ఒక మనిషి మోచేయి కంటే ఎక్కువ పొడవుగా రెండు అరచేతులలో పోగు చేస్తారు. ఒక చిన్న ఈనె పుల్లని ఒకడు ఎదుటివాడికి కనబడకుండా ఆ ఇసుకలో దాస్తాడు. రెండో ఆటగాడు తన రెండు చేతి వేళ్ళనే ఒకదానిలో ఇంకొకటి దూరిం, ఆ ఈనె పుల్ల ఎక్కడ ఉండనుకుంటాడో అక్కడ వేయాలి. సరిగ్గా పుల్ల ఉన్న చోట వేస్తే వాడు నగ్గినట్టు...

లేకపోతే మళ్ళీ ప్రయత్నించాలి. అలా ఆట నడుస్తూ ఉంది...

ఇంతలో కిట్టుని వెతుక్కుంటూ, నాయనమ్మ రానే వచ్చింది.

ఏంట్రా...

ఇందాకట్టుంచి, నోరు పడిపోయేటట్టు అరుస్తూనే ఉన్నాను... ఉలక్కుండా, పలక్కుండా నీ దారిన నువ్వు ఆడుతూనే ఉన్నావు.
అన్నం తీనకుండా ఆటలేంటి?

ఏయ్... పిల్లలూ... పోంట్రా మీరందరూ...

అని లేదుతూ కిట్టు రెక్క పట్టుకుని చటుక్కున చంకనేసుకుని, గబగబా ఇంటిపైపు నడక సాగించింది.

తెల్లువారింది...

కిట్టు ఇంకా నిద్రలేపలేదు...

ఇంతలో 'శేఖర్'గాడు వచ్చాడు... శేఖర్ గాడు కిట్టుకి బంధువు... కిట్టు ఇంటి పక్కనే వాడి ఇల్లు.

కిట్టుని కుదుపుతూ 'ఒరే... కిట్టు లేవరా' అన్నాడు శేఖర్. కట్టు నులుముకుంటూ ఏంట్రా? అన్నాడు కిట్టు... లేవరా అన్నాడు శేఖర్. 'ఓ సంగతుంది... నువ్వున్నే చూపిస్తా... చూచ్చువుగాని' అన్నాడు శేఖర్.

కిట్టు ఉత్సాహంగా లేచి, 'నడు... ఎల్లాం...' అన్నాడు.

వెళ్లూ వెళ్లూ గోడకి ఆనించిన ఇనుపరింగు, ఒక అడుగు అడుగున్నర వ్యాసం ఉన్నది(ఈ ఇనుపరింగుని ఎడ్డబండి చక్కానికి మధ్యలో, గట్టిగా చక్కాన్ని ఉంచేందుకు వాడతారు.) తీసుకుని దాని పక్కనే పెట్టిన తాటి కమ్మలో చాకచ్చంగా లోసుకుంటూ, శేఖర్ లో కలిసి ఊళ్లోకి వెళ్లాడు కిట్టు.

ఇద్దరూ కలిసి ఒక ప్రదేశానికి వెళ్లారు...

అక్కడ ఒక చిన్న ఘైదానం ఉంది. చాలా మంది పిల్లలు ఉన్నారు. అందరూ ఉత్సాహంగా ఉన్నారు...

ఏముందిరా ఇక్కడ? అని శేఖర్ ని అడిగాడు కిట్టు...

శేఖర్ కిట్టుని ఇంకా దగ్గరకు తీసుకెళ్లాడు.

అక్కడ నేల మీద నిలుపుగా ఒక 'అరటి బోద', దాలిషై అడ్డంగా ఇంకో అరటి బోద, ఒక ప్యాన్ లాగా నిలబెట్టబడి ఉన్నాయి. అవి రెండూ కిందపడిపోకుండా మధ్యలో బలమైన 'గునపం' లాంటిది ఉంది.

అడ్డంగా ఉన్న అరటి బోద పై ఆ చివరా, ఈ చివరా పిల్లలు కూర్చుని ఉన్నారు.

ఇద్దరు పెద్దవాళ్లు ఆ అడ్డుబోదను ప్యాన్ లాగా తెప్పుతున్నారు.

పిల్లలు కింద పడిపోకుండా వాళ్లే చూసుకుంటున్నారు.

పిల్లలంతా నేను... నేను... అని ముందుకు వస్తున్నారు.

కిట్టు కూడా ముందుకుపోయి... నేను... నేను... అన్నాడు.

అక్కడున్న పెద్దవాళ్లలో ఒకడు కిట్టుహైపు చూశాడు.

'పొట్టి బాలుడు, నల్లటి దేహచ్ఛయ, పుల్లల్లంటి కాళ్లూ చేతులూ, చట్టి ముక్కులో ఒంటిమీద చోక్కు లేకుండా, జారిపోతున్న నిక్కరును ఆప్యుషమ్ముడూ పైకి లాక్కుంటున్న కిట్టు...' కనిపించాడతనికి.

కిట్టుని చూడగానే ముఖం చిట్టింది, అరే... ఇందాకి కదా నువ్వు ఎక్కాపు?

మళ్లీ మళ్లీ వస్తే ఎలా? ఇంకోళ్ళకి చాన్స్^౯ ఇహావులి కదా? అన్నాడు.

'లేదండీ... లేదు...

నేను ఇప్పుడే వచ్చాను,

బరే... శేఖర్... నువ్వు చెప్పరా...' అన్నాడు కిట్టు.

శేఖర్ కిట్టుకి వత్తాను పలికాడు.

సరే... కాన్సేపాగండి అన్నాడు పెద్దవాడు.

కానేపటికి కిట్టుకి, శేఖర్ కి చాన్స్^౯ వచ్చింది.

ఆ అరటి బోధమై కూర్చుని, గిరి గిరా తెరిగేటప్పటికి కిట్టుకి ఎంతో ఆనందం కలిగింది.

ఈసారి తెరిగి ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు శేఖర్ గాడుకిట్టుని అడిగి, ఇనుపరింగు తేసుకున్నాడు. ఇద్దరూ కలిసి మాట్లాడుకుంటూ ఇంటి ముఖం పట్టారు. ఇంటి వరకూ రాగానే శేఖర్ వెళ్లి రెండు 'కచ్చిక' ముక్కలు తెచ్చాడు.

కచ్చిక ఎలా వస్తుందంటే...

పీడతో 'పిడకలు' చేసి, ఆ పిడకల్ని కాల్పగా మిగిలినదే 'కచ్చిక'. ఈ 'కచ్చిక'ని అరచేతి పై వేసి రుద్దితే 'పాడర్' అయిపోతుంది. ఆ 'పొడుం' నే కాల్చేట టూర్ పాడర్ గా భావించి దానిలో పశ్చ లోముకుంటారు. దాంతో ఇద్దరూ పశ్చ లోముకున్నారు.

ఒక తాటి ఆకును చక్కగా 'టంగ్ క్లీసర్' సైజలో కత్తిరించుకుని దగ్గరలో ఉన్న జావి దగ్గరకు పోయి ముఖం కడుకున్నారు. అక్కణ్ణుంచి బయల్డేరి, దాదాపు ఊరి చివరకు చేరుకున్నారు. అక్కడ ఎక్కువ జన సంచారం ఉండదు. చెట్లు చేమలు, పొదలు, ఒక నీటి గుంట ఉంటాయి. కాలకృత్యాలు తేర్చుకోవడానికి ఊరివాళ్ళకి అనుషైన ప్రదేశమిది.

ఇద్దరూ కలిసి ముగలి పొదలున్న చోటికి వెళ్లారు. ముగలి పొదలు, దట్టంగా కాక పల్పగా ఉండి, చెట్లులాగా ఎత్తుగా కొమ్మలు కలిగి ఉన్నాయి.

రెండు ఎదురు బదురుగా ఉన్న చెట్లను ఎంచుకుని వాటి పైకి ఎక్కు చెరో కొమ్మమీద కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ 'టాయిలెట్' పని కానిచ్చారు.

ఈలోపు దూరంగా ఎవరో తలిసిన మనిషి వస్తున్నట్లు కనిపించాడు.

కిట్టు 'కనిపెట్టి, ఒరే... శేఖర్ మీ నానోప్పున్నాడురా' అన్నాడు.

ఇద్దరూ గబగబా చెట్టుదిగి, నీటి గుంట దగ్గరకు పోయి, శుభ్రం చేసుకుని, పరిగెత్తుకుంటూ 'చెరువు' దగ్గరకు వచ్చారు.

అక్కడ కిట్టు వాళ్ళ అన్నయ్య చెరువులో స్నానం చేస్తున్నాడు. చెరువు గట్టుపైన సగానికి కట్ చేసిన లక్ష్మి సబ్బు ఉండరగా అరిగిపోకుండానూ, ఉన్నదానిని

ఎక్కువ రోజులు వచ్చేలా చేసిన ఏర్పాటు అది.

కిట్టు, శేఖర్ అదే సబ్బులో చెరువులో స్నానం చేసేశారు. అక్కడున్న టపర్ లో ఇద్దరూ తుడుచుకుని ఇంటికి బయలుదేరారు.

బడికి వెళ్ళేది ఉండా? లేదా?... పొద్దున్నే వెళ్లి, ఇప్పుడ్చా వచ్చేది...

అంటూనే కిట్టు వాళ్ల నాయనమ్మ కిట్టుగాకీ, అన్నయ్యకి ఉప్పా పెట్టి, ఒక స్థీలు గ్లాసు నిండా కాఫీ పోసి ఇచ్చింది.

కొద్దిగా ఉప్పా తీంటూ, కొద్దిగా కాఫీ తాగుతూ, అన్నదమ్ములు అల్పాహారం కానిచ్చారు.

చోక్కావేసుకుని, పుస్తకాల సంచి తగిలించుకుని బడికెళ్ళాడు కిట్టు.

కిట్టు స్కూలు ఇంటికి చాలా దగ్గర. స్కూలు గోడపై ఒక చెక్కబోర్డు ఉంది. ఆ బోర్డు మీద "ప్రభుత్వ ప్రాధమిక పారశాల, మెన్సాడ్ అగ్రహారము, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా..." అని రాసి ఉంది.

కిట్టు వాళ్ల అన్నయ్య కిట్టు కంటే ఒక క్లాసు ఎక్కువ. ఊళ్ళోళ్ళు, బళ్ళోళ్ళు వెళ్లాడు. "ఊళ్ళోళ్ళు బడి" అని పేరెందుకొచ్చిందంటే, అది ఊరి మధ్యలో ఉంటుంది గనుక. ఎక్కువ మంది మేష్టార్లు, ఎక్కువ క్లాస్ రూంలు ఉంటాయి.

కిట్టు బళ్ళోళ్ళు, ఊళ్ళోళ్ళు బళ్ళోళ్ళునూ ఐదోక్కొసు వరకే. కానీ కిట్టు బళ్ళోళ్ళు ఇద్దరే మాష్టార్లుంటారు. మొదటి మాష్టారు పేరు 'పంతులమ్మ గారు' ఈ పంతులమ్మ గారి అసలు పేరేమిటో ఎవరికి తెలియదు. తెలుసుకోవాలని ఎవరూ అనుకోరు కూడా... ఆ అవసరం

కూడా లేదు.

పంతులమ్మగారు... పంతులమ్మగారు... అని పిల్లలు, ర్రామస్తులు ఆవిడను పిలుచుకుంటారు. ఆవిడను చాలా గౌరవంగా చూసేవారు.

రెండో మాష్టారు... మాత్రం మారుతూ ఉంటారు.

ఒకసారి ఒక 'లేడి టీచర్' వచ్చింది... అమె పేరు 'కొత్త పంతులమ్మ' అని పెట్టుకున్నారు.

అమె వెల్లిన తర్వాత 'సల్యో' మాష్టారు, ఆ తర్వాత 'మూర్తి' మాష్టారు అలా...

అదెంటోగానీ పంతులమ్మగారు మాత్రం మారరు, రెండో మాష్టారు మాత్రమే మారుతుంటారు.

కిట్టు తల్లిదండ్రులిధ్దరూ గవర్నుమెంటు ఉద్యోగస్తులే. ఈ ట్రాన్స్ ఫర్ ల గొడవల్లో పిల్లల్ని ఎన్నిసార్లు అటూ ఇటూ మారుస్తాములే అని, తాత నాయనమ్ముల దగ్గర పిల్లల్ని ఉంచేసారు. ఎప్పుడన్నా సెలవుల్లో వచ్చి పిల్లల్ని చూసుకుంటారు.

కిట్టుని కూడా బళ్ళోళ్ళ చేరుస్తానన్నారు వాళ్ల నాన్నగారు. కానీ కిట్టుకి ఇంటి దగ్గర బడి అలవార్లై పోయింది. వేరే బడి, అందునా 'పెద్దబడి' అంటే భయం వేసి, ఏడ్చి, గోల చేసి ఉఱ్ఱోళ్ళ బళ్ళోళ్ళకి వెళ్లలేదు. కిట్టు బడిలో కూర్చున్నాడు.

పంతులమ్మగారు లెక్కల పారం మొదలిట్టారు. కూడికలు, లేసివేతలు, భాగశరాలు, అంతకుముందు చెప్పినవే కొద్దిపొటే అంకెల మార్పులో మళ్ళీ చెప్పారు. రెండు లెక్కలు బోర్డుమీద రాసి, మీ అంతట మీరు చేసి నాకు చూపించండి... అన్నారు. బోర్డు మీద చూసి పలకమీద రాసుకున్నాడు కిట్టు.

'పలక' ని ఇంగ్లీష్ లో 'స్నేట్' అంటారు. ఇప్పుడసలు పిల్లలు 'పలక'లే వాడటం లేదు. వాడినా అవి చాలా 'మోడర్న్^౬' పలకలు.

కిట్టువాడే పలకకి చుట్టూ చెక్క బోర్డరు ఉండి, ఆ మధ్యలో పలుచగా ఉండే 'పలక' అమర్చబడి ఉంటుంది. కిందపడితే పలక పగిలిపోతుంది.

దానిపై 'కణిక' లో రాయాలి. ఆ 'కణిక' కూడా పలకలో చేసినదే... సన్నగా, పొడవుగా ఉంటుంది. దాన్ని 'బలపం' అంటారు.

ఈ పలకలలో పిల్లలు కొట్టుకుంటూ ఉంటారు. పలకలో నెత్తిమీద కొడితే, ఆ పలక పగిలి, దాని చుట్టూ ఉన్న చెక్క బోర్డరు మెడ చుట్టూ హోరం లాగా ఉండిపోతుంది. దెబ్బతిన్నవాడికి హోని కలగకుండా ఈ హోరాన్ని తెయ్యడం ఒక పెద్ద పని.

మాస్టార్సు, విలున్నంతవరకు ఈ పనిని తమ భజస్కుండాలపై వేసుకుని, ఏడైవాడిని ఊరుకోబెడుతూ, కార్యాన్ని సాధించేవారు.

బలపాలది ఇంకో కథ...

చెపిలో బలపం దూర్ఘూనే వాడోకడు, ముక్కులో పెట్టుకుని, ఊపిరాడ్డంలేదని గోలపెట్టేవాడోకడు, బలపాలు తినేనేవాడోకడు,

ఇలా రకరకాల గొడవలు... గొడవకి తగ్గ మందు కనిపెట్టడం మాస్టారి వంతు.

లోకల్ గా ఉన్న 'అరెంపీ' డాక్టర్సు పిలిచి, జ్ఞానర్తగా ముక్కులోనో, చెవిలోనో దూరిన బలపాలను తేయించడం, బలపాలు తిన్నవాళ్ళి 'బెత్తుం' లో కొట్టడం... లాంటి అదనపు

బాధ్యతలు మాస్టార్లు స్వీకరిస్తూ ఉంటారు.

పంతులమ్మగారిచ్చిన లెక్కలు కిట్టుకి అర్థంకావడం లేదు... ఎలా చెయ్యాలో చేతకావడం లేదు.

ఈలోపు పంతులమ్మ గారు ఇంకో టీచరులో బాతాఖానీలో పడ్డారు.

లెక్కలు చేసిన పిల్లలు ఒక్కరోక్కరే పంతులమ్మగారి దగ్గరకు వెళ్లి పలకలు చూపిస్తున్నారు. ఆవిడ మాటల్లోనే ఉండి టీక్కు పెట్టి పంపిస్తున్నది.

ఒక టీక్కు పెట్టిన పలకమీద ఉన్నది యథాతథంగా కాపి కొట్టి, తేసుకువెళ్లాడు కిట్టు.

మాటల్లోనే ఉన్న పంతులమ్మగారు 'జంటూ' కొట్టారు. మళ్లీ వెనక్కి వచ్చి, ఎవడికి టీక్కు వచ్చిందో వాడిలోనే లెక్క చేయించి తేసుకువెళ్లాడు కిట్టు. ఈసారి కూడా జంటూనే...

ఎందుకిలా జరుగుతోంది? కిట్టుకి ఏ మాత్రం అర్ధంకావడంలేదు... కిట్టు లెక్కలో 'వీక్' అని పంతులమ్మగారికి తెలుసు. అందుకనే చూడుండానే జంటూ మార్పు పెట్టిందావిడ.

ఈ విషయం అర్ధం చేసుకోవడానికి కిట్టుకి కొన్ని సంవత్సరాలు పట్టింది...

పంతులమ్మగారి బాతాఖానీ అయిపోయింది. మళ్ళీ ఈలోకంలోకి వచ్చిందామే...

కిట్టు పలక చూసి, 'ఎవడు రాసాడురా ఇది' అని అడిగింది. వెంటనే రాసినపొడు భయపడుతూ చెప్పేశాడు.

"నా అంతట నేను రాయలేదండి... కిట్టు రాయమని అడిగితేనే రాసాను" అన్నాడు.

"వాడిలో రాయిస్తావురా?" అంటూ బెత్తంతో కిట్టుకి నాలుగు దెబ్బలు వడ్డించారు పంతులమ్మ గారు.

ఆ తర్వాత...

"ఎంట్రా... నువ్వు, శేఖర్ గాడు, చెట్టుమీద తప్ప అందర్లాగా నేలమీద టాయిలెట్ కి వెళ్లరేంట్రా అంటూ ఇంకో నాలుగు బెత్తం దెబ్బలు తగిలించింది.

ఈ సంగతి పంతులమ్మగారికెలా తెలిసిందో కిట్టుకి అంతుబట్టలేదు."

కిట్టు చిన్నతనంలో ఇప్పట్లోలాగా టీవీలు, వీసీయార్ లు, కంప్యూటర్లు, సెల్ ఫోన్లు, కంప్యూటర్ గేమ్ లు, ఫ్లైస్టేషన్లు లేవు. ఐమాక్స్ లాంటివి సమన్స్యే లేదు.

సినిమా చూడాలంటే పక్కనే ఘైలున్నర దూరంలో ఉన్న 'చింగిచ్చుం' లో ఒక టూరింగ్ టూకీస్ ఉంది. అక్కడికి వెళ్లాలి. చింగిచ్చుం ఊరు అసలు హేరు 'శృంగవృక్షం'. అంత స్పష్టంగా పలకలేని కిట్టు నాయనమ్మ సింపుల్ గా చింగిచ్చుం అనేది.

ఆ టూరింగ్ టూకీస్ కు బలమైన గోడలు ఉండవు. నేల, బెంచీ, చెక్క అనే మూడు తరగతులుంటాయి. నేల ఖరీదు నలబై పైసలు. ఇసుకపోసిన నేలపై తెరకు దగ్గరగా కూర్చుని చూడాలి.

ఆ తరువాత బెంచీ...

బెంచీ ఖరీదు నేలకంటే ఎక్కువ, డబ్బెపై అయిదు పైసలు... రోడ్డు పక్క టీ కొట్లులో వేసేటటువంటి బెంచీలుంటాయి.

అఖర్న కుర్చి...

'ప్ర్యాండిల్స్' ఉన్న చెక్క కుర్చిలు గానీ, మడతపెట్టే ఇనుప రేకులో చేసిన 'గాడ్జెట్' కుర్చిలుగానీ, వ్యోరు.

... దాని ఖరీదు రూపాయి పావలా.

కీట్లు, కిట్లు స్నేహితులు, ఎవరో ఒక 'పెద్దవాడిని' లోడుగా లేసుకుని. రెండో ఆటకి వెళ్లేవాళ్లపు. ఒకోగైసారి తాతయ్య నాయనమ్మలలో కలిసి వెళ్లేవాళ్లపు.

రెండో ఆట అంటే సెకండ్ షో...

కొంచెం ముందుగానే పోయి, మొదటి ఆట ఎప్పుడైపోతుందా అని ఎదురు చూసేవాళ్లపు. మొదటి ఆట అయిపోయిందనడానికి గుర్తుగా...

హో... కృష్ణో... ముకుండా... మురారి...

జయ కృష్ణా ముకుండా మురారి...

జయ గోపాల కృష్ణా ముకుండా మురారి...

అనేపాటు వేసేవారు...

అమ్మయ్య... అయిపోయిందిరా... నడవండిరా... అని ఆతృతతో పరుగులు తేసి నేల టోకెట్లు కొనుక్కుని లోపలికి వెళ్లేవాళ్లు.

సినిమా వేసే ముందు న్యాస్ రిళ్ళుని వేసేవారు. ఆ న్యాస్ ని చాలామంది ఇష్టపడే వాళ్లు. కిట్టు నాయనమ్మ న్యాస్ రిళ్ళును ఎట్టి పరిస్థితిల్లోనూ మిస్సువకుండా చూసుకునేది.

సినిమా మధ్యలో ఒకోసారి కరెంట్ పోయేది.

వెంటనే టూరింగ్ టూకీసు వాళ్లు రంగంలోకి దిగి, జనరేటరు లో గంటనేపు యుద్ధం చేసేవారు. ప్రైఫ్కులంతా ఆ యుద్ధాన్ని తీలకిస్తూ... జనరేటరు బాగవ్వాలని దేవునికి ప్రార్థనలు చేసేవారు...

జనరేటరు బాగవ్వగానే సినిమా మళ్ళీ మొదలయ్యేది.

ఈ గందరగోళంలో కిట్టు, కిట్టు స్నేహితులు నేల నుంచి బెంచి తరగతిలోకి జంప్ చేసేవారు. ఒకోసారి పట్టుబడేవాళ్లు కాదు... ఒకోసారి ఎవరైనా 'స్ట్రాక్ట్ ఆఫీసర్' గేట్ కీపర్ గా ఉంటే వీల్ని పట్టుకుని తెట్టి, నేలకి నెట్టేవాడు.

ఇంటర్వ్యూల్ సమయంలో అడ్వోకేట్ మెంట్ లు వేసేవారు.

"గోదావరి... గల... గల.., శా... హి... డక్కను... ముమ... ముమ... శా... హి... డక్కను సిగరెట్టే తాగండి"

"చేసుకు చేవ... రైతుకు రోక్కుం..."

ఇవ్వ కో ఉరువులు వేస్తే పిల్లా... తీరుగులేదు మన పంటకు మళ్లూ...

ఇలా ఉండేవి అడ్వైర్ ట్రైజ్ మెంట్ లు... "

జగన్నామిని, సువర్ష సుందరి, తాతమ్మ కల, శ్రీ కృష్ణ పాండవీయం, రంగుల రాట్చుం, ఒకటేమిటి ఇలా ఎన్నో చిత్ర రత్నాల్ని తీలకించేవాడు కిట్టు.

"కంప్యూటర్ గేములు", ప్లైస్టిప్పన్ బాబుల్లాంటి ఆటలు ఆడుకునేవారు కిట్టు, కిట్టు స్నేహితులు.

తాటి చెట్టు నుండి వచ్చే ముంజకాయల్ని చక్కగా కట్ చేస్తే చక్కాల్గా అపుతాయి.

రెండు ముంజ కాయల్ని కట్ చేసి, ఆ రెండింటికి సరిగ్గా మధ్యలో ఒక చిన్న కర్పులో కలిపితే, జిమ్ లో కనిపించే 'డంబెల్' లాగా అపుతుంది. ఒక పొడవాటి 'పంగల కర్డ' లో ఆ మధ్యలోని కర్పుని లోస్ట్ చక్కలు ముందుకు పరిగెడతాయి. ఆ చక్కాల్ని లోసుకుంటూ 'స్ప్రోడు'గా పరిగెడుతుంటే కలిగే ఆనందం వర్షనాలేతం.

ఎదుటివాడి చక్కాల్ని తన చక్కాలతో గుద్దించి, వాడి చక్కాల్ని ఊడగొట్టిన వాడిని 'ఫార్ములా కార్' రేస్ లో నెగ్గిన వాడంత గొప్పగా చూసేవారు.

'నల్లటి బంక మట్టిని నిటిలో నానబెట్టి, చపాతే పిండిలా తయారు చేసి, దానితో రకరకాల పైజెల్లో 'గూడు బండ', 'ఎల్ల బండ' తయారుచేసి, దానికి 'మట్టి'లోనే చక్కాలు చేసి, అమర్చి. ఎండబెట్టి, గట్టిబిడిన తర్వాత దానికి తాడు కట్టి, లాగుతూ ఆడుకునేవారు.'

'గూటీ బిళ్ళ లేదా కర్రా బిళ్ళ ఇంకో ఆట.... దీని నుండి క్రికెట్ వచ్చిందంటారు.

చిన్న కర్ర, పెద్ద కర్ర ఉంటాయి. పెద్ద కర్రతో చిన్న కర్రని చాకచక్యంగా కొట్టుడం 'గొప్పకళ'.

కొట్టేటప్పుడు ఉంగు ఉంగుమని శబ్దం వస్తే, ఆ కర్రల క్వాలిటీ మంచిదన్నమాట.

'కుప్పాట'... లో ఇటుక పైజలో ఉన్న మెత్తటి రాళ్లని కనబడకుండా ఇసుకలో పూర్తిగా నింపి 'కుప్ప' తయారు చేసి, దాని మట్టుగా 'బరి' గీసారు. ఆ కుప్పను తన్నుతూ, రాళ్లని బయటపడేలా చేసి, ఇంకా తన్నుతూ, రాళ్లని బరి నుంచి బయట పడేయాలి.

ఎవరు ఈపని ముందుగా చేస్తే వాళ్లకి గొప్ప వస్తుంది.

'తన్నులాట'లో ఎదుటివాడిని తన్ని వెంటనే కూర్చోవాలి. కూర్చున్నవాడిని తన్నకూడదు. అది రూలు.

ఎదుటి వాడిని ఎంత స్పీడుగా తన్నేసి, అంతే స్పీడుగా కూర్చోగలిగేవాడు ఒపునేర్చారి."

"ఈ కుప్పాట, తన్నులాటల నుండి టేక్వాండో వచ్చి ఉండవచ్చ"

టేక్వాండో అంటే ఏమిటి? అని ఎవరైనా అడిగితే తన్నులాట అని తప్ప, వేరేమాట చెప్పాలమ్మ.

నల్లమట్టిని మెత్తగా చేసి గోళిల్లగా తయారుచేసి, ఎండబెట్టి, గట్టిబడ్డాక 'ఉండేలు'(ఇంగ్లీష్ లో కెట్టాపుల్స్ అంటారు) లో పెట్టి, లాగి కొడుతూ కాకల్ని భయపడుతూ తీరగడం ఒక సరదా.

గోళిలాటలో గోళిని వంచిన వేలిలో ఇరికించి, ఇంకో వేలితో దానికి 'సఫోర్ట్స్' ఇస్తూ గురిచూసి ఇంకో గోళిని కొట్టాలి.

దూరంగా ఉన్న గోళిని కొట్టినవాడు 'గొప్పవాడు', కొట్టిన దెబ్బకి గోళి పగిలిపోతే 'అబ్బ ఎం కొట్టాడురా...' అనేవారు.

'గమ్మ' పై గానీ, మట్టినేల మీదగానీ సుధ్రతో మూడు పలకలుగా (ఇంగ్లీష్ లో స్క్వోర్) గీతాలు గీసి వాటిపై 'పిక్క' (ఎదయినా గింజగానీ, చిన్న రాయి ముక్కగానీ, చిన్న పుల్లగానీ) ఉంచి, వాటిని తెలివిగా కుదుపుతూ 'దాడి' చేసి, ఎదుటివాడి 'పిక్కల్ని' సొంతం చేసుకోవాలి. ఇదే 'దాడి' అట.

'అష్ట చెమ్మ' లో తెలుగు క్యాలెండర్ లో లాగా గడులు గీసి, వాటిల్లో (పిక్కల్ని) చింత గింజలు గానీ, సపోటూ గింజల్ని గానీ... వేసిన 'ఫాచిక' (ఇంగ్లీష్ లో డైన్) కు వచ్చిన సంబ్యు ప్రకారం కదుపుకుంటూ వెళ్లారు... అష్ట అంటే ఎనిమిది... అష్ట పడితే మన పిక్క ఎనిమిది గడులు దాటాలి. చమ్మ పడితే నాలుగు దాటుతుంది. ఎవరి పిక్క ముందుగా గడులన్నీ దాటితే వాళ్ల నెగ్గిసట్లు...

సీతాపల గింజల్ని గుండ్రంగా గీసిన గీత మధ్యలో వేసి, ఇంకో గింజ కంగకుండా (కదలకుండా) చూపుడు వేలితోగానీ, మధ్యవేలితోగానీ నేర్పిరితనంగాబయటకు లాగాలి. వేరే గింజ కదిలితే లాగేవాడు ఓడిపోయినట్లు, మల్లీ ప్రయత్నించాలి.

గవ్వలాటు, లేక కచ్చికాయ ఆటలో ఒక గవ్వని పైకి విసిరి, అది కిందపడేలోగా నేలమీద ఉన్న గవ్వను దానికి చేరి పట్టుకోవాలి ఒకే చేలతితో.

ఈపూరి రెండు గవ్వలు ఎగరవేసి, ఆ రెండూ కిందపడేలోగా నేలమీద ఉన్న మూడో గవ్వని చేరి మూడూ ఒకే చేతితో పట్టుకోవాలి. ఇలా సంబ్యు పెరుగుతూ ఐదో, ఆరో గవ్వలలో మగుగుస్తుంది.

ఈ ఆటలో మళ్ళీ రకాలున్నాయి.

అడపెల్లలు, మగపెల్లలు ఈ ఆట ఆడినాగానీ సాధారణంగా అడపెల్లలు బాగా అడతారీ ఆట.

ఇవికాక కబడ్డి, బంతి ఆట, ఖో ఖో, బ్యాట్ - బాల్ ఆటలు కూడా ఆడివారు.

కిట్టు, న్నె హీతులు కలిసి లోటల్లోకి వెళ్లివాళ్లపు.

రాలిన మామిడికాయలు, మామిడిపండ్లు, జీడికాయలు, ఏరుకునేవారు.

పాదుల్లోని దొడపండ్లు, అక్కడక్కడ దొరికే బుడబుచ్చకాయలు (ఇంగ్లీష్ లో రాస్‌ఎం బెర్రి), ఉసిరికాయలు, నేరేడు పళ్ళు, రేగుపళ్ళు, నీము చింతకాయలు, చింతకాయలు, జామకాయలు మొదలైనవి తీంటూ తీరిగేవారు.

ఈ రోజుల్లో పిల్లలకి బయట ఆడే ఆటలు తక్కుపైతున్నాయి. ఎంతసేపూ చదువే...

ఖాళీ ఉంటే కంప్యూటర్ గేమ్ లు...

అదేదో స్కూలో, కాలేజీలో...

అందులో పిల్లలవాడిని చేర్చించడానికి వెళ్లిన తల్లిదండ్రులు ఆ సంస్థవాళ్లని అడిగారట... 'మీ సంస్థలో ఆటస్టలం ఉండా అని..?'

ఆ సంస్థవాళ్లు ఈ తల్లిదండ్రుల్ని మహాపాపం చేసిన పాపాత్ముల్ని చూసినట్టుగా చూసి,... 'అలాంటి వెదవ్యోపాలు మా దగ్గర చదువుకునే స్టూడెంట్లని వెయ్యనివ్వో'... 'చదువు... చదువు... అదే మా ద్వేయం'... మీకు ఆటలు కావాలంటే అవి ఉన్న పనికిమాలిన సంస్థలు చాలా ఉన్నాయి. అక్కడకు పొండి... మా దగ్గరకు ఎందుకోచ్చారు?' అని కనిరి విసిరేశారంట!!

అలాగే ఇప్పటి పిల్లలు ప్రకృతి నుండి వచ్చే పండ్లు, పలాలు తక్కువగానూ, పిజ్జాలు, బర్దర్లు ఎక్కువగానూ వాడుతున్నారు. పిల్లలకు ఆటపాటల్ని, మంచి ఆపోరపు అలవాళ్లని నేర్చించి, తల్లిదండ్రులు, సమాజం ప్రోత్సహించవలసి ఉంది.

మూసపోసినట్టుగా... అందరూ ఏదో ఒకటి చేస్తున్నారు... మనం కూడా అలాగే చేద్దాం... అనుకోవడం మంచిది కాదు.

కిట్టు ఆరోతరగతిలో చేరే సమయం వచ్చింది. ఎన్నాడు ఆగ్రహంలో ఆరోతరగతి లేదు. చింగిచ్చంలో ఉంది. జిల్లా పరిషత్ ఉన్నత పారశాల. అందులో చేరాచరు కిట్టుని.

రోజు మైలున్నర పోనూ, మైలున్నర రామా... నడుచుకుంటూ వెళ్లి రావడమే...

మధ్యాహ్నాం ఇంటికి రావడం కుదరదు కాబట్టి, క్యారేజీ లేసుకువెళ్లేవాళ్లు.

ఎర్పరంగులో ఉన్న సత్తు క్యారేజీ(ఇంగ్లీష్ లో జర్క్ న్ సిల్వర్) ఒక చేతిలో, భుజాన్న పుస్తకాల సంచితో కిట్టు, కిట్టు వాళ్ల అన్నయ్య ఇతర స్నేహితులు గ్రాఫుగా వెళ్లేవారు.

ఎన్నాడు ఊరి పోలిమేర దగ్గర శ్వశానం, అది దాటాక, రాంపెల్లి చెరువు (రాంపెల్లి చెరువు దగ్గర ప్రమాదాలు జరుగుతాయి అని అనుకునేవారు) తర్వాత అట్టుల ప్యాక్టరీ, రైస్ మిల్లులు, కాలువ, కాలువ పక్కన గుడి, టూరింగ్ టూకీసు, ఆప్టె సూక్లు...

ఇలా రోజు కఖుర్దు చెప్పుకుంటూ ఎండ, వాన లెక్కచెయ్యకుండా నడుస్తూ వెళ్లి వస్తుండేవారు.

ఎన్నాడు ఆగ్రహంలో బయలుదేరగానే, వేణుగోపాలస్వామి గుడి కన్నించేది.

వెళ్లూ వెళ్లూ గుడిలోపలికి వెళ్లి, దండం పెట్టుకుని, పూజారిగారిచ్చిన ప్రసాదం లింటూ ఆనందంగా బయటకు వచ్చేవారు. గుడి ముందు ఎత్తైన అరుగులతో ఒక ఇల్లు ఉండేది.

'సోమరాజు' గారనే పెద్దాయన పెద్దమీసాలతో, తెల్లని మెరిసిపోయే లాల్చి వైజ్ఞామాలతో రీవీగా ఒక అరుగుపై కుర్చీలో కూర్చుని ఉండేవారు. ఆయనను చూడగానే నమస్కారం చేయాలన్నించేది.

పిల్లులంతా నమస్కారం చేయగానే, ఆయన కూడా ఎంతో వాత్సల్యంగా చూస్తూ, రెండు చేతులలో ప్రతి నమస్కారం చేసేవాడు. రోజు ఇదొక కార్యక్రమంలాగా ఉండేది.

ఎప్పుడయనా వెళ్లకి ఆయన కన్నించకపోతే అయ్యా అనుకునేవారు.

స్నానులుకు వెళ్లడానికి మూడు దారులున్నాయి.

మొదటిది, తీన్నగా మెయిన్ రోడ్ కి వెళ్లి, అదే దారిలో ఊరిపోలిమేరలు దాటడం, రెండోది, సోమరాజగారి ఇంటివైపు తెరిగి తీన్నగా ముందుకు వెళ్లి, శ్రీపెష్టపుల ఇణ్ణు మీదుగా మెయిన్ రోడ్ లో కలవడం.

ఈ శ్రీపెష్టపులు ఎక్కువగా బయట కన్నించేవారు కాదు. ఆ దారిన పోతుంటే రకరకాల వాయిదాల కమ్మని శాస్త్రీయ సంగీతం వినిపించేది. ఎప్పుడన్నా కుతూహలంగా స్నేహితులంతా అరుగు ఎక్కి కిట్టికీల్లోంచి చూసేవారు. ఒక క్రమపద్ధతిలో కూర్చోని, చిత్ర విచిత్రమైన వాయిదాలతో సాధన చేస్తున్న మనుషులు కన్నించేవారు.

ఇక మూడోదారి...

మెయిన్ రోడ్ కి వెళ్లకుండా దానికి అపోజిట్ గా వెళ్లి, పొలాల వైపు వెళ్లితే రైలు పట్టాల్పైయి. ఆ పట్టాల మీదుగా నడుచుకుంటూ స్నానుకి వెళ్లడం. ఈ మూడోదారికి, ముచ్చటగా "అడ్డరూటు" అనిపేరు పెట్టుకున్నారు స్నేహితులంతా... ఇప్పుడన్నా స్నాను ఎగ్గోట్లాలంటే ఈ "అడ్డరూటు"లో వెళ్లడం, దారిలో రేగుకాయలు, నేరేడు కాయలు కోసుకుంటూ వెళ్లడం, చింగిచ్చం రాగానే అక్కడోక చిన్న రైల్సే బ్రిడ్జీ, బ్రిడ్జీ కీంద కాలువ కన్నించగానే ఆగడం, బ్రిడ్జీ మీదనుండి కాలువలోకి దూకడం, కాలువలో ఈత కొట్టడం చేసేవారు.

ట్రైమ్ ఎలా గడిచేదో తెలిసేది కాదు.

మధ్యాహ్నం కాగానే క్యారేజీలు లేసి తెనడం, మళ్ళీ ఈత...

ఆ తర్వాత వచ్చిన దారినే అదే పద్ధతిలో ఇంటికి చేరడం...

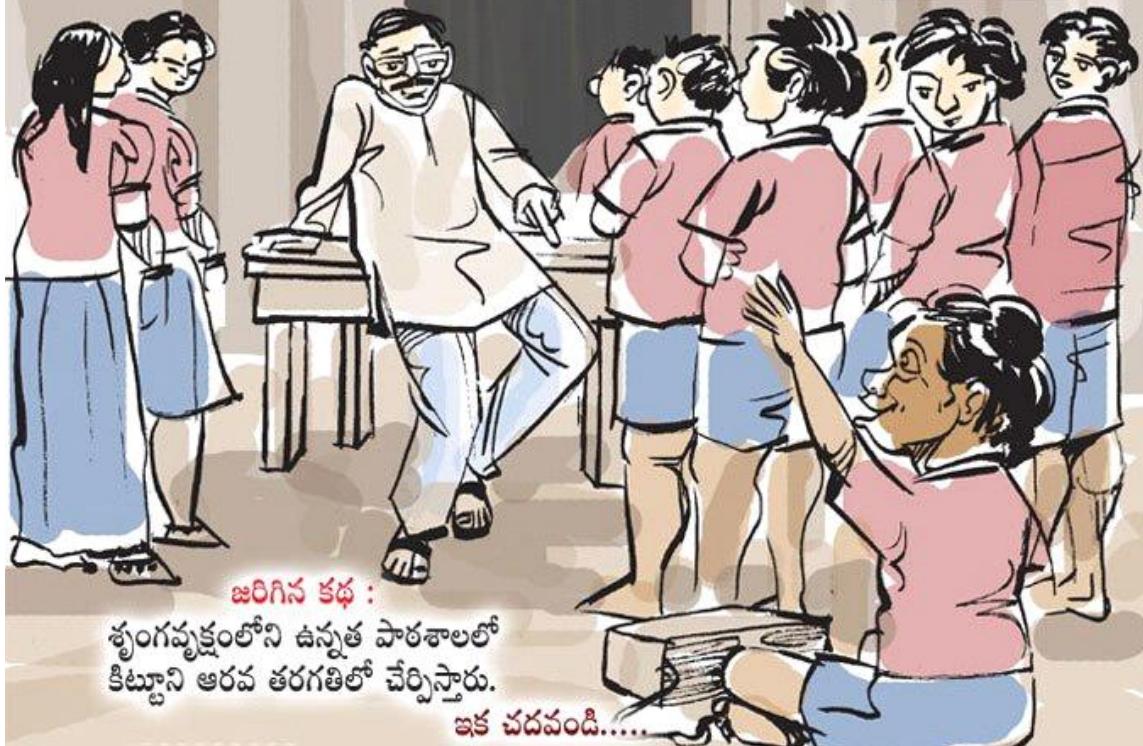
సీలయ్యల్ వె భుగ్గం

రైప్పుగారు

అంట్రో ఫుమ్మల్...ఎవీస్ మేన్

కోరం కిష్వార్

IRAS

జరిగిన కథ :

శృంగపుక్కంలోని ఉన్నత పారశాలలో
కిట్టుని ఆరవ తరగతిలో చేర్చిస్తారు.

ఈ చదవండి.....

www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

జిల్లా పరిషత్ ఉన్నత పారశాల...

చింగిచ్చం మెయిన్ రోడ్ కి ఆనుకుని ఉంటుంది.

ఉపాధ్యాయులందరూ అంకిత భావంలో విద్య నేరిపొరక్కడ.

మొట్టమొదటి ఉదాహరణ హింది మాస్టరు.

ఒక తెలుగు కథలో తన పారం మొదలుపెట్టారు.

రాజుకుమారుడు... పెద్ద సముద్రం... పెద్ద తెమింగలం... ఇలా ఇంటప్పింగ్ గా మొదటివారం గడిచింది. ఎప్పుడెప్పుడు హింది క్లాసుకు వెళ్లామా... అని పిల్లలకి అనిపించేటట్లుగా చేశారు... హింది మాస్టరు. నెమ్ముదిగా 'ఆ, ఆ, ఇ, ఈ' లలో మొదలుపెట్టి, వత్తులు, గుణకారాలు, మెల్లగా చిన్నచిన్న పదాలను ఎలా కూర్చులి, ఎలా చదహాలి అనేది అంచెలంచెలుగా విద్యార్థులకే తెలియకుండా వాళ్ల బుర్రల్లోకి ఎక్కించేవారు.

అయితే ఆయన పడ్డ కష్టానికి తగిన ప్రతిపత్తం కోరుకునేహాడాయన. అదేమిటంటే 'ఎవడికైనా సరే, తొంబై కంటే తక్కువ మార్పులు వస్తే, తాట తేస్తాను' అనేవాడు.

'దేవులపల్లి రామకృష్ణ శాస్త్రిగారు' తెలుగు పండితులు.

ఒకరోజు ఆయన క్లాసులో, నేలమీద కూర్చున్న కిట్టు రెండు రాళ్లను తేసుకుని, ఆ చేతినుండి ఈ చేతికి మార్పున్నాడు. ఇది మాసిన వాళ్ళపరికైనా అనుమానం వస్తుంది. వీడు 'వినడం' లేదు సరిగ్గా అని...

కాని కిట్టుకి మాస్టరి సామ్యత, సరభత, బోధించే విధానం ఎంతగానో నచ్చాయి. జాగ్రత్తగానే వింటున్నాడు. గురువుగారి అనుమానం తేర్చుకోవడానికి... ఆయన కిట్టుని ఉధేశించి అన్నారు...

'ఏదీ నేను ఇందూక చెప్పిన పద్యం ఒకసారి చెప్పు?'

కిట్టు, తనకు తలియకుండానే, ఆయనను అనుకరిస్తూ, ఆయన పద్యం ఎలా చెప్పారో, రాగయుక్తంగా ఎలా ఆలపించారో, అలాగే పద్యాన్ని ఆలాపించాడు. గురువుగారు చాలా ప్రసన్న మైపోయారు.

అప్పటి నుండి కిట్టుని 'తంబి' అని పిలవడం మొదలుపెట్టారు.

ఈ చిన్న సంఘటన కిట్టు బుర్రలో ఎక్కడో ముద్ద పడిపోయింది.

ఆ చిన్న సంఘటనే భవిష్యత్తు లో కిట్టు లేసుకోబోయే కేలక నిర్ణయానికి నాంది పరికింది.

చింగిచ్చం హైస్కూల్ లో ప్రతీ విద్యార్థి ప్రతీ సబ్జెక్టుకి నోట్స్ రాయాలి. మాస్టర్లు దగ్గరుండి గంటలకొఢ్చి నోట్స్ రాయించేవారు. రాశారా... లేదా...? అని పరిశీలించి, సంతకాలు పెట్టేవారు.

'రాయడం' అనేది చాలా ముఖ్యవిషయం.

రాస్తూ ఉంటే చదివినట్లు కూడా... మనకు తలియకుండానే గుర్తుండిపోతుంది.

జలా నోట్సు రాయడం కిట్టుకి భవిష్యత్తులో ఎంతో మేలు చేసింది.

విద్యార్థులతో నోట్సు రాయించటమే కాదు, క్లాస్ బయటకు వీళని లేసుకెళ్లి, ప్రశ్నలు, సమాధానాలు, ఒక విద్యార్థి ఇంకో విద్యార్థికి అప్పజిపేలా చేసేవారు. పదాలు, వాటి అర్థాలు రాయించి క్లాసులో అందర్నీ వరసగా అడిగేవారు.

సైన్స్ మాస్టర్ రు, ఇంగ్లీష్ చాలా సైన్స్ లో మాట్లాడేవారు.

ఒకరోజు కప్పని కోసి, ఓపిగ్గా అన్ని క్లాసులకి తెరిగి దాని గురించి వివరించారు.

ఆ తర్వాత విద్యార్థులు ఆ విషయం మాట్లాడుకుంటూ..

'అరే! నైను మాస్టరు కోసిన కప్పని మళ్ళీ తెరిగి కుట్టేశారంటటి...' అది కణ్ణు తెరిచి చూసి, లేవడానికి ప్రయత్నించి మళ్ళీ పడిపోయిందంటటి...' కానీ పట్టికి లేచి, చెరువులోకి దూకి ఈముకుంటూ వెల్లిపోయిందంటి" అని చెప్పుకున్నారు.

కిట్టుకి లెక్కలంటే ముందు నుండి భయం.

స్వాల్ఫో కూడా పోం వర్షు చేయకపోవడం, లెక్కల మాస్టరిలో తిట్టు తినడం ఘరా మామూలే.

మాస్టరు బాగా చెప్పినాగానీ, విద్యార్థి బుర్జ రెడ్డిగా లేనప్పుడు చెప్పిన విషయాలు బుర్జక్కాపు.

కిట్టుకి కథలంటే చాలా మక్కువ.

చందమామ, బాలమిత్ర, బొమ్మిల్లు వంటి కథల పుస్తకాలు చదువుతూ ఉండేవాడు. ఇంటి దగ్గర ఉన్న అంగట్లో పాట్లాలు కట్టడం కోసం తూకం వేసిన వార పత్రికలు, స్వాన్ పేపర్లు, ఆ అంగడి అరుగు మిద కూర్చోని చదువుతుండేవాడు కిట్టు.

'ఆంద్రప్రభ పత్రిక' లోని 'బాలప్రభ శిర్మిక' న చక్కని కథలు వేస్తుండేవారు. అవి ఎంతో ఇష్టంగా చదివేవాడు కిట్టు. సరుకులు కొనుక్కెళ్ళుడానికి మచ్చిన గ్రామస్తులు ఒకళ్ళలో ఒకళ్ళు అనుకుంటూ ఉండేవాళ్ళు 'ఈ పిల్లాడు ఎప్పుడూ ఏదో ఒక పుస్తకం పట్టుకుని చదువుతూనే ఉంటాడమ్మా' అని. పక్కనే ఉన్న 'గౌరగనమూడి'కి నడిచివెళ్ళా, అధై పుస్తకాలు తెచ్చుకునేవాడు కిట్టు.

మధుబాబు రానే డిట్కీవ్ నవలల్లోని హిరో 'పాడో' గురించి చదువుతూ, ఆశ్చర్యసందాలతో అందులో లేనమైపోయేవాడు. 'డిట్కీవ్ నర్నెన్, డాగర్, ట్రైగర్, కాట్' వంటి హిరోలు చేసే అద్భుతాలు చదువుతూ ఘైమరచిపోయేవాడు. 'బ్లాక్ అండ్ వైట్' కామిక్ పుస్తకాలు దొరుకుతుండేవి. మాంత్రికుడు మాండ్రైక్, టార్జాన్, పాంటమ్ ల సాహసాలు బొమ్మలో సహా చదివితే ఎంతో సంతోషంగా ఉండేది కిట్టుకి.

పుస్తకానికి రోజెకి పాపలా అధై చెల్లించేవాడు.

పాకెట్ సైజలో మందంగా ఉండే కథల పుస్తకాలు వస్తుండేవి. అందులో... రాజు విక్రమాదిత్యుల వారి కుమారుడు, రాజకుమారుడు విక్రము, అతని స్నేహితుడు మరియు మంత్రిగారి కుమారుడు విజయులు కలిసి చేసే సాహసయాత్రలు, లోయలు, గుట్టల్లో వాళ్ళు ఎదురొక్కన్న ఏంత ఆకారాలు, వాటిలో వీళ్ళాద్దరూ చేసే ఒళ్ళు గగురొప్పిడిచే కల్తియుద్ధాలు కిట్టుకి ఎంతగానో నచ్చేవి.

ఇప్పన్నీ 'సోది' పుస్తకాలు అని కొట్టిపారేయుచ్చు. ఆ సోది కూడా కనబడని ప్రయోజనాన్ని కలగజేస్తుంది.

ఎలాగంటే...

ఒకచోట కూర్చుని అదేపనిగా చదవడం, అష్టరాల వెనుక కళ్ళని పరుగులు తేయించడం, మనిషికి తలియకుండానే అలవాటుపుతుంది.

ఈ అలవాటే కిట్టుకి చాలా సహాయకారిగా నిలబడింది.

ఇతర పుస్తకాలు చదవడం వల్ల ఇంకో ప్రయోజనం కూడా ఉంది.

అదేమిటంటే...

పైస్కులులో ఒకరోజు సైను మాస్టారు ఒక ప్రశ్న వేశారు.

"శరీరంలో నల్లదనానికి కారణమయ్యే పదార్థం ఏమిటి?"

ఇది సిలబన్ లో ఎక్కుడా లేదు. ఈ విషయం మాస్టారికి కూడా తెలుసు....

ముందుగా క్లాసంతటికి తెలివైన నెంబర్ వన్ విద్యార్థి పైపు చూస్తూ, వేలితో సైగ చేశారు మాస్టారు...

ఆ విద్యార్థి పైలెంట్ గా లేచి నిల్చునాడు... సమాధానం లేదు. అలాగే నిలబడమన్నారు మాస్టారు.

తర్వాత ఇంకో తెలివైన విద్యార్థి... నిలబడ్డాడు...

ఆ తర్వాత ఇంకో విద్యార్థి... నిలబడ్డాడు... ఎవరీన్న కూరోచ్చి అనడంలేదు మాస్టారు...

ఆడపెల్లల్లో తెలివైన వాళ్లు, తెలివైన వాళ్లుగా గుర్తించబడ్డ వాళ్లు ఉన్నారు. వాళ్లు కూడా అందరూ ఒకరికొకరుగా లేచి నిలబడ్డారు...

మాస్టారికి పట్టుదల పెరిగింది...

నెక్కో... నెక్కో... అంటూనే ఉన్నారు.

వరసగా క్లాసులోని 'యాజ్ఞో లోమ్మండుగురు' లేచి నిలబడ్డారు. చివరగా గుర్తింపులేని కిట్టూ మిగిలాడు.

ఓ... కే... సమాధానం ఏమిటంటే... ఆన్నారు మాటారు.

కిట్టులో చలనం వచ్చింది. సార్... నేను సార్... ఆన్నాడు.

అరే... ఏడు చెప్పాడంటు... వినండిరా... వ్యంగ్యంగా ఆన్నారు మాటారు.

మాటారి వ్యంగ్యానికి కారణం ఉంది. కిట్టు క్లాసులో ఎవరేజ్ కంటే తక్కువ. తలివి అంతంత మాత్రం.

ఆకారం... రూపం... అంతంత మాత్రం... పిల్లలంతా పకపకా నహ్యారు. క్లాసులో నెంబర్ వన్ నుండి నెంబర్ టౌన్ వరకూ చెప్పలేనిది... ఏడేం చెప్పాడు? అనుకున్నారు అందరూ...

కిట్టు పైకి లేవకుండానే కూర్చోనే 'మెలానిన్' ఆన్నాడు.

'సరియైన సమాధానం చెప్పేవాడు నిలబడడు, చెప్పులేకపోతే నిలబడతాడు' ఇది క్లాస్ రూం రూల్...

క్లాసులో నవ్వులింకా ఆగలేదు.

మాటారి చెవికి మాత్రం సమాధానం అందింది. ఆయనకు నమ్మబుధ్ని కాలేదు.

ఏంటూ... మళ్ళీ చెప్పువు? అన్నారాయన.

కిట్టుకి భయం వేసింది. కొద్దిగా ఆలోచించాడు. తప్పుయితే అయ్యింది... ఎప్పుడూ లీనే బెత్తం దెబ్బలే కదా... కొత్తగా ఏం పోయింది?

'మెలానిన్' సార్... అన్నాడు.

'కరెక్షన్' అన్నారు మాస్టరు.

శ్రాన్ లో ఆశ్చర్యం వ్యక్తమయింది. వీడికెలా తెలుసు?

ఆ... ఏదో అనుకోకుండా ఒక సమాధానం తగిలిందిలే వీడికి అనుకున్నారు. ఇంతలో బెల్ కొట్టారు. పిల్లలందరూ పొలోమని బయటకు పరుగులుపెట్టారు.

ఇంతకీ విషయం ఏమిటంటే...

కిట్టుకి ప్రతికలు చదవడం అలవాటు కదా... ఒకరోజు ఆంధ్రప్రభులో 'పెయిర అండ్ లఫీ' అడ్వైర్ ట్రైజ్ మెంట్ చూశాడు కిట్టు. అది రాసుకుంటే తల్లగా అయిపోవచ్చని రాశారు. నల్లగా ఉండే కిట్టుకి తల్లగా అయిపోవాలని కోరిక. అందుకని శ్రద్ధగా అడ్వైర్ ట్రైజ్ మెంట్ అంతా చదివాడు.

ఆ విధంగా తెలిసింది మెలానిన్ కథ.

పల్లెటూళ్ళుల్లో ఒక మనిషిని చూడగానే అతని రూపురేఖల్ని బట్టిగానీ, అవతారాన్ని బట్టిగానీ, వెంటనే ఒకపేరు పెట్టిపోరు. అసలు పేరు కంటే ఈ రెండో పేరుతోనే ఆ మనిషిని ఎక్కువగా పిలుప్పారు. అలాగని ఆ మనిషిని అవమానించాలనే ఉద్దేశ్యం ఎవరికీ ఉండదు.

అదోక అలహాటు... అంతే...

ఒకడికి ముందు పల్లుళ్ళ ఎత్తుగా, ముందుకు పొడుమకు వచ్చి ఉన్నాయి. వాడికి 'తాట్లు పల్లుళ్ళుడు' అనే పేరు వచ్చింది. తాట్లు - అంటే ట్రాక్టరు. ట్రాక్టర్ అని సప్పంగా పలకడం కష్టమని... తాట్లు అంటారు. ఊర్లలో ఎక్కువ వినియోగంలో ఉండేది ట్రాక్టర్, అది అందరికి చిరపరిచితం, రోజు చూస్తూనే ఉంటారు. ట్రాక్టరు ముందు నిలబడి చూస్తే దాని ముఖం మీద పెద్దసైజ్ పల్లుళ్ళాగా కనబడుతుంది. దానిలో ఇతని పల్లుళ్ళు పోల్చేసి, ఆ పేరు ఖాయం చేసేశారు.

ఒకామె సన్నగా, పక్కిలాగా ఉంటుంది.

ఊర్లలో పక్కల్ని 'పిట్టలు' అంటారు. అమె 'పిట్టలాగా ఉంది కాబట్టి ఆమెను 'పిట్టూపి' (పిట్ట+రూపి=పిట్టూపి)' అంటారు.

ఒకడి నాన్న పేరు 'వెంకడు'... వెంకడి కొడుకు పిల్ల వెంకడు... అందుకని వెంకడి కొడుకు పేరు 'పిల్లెంకడు' (పిల్ల+వెంకడు).

బాగా నల్లగా ఉండేవాడి పేరు నల్లోడు... తల్లగా ఉండేవాడి పేరు పండుగాడు...

ఆడపిల్ల అయితే పండు

తెలివితేటలు తక్కువన్న ఆడపిల్ల పేరు పిచ్చమ్మ...

ఒకడి పిక (అంటే మెడ. దిన్ని బూర అని కూడా అంటారు) సన్నగా ఉండి, ముందు పైపు బూర ముందుకు పొడుమకుని వచ్చి 'క్లియర్'గా కనబడుతుంది. వాడికి "పీకడు" అనే పేరు ఖాయం అయింది.

ఎవరిలోనూ సరిగ్గా మాట్లాడకుండా ఔను, కాదు అనే మాటలు తప్ప ఇంకేమీ వాడని వాడిని 'కొండమ్ముచ్చు' (కోతి)లో పోల్చి, 'ముచ్చుడు' అంటారు.

ఈ పేర్ల వెనక వ్యంగ్యం ఉన్నా లేకపోయినా, పిలిచే వాళ్ళ మనసుల్లో ఏ కల్పిషం లేకుండా, భాధించే ఉద్దేశం లేకుండా

పిలుస్తుండటంలో... పిలిపించుకున్న వాడు అస్యలు బాధపడడు...

పైగా ఈ పేర్లు ఎంతగా అలవాట్టపోతాయంటే... అసలు పేరులో పిలిస్తే వాడు చచ్చినా పలకడు. ఎవరో పిలుస్తున్నాడనుకుంటాడు. పాపులర్ పేరులో పిలిస్తే రకీమని పలుకుతాడు.

గ్రామాల్లో 'సంస్కృత' భాష విరివిగా వాడబడుతుంది.

సంస్కృతం అంటే అసలుసిస్తున్న 'దేవబాష సంస్కృతం' కాదు.

ఖూతు మాటలను ముట్టుగా 'సంస్కృతం' అంటారు.

ఏదన్నా ఒకమాట మాట్లాడితే దానికి ముందో వెనకో ఒక ఖూతు మాట ఉండాల్సిందే...

ఈ విషయం వేరే హాల్కి విచిత్రంగా ఉంటుంది. కానీ గ్రామాల్లో ఇది సర్వసాధారణం.

అది గ్రామవాసుల జీవన స్రవంతిలో ఒక భాగం. ఎవరో నోప్పించాలని కాదు. అదోక అలవాటు.

'జననాంగాల' మీద ఉండే మాటలు, 'రతి'కి సంబంధించిన మాటలు గ్రామవాసుల అనుదిన సంభాషణల్లో చోటు చేసుకుంటాయి.

ఈ ఖూతు మాటల మీదోక జోక్ ఉంది.

'కడపరెడ్డు' ఈ సంస్కృత భాషని విరివిగా వాడతారు.

'ఒక రెడ్డిగారికి అతని తల్లిదండ్రులు, 'నాయనా నీవు కాలేజీకి వెళ్ళి, నీ మరదల్ని ఇంటికి లేసుకురా, అందరం కలిసి ఒక శబకార్యానికి వెళ్ళాలిన్ ఉంది' అని చెప్పి పంపించారట... ఈ రెడ్డి గారు వెళ్లి కాలేజీలో పర్సిప్సన్ లేసుకుని, మరదల్ని బయటకు లేసుకుని వచ్చారంట... అమ్మాయి నెమ్ముదిగా నడుస్తుందట...

'తొందరగా నడువు, అవతల బస్సు వెళ్ళిపోతుంది, అలస్యమైతే మనం వెళ్లినా అనవసరం' అనేమాట, ఆ అబ్బాయి తన మరదలికి పూర్ణిన సంస్కృతం జోడించి చెప్పాడట... ఆ అమ్మాయికి తెలిసిన విషయమే... అయినా గానే... చాలా ఇబ్బాందిగా ఫీలయ్య... ఇంటికి వెళ్లిన తర్వాత అత్తయ్యగారికి కంప్లెంట్సిచ్చిందట... అత్తయ్యగారు మావయ్యలో చెప్పి, అబ్బాయిని మందలించమన్నారట...' మావయ్యగారి కోపం తారాస్తాయికి చేరుకుందట... "ఎన్నిసార్లు చెప్పినా మాట వినడువాడు" అనే మాటకి మరింత పూర్ణిన బూతులు జోడించి తెట్టాడంట...

ఈ కర్ర కలోరాన్ని భరించలేక, ఆడవాళ్ళాధ్యరూ చెపులు మూసుకుని బయటకు పారిపోయారంట...

మోటు మనమలే కాదు...

ఉన్నత విద్యావంతులు కూడా ఈ సంస్కృతాన్ని విరివిగా వాడతారు. ఐన్నాడ ఆగ్రహం పక్కనే బీమవరంలో ఉన్న 'దంతులూరి నారాయణ రాజు' కళాశాల. 'పశ్చమగోదావరి జిల్లా' కే తలమానికం. కళాశాల ప్రీన్సిపాల్ గారు బంగార్రాజు గారు... 'ఆరదుగుల ఆజానుబాహుదు', ఉన్నత విద్యా సంపన్ముడు. ఆయన కోటు వేసుకుని కళాశాలలో లేరుగుతూ ఉంటే విద్యార్థులంతా హడలిపోయేవారు. ఎవరన్నా స్థూడింట్స్ క్లాసుకు వెళ్లకుండా 'ట్రైమ్ పాస్' చేస్తున్నారని ఆయనకి అనిపిస్తే... దగ్గరకు వెళ్లి వడామడా లెట్టలో 'సంస్కృతం' ఉండి లేరేది. ఈ లెట్లకు లింగ బేదం లేదు...

అంటే ఆ స్థూడింట్ 'ఆడపిల్లయినా, మగవాడయినా' ఆయన లక్క చెయ్యడు.

ఆయన దృష్టిలో అందరూ సమానమే...

కొంతమంది స్థూడింట్స్ ఈ లెట్లను భరించలేక వాళ్ళ వాళ్ళ తల్లిదండ్రులతో మొరపెట్టుకున్నారట...

తల్లిదండ్రులు ఒక బృందంగా వెళ్లి, ప్రీన్సిపాల్ గారిని కలిసి, ఏషయాన్ని విన్న వించి, బూతుల వాడకాన్ని విస్థించాల్సిందిగా కోరారటు...

ప్రీన్సిపాల్ గారు అంతా విని, తన విచారాన్ని ఈ విధంగా వ్యక్తం చేసారట...

సీరీయల్ 4వ భాగం

ఆంధ్ర ప్రధాన్... ఎవీఎస్ వేస్

కోర్టం కిష్టార్

IRAS

జరిగిన కథ:

శృంగార్వక్కం పొరశాలలో;
కిట్టుం విద్యాభ్యాసం
సాగుతూంటుంది..

.....ఆ తర్వాత...

"ఈ వెదవ... (బూతు) బూతులు, అలవార్టైపోయాయండి, (బూతు).... ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నించినా మానలేకపోతున్నానండి....."

'డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు, లాయర్లు, సైంటిస్టులు, రచయితలు, రాజకీయవేత్తలు, ఐ.ఎ.ఎస్ లు, కళాకారులు, సినీరంగ ప్రముఖులు కూడా ఈ సంస్కృత భాషని విరివిగా వినియోగిస్తారు.

వీళ్ల దగ్గర్నుండి ఎప్పుడైనా ఈ దేవబాష వినబడితే ఆశ్చర్యపోవాల్సిన అవసరం ఎంతమాత్రమూ లేదు. తెలుగులో మాట్లాడిన బూతులు, వినడానికి కర్మకర్మారంగా అభ్యంతరకర్మగా ఉండవచ్చునేమో? ఇప్పుడున్న టీపంటి ఆమనిక (మొడరన్) ప్రపంచం గురించి 'పోతులూరి వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి' వారు ఎప్పుడో చెప్పారు.

'నీతి బూతపుతుంది, బూతు నీతపుతుంది' అని...

ఈ రోజుల్లో ఎవరు, ఎన్ని, ఎక్కువ బూతులు ఇంగ్లీష్ లో మాట్లాడితే వాళ్లు అంత గొప్పవాళ్లప్ప...

ఇంగ్లీషులో బూతులు మాట్లాడినవాడు అమెరికా వాడిలో సమానమైపోయి, సమాజంలో అత్యున్నత గౌరవం పొందుతాడు. బూతులు లేకుండా ఇంగ్లీష్ మాట్లాడిన వాడికి సరిగ్గా ఇంగ్లీష్ రాదన్నమాట! అందుకనే తెలివైన ఆడపిల్లలు, మగపిల్లలు ఇంగ్లీష్ మాట్లాడేటపుపుడు ఈ బూతులు ఉండేలా జూర్గత్తపడతారు...

ఉడాహరణకి ఏదైనా మాట్లాడుతూ ఉన్నపుపుడు... ఏదన్నా అనుకోనిది జరిగినప్పుడు... 'పిట్' అనాలి. అలాగే చేతిలోంచి ఏదన్నా జారిపడితే.. ఓహ్...! ఫా... అనాలి. ఓహ్... డామిట్... అనాలి. అప్పుడప్పుడూ అలవోకగా... మా..... ఫా..... అనాలి. తనకు తెలియకుండానే తన నోటినుండి వస్తున్నట్టుగా... 'యాన్'... అనాలి. ఇంగ్లీష్ లో 'యాన్' అనే పదానికి 'గాడిద' అనేకాక ఇంకో నానార్థం కూడా ఉంది.

ఏదైనా బాగా ఖరీదైన కొట్టు (ఖరీదైన కొట్టు అనగా కోట్లతో కట్టిన మాల్న^౧) కి వెళ్లినపుపుడు ఆ కొట్టువాడు అందరికి వినబడేలా 'ఇంగ్లీష్ సంగీతం' పెడతాడు. వినే వాడెవడైనా ఏదన్నా తెలుగుపాటు పెట్టండి అని అడిగితే వాడంత వెదవ ఈ ప్రపంచంలోనే లేడన్నట్టుగా చూస్తారు.

'ఎ కోన్' అనే ఆప్రికాకు చెందిన ఆమెరికా దేశస్తుడు 'ఐ... వానా... ఫా.. యుం...' అని పాడిన పాటు, ఇంకా ఎన్నో చిత్ర విచిత్రమైన ఖాతులలో కూడిన పాటలు 'హేడ మంత్రాల్యా' అన్ని షాపుల్లోనూ వినబడుతుంటాయి. పిల్లలూ, పెద్దలూ, అంతా ఆనందంగా వింటూ, షాపింగ్ చేసుకుంటారు.

ఏమిటిది?

కర్కర్కలోరం! అనేవాడు లేనేలేడు, ఉండడు కూడా...

ఒకవేళ ఎవడైనా అంటే వాడిని పురుగుని చూసినట్లుగా చూస్తారు అందరూ...

ఓపో... మనమేమన్నా తక్కువ తెన్నామా..? అని మన తెలుగు సినిమా వాళ్ళు కూడా తమవంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు. రకరకాల అందమైన పాటలు...

రింగ... రింగా... అనీ... కెవ్వు... కేంగా... అనీ...

'ఆ' అంటే అమలాపురం ఆనీ కట్టి, జనరంజకంగా పాడించి, ఒకటికి వందసార్లు ప్రసారం చేసి, యువతను ఆకట్టుకుంటూ, శరవేగంగా ముందుకు సాగిపోతున్నారు.

'జాతీయగితం' సరిగ్గా పాడలేని యువకులుంటారేమోగాని, 'ఆ' అంటే అమలాపురం పాట రానటువంటి యువకులు ఉండరు.

జ్ఞానపోతులూరి వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామికీ... జ్ఞా!

కీట్టు వాళ్ళకి ఒక సాంత తాటి చెట్టు ఉంది. దాన్ని ఒక కల్లుగినే ఆయనకు అప్పజిప్పాడు కీట్టు వాళ్ల తాత. కల్లు అనేది తాటి

చెట్లు 'మొవ్వు' (చెట్లు చివరన ఉండే మొత్తటి కమ్ములు) నుండి వచ్చే తెల్లటి ద్వప పదార్థం, అది సాధారణంగా వేసపిలో ఎక్కువగా తేస్తారు. ఈ తెల్లటి కల్లు పాల వలె ఉంటుంది చూడడానికి అందుకే ఒక సామెత వచ్చింది...

'తాటి చెట్లు కింద కూర్చుని పాలు తాగుతున్నానంటే ఎవరూ నమ్మరు' అని.

పాలు, కల్లు ఒకలాగే ఉన్నా పాలు పాలే, కల్లు కట్టే.

కల్లుగినే అతను కాళ్లకి బంధు వేసుకుని, చకచక సునాయాసంగా చెట్లు పైకి ఎక్కు, అక్కడ కుండ అమర్ష్టాడు. తరువాతి రోజు ఆకుండ నిండుతుంది. దానిని జాగ్రత్తగా చుక్కు కూడా కింద పడకుండా కిందకి తెస్తాడు. గ్రామస్తులు చెట్లు కింద కూర్చుని ఉంటారు. గ్రాసుల్లో కాకుండా తాటి ఆకులోనే ఒక చక్కని, 'దోనే'ని అర్ధ చంద్రాకారంలో తయారు చేసుకుని, ఈ 'దోనే'లో కల్లు పోసి, గ్రామస్తులు నేపిస్తారు.

గ్రాసుల్లో తాగితే కల్లుకి విలువ ఉండదు.

అకు దోనెల్లో తాగితేనే దాని అందం.

కిట్టు లోమ్ముదో తరగతిలో ఉండగా కిట్టు వాళ్ల తాత కిట్టుని వాళ్ల తాటి చెట్లు దగ్గరకు తేసుకువెళ్లాడు. కల్లులో నింపిన ఒక దోనే కిట్టుకి ఇచ్చి, తానొకటి తేసుకున్నాడు.

తాగు కిట్టు... మంచిది చలువ చేస్తుంది... అన్నాడు.

గ్రామాల్లో తాటి కల్లుని గౌరవిస్తారు. శరీరానికి చలువ చేస్తుందని... ఔషధం లాగా పని చేస్తుందని... కొంతమంది ఆడవాళ్లు కూడా బాహ్యటంగా, అందరిలో పాటే కల్లు సేవనం చేస్తారు. కల్లు తాగితే మత్తెక్కి, ఘైమరచిపోరు... తాగిన తరువాత ఎవరి పనుల్లోకి వాళ్లు వెళ్ళిపోతారు... కల్లులో రకరకాల క్యాలిటీలు ఉన్నాయి. తీయ్యటి కల్లు ఘైకానిన్నివ్వదు. పుల్లటి కల్లు ఘైకానిన్నిస్తుంది. కొంతమంది అదే పనిగా తాగుతూ కుండని ఖాళీ చేసేయ్యగలరు. కుండెడు కల్లు తాగితే మత్తు ఎక్కుడం ఖాయం.

కల్లు కుండని "లోట్టి" అంటారు. కొందరు లోట్టెడు కల్లు తాగేయగలరు.

"అతి సర్వత్రా వర్జయేత్"

కిట్టు కొఢిగా తాగి చూడు. తియ్యగా ఉంది. మెల్లగా ఒక దోనె ఖాళీ చేసాడు. దోనె ఖాళీ కాగానే కల్లు పోసే అతను దాన్ని మల్ళీ నింపాడు. నింపాదిగా అది కూడా ఖాళీ చేసేశాడు కిట్టు.

కిట్టు వాళ్ళ తాత గమనిస్తూనే ఉన్నాడు.

రెండోది అయిపోగానే దగ్గరకు వచ్చి, 'జింక చాలు... నడు... ఎల్లిపోదాం, అని ఇంటికి తేసుకెళ్లిపోయాడు'.

ఒకప్పుడు స్వచ్ఛమైన కల్లెలేని కల్లు దొరికేది. గ్రామపులు సరిగ్గా చెట్లు మొదట్లో కూర్చుని తాగేవారు. ఇప్పుడు అలాంటి కల్లు దొరకడమనేది 'కల్ల'... కల్లుగినే వాళ్ళు ఏదో మత్తు మందు... చెట్లు పైకి వెళ్ళేటప్పుడు పట్టుకుపోయి, కల్లు కుండలో కలిపేసి కిందకు తేసుకువస్తున్నారు. గ్రామపులు కూడా మారిపోయారు. మత్తు ఇవ్వని కల్లు వాళ్ళకి నచ్చటం లేదు. వీళ్లకి తగ్గట్టుగానే గిసేవాళ్ళు తయారయ్యారు.

గ్రామంలోని కల్లు పట్టుచాల్లోకి, నగరాల్లోకి ప్రపాణ్టుంది.

పట్టుచాల్లోనూ, నగరాల్లోనూ కల్లు కంపోండ్లు వెలిసాయి.

గ్రామం నుండి పట్టుచాల్లోకి, నగరాల్లోకి వెళ్ళేలోపు ఆకల్లు కాస్తా 'గిల్లు' అయిపోతుంది. అంటే, అందులో మత్తు కోసం ఏమేం కలపరాని, కలపకూడనివి కలుపుతారో ఆ భగవంతుడికి ఎరుక.

'కల్పి కల్పి తాగి అనేక మందికి అస్వాప్తి, అనేక మంది మృతి' అనేవార్త అప్పుడప్పుడూ వార్తా పత్రికల్లో చూస్తూనే ఉంటూ.

ఒక మాటలో చెప్పాలంటే... 'స్వచ్ఛమైన, కల్పితేని కల్పి, అసలుసిసలైన షాంమేన్ వంటిది.'

కిట్టువాళ్ళ నాన్నగారు కిట్టుకి వాళ్ళ అన్నయ్యకి కలిపి, ఒక హీరో జెట్ సైకిల్ కొనిచ్చారు. హీరోజెట్ సైకిలు లోక్కుకుంటూ స్మాలుకి వెళ్ళే ఆనందంలో పొలిస్తే, ఇప్పటి బజాజ్ పల్సర్, యమపో, హీరో పోండా, పోర్ట్ డెవిడ్ సన్, బుల్లెట్, అవెంజర్ లు ఎందుకూ పనికిరావు.

స్మాలు సంగతి తరువాత...

అప్పటివరకు కిట్టు, ప్రైండ్^౯ అంతా కలిసి, నడుచుకుంటూ 'ఫదు' కిలోమీటర్లు దూరంలో ఉన్న బీమవరం వెళ్లి సినిమాలు చూసేవారు.

బీమవరం వెళ్లడానికి అనువైన సమయం... స్మాలుకు వెళ్లే సమయమే... సరిగ్గా స్మాలు సమయానికి బయలుదేరి... రైలు పట్టాల మీదుగా నడుచుకుంటూ బీమవరం చేరుకునేవారు. ఇప్పుడు సైకిల్ మచ్చింది కాబట్టి, సైకిల్ లేనివాళ్ళ అధ్య సైకిల్ తేసుకుని ప్రైండ్సింతా సినిమాకు వెళ్లేవారు. 'రామారావు, నాగేశ్వరరావు, శోభన్ బాబు, కృష్ణ' ల సినిమాలలో సహా, డబ్బింగ్ సినిమాలు కూడా వదిలేవారు కాదు.

'దొంగలకు దొంగ' సినిమాలో హీరో కృష్ణని మెచ్చుకుంటూ. 'తూఫాన్' అంటూ మోహన్ బాబు వెర్టెట్ ఎఫ్స్ గురించి ముచ్చటొంచుకుంటూ లెరిగి వెళ్లేవాళ్లరు.

'అడవి రాముడు' సినిమా చూసి, 'బరెయ్... రామారావు 'అరబ్బ షేకు'లాగా మారుపేషంలో వచ్చినట్లు సల్తిగాడికి (విలన్ సత్యనారాయణ)తలియదురా'... అనుకుంటూ ఆనందపడిపోయేవారు.

'ని పని ఖాళీ... కాళీ... కాళీ... అంటూ ఎన్నివోడు (రామారావు) ఎంత తెలివిగా 'కాళీ' అనే ఏనుగును సత్తిగాడికి తెలియకుండా ఎఱా పిలిచాడూరా'... అని చర్చిప్పూ అశ్చర్యపోయేవారు!

ఎన్నడలోని 'తాట్లు పళ్ళోళ్డు' రోజు పొలం పనికి వెళ్లాడు. ఈ తాట్లు పళ్ళోళ్డు కిట్టు, కిట్టు పైండ్సు కంటే వయసులో పెద్దవాడు. వాడికి ఈ విధార్థులంటే అభిమానం. ఎప్పుడైనా ఆదివారం సెలవురోజు కిట్టుని, ఇంకా ఒకరిద్దరు పైండ్సు ని తేసుకుని సైకిళ్ళపై బీమవరం తేసుకట్టేవాడు. స్టూడెంట్ లూ కనబడాలని బీమవరం వెళ్ళినప్పుడు ప్రత్యేకంగా కుట్టించిన ప్యాంట్, పర్ఫెక్షన్ వేసుకునేవాడు తాట్లు పళ్ళోళ్డు.

సినిమా టిక్కెట్టు, ఆ తర్వాత పేమణ్ బీమా హోటల్ లో బున్ జామ్, లేక పరాటా, టీ బుర్పులన్నీ వాడే పెట్టుకునేవాడు. ఖర్చు ఏమాత్రం లెక్క చేసేవాడు కాదు.

పొలం పనులకు వెళ్లేవాళ్లపు. రెండు మూడు వారాలకోసారి దగ్గరలోని పట్టించానికి వెళ్లి, సంపాదించిన డబ్బులో కొంత మొత్తాన్ని దర్జాగా, పీనాసితనం లేకుండా ఖర్చు పెడతారు.

గ్రామంలో...

సెలవు దినాల్లో కిట్టుని పైండ్సు ని, 'పీకడు' లోటల్లోకి తేసుకువెళ్ళేవాడు. పీకడు కూడా పొలం పనికి వెళ్లాడు. మీడు, కిట్టుకి సమయసుగ్గుడు. లోటల్లోకి వెళ్ళేచుప్పుడు పీకడు కొడవలి పట్టుకుని వెళ్లేవాడు. సరిగ్గా మిట్ట మద్యహ్నాం, ఎవరూ ఉండని సమయం, లోట కాపలాదారులు భోజనానికి వెళ్లే సమయం చూసుకుని వెళ్లేవారు. పీకడు కాళ్లకి బంధం లేకుండానే తాటి చెట్టును గబగబా ఎక్కుగలడు.

కొడవలిని నోటిలో పట్టుకుని, తాటి చెట్టుక్కి, ముంజ కాయల గెల (గుత్తి) నరికేవాడు.

ఒక్కో గెలకు పది నుండి పదిహేను ముంజకాయలు ఉంటాయి. ఆని కిందపడగానే భుజానికిత్తుకుని, ఆ ప్రదేశానికి దూరంగా వెళ్లే పని ఇధరికి అప్పబెప్పబడుతుంది. చెట్టు దిగేముందు పీకడు కొడవలిని కిందకు విసురుతాడు. ఎక్కినంత త్వరగా కిందకి

దిగుతాడు. కిందపున్న వాళ్లు కొడవలిని తేసుకుని రెడిగా ఉంటారు... పీకడు దిగిన వెంటనే కింద ఉన్న వాళ్లుతో కలిసి, పరిగెత్తుకుంటూ అంతకుముందు వెళ్లిన వాళ్లని కలుసుకుంటాడు. అమ్మయి... ఇంకేం ఫర్మాలేదు... అనిపించే చోట కూర్చునావుక కొడవలిలో ముంజల్ని చెలుపుతాడు. (చెలపడమంటే చక్కగా కట్ చేయడం) కొన్ని ఎడికోసం పక్కన పెట్టుకుంటాడు.

బోటనవేలిలో గుచ్ఛి, నీళ్లు చిందకుండా, బోటనవేలినే ఒక సూప్రములాగా ఉపయోగిస్తూ ముంజకాయల్ని తీనడం ఒక గొప్పకళః...

సరిగ్గా తెనడం రానివాడిని వేళాకోళం చేస్తూ ముంజలు లీనేవారు ప్రెండ్స్⁵ అంతా...

కీట్టు నాయనమ్మకు వీళ్లు చేసే పనులన్నీ తెలుసు...

'ఎవడన్నా పట్టుకుంటే మెత్తగా తంతాడు' అనేది. మెత్తగా తన్నడమంటే సుకుమారంగా తన్నడమని కాదు, చిత్రకబాదదమని నాయనమ్మ భావం.

ఆమెకు తెలుసు... పీకడు మాత్రమే చెట్టు ఎక్కుగలడు... మిగిలిన వాళ్లు ఎక్కులేరని.

పీకడి వల్లే వీళ్లంతా లోటుల వెంబడి లిరుగుతున్నారని అంటూండేది.

ఒరేయ్..! ఆ పీకడిలో తిరగొధ్దురా... అంటూ తెచ్చేది. పిల్లలు మాత్రం పూర్ణమాలే.

కీట్టుకి ఈత నేర్పిన గురువుగారోకరున్నారు... భయం లేకుండా, సరదాగా, క్షేమంగా నేర్పించారు.

ఎవరో కాదు...

కిట్టువాళ్ళ గేదె.

గేదెని బరై అనే, బపెలో అని కూడా అంటారు. కిట్టు వాళ్ళ గేదె నుమటి మీద తెల్లని మచ్చతో, ఎంతో అందంగా, సుందరంగా ఉండేది. పిల్లలతో ఎంతో ప్రాణిగా ఉండేది. వీళ్ల నాయనమ్మ ఆ గేదె పాలు ఇంట్లోకి సరిపడా ఉంచి, మిగిలిన పాలు అమ్మేది.

సెలవు రోజుల్లో కిట్టు, కిట్టు వాళ్ల అన్నయ్య గేదెని మేపడానికి చేలల్లోకి (ఫీల్డ్స్) లోలుకెళ్లేవాళ్లలు. వీళ్లతోపాటు ఇంకా కొంతమంది గేదెలను మేపడానికి తేసుకువచ్చేవారు.

ఒకోసారి 'గుర్రపు పండాల' లాగా 'గేదె'లపై కూర్చోని, కొంతమందిని వాటిని వేగంగా పరిగెత్తించేవారు.

"గేదెల రేస్" అన్నమాట. నెగ్గిన విజేతను మెచ్చుకునేవారు.

కిట్టుకి గేదెల పంచంలో పాల్గొనేటంత బలం లేదు. కాబట్టి గేదెపై ఓపిగా కూర్చోని విపూరించేవాడు.

తెరిగి ఇంటికి తేసుకువచ్చేటప్పుడు 'ఎండు గడ్డి' లో గేదెను బాగా రుద్ది, కాలువలో కడిగి, ఇంటికి తేసుకువచ్చేవారు అన్నాదమ్ములిధ్యరూ.

ఒకోసారి మధ్యహ్నం పూట గేదెని గేదెల చెరువులో వదిలేవారు. మంచినీటి చెరువు వేరుగానూ, గేదెల చెరువు వేరేగానూ ఉండేవి.

గేదెకు ఈత ఎవరు నేర్చించారో తెలియదు గానే, ఎంతో నేర్చుగా ఈత కొట్టేది. కిట్టుకూడా గేదె వెనకాలే ఉండి, దానితోక పట్టుకుని, దానితో పాటు తేలుతూ వెళ్లూ, కాళ్లు డబి... డబ మని నిటిలో కొడుతూ ద్విర్యంగా ఈత కొట్టేవాడు. మునిగిపోతానన్న భయం లేదు... కొండంత అండగా గేదె ఉంది. ఎప్పుడన్నా గేదె బాగా లోతుగా ఉన్న ప్రదేశానికి వెళ్లినప్పుడు భయమేస్తే, చాలా తేలికగా గేద విషు మీద ఎక్కు కూర్చునేవాడు కిట్టు.

ఈ విధంగా చెరువంతా తీరుగుతూ ఈత కొట్టేవాడు.

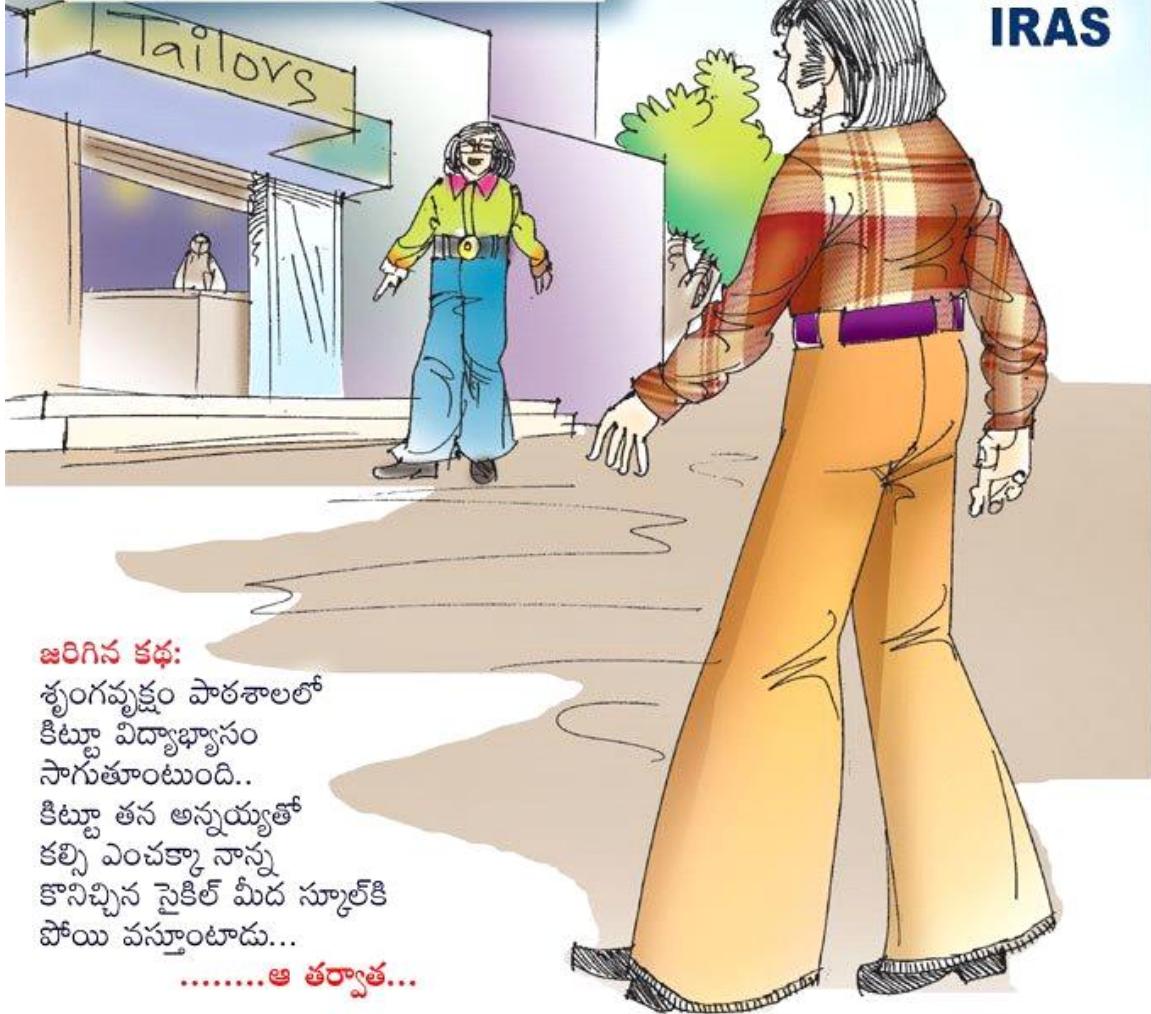
ఒకోకుసారి....

సీరియల్స్ భాగం

కోరం కిష్టార్

IRAS

జరిగిన కథ:

శృంగప్పక్కం పారశాలలో
కిట్టు విద్యాభ్యాసం
సాగుతూంటుంది..
కిట్టు తన అన్నయ్యతో
కల్పి ఎంచక్కా నాన్న
కొనిచ్చిన సైకిల్ మీద సుగ్గలకి
పోయి వస్తూంటాడు...
.....ఆ తర్వాత...

www.gotelugu.com www.gotelugu4.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

బిందెని నీటిలో బోర్డించి, దానిపై చాలే ఆనించి, తేలుతూ, కాళ్లు డబి... డబా కొడుతూ ముందుకు వెళ్ళాడు. బిందెని నీళళ్లో బోర్డిస్తే, నీళ్లు లోపలికి వెళ్లావు. బిందె లోపల శాస్యం ఏర్పడి, బిందె షైకి తేలుతుంది. అయితే, ఎప్పుడైనా బిందెని కొంచెం ఏటవాలుగా పట్టుకుంటే మాత్రం, ఖాళీ ఏర్పడి, నీళ్లు లోపలికి పోతాయి.

బిందెలో ఈత నేర్చుకునేటప్పుడు నడుంలోతు నీళ్లలోనే సాధన చేసేవాడు కిట్టు.

ఎందుకంటే... లోతుకు వెళ్లినప్పుడు పొరపాటున బిందె ఏటవాలుగా వస్తే, నీళ్లు బిందెలోకి వెళ్లి, దానిపై ఉన్న వాడు నీళ్లలో మునగడం ఖాయం.

గేదెల చెరువులో ఒకటి, రెండు దిబ్బలు ఉన్నాయి. వాటి స్థానాన్ని గుర్తుపెట్టుకుని, ధైర్యంగా ఒక దిబ్బమీద నుండి ఈత మొదలుపెట్టి, ఇంకోక దిబ్బను క్షేమంగా చేరుకుని దానిపై నిలబడాలి.

ఈతలో కొంచెం ప్రావిణ్యత వచ్చిన తర్వాత చేయాల్సిన సాహసమిది.

ఇలా ఒక దిబ్బ మీద నుండి ఇంకోక దిబ్బ మీదకు ఈత కొడుతూ, ఈతపై పట్టు సాధించాడు కిట్టు.

ఈ రోజుల్లో పిల్లలకు ఈత నేర్చించాలంటే...

ఈత కొలను... దాని ఫీజు... కోచ్... వాళ్ల ఫీజు... వాళ్లని కాకా పట్టడం... కళ్ళజోళ్లపు(గాగుల్ను)... స్విమ్మింగ్ డ్రైస్ లు... సమ్మర్ క్యాంపులు... డబ్బులు... గోలు... గందరగోళం... వీటన్ని టేకీ ఒకటే పరిష్కారం.

స్విమ్మింగ్ పూర్ల లోకి గేదెల్ని, బిందెల్ని ప్రవేశపెట్టడం. అప్పుడు 'స్విమ్మింగ్ నేర్చుకోవడానికి వెళ్లి నీటమునిగిన విద్యార్థి' అనే న్యాన్ పేపర్ వార్తలు రావు...

ఎందుకంటే కోచ్ లను నమ్మలేము. వాళ్లు తల్లిదండ్రులతో ఎన్నో ప్రగల్భలు పలుకుతారు.

మీ అబ్బాయినో, అమ్మాయినో ప్రపంచ చాంపియన్ గా చేసేస్తాం. మా మీద నమ్మకముంచి వెళ్లండి. అంటారు. తర్వాత... పూర్తి

శద్ద పెట్టురు...

అదే గేదె అయితే... గేదెను పూర్తిగా నమ్మివచ్చు... అది మోసపూరిత మాటలు చెప్పాడు.

'స్మార్క్'గా తనదారిన తాను స్విమ్మింగ్ పూల్ లో ఈత కొట్టుకుంటూ తిరుగుతుంది.

కొద్దిగా ఎదిగిన పిల్లలు, దాని లోక పట్టుకుని, తమను తాము రక్షించుకుంటూ ఈత నేర్చుకోగలరు.

బాగా చిన్న పిల్లలకు బిందె ఇచ్చి, అతి తక్కువ లోతు నీళ్ళల్లో ప్రాక్టీసు చేయిస్తే, వాళ్లు నెమ్ముదిగా ఈతలో ఒక స్థేజీ దాటతారు.

తరువాత "గేదె స్థేజీ" కి చేరుకుంటారు...

గేదెల్ని ప్రవేశపెట్టడం వలన పిల్లలకు... గేదెలు, ఆపులంటే ఏమిటి? అవి మనకు ఎలా సహాయం చేస్తాయి? మనం వాటిని ఎలా చూసుకోవాలి? అనే గొప్ప గొప్ప విషయాలు తెలుసుకుంటారు. విజ్ఞానం పెంచుకుంటారు. ప్రకృతికి దగ్గరగా వస్తారు.

'కురియన్ ఎవరు? ఏమో తలియదు... పాలు ఎలా వస్తాయి? పాలిధీన్ ప్యాకెట్లలో వస్తాయి.' డబ్బులు ఎలా వస్తాయి? ఏటీయమ్ కు వెల్లి తెచ్చుకోవాలి.

ఇదీ ఈనాటి పిల్లల అవగాహన...

పిల్లల అవగాహన, జ్ఞానం పెంచాలంటే ఖైన చెప్పిన పూర్వపోన్ని పాటిస్తే పిల్లలకు ఆ రెండూ లభిస్తాయి.

కారు చోకగా...

కిట్టు 10వ తరగతి పాసయ్యాడు. తరువాత... కాలేజీలో చేరాలి... కాలేజీ అంటే బీమవరమే.

బీమవరం పట్టణం...

"ఆ పట్టణంలోని దంతులూరి నారాయణ రాజు గారి కళాశాల, సింపుర్ గా డియ్యన్స్‌ర్ కాలేజీ, బీమవరం పట్టణానికి తలమానికం. "ఈ కళాశాలకి మునష్టున చరిత్ర ఉంది. దిని ఆసలు పేరు 'డబ్బు జిబీ కళాశాల'. అనగా 'వెస్ట్ గోదావరి, బీమవరం కళాశాల'.

ఎప్పుడు ఎన్నో రంగాలలో, దేశ విదేశాల్లో, ప్రపంచవ్యాప్తంగా పైద్య, విద్య, పైజ్ఞానిక, సామాజిక, న్యాయ, కళ... ఇలా అనేక రంగాల్లో పేరు ప్రఖ్యాతులలో అలరారుతున్న ఎంతోమంది మేధో సంపన్ములు ఈ సరస్వతి దేవి పుత్రులే... ఆమె ముద్దుబిడ్డలే...

కిట్టుని కళాశాలలో చేర్చడానికి లేసుకువెళ్లారు కిట్టు నాన్నగారు. 'కిట్టూ, నేవు లెక్కల్లో ఏక్ కాబట్టి. "బైపిసి" గ్రాపు లేసుకో అన్నారు కిట్టు నాన్నగారు.' సరేనన్నాడు కిట్టు.

అడ్డిషన్ అయ్యాక, అక్కడున్న వాళ్లు ఇలా అన్నారు. 'రేపట్టుంచి కాలేజికి ఫ్యాంచ్యులు వేసుకునిరాచాలి. ... ఇలా నిక్కరు వేసుకోస్తే కుదరదు...' కిట్టుకి ఆశ్వర్యం, కోపం కలిగాయి. "ఏం? ఎందుకు ప్యాంట్ వేసుకోవాలి? నాకు నిక్కర్లే అలవాటు... నేను నిక్కర్ లోటే కాలేజికి వస్తాను" అన్నాడు.

అక్కడున్న వాళ్లలో కొందరు నవ్వారు. కిట్టుకి వాళ్ల నాన్నగారు నచ్చజెప్పారు...

"అందరూ పాటించే పద్ధతులే మనమూ పాటించాలి. సలుగురితోనూ నారాయణా అనాలి" సరేనా.? కిట్టు అసంతృప్తిగా తలాడించాడు. కిట్టుని హస్టల్ లో కూడా చేర్చించారు.

ఒస్తీ పుడ్... నో బెడ్...

డియ్నార్ కాలేజ్...

అదో పెద్ద ప్రపంచం...

ఇంటర్ స్కూడింట్^౯ లో చాలామంది కిట్టు కంటే ఎత్తగా, లాప్‌గా ఉన్నారు. వాళ్ళ ముందు చిన్నగా ఫీల్ అయ్యావాడు కిట్టు.

చిత్ర విచిత్రమైన ప్యాష్టన్లు...

హిమ్మ కటింగ్...

'జిట్టు ఎక్కువగా పెంచుకుని, చెపుల పైన, తల వెనకాల ఎక్కువ జిట్టు పెంచడమే హిమ్మ కటింగ్'... చోక్క కాలర్లు పెద్దగా ఉండి, రకరకాల పేపుల్లో ఉండేవి. చోక్క జేబులు కూడా ఒకడిది ఒక రకంగా, ఇంకోకడిది ఇంకో రకంగానూ, వివిధ రకాల పేపుల్లో ఉండేవి. హృదయం (హోర్ట్^౯) పేపు, గుండ్రని పేపు, దైమండ్ పేపుల్లో ఎన్నో రకాల జేబులు...

బెల్ బాటమ్ ప్యాంట్లు...

ఈ ప్యాంట్ లు తొడ దగ్గర సన్నగా ఉండి, మోకాలి కింద నుండి వెడల్పుగా ఉంటాయి. ఈ వెడల్పు ఒక మాదిరి 28 అంగుళాలతో మొదలై 35,40,45... ఎలత ఎక్కువ వెడల్పు ఉంచే అంత గొప్ప ప్యాప్సన్. ఈ ప్యాంటు నడుము దగ్గర లైటుగా ఉండాలి. కనిసం నాలుగంగుళాల వెడల్పు ఉండే బెల్లు పెట్టుకోవాలి. పెట్టుకునే బెల్లో లెదర్ లో చేయబడి, దాని ఒకిల్ నక్కలూకారంలోనో, హోర్ట్^౯ పేపులోనో ఇంకేదో పేపులోనో ఉంటుంది.

బూట్లు కనేసం నాలుగంగుళాల ఎత్తులో ఉండాలి. ప్రొ హీల్స్ అంటారు వాటిని. ఈ ప్రొ హీల్స్ మీదుగా బెల్ బాటమ్ ప్యాంటు, నేలమీద జోడుతూ ఉంటుంది. ఇలా నేలకు రాసుకునేటప్పుడు ప్యాంటు అడుగుబాగం పాడవకుండా దానికి జప్పు కుట్టేవారు.

ప్యాంటు వెనక జేబులు కూడా చోక్క జేబుల్లాగే చిత్ర విచిత్రమైన షేపుల్లో ఉండేవి.

ఎంత ఎక్కువ బెల్ బాటమ్ ఉన్న ప్యాంటులు వేసుకొంటే అంత గొప్ప. పెద్దగా ఉన్న బెల్ బాటమ్ ని "ఎలిపెంట్ బెల్" అనేవారు. మళ్ళీ ఈ బెల్ బాటమ్ ని మధ్యలో 'వి' షేపుతో కల్పిరించి, అక్కడ వేరే రంగు గుడ్డని ఆ 'వి' షేప్ లో ఇరికెంచి కుట్టేవారు. అది ఇంకో ప్యాపన్...

ప్యాంటు ఎక్కుడన్నా చినిగితే దాన్ని మూసేసి, మళ్ళీ అందంగా కనబుడడానికి రంగు రంగుల గుడ్డ స్థిక్కర్ లు వేసి కుట్టించేవారు.

ఇక ప్యాంట్ వెనకపైపు జేబుకు పైన ఆ ప్యాంట్ కుట్టిన ట్రైలర్ పేరు రాసిన స్థిక్కర్ కుట్టేవారు.

బాలాజి ట్రైలర్స్ ...

ప్రిస్ ట్రైలర్స్ ...

స్టీట్ వెల్ ట్రైలర్స్ ...

మెన్స్ టుచ్ ట్రైలర్స్ ...

యాక్స్ ట్రైలర్స్ ...

ఇలా పేరుగాంచిన ట్రైలర్స్ ఉండేవారు...

రెడ్ మేడ్ బట్టలు ఎవరూ వేసుకునేవారు కాదు...

ట్లెలర్లు తమతమ సృజనాత్మకతను ఉపయోగించి, రకరకాల డిజైన్లు తయారు చేసేవారు.

ట్లెలర్లకు స్థూడింట్స్ సరిగ్గల లో చాలా గౌరవముందేది.

ట్లెలర్లకు చేతినిండా పని...

ప్రిన్స్ ట్లెలర్, కాస్ట్ ట్లెలర్... యాక్స్ ట్లెలర్ చాలా కాస్ట్ ఎందుకంటే ఎన్నీఅర్, ఏ ఎన్నార్ ల దుష్టులు కుట్టేవాడు కదా... అని మాట్లాడుకునేవారు స్థూడింట్స్... అడపిల్లలు మాత్రం చక్కగా లంగా ఎణీలలో కాలేజికి వచ్చేవారు... పంజాబీ ప్రైస్‌లునాన్నయి... కానీ తక్కువగానే కనబడేవి... జీన్ ఫ్యాంట్లుకు అమ్మాయిలు దూరంగానే ఉండేవారు. పొడవటి మిట్టి, దానిపైన ఘర్షు లాంటిది వేసుకుని వచ్చేవాళ్లునాన్నయి... వాళ్ల సంఖ్య బాగా తక్కువ...

అలాంటి వాళ్లు కనబడితే అబ్బాయిలు...

మోడ్రన్ డ్రైస్... మోడ్రన్ డ్రైస్... అనుకునేవారు.

కొంతమంది అమ్మాయిలు సైకిళ్ళపై వచ్చేవాళ్లు...

అమ్మాయిల దుష్టుల్లో ప్రశ్నమయినవి చెప్పుకొదగ్గవి "లంగా ఎణీలే"...

'ఆ రోజుల్లో ప్రేమసాగరం' అనే డబ్బింగ్ సినిమా పద్కొండు గంటల సినిమాగా ప్రసిద్ధికేక్కి ఏకంగా 365 రోజులకు పైగా ఏకదాటిగా నటరాజ్ సినిమా థియేటర్ లో ప్రదర్శించబడి రికార్డ్ సృష్టించింది.

ఆ సినిమాలోని ఒక పాట నామం పెట్టు... నామం పెట్టు కాలేజికి... అంటూ మొదలై...

'అదివారం నలుపు'

'సోమవారం ఎరుపు'

'మంగళవారం పసుపు'

'బుధవారం తలుపు'

నవ్వేసుకోచేస్తే ఓణీలన్నీ చూశానే... అంటూ నడ్డస్తుంది.

చాలామంది అబ్బాయిలు ఆ పాటను తెగపాడేవారు. వినసాంపుగా ఉండేపాట కాదది. ఏదో టైం పాస్ పాట... అయినా సరే... ఎక్కడన్నా పాటల పోటీ జరుగుతున్నప్పుడు కొంతమంది వీరాజువాసులు ఈ పాటనెంచుకుని మరి పాడేవారు.

'ఓణీ' లకు ఉన్న ప్రాశప్ర్యం అంత గొప్పది.

కాలేజీకి సైకిల్ రూపై వచ్చేవాళ్ళ సంఖ్య చాలా ఎక్కువ. ఇంటర్, డిగ్రీ, పీజీ, విద్యార్థుల్లో లోంబ్లో లోమ్బుది శాతం వాడేది సైకిల్.

కిట్టుకి వాళ్ళ నాన్నగారు రెండు జతల బట్టలు కుట్టించారు.

బెల్ బాటుమ్ లేదు. చిల్ ర విచిత్రమైన కాలర్, జ్ఞానులు లేవు. లెదర్ బాటూ చెప్పులు కొనిచ్చారు.

కిట్టు నాన్నగారి అబిప్రాయమేమిటంటే... "ఎంత ఎక్కువగా ప్యాషన్ చేస్తే అంతగా చదువు కొండక్కుతుంది, ఎంత తక్కువగా ఫ్యాషన్ చేస్తే అంతగా చదువు అబ్బితుంది."

కిట్టు హాయర్ సైల్...
.

డిప్ప కటింగ్...

డిప్ప అంటే తల వెనకవైపు కింద భాగం. డిప్పకాయ్ కొట్టడం అంటే ఈ ప్రదేశంలో వేళ్లతో చరచడం.

డిప్పమీద అరచెతితో కొడితే, కళ్ళు బైర్చు కమ్ముతాయి... డిప్ప కటింగ్ పేరెందుకొచ్చిందంటే... కటింగ్ చేసినప్పుడు, ఆ డిప్ప మీద ఉన్న జట్టు మొత్తం చిన్నగా కట్ చేసేయగా, డిప్ప చక్కగా మెరుస్తూ కనబడుతుంది... అందుకని, డిప్ప కటింగ్ లోని డిప్పని, ఇంకా చెవుల దగ్గర, తల చుట్టూ ఉన్న వెంట్లుకలు చిన్నగా కత్తిరిస్తారు. నడినెత్తిన మాత్రం కొంచెం జట్టు వదులుతారు.

పెద్ద వయసు వాళ్ళందరూ ఈ డిప్పకటింగ్ ను ఇష్టపడతారు. ఎందుకంటే జట్టు చెవుల మీద, మెడమీద పడకుండా, చిరాకు లేకుండా పోయిగా ఉంటుంది. జట్టు ఎక్కువుంటే 'కోడి మెడ' వస్తుంది.

అందరికీ చిరపరిచితమైన బీపోర్ ముఖ్యమంత్రి 'లల్లూ ప్రసాద్ యాదవ్' గారిని పొరువ్వు ఖాన్ ఇంటుర్యావ్ చేస్తూ...

సార్... మీ కటింగ్ చాలా స్పెషల్ గా అందరికంటే భిన్నంగా ఉంటుంది సార్ అన్నాడు...

పొరువ్వు ఖాన్ ఉఛ్వేశమేమిటుంటే... 'నీ డిప్ప కటింగు... నువ్వు... భలేవిచిత్రమైనవాడివి నువ్వు అని'. సరిగ్గా... పొరువ్వు ఖాన్ మనసులోని మాట లల్లూ గారికి తలుసు... కోపగించుకోకుండా ఇలా చెప్పాడాయన్...

'జట్టు ఎక్కువగా ఉండి మెడమీద పడుతూ ఉంటే, ఇబ్బందిగా ఉండి, జట్టును చేత్తో సపరించుకుంటూ మెడను అటూ, ఇటూ తెప్పుతూ ఉంటే, మెడకు ఒలం తగ్గి కోడిమెడలాగా సన్నగా అయిపోతుంది'.

జట్టు తక్కువగా ఉంటే మెడ స్ట్రాగ్యంగ్ గా ఉంటుంది.

ఈ డిప్పకటింగ్ కు "చిప్పకటింగ్" అనీ, "మూకుడు కటింగ్" అనీ ముద్దుపేర్లున్నాయి. నెత్తిమెద చిప్పగానీ, మూకుడు గానీ బోర్డించగా కనబడని జ్ఞాను వదిలి, ఆ తర్వాత కనబడే జ్ఞానంతా కత్తిరించి, చిప్పని గానీ, మూకుడుని గానీ లేసేసే... అదే చిప్పకటింగ్ లేదా మూకుడు కటింగ్.

ఈ డిప్పకటింగ్ కు ఇంకోపేరు "మిలిటరీ కటింగ్" సైనికులకు ఎ్యాయామానికి అడ్డురాకుండా ఈ డిప్పకటింగ్ వేసేస్తారు.

కీట్లు తన బైపీసి క్లాన్ రూం నుండి వచ్చి బయట నిలబడ్డాడు.

ఒక క్లాన్ అయ్యంది... ఇంకో మాస్టారు రావాలి...

ఆ మాస్టారు రావడం చూసి బయటనిలబడ్డ విద్యార్థులందరూ లోపలికి పరిగిడతారు... బైపీసి లో 60 మంది విద్యార్థులు ఉంటే అందులో సగం కంటే ఎక్కువమంది అమ్మాయిలే ఉంటారు.

"ఇంటర్ లో వేరే గ్రూపులు చదివే అబ్బాయిలు, బియ్యస్సీ చదివే అబ్బాయిలు, డిగ్రీలో వేరే గ్రూపులు చదివే అబ్బాయిలు, ఈ ఇంటర్ బైపీసి క్లాన్ చుట్టే లీరుగుతుంటారు."

ఎందుకంటే ఇక్కడ ఎక్కువ 'కలరింగ్' ఉంటుంది కనుక. కలర్ లేదా కలరింగ్ అంటే అమ్మాయిలు, ఏవో కామెంట్లు చేసి, ఏదో హంగామా చేసి, అమ్మాయిలను ఆకర్షించడానికి అబ్బాయిలు ప్రయత్నం చేస్తుండేవాళ్ళు.

అబ్బాయిలు అమ్మాయిలను టీజీ చేస్తారు, కీట్లు విషయంలో అది రివర్స్ ...

క్లాన్ బయట నిలబడ్డ కీట్లుకి... ఏయ్యి... డిప్పకటింగ్ అనేమాట వినబడింది...

ఏం అర్థం కాక దిక్కులు చూస్తున్నాడు... ఏయ్... డిప్పుకబొగ్గు, నిన్నే... అని మళ్ళీ వినబడింది... అటూ ఇటూ చూడగా...
కొంచెం దూరంలో కొంతమంది అమ్మాయిలు దూరంగా గ్రూపుగా నిలబడి ఉన్నారు.

కిట్టుని చూసి నశ్వరుకుంటూ... జోకులేనుకుంటున్నారు...

వాళ్ళపైపు గుర్తుమని ఒకసారి చూసి, క్లోస్ రూంలోకి వెళ్లిపోయాడు కిట్టు.

క్రిస్తు క్లాస్‌రూమ్
IRAS

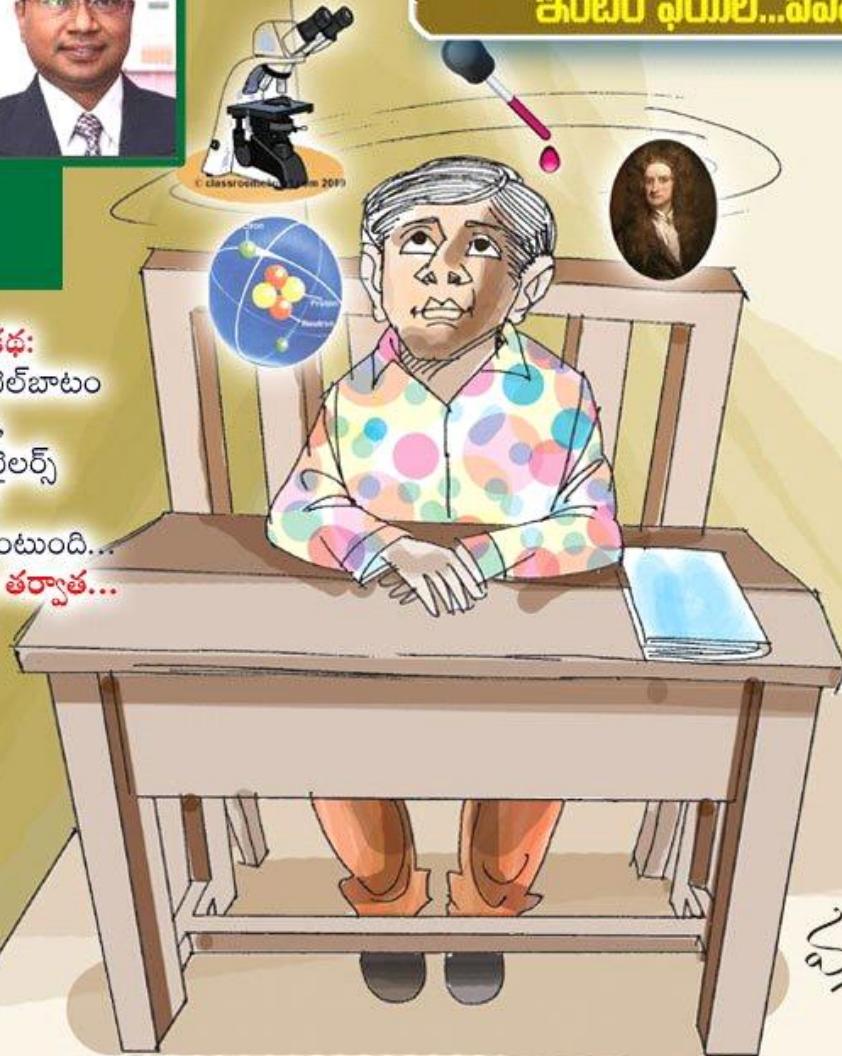
సీలయ్యెం భాగోం

వీట్‌ఎస్‌గార్డు

అంట్రో ఫుట్‌ప్లాట్...ఎంపిన్ వేస్

జరిగిన కథ:

అప్పటి బెల్బాటం
ప్యాంట్లు,
ఫేమన్ టైలర్స్
ప్రస్తావన
సాగుతూంటుంది...
.....ఆ తర్వాత...

అందరూ ఒకళ్లనొకళ్లు అండీ... అండీ అని పిలుచుకుంటున్నారు...

కిట్టుకి ఏరా... ఒరేయ్... అని పిలుచుకునే స్నేహితులు ఉన్నారు కానీ...

కొత్తగా ఇదెంటి...?

ప్రెండ్స్^౬ అనేవాళ్లు లేరు... ఒంటరితనం...

అన్ని ఎటికంటే బాంబుపేలుడు లాగా భయపెట్టే విషయం ఏమిటంటే... జైపీనే ఇంగ్లీష్ మీడియంలో చదవాల్సి ఉంది. తెలుగు మీడియం లేసుకుండా మనుకుంటే, కిట్టు నాన్నగారు ఏమన్నారంటే... 'ఇంగ్లీష్ మొదళ్లో' కొంచెం కష్టంగా ఉంటుంది. ఏం పర్మాలేదు. పోమపోను నువ్వే నేర్చుకుంటావు.'

ఇక సబ్జెక్టుల విషయానికొస్తే...

తెలుగు సబ్జెక్టు పర్మాలేదు... ఇంగ్లీష్ సబ్జెక్టు ఒకమాదిరిగా ఓకే...

పిజిక్స్^౭ అనగానే బోతికశాస్త్రించి... పెద్ద గజిబిజించి... ఈ 'వర్ట్యూయర్ కాలిపర్గ్^౮' ఏమిటి? ఎందుకది? దీంతో ఏం చేయాలి? అర్థం కాని ప్రశ్నలివన్నీ... 'సూగ్గుగేజీ' ఇంకోటి... దిని కథ ఏమీ అర్ధమై చావడంలేదు.

మాస్టరు ఇంగ్లీష్ లో గడగడా చెప్పేసి, 'సేను చెప్పినట్లు చెయ్యండి' అంటున్నారు...

వెర్టిముఖం వేసుకున్న కిట్టుని చూసి... ఇదిగో ఇదిలా చెయ్యాలి... అని మళ్లీ చెప్పేవారు...

మళ్లీ కిట్టుది అదే ముఖం. ఇంక నీకు చెప్పడం నావల్ల కాదు అనేబావం మాస్టర్కి వచ్చేసింది...

ఇదంతా ప్రాక్కికల్ను^ఎ కథ...

క్షాన్ రూంలో...

ఈ 'న్యూటన్' గాడవ్వడు? 'బోరు' గాడవ్వడు? అఱవు అనేది ఎక్కుడుంటుంది? ఎలా ఉంటుంది? మళ్ళీ ఈ అఱవు చుట్టూ ఎల్క్షాన్ లేంటి? న్యూట్రాన్ లు ఏంటి? అసలు వీటిని ఎవడైనా చూసాడా? ఎక్కడ ఉంటాయి? తల గోడకేసి కొట్టుకున్నా అసలు ఏమి అర్ధమై చావడంలేదు. ఇంకో దరిద్రమేమిటంటే ఈ బొల్చికశాస్త్రంలో లక్కులు చేసి చాపాలి. తప్పించుకోలము.

ఇక, జంతుశాస్త్రం... జెవాలజీ...

మాస్టారు కప్పని కోసి చూపించారు.

ఇదీ రక్తప్రసరణ వ్యవస్థ... మీరు కూడా కప్పని కోసి, రక్త ప్రసరణ వ్యవస్థని చూపించాలి. నరాలు ఇలా కనబడాలి.

ఆ నరాలు క్లియర్ గా కనబడాలంటే, వాటికింద నల్లని కాగితం పెట్టాలి.

నానా తీప్పులు పడి, కప్పని కోసి పారేశాడు కిట్టు. నల్లకాగితం కూడా పెట్టేశాడు. గర్వంగా తీసుకువెళ్లి మాస్టారికి చూపించాడు. దాన్ని చూసి మాస్టారు అయ్యామయంలోకి వెళ్లిపోయారు. అయ్యామయం నుండి తేరుకుని అడిగారు.

కప్ప గుండెకాయ ఏది?

అడ్డంగా ఉందని కోసి పక్కన పడేశాను సార్ అన్నాడు కిట్టు.

మాస్టరు తల పట్టుకున్నాడు.

ఏమిటి? గుండెకాయ పీకేసి, రక్తప్రసరణ వ్యవస్థని చూపిస్తున్నావా? పైగా నరాల కింద నల్ల కాగితం కూడా పెట్టిసేవా? బుద్ధుందా నీకు? గుండె లేకుండా రక్తప్రసరణ ఎక్కుడుంది? నరాలెలా కనబడతాయి నీకు...? అని చివాట్లు పెట్టారు మాస్టరు....

కొబ్బరికాయ బొమ్మపేసి, దాని నెత్తిమీద ఇంగ్లీష్ అఫరం వి పేపులో ఆంటెన్నా పెట్టి... దీన్ని "క్లామిడోమెనాస్" అనాలి. అంటారు. ఇదెక్కుడుంటుంది? ఎవరికి కనబడుతుంది? ఈ వివిఱ్మెన పేర్లోటి? నోరు తిరగని పేర్లోటి? లాటిన భాష నుండి, గ్రీకు భాష నుండి తెచ్చిపెట్టిన పేర్లంట... మనిషిక్కితే ఒక ఇంటిపేరు, తర్వాత వాడి పేరు ఉంటాయి. ఈ బోటనీలోనూ (వృక్షశాస్త్రం), జ్యాలజిలోనూ(జంతుశాస్త్రం) ఉండే జ్యాలకు ఒక్కపేరు కాదు... వంద పేర్లుంటాయి... అవి కూడా కష్టమైనవి... వాటి ఇంటిపేర్లు....

జీన్స్... దానికో పేరు...

స్పృహేస్... దానికో పేరు...

ఫ్యామిలీ...

కింగ్ డమ్...

ఫ్లైలమ్...

క్లోన్...

ఆర్డర్...

ఈ ఇంటిపేర్లనీ, వాటికి అనుసంధానమైన అన్ని పేర్లనీ గుర్తించుకోవాలి. మర్లో ఈ జ్యాల్స్ రంగు రంగుల్లో బొమ్మలు గీయాలి. వాటి గురించి వివరంగా రాయాలి. బోటని, జ్యాలజిలే కాక, పిజిక్స్, కెమిస్ట్రీలో కూడా ఇలా బొమ్మలు, వివరాలతో ఒక రికార్డు తయారు చేయాలి. బొమ్మలు సరిలేకపోయినా. సకాలంలో మాస్టారికి చూపించకపోయినా... ఆ రికార్డును ముఖం మీదకు విసిరికొడతారు మాస్టరు...

ఇక బోటనీ... వృక్షశాస్త్రం...

ఆకులు తేస్తారు, కోస్తారు... 'ఎల్లెన్' అంటారు, 'టియ్యెన్' అంటారు. ఏమీ అర్థం కావడం లేదు. 'షైక్షోస్చైవ్' లో చూడమంటారు... అందులో ఏం పెట్టాలో తెలేదు... ఏం చూశాం...? ఏం కనబడుతుంది...?

ఒంగాళాదుంపలు (ఆలుగడ్డలు) ఒకదానిమీద ఒకటి పేరిచునట్టు కనబడుతుంది...

దాన్ని "పేరంషైమా" అనాలంటారు...

మటున్ షైమా లాగా పేరంషైమా ఏంటి? ఈ మొక్కలకి కూడా వంద ఇంటిపెట్టు...

ఎన్నని గుర్తించుకోవాలి?

ఇంకటి... రసాయన శాస్త్రం... కెమిస్ట్రీం...

నూట ఎనిమిది షైగా పదార్థాలున్నాయంట. అవన్ని వస్తే మంచిదట... వాటికి పొర్ట్‌ కట్ పెర్ట్టంటాయి.

... అవి కూడా ఒట్టీ కొట్టుకోవాలి. ఆ తర్వాత ఈక్షేపణ్ణు, ఏదో పదార్థాన్ని ఇంకో పదార్థంలో కలిపి ఈక్షేపణ్ణు తయారు చేస్తారు... మళ్ళీ ఈ ఈక్షేపణ్ణు తక్కుట్లో రాళ్ళేని, మళ్ళీ తేసినట్లు... కూరగాయలు తక్కుట్లో వేసి మళ్ళీ తేసినట్లు, వేసి, తేసి ఇరుషైపులా సమానం చేయాలి.

ఎన్ని బాధలురా నాయనా...

కార్బన్ కెమిస్ట్రీం... ఇదంటే అందరికీ బయమే... కిట్టు అదృష్టవశాత్తూ అది కంపల్చారి కాదు....

పిప్పెట్లు... బూయిరెట్లు... పిప్పెట్లు అనేది గాజకుపై... బూయిరెట్లు అనేది షైపులాంటిది...

ఈ రెండూ ఉపయోగిస్తూ రకరకాల రంగుల ద్రావకాలు కలపాలి.

ఆ... ఏదో ఒకటి లే అనుకుని, తనకిష్టమైన ద్రావకాన్ని కలిపి, బుస్సుమని వచ్చే పొగలు, శబ్దాలు, చూస్తూ, వింటూ,
అనందించేవాడు కిట్టు... ఒకసారి ఆ రంగు రంగుల ద్రావకాలు, ఒకదానిలో ఒకటి సరిపడక, గాజకుపై బట్టబున పగిలిపోయింది.

అటండర్ కనిపెట్టి, వెళ్లి మాస్టారికి చెప్పేలోపే కిట్టు చల్లగా ఆక్కడనుండి జారుకున్నాడు.

ఈ బాధల్లో కొట్టుకెల్లిపోతున్న కిట్టుకి ఒకరోజే 'కాళి'గాడు తారసపడ్డాడు కాలేజిలో.

ఈ కాళిగాడు, కిట్టుకి ఆరవ తరగతి నుండి పదవ తరగతి వరకు క్లాస్ మేట్.

ఘోస్సులు లో ఇద్దరూ ఎక్కువగా కలిసింది లేదు. ఎవరిలోకంలో వాళ్ళుండేవారు.

కాళిని పలకరించాడు కిట్టు.

ఇద్దరం ఒకటే క్లాస్... కానీ కలుసుకోలేదు మనం. అనుకుంటూ ఇద్దరూ కానేపు మాట్లాడుకున్నారు.

మాటల్లో... మాటల్లో... కాళిగాడు కిట్టుని ఏమండి, ఏమిటండి... అంటున్నాడు...

ఏమండి, ఏంటండి?... ఎంత్యో... మామూలుగా మాట్లాడరా... అన్నాడు కిట్టు...

అంటే... మనం కాలేజి కి వచ్చాం కదా... అందుకని అన్నాడు కాళి.

'కాలేజి' లేదు, 'కాకరకాయ' లేదు...

కావాలంటే నువ్వు ఏమండి... ఆను, నేను మాత్రం నిన్ను ఏరా... ఒరేయ్, ఆనే అంటాను అన్నాడు కిట్టు.

ఇక అప్పట్టునుండి వీళ్ళిధ్వదరూ ఒకరి బాధలు ఇంకోకరికి చెప్పుకుంటూ, కలిసి తెరగడం మొదలుపెట్టారు. కాళి కూడా చిన్నప్పట్టునుండి తెలుగు మిడియం... ఇప్పుడేమో అన్ని ఇంగ్లీష్ లో ఉన్నాయి. ఎలా గట్టెక్కాలి ఇధ్వరిది అదే బాధ...

ఎప్పుడైనా కష్టమనిపించే క్లాసు ఉన్నా... లేదా ఈ క్లాస్ లో తెట్టు తెనడం ఖాయం అనిపించినా... ఇధ్వరూ కలిసి క్లాస్ ఎగ్గోటీ సినిమాకు వెళ్లిపోయేవాళ్లలు...

కాళి హస్టల్ రూమ్ లో నలుగురు ఉండేవారు.

ఆ నలుగురిలో ఒకడు భాస్కర్, ఈ భాస్కర్ గాడు ఎంపిసీ గ్రూప్. ఎప్పుడు చూసినా చదువుతుండేవాడు...

రాత్రి సెకండ్ షో సినిమా చూసి, రూముకు వస్తే, మిగిలిన వాళ్ళందరూ నిద్రపోతున్నా కానీ, భాస్కర్ మాత్రం మెలకువగా ఉండి పుస్తకంతో కనబడతారు.

కిట్టుని, కాళిని చూసి, వెదపల్లాగా సెకండ్ షో సినిమాలకి తెరగకుండా, పుశ్యంగా చదువుకోవచ్చ కదా అని తీట్టేవాడు భాస్కర్...

"వీడికెప్పుడూ చదువు తప్ప ఇంకేమీ పట్టదు. లెక్కల్లో నూటయాబైకి రెండు మార్గులు తక్కువాస్తే, ఆ రెండు మార్గుల కోసం

మళ్ళీ బెటర్ మెంట్ కట్టి, రాసి ఆ రెండు మార్గులు తీరిగి తిచ్చుకున్నాడు వీడు. "వీడో పెద్ద పూర్ అనుకుని నవ్వుకునేవారు కిట్టు, కాళి.

రెస్ట్ హౌస్ రోడ్...

రాష్ట్ర గవర్నర్ గారు ఎప్పుడైనా వస్తే ఉండడానికి... ఒక రెస్ట్ హౌస్ ఉంది, బీమవరంలో...

దానికి చేరుకోవడానికి వెళ్లే రోడ్డు రెస్ట్ హౌస్ రోడ్డు. ఈ రోడ్డు ఏరియాలో కిట్టువాళ్ల సొంత ఇల్లు ఒకటుంది. ఇక అదే ఏరియాలో చాలా ఇల్లున్నాయి. ఒక రామాలయం ఉంది.

ఈ రెస్ట్ హౌస్ రోడ్ కుర్వాళ్లకి "పెద్ద ముదుర్లు" అన్నపేరు ఉంది.

కిట్టు, రెస్ట్ హౌస్ రోడ్ లోని ఇంట్లో ఉంటూ, కాలేజీకి వెళ్లేవాడు. భోజనం హెస్టర్ లో...

రెస్ట్ హౌస్ రోడ్ కుర్వాళ్లు కొంతమంది కిట్టుకి ప్రెండ్స్ అయ్యారు. కొంతమంది డియ్యన్నార్ లోనూ... కొంతమంది కేజీయార్ కాలేజీలోనూ, మరికొంత మంది మూర్ఖరాజు కాలేజిలోనూ. చదివేవాళ్లు ఈ కుర్వాళ్లు అప్పుడప్పుడు గొడవలకి వెళ్లేవాళ్లు.

"గొడవ" అంటే... వీళ్ల ద్రూపుకి, ఇంటో ద్రూపుకి... యుద్ధం... కొట్టూట... కిట్టుకి కొట్టూటలోపాల్గొనేటంత బలంలేదు కాబట్టి, ఒక ప్రేక్షకుడిగా ఉండి ఆ యుద్ధాలను తెలికించేవాడు. ఇంటో విధమైన గొడవ ఏమిటంటే...

ఒరెయ్! వాడెవడో రోజూ పలానావాడి చెల్లలి వెనకబడి, ఏడిపిస్తున్నాడంట...

నడవండి వెళ్లి వాణ్ణి వేసేద్దాం... అని ఈ కుర్ గ్యాంగ్ అనుకోవడం... నలుగురైదుగురు ఒక్కసారిగా ఆ అమ్మాయిని ఏడిపించేవాడి

మట్టు చేరి, పిడగుద్దులు గుట్టి, వార్నింగ్ ఇచ్చేయడం, చకచక జరిగిపోయేది.

అలాగని ఈ కుర్రగ్యాంగ్ తక్కవేమి తినలేదు...

అమ్మయిల మీద కామెంట్లు చెయ్యడంలో మహా ఎక్స్ పర్ట్ లు ఈ రెస్ట్ హాస్ రోడ్ కుర్రవాల్ప డాన్స్ చెయ్యడంలో మహా దిట్లులు. వీల్ప డ్యాన్స్ స్టైల్ వెస్ట్స్ న్ (పొళ్ళత్యా) శైలిలో ఉండేది. హింది పాటలు కూడా పట్టి డ్యాన్స్ చేసేవారు. ఒక్కొక్కళజ్ఞి ఒక్కొక్క శైలి. ఒకల్కకి బిన్నంగా ఇంకోకఱ్చు డ్యాన్స్ చేసేవారు.

కొంతమంది ఆర్కస్టాగ్లో చేరి, భీమవరం పట్టణంలో స్నేజ్ మీద పాటలు పాడి, వేరు కూడా సంపాదించుకున్నారు. ఇలా విభిన్న రంగాల్లో ప్రవేశం, ప్రావిష్యం ఉన్న రెస్ట్ హాస్ రోడ్ యూట్ సాంగత్యంలో కిట్టు చాలా విషయాలు నేర్చుకున్నాడు.

ఈ యూట్ లో కలిసి ఒకోసారి రాత్రిపూట సెకండ్ షో సినిమాలకి వెళ్లేవాడు కిట్టు. అందరూ యూనిఫారంగా లుంగీలు కట్టుకుని వెళ్లేవారు.

మూన్ రేకర్, స్టార్ వార్గ్... లాంటి సినిమాలు... నేల టిక్కెట్లు... నడుచుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వెళ్డడం. తెరిగి వస్తూ బీమా పోటల్ లో కానీ, మనతల్ కానీ, టీ లాగడం, (మనిత టీ దుకాణం వంతెన మొదట్లో ఉండేది. తర్వాత ఎత్తేసారు). నెమ్మిదిగా ఇంటికి చేరుకోవడం...

ఎప్పుడైనా కిట్టు వాళ్ళ నాన్నగారి కంట్లో పడేవారు. ఆయన స్టాగ్యంగ్ గా డోసులు ఇచ్చేవారు.

'అర్థరాత్రి, అపరాత్రి రోడ్ఫోంట తెరుగుతారేంటూ.. ఇలా రాత్రిప్పు రోడ్డంట తెరిగేది గూండాలూ, రోడీలూ... దొంగలూ... ఇలాంటి వెదవ్వేషాలు వెయ్యాద్దు... అని తెట్టేవారు.'

ఆయన చెప్పింది నిజమే.

ఇలా సెకండ్ పో నుండి వస్తున్న కిట్టు బృందాన్ని ఒకోసారి పోలేసులు అమేవారు.

'ఎవరు మీరు?' 'ఎక్కడకు వెళ్తున్నారు?' అని ప్రశ్నంచేవారు.

'ఇలాంటిదేదో జరుగుతుందని ఈ బృందానికి తెలుసు... సినిమా టిక్కెట్లు ముక్కని పడవేయకుండా జేబులో పెట్టుకుని, అది లేసి పోలేసులకు చూపించేవారు.'

'సరే లొందరగా ఇళ్ళకు పొండి' అనేవారు పోలేసులు.

ఒకోసారి ఈ కుర్రాళ్ళుంతా కంబైన్ స్టడ్ అంటూ పరిషల సమయంలో మొదలుపెట్టేవారు.

రాత్రి 11 గంటల సమయంలో టీ కని బయలుదేరి, ఒకమూలగా ఉంచిన రిక్షాని నెమ్ముదిగా బయటకు లేసేవారు. ఒకడు తొక్కుతుంటే మిగతావాళ్లు కూర్చునేవాళ్లు. వంతుల వారిగా రిక్షాని లొక్కుతూ... సరదాగా... టీ తాగి... వచ్చి రిక్షాని యథాతథంగా పెట్టేనేవారు.

కాలం ఎలా గడిచిందో తలియదు. చూస్తుండగానే రెండేళ్లు గడిచిపోయాయి.

ఇంటర్వీడియట్ పరీక్షా పరీతాలు వెలువడ్డాయి.

కిట్టు పెయిల్...

పాసయిన వాళ్లు డిగ్రీలో చేరుతున్నారు...

ఎదో పొరపాటు చేసిన భావనకలిగింది కిట్టుకింది...

ఇప్పుడోంచెయ్యాలి...

ఖూళీగా ఇంట్లో ఉండాలా?

తప్పు చేసిన ఫీలింగ్...

పెయిలయునందుకు కిట్టుని చెడ్డామడ్డా తెట్టులేదు వాళ్ల నాన్నగారు...

పెయిలయ్యడని తెలిసిన రోజునే సైకిలక్కించుకుని బజారుకు లేసుకువెళ్లి, ఆల్వైన్ వాచి కొనిచ్చారు. ట్రీల్ అనే కోకాకోలా లా ఉండే కూల్ ట్రోంక్ ఇప్పించారు. 'పెయిల అయినందుకు బాధపడడం కంటే. ఆ తర్వాత ఎలా పాస్ అవ్వాలో ఆలోచించి, దానికి తగిన కృషి చేయాలి' అని చెప్పారు.

కిట్టు ఆలోచనలో పడ్డాడు...

సీరియల్ 7వ భాగం

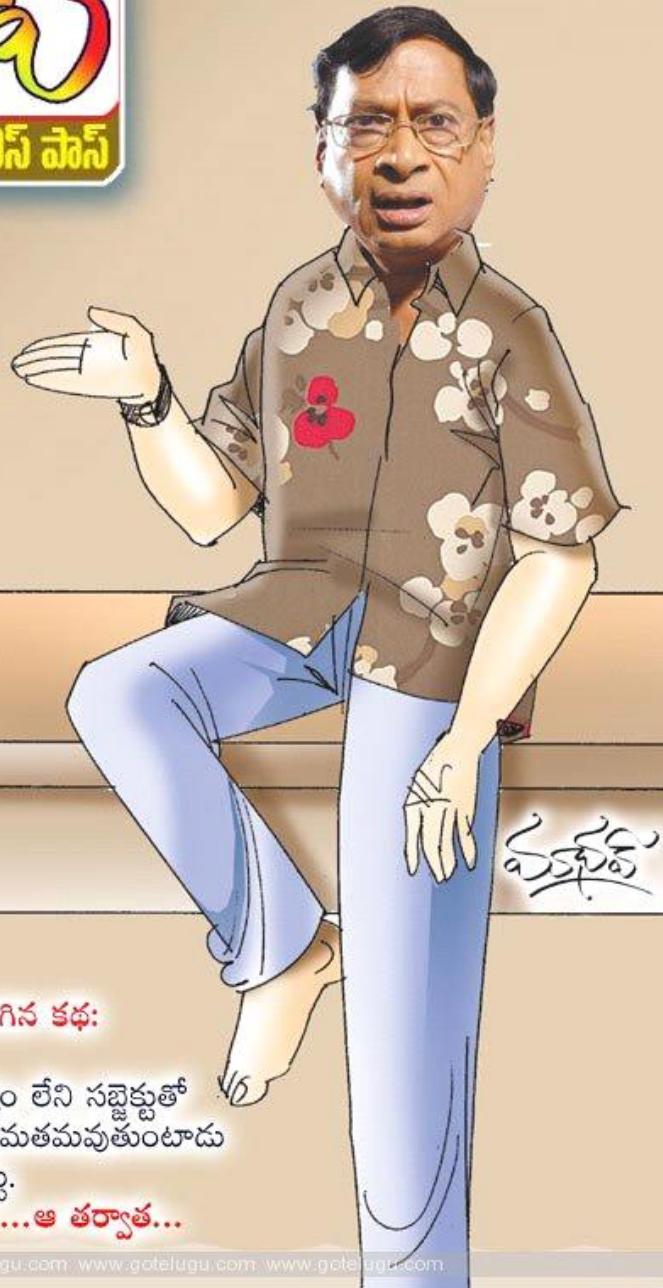
గోరు కీషేర్

IRAS

జరిగిన కథ:

ఇష్టం లేని సబెక్టతో
సతమతమవుతుంచాడు
కిట్టు.
..... అ తర్వాత...

www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

ఒక ఆలోచన మచ్చింది కిట్టుకే,

ఇంటి పక్కనే "కేజీయార్" కాలేజీ ఉంది కదా... టూస్‌ప్స్ పీజు కట్టేసి, కాలేజీలో చేరిపోతే?

వెంటనే ఆలోచనని అమలులో పెట్టాడు కిట్టు. కాలేజీ వాళ్ళని పర్మిషన్ అడగాడు. వాళ్ళు ఒకే అన్నారు.

పీజు కట్టి కాలేజికి వెళ్ళడం మొదలుపెట్టాడు.

ఒకసారి దెబ్బాలెన్నాడు కాబట్టి ఈసారి కొంచెం చదువు మేద దృష్టి పెట్టాడు. సరిగ్గా అదే సమయంలో కాలేజిలో తెలుగు లెక్చరర్... ఎమ్.ఎస్.నారాయణ గారు... ఇప్పటి తెలుగు సినిమా కమెడియన్... ఆయన క్లాసుకు ఆయన స్థూడెంటేస్ కాక, ఇతర స్థూడెంటుస్ కూడా హాజరయేవారు. క్లాస్ ఎప్పుడూ కిక్కరిసిపోయి ఉండేది. బోటనీ, జూలాజీ లాంటి ఇతర క్లాసులకు వెళ్ళాలిన స్థూడెంటుస్... తమ తమ క్లాసులు ఎగ్గోట్టి మరి ఎమ్మెన్ గారి క్లాసులకు హాజరయేవారు.

తెలుగు ప్రజలకు తలియని కోణం ఒకటుంది ఆయనలో...

రీజనబుల్ గా, హోల్చుభద్రంగా ఆలోచిస్తారాయన...

'వెదవా... నీ ఒంటికి మురికి ఉంది, దాన్ని వదిలించుకోవడానికి పక్కనే పారుతున్న నది ఉంది... అందులో దూకి మురికి వదలగొట్టుకోవడం మానేసి... ఈ నది ఎక్కుభూంచి వస్తుంది? ఏవీ ప్రాంతాల మీదగా వస్తుంది? ఈ నదికి తాత తండ్రులు ఎవరు? లాంటి ముఫ్ఫి ప్రశ్నలు వేస్తావెందుకురా.' అంటూ చెప్పేవారాయన... విద్యార్థులంతా ఆయన క్లాసును ఎంజాయ్ చేసేవాళ్ళ...

ఇక కిట్టు, నెమ్ముదిగా 'ఎమ్.ఎస్.ఎమ్' బండి ఎక్కుతూ, దిగుతూ ఇంటర్ పాసయ్యాడు.

ఎమ్మెనెమ్ బండి అంటే... మార్చి, సెప్టెంబర్, మార్చి అని... అనగా, మార్చిలో పరీక్షరాయి, పెఱులయితే సెప్టెంబర్ లో రాయి, మళ్ళీ పెఱుల్ అయితే మార్చి ఉండనే ఉంది కదా... అది దాని అర్థం.

'ఇంటర్ పాసయ్యావు కదా...' బియ్యెన్సీలో చేరిపో అన్నారు కిట్టు నాన్నగారు.

అమ్మా...
అమ్మా...

మళ్ళీ మూడేశ్వరు తెట్టు లెనాలా? రికార్డులు మొహం మీదకు విసిరికోట్టించుకోవాలా? నా వల్ల కాదు... అనుకున్నాడు కిట్టు.

ఈలోపు బియ్యస్సు వాళ్ళని... గాయపడ్డ సైనికులు అంటారని తెలుసుకున్నాడు కిట్టు.

ఎందుకంటే...

బైపీసీ వాళ్ళు డాక్టరు కావడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఎంపీసీ వాళ్ళు ఇంజనీరు కావడానికి ప్రయత్నిస్తారు. డాక్టరు, ఇంజనీరింగ్ సీట్లు రానివారు... తప్పని సరియై బీయస్సు లో చేరతారు. వీళ్ళు యుద్ధంలో సెగ్గుదామని వెళ్లారు.

యుద్ధంలో ఓడిపోయారు కాబట్టి వీళ్ళు గాయపడ్డ సైనికులు, కొత్తగా నేర్చుకున్న ఈ పోలిక కిట్టు బుర్రలో నాటుకుంది.

అసలు యుద్ధానికి, చదువుకి సంబంధం ఏమిటి? పోలిక ఏమిటి? ఇదేదో విచిత్రంగా ఉంది, కానీ చూడబోతే రిజనబుల్ గానే ఉంది. యుద్ధానికి, చదువుకి చాలా దగ్గర సంబంధం ఉందనే విషయం తర్వాత తర్వాత కిట్టుకి ఇంకా బాగా అర్థమయ్యాంది.

బియ్యస్సు చదివి, ఆపై పెద్ద పెద్ద చదువులు చదివి, గోప్ప వాళ్ళైన వాళ్ళు చాలామంది ఉన్నారు... అది వేరే విషయం.

బియ్యస్సు కాకపోతే మరేం చేయాలి?

ఏం చేయాలి? పక్కింటాయన "పాలిటెక్నిక్" చదివి, పంచాయితీరాజ్ లో సూపర్ వైజర్ అయిపోయాడు. మంచి ఉద్యోగం... ఇదే బాగున్నట్టుంది... అనుకున్నాడు కిట్టు...

అంతకు ముందు 10వ తరగతి మార్కులను బట్టి పాలిటెక్నిక్ సీఎస్ ఇచ్చేహారు. ఇప్పుడు కొత్తగా ఎంట్రెన్స్ పెట్టారు. వెంటనే అది రాసాడు కిట్టు.

ఈ పాలి టిక్కి క్యూలో ఉన్న టిక్కి క్యూ ఏమిటంటే... ఉద్యోగం లోందరగా వస్తుంది. లైఫ్ సెటీలైఫోతుంది. అందుకే చాలా మంది పాలిటెక్నిక్ లో చెరతారు. ఈ ఎంట్రెన్స్ పరిష పాసయ్యాడు కిట్టు...

అల్యూధిక ర్యాంకులో...

పాలిటెక్నిక్ అనేది ఒక పెద్ద ప్రపంచం.

ఫోమియోపతి డాక్టర్, సిరామిక్^౯ (పింగాజీ) టెక్నాలజీ, లెదర్ టెక్నాలజీ, మెటలరీ, కమర్బియల్ ప్రాక్టీస్ (ఇది చదివితే అపీసులో అందరికే తలలో నాలుకలూ అయిపోవచ్చాట) లాంటి సబ్జెక్టులు కాక, ఇంజనీరింగ్ లో ఉండే ఆన్ని బ్రాంచీలు ఉంటాయి. ఈ కొత్త విషయాలు కిట్టుకి చాలా ఆస్కరించాయి.

ఎమ్ సెట్ రాసిన వాళ్ళకి భారీఎత్తున కొన్సిలింగ్ ఎలా జరుగుతుందో, ఆ రెంబ్ లో కొన్సిలింగ్ జరిపారు పాలిటెక్నిక్ వాళ్ళు... ఇదోక విచిత్రం కిట్టుకి ఇలా కూడా జరుగుతుందా? ఎవరికి ఏ కాలేజీలో సీటు వస్తుందో... ఏ ఉంర్లో సీటు వస్తుందో... కొన్సిలింగ్ ద్వారానే తెలుస్తుంది. ఎక్కడ సీటు వస్తే అక్కడ చేరాలి.

కిట్టుకి వచ్చిన "అల్యూధిక ర్యాంకు" ను బట్టి "కంబం" లో సీటు వచ్చింది.

ఉఁఁ... అనకపోలే అది కూడా పోతుంది. సరే అనేసాడు కిట్టు.

కంబం అనగానే అందరికి ఖమ్మం గుర్తుకు వస్తుంది.

ఖమ్మం వేరు...

కంబం వేరు...

గుంటూరులో ట్రైను దిగి, నేరోగేజి పట్టాలపై వెళ్లే చిన్న రైలు ఎక్కాలి.

మార్గపురం, తర్వాత దాటిన తరువాత... కంబం వస్తుంది.

మార్గపురం, పలక పరిశ్రమకు ప్రసిద్ధి. తర్వాత బియ్యాడీ కాలేజి ఉంది. అందుకని తర్వాత చాలామందికి తెలుసు. గుంటూరు వరకు వెళ్లి, అక్కణ్ణించి చిన్న రైలెక్కారు కిట్టు, వాళ్ల నాన్నగారు. ఆ రైలులో మేకలు, కోళ్లు కూడా ఎక్కించేశాడు. కొందరు చుట్టూ తాగుతున్నారు. అంతా అయిమయంగా ఉంది కిట్టుకి.

కిట్టు ఎప్పుడైనా రైలు ప్రయాణం చేస్తే...

ఎన్నడ నుండి భీమవరం వెళ్లేవాడు. భీమవరంలో రైలు అనగానే... వాళ్ల నాయనమ్మ కంగారుగా కిట్టుని, కిట్టు వాళ్ల అన్నయ్యని, గట్టేగా పట్టుకుని 'ఆగండ్రా' అని పెట్టగా అరిచేది. ఎందుకంటే రైలు ఆగిన తర్వాత ఒక "కుదుపు" వస్తుంది. ఆ కుదుపు సర్వకున్నాక, అప్పుడు దిగేవారు.

ఇంకా కిట్టు ప్రయాణించిన ఊర్లు...

అకివిడు, గుడివాడ, వేల్యారు (వేల్యారు జామకాయలకు ప్రసిద్ధి), నిడదవోలు, బెజవాడ. పాలకోల్లు, నర్సాపురం... లాంటివి.

రైలు కంపార్ట్మెంటులో పుఱుకులు, చేగోడీలు, అప్పడాలు, బెల్లంకోమ్మలు, బతాణీలు, శనగలు, మితాయి ఉండలు...

అమ్మెవారు.

ఈ అమ్మెవాళ్లు వాళ్ల సరుకుని ఒక బుట్టట (జంగ్లీ అంటారు దాన్ని)లో ఉంచుతారు. ఆ బుట్టకే ఆర్ధ చంద్రాకారంలో ఉన్న హ్యాండిల్ ని జుజానిసి తగిలించుకుని... వేగంగా పరిగెడుతున్న రైలులో, ఒక కంపార్ట్ మెంట్ నుండి ఇంకో కంపార్ట్ మెంట్ కి ఎల్లో సునాయసంగా మారేవారు. ఇప్పటిలాగా వేస్తిబూయల్నా (పెట్టుని ఇంకో పెట్టుతో కలిపి దారి) ఉండేవి కాదు.

ఆర్ సీ అనే రైల్సు తెరిగేవి.

అవి చాలా విచిత్రంగా, ఫ్లోర్డ్రాబాద్ లోని సిటీబస్సుల్లాగా పట్టాలపై తెరిగేవి.

ఎక్కువాడు ఎక్కుడం... దిగేవాడు దిగడం...

ఈ మిరాయిలు, పుణుకులు అమ్మెవాళ్లు కంపార్ట్ మెంట్ లో ప్రయాణికుల పక్కన కూర్చుని, సాంత బావమరిది తెనమని ఇచ్చినట్లుగా ఇచ్చేవారు. కంపార్ట్ మెంట్ అంతా ఇదే విధంగా ఇచ్చేవారు.

డబ్బుబ్లేముంది... మీరు తెనండి... లినండి బాగోకపోతే డబ్బులివ్వకండి అనేవారు...

కాన్నపాగి,

నెమ్ముదిగా మళ్లీ ప్రయాణికుల దగ్గరకు వచ్చి, డబ్బులు వసూలు చేసేసుకునేవారు.

ఒకగుఢ్చివాడు కంచు కంరంలో పాడేవాడు

ఇల్లు నాచంటావు...

డబ్బునాచంటావు...

నీ ఇల్లు ఎక్కుడే సిలకా...

మూడు నాల్క ముచ్చటలే

ఈ జీవితం... సిలకా ||

మళ్ళీ పాట మొదలట్టేలోపు...

అమ్మా!

బాబూ!

కష్టాలేని కబోదిని...

దర్శం చెయ్యిండయ్యా... అమ్మా... అయ్యా... అంటూ అడుక్కునేవాడు.

ఒక ముసలివాడు...

ఎముకులగూడు లాగా ఉండి, చిరిగిన పంచ, చోక్కలో తెల్లటి గడ్డం, మేసాలతో ఉండేవాడు.

అతని చెయ్యి పట్టుకుని, మట్టిగొట్టుకుపోయిన లంగా, జాకెట్ లో ఉన్న బాలిక నడిపిస్తూ... సున్నటి గొంతుకలో... శంబోహరా...

స్వామీ దయాసాగరా...

దేవ, గిరిజావరా...

బ్రోచి ఖిర శేఖరా...

నిన్నె శరనంటిరా...

నన్నె కరుణాంచరా...

అంటే ఎంతో శ్రావ్యంగా ఆలాపించేది.

వీళ్ళకి దానం చెయ్యకుండా ఉండేవాళ్లు చాలా అరుదు.

అలోచనల్లోంచి బయటకు మచ్చాడు కిట్టు. రైలు శరవేగంలో పరుగులు లేస్తున్నది.

గప్పు గప్పుమని పొగవస్తున్నది. అప్పటికి జన సందోహం తగ్గింది రైలు పెట్టలో... కిట్టు వాళ్ళకి ఎదురుగా ఇధ్యరు కూర్చున్నారు. వాళ్ళతో మాట్లాడి తెలుసుకున్నారు కిట్టు వాళ్ల నాన్నగారు...

వాళ్ల వెళ్లేది కంబానికేనని... తమ్ముడిని పాలిటెక్నిక్ లో చేరించడానికి అన్నయ్య లేసుకువెళ్లున్నాడని.

కిట్టు వాళ్ల నాన్నగారు వాళ్లకి కూడా చెప్పాడు మేము కూడా అదే పనిమీద వెళ్లున్నామని.

ఏ బ్రాంచ్? అని అన్నయ్య అడిగాడు కిట్టుని.

"సిచిల్" అన్నాడు కిట్టు.

అలాగా మా వరదరావు కూడా ఆ బ్రాంచే అన్నాడు అన్నయ్య.

కిటికీలోంచి బయటకు చూస్తున్నాడు కిట్టు. ట్రాక్ పక్కన పొలాలు కనబడుతున్నాయి.

పొలాలో తెల్లని పుప్పులలో కూడిన చిన్న చిన్న చెట్లు కనబడుతున్నాయి. కిట్టుకి పరిచయమైనవి పచ్చని పంట చేలు, చేలల్లో ఆడవాళ్ల ఊడ్పులు ఊడ్పుస్తుంటే, కట్టలుగా కట్టిన "నారు", వాళ్లకు దగ్గరగా అందించేవాడు కిట్టు. ఇక్కడ అలా లేదేమిటి అనుకున్నాడు.

నాన్నగారూ... అవేం చెట్లు? అని అడిగాను.

ఈలోపు నాన్నగారు నప్పుకుంటూ చెప్పారు. అది పత్తిపంట అని.

కిట్టుకి ఎమీ అర్థం కాలేదు. సైలెంట్ గా కూర్చున్నాడు.

'ఆ ప్రాంతంలో నీటి సదుపాయం అంతగా లేదని, నీరు తక్కువగా ఉన్నా తట్టుకోగలిగే పంట పత్రి అనీ, అక్కడ రైతులు పండించేది పత్రి అనీ, ఆ పంట... వర్షం లేక, నీరులేక, పురుగుసోకి నాశనమైతే తట్టుకోలేని రైతులు ప్రాణత్యాగం చేసుకుంటారనీ, కిట్టుకి అర్థం కావడానికి సంపత్తురం పైనే పట్టింది.'

ఇంతలో కంబం వచ్చింది.

ఉండికి దూరంగా ఉంటుంది పాలిటెక్నిక్ కాలేజి.

అడ్డిషన్ కార్యక్రమం పూర్తయ్యాంది.

కిట్టు వరదరావులు దూమ్మెట్లుగా ఒక రూమ్ లేసుకున్నారు. మెన్ ఎర్పాటు జరిగింది.

'ప్లాస్టిక్ బకెట్లు, ముగ్గులు, టూల్ పేస్ట్ లు, సబ్బలు, బట్టలు ఆరవేసుకోవడానికి ప్లాస్టిక్ తాళ్లు, పుస్తకాలు, గీతాలు గీసుకోవడానికి టీ పేపులోని పెద్దనేన్లు, ఇలా కావలసినవన్నీ కొన్నారు.'

కిట్టు నాన్నగారు, వరదారావు అన్నయ్య "బాగా చదువుకోండి" అని చెప్పి వెళ్లిపోయారు.

ఇక కాలేజికి వెళ్లడానికి రెడి...

10వ తరగతి, ఆ తర్వాత ఇంటర్వీడియట్ (మూడేళ్ళు) పూర్తయిన తర్వాత కిట్టు కొద్దగా సాగాడు.

సాగాడు అంటే పొడుగయ్యాడు. అంతకు ముందు కిట్టుని ఎవరైనా పిలవాలి అంటే "బరేయ్ పొట్టోడా" అని పిలిచేవారు.

ఇంటర్ లో ఒకరోజు క్లాస్ జరుగుతుండగా కిట్టు కొంచెం లేటుగా వచ్చాడు.

ద్వారం దగ్గర నిలబడి "మే ఐ కమిన్ సర్" అన్నాడు. మాస్టరు కిట్టుషైపు చూసి "కమిన్" అన్నారు.

కిట్టు ఆఖరు బెంచికి పోయి కూర్చున్నాడు.

'అరడుగుల ఆజానుబాహుడండి... వెనక్కి వెళ్లి కూర్చున్నాడు' అన్నారు మాస్టరు.

క్లాసు మొత్తం ఘొట్టుమంది.

'ముందుకొచ్చి కూర్చో...' అన్నారు మాస్టరు. గంభుక్కన ముందుకెళ్లి కూర్చున్నాడు కిట్టు.

ఒకోసారి మాస్టరు ఏదన్నా ప్రశ్నవేసి, 'నువ్వు చెప్పరా పొట్టోడా' అనేవారు.

ఎంతో సిగ్గుగా, బాధగా ఉండేది కిట్టుకి. పొడుగహ్వాలని ఒకటే కోరికగా ఉండేది కిట్టుకి.

ఒకసారి ఏదో పత్రికలో 'పాలెక రూపాయలు కడితే మిమ్మల్ని పొడుగుచేసేస్తాం' అనే ప్రకటన చూసి, వాడికి డబ్బులు కట్టాడు కిట్టు. తర్వాత పోస్టులో ఒక పుస్తకం వచ్చింది. అందులో ఏవో పిచ్చి ఎక్సర్ సైజులు, ఎత్తు చెప్పులు వేసుకోండి, కర్ర పట్టుకుని వేలాడండి లాంటి సలహాలు ఉన్నాయి.

అవన్నీ ప్రయత్నించాడు.

పలితం శూన్యం...

బీమవరంలో "వెంకట్రామయ్య" గారని ప్రఖ్యాత "హోమియోపథి" వైద్యులున్నారు. అయిన్ని కలిసి అయ్యా నన్నె లాగైనా పొడుగు చేసేయండి అని కోరాడు కిట్టు.

వెంకట్రామయ్య గారు కిట్టుతో ఇలా అన్నారు.

"ఇందియన్ జిల్లేబి తీంటే పొడుగవుతారని హోమియోపథిలో రాసి ఉంది. హోమియోపథిని కనిపెట్టిన "హోనిమన్" మహాశయుడు రాసాడో లేక ఆయన తర్వాత ఈ హోమియోపథి వైద్యు విధానాన్ని అజిమ్మాద్దిపరచిన మహానుభావులు రాసారో నాకు తెలియదుగానీ జిల్లేబి తీంటూ ఉండు నాయనా పలితం కనబడవచ్చు"

ఆ తర్వాత కొన్ని గుళికలు ఇచ్చారు.

ఆయన చెప్పినట్టుగా గుళికలు ఎండుతూ జిల్లేబి కొనుక్కొని తీంటూండేవాడు కిట్టు.

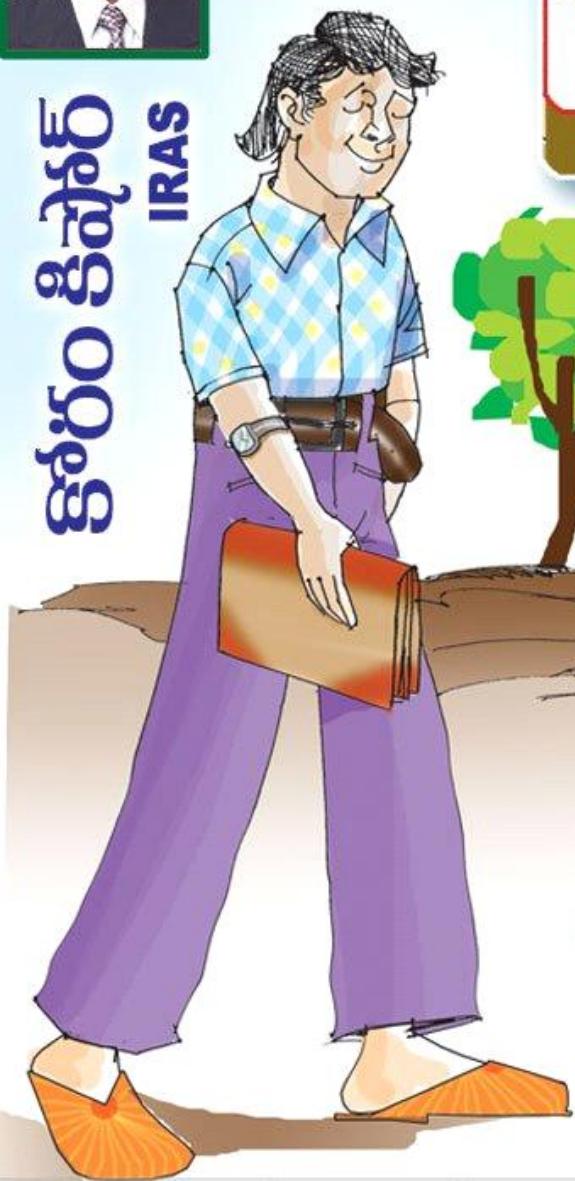
కిట్టుకి సుధ్యముక్క (చాక్ ఫీసులు) తెనాలనిపించేది. ఎవరైనా మాస్టేనప్పుతారని ఎవరికీ కనబడకుండా చిన్న చిన్న ముక్కలు తెసేవాడు. ఈలోగా రనిస్సంగ్ చేస్తే పొడుగవుతారని ఎవరో చెపితే ఏని, రనిస్సంగ్ మొదలుపెట్టాడు కిట్టు.

సీలయ్య ఓవ్ భాగం

గోరో క్రిష్ణేర్
IRAS

జరిగిన కథ:

ఎం.ఎస్.నారాయణగారి క్లాసులన్నా
ఆయన లెక్కరన్నా భలే క్రేజ్ ఉంటుంది.
అలాగే అప్పబి లోకల్ తైన్ల ఆసక్తికర
ప్రయాణాల ప్రస్తావనఆ తర్వాత....

బార్ అంటే తాగుబోతులు వెళేళు బార్ కాదు.

రెండు పొడవాటి, గుండ్రటి ఇనుపగొట్టాలు పక్కపక్కనే పొడవుగా భూమికి తగినంత ఎత్తులో పాతబడి ఉంటాయి. ఈ బార్ వ్యాసం ఎక్కుడయినా ఒకేలా ఉంటుంది. బార్ ప్లాట్ కూడా స్టోండర్డ్ గా ఉంటుంది.

వేరే ఎక్సర్ సైజులు చేస్తే బాడి స్టోండర్డ్ గా ఉండదు. బార్ మీద చేసిన ఎక్సర్ సైజులు ద్వారా సంపోదించిన బాడి స్టోండర్డ్ గా ఉంటుంది. (బార్ బాడి స్టోండర్డ్ బాడి) అని యువకుల్లో చాలా పెద్ద నమ్మకముంది. శాఖా గ్రంథాలయం బార్ కి ఒక ప్రత్యేకత ఉంది.

అది లక్కు బారని, ఈ బార్ మీద వ్యాయామం చేస్తే చక్కటి బాడి త్వరగా వస్తుందని అనుకునేవారు. ఆ బార్ కి చాలా రష్ట ఉండేది. ఉదయం నాలుగు గంటలకి వెళ్తే కూచులో సిలబడాల్సిందే... మధ్యహౌం మండుటెండలో కూడా ఆ బార్ మీద ఒకళిశ్చద్దరు కనబడతారు. సాయంత్రం ఆరు గంటల నుండి రాత్రి ఒంటిగంటవరకు పుల్ రష్ట గా ఉంటుంది.

అతిశయ్యక్కి అనుకునే సమస్యలేదు.

కిట్టు ఆ బార్ కి వెళ్లి, అవకాశం వచ్చినప్పుడల్లా వచ్చురాని ఎక్సర్ సైజులు చేస్తుండేవాడు. ఆసలు ఆ బార్ ప్లైక్కడమే కిట్టుకి కష్టంగా ఉండేది. నేలమీద బస్సులు కూడా చేస్తుండేవాడు కిట్టు. ఇవన్నీ కొద్దిగా పలితం చూపించడం మొదలు పెట్టాయి.

ఇంతలో కిట్టు వాళ్ల నాన్నగారు తెలిసే ఇచ్చారో, తెలియకనే ఇచ్చారో గానీ "కాల్సియం శాండోబ్జెట్" మాత్రులు తెచ్చిచ్చారు. కిట్టుకి సుద్ధముక్కలు తెలాలని ఎందుకనిపించేదంటే శరీరంలో కాల్సియం లేకపోవడం వల్లనే. చాక్ పీసులు, సున్నంలలో కాల్సియం ఉంటుంది. కానీ అది డైరెక్టుగా తెనడం హసికరం. ఈ "కాల్సియం శాండోబ్జెట్" బిళ్లలు కిట్టుకి కావాల్సిన "కాల్సియం" ని సమకూర్చాయి. ఇకనే? డ్ర్యూట్స్ గా తుక్కవకాలంలోనే, ఎవరూ గుర్తించని విధంగా కిట్టు పొడుగుయ్యాడు. రోజూ కనబడే పొట్టోడిని పొట్టోడనే అంటారు. పొడుగైనా కనిపెట్టలేదు. అలాగని కిట్టు ఆరడుగుల పొడగరి అవ్వలేదు, కానీ పొట్టోడనే ముద్ద తప్పించుకునేటంత పొడుగుయ్యాడు.

రకరకాల ఎక్సర్ సైజుల పలితంగా శరీరం ఒకమాదిరి దృడత్వాన్ని సంతరించుకుంది.

రంగు మాత్రం గ్యారంటీ కలర్... చక్కటి సలుపు.

నిజానికి ఇదే పర్వనాలిటీ టెస్ట్^౯, ఇంటర్ లలో ఉండాలి. అప్పుడు ఆ కాలానికి తగినవాడవుతాడు.

కిట్టు విషయంలో కొంచెం ఆలస్యం అయింది.

అదికూడా మంచి కోసమేనేమో...

కంభం.

తెల్లువారింది...

కిట్టు కాలేజీకి రెడీ అయ్యాడు.

నేరో ప్యాంటు, రెండడుగుల వెడలాపటి గుడ్డ బెల్లు... ఆ బెల్లు ని బకిల్ మీదుగా తీప్పిన, పూర్వకాలం రాజులు చిన్న కల్పిన ఎలా ధరించేవారో ఆ విధంగా దాన్ని కిందకి వదిలాడు.

లూజిగా ఉన్న పోణ్ప పోణ్పు^౯, కాటన్ చోక్క... కండలు కనబడేలా రెండు మడతలు...

చోక్కపై సన్నని మెరినే చారలు... చోక్కని టుక్కుచేశాడు...

కాళ్కి కొల్లాపూర్ చెప్పులు... కొల్లాపూర్ చెప్పులు... పెద్ద క్రేజ్... ఎవరైనా ఫ్లోడ్రాబాద్ వెళితే, వాళ్ళని బ్రతమిలాడి ఉఖుషులిచ్చ తెప్పించుకునేశారు.

ఇప్పుడు ప్యాప్సన్ మారిపోయింది... 'ఎత్తు బూట్లు, వెడల్పాటి బెట్లులు, బెల్ బాటమ్ లు, హిపీ క్రాప్ లు, మేకచెయ్ల్లాంటి కాలర్లు... పాతబడిపోయాయి.'

నాన్నగారు కొనిచ్చిన ఆల్ఫ్స్ న్ వాచి, చైన్ క్లిప్పు లేసి, మణికట్టు మీదుగా వెనక్కి జరిపి, టైటుగా ముంజేతి మీద ఇరికించాడు...

ఇదిందుకంటే... ముంజేతి కండరాల్ని ప్రదర్శించడానికి...

ఈ ఐడియా ప్రసాద్ అన్నని చూసి అనుకరించినది.

ప్రసాద్ అన్న "డియ్యన్సార్" కాలేజీలో బియ్యస్సే చదువులుండేవాడు. తఱకు వాస్తవ్యాడు. ప్రసాదన్న కండలు తిరిగిన కరాటేవెరుడు... కిట్టు వాళ్ళ పెద్దన్నయ్య మిత్రుడు. వాచిని క్లిప్పు లేసి, ముంజేతి కండమిద బిగించి ముంజేతి కండరాలని ప్రదర్శించేవాడు. ఎప్పుడూ నల్లటి జీన్ ప్యాంటు ధరించేవాడు.

అన్న ఈ జీన్ ప్యాంటు ని ఎక్కడకొన్నావన్న అని అడిగితే, నప్పుతూ చెప్పేవాడు.

ఇది జీన్ ప్యాంటు కాదు! మడత మంచం గుడ్డ..! స్థిచ్ వెల్ టైలర్ దగ్గర శిష్యరికం చేసి నేనే స్వయంగా కుట్టుకున్నాను. దానికి 40 రూపాయలిచ్చ రంగు వేయించాను... అంతే... అది జీన్ ప్యాంట్ అయిపోయింది అని. లివిన్ జీన్[®] అని తర్వాతపుడో వచ్చిన "యాణ్"కు సజీవ ఉదాహరణ ప్రసాదన్న.

అన్న... అన్న... నాకు కూడా కరాటే నేర్చించు అంటూ వెనకాల పడేవాడు కిట్టు.

ఎప్పుడన్నా... ఏదన్నా క్లాస్ రూం ఖాళీగా ఉంటే కిట్టుతో పాటు మరో నలుగురిని చేరి కరాటే పారాలు చెప్పేవాడు ప్రసాదన్న.

కిట్టు నడుచుకుంటూ కాలేజికి బయలుదేరాడు.

రూమ్మేటు వరదకి జ్వరం... అందుకని కాలేజి డుమ్మై...

దారిలో కొత్తగా చేరిన విద్యార్థులు కిట్టుషైపు విచిత్రంగా చూస్తున్నారు. కొందరు నడిచి వెళ్లున్నారు. కొందరు ఆప్పటికే సైకిల్సు తెచ్చేసుకున్నారు. వాళ్లు సైకిల్సుపై వెళ్లున్నారు. కిట్టు వెనకే ఒక అబ్బాయి నడుస్తున్నాడు... అతను వేగంగా అడుగులు వేసి... కిట్టుని చేరుకున్నాడు.

పాలిటక్కి కేళ్లా?... అన్నాడు.

అపునన్నాడు కిట్టు...

మీదే బ్రాంచ్?

సివిల్...

మీదే బ్రాంచ్?

ఎలక్టోనిక్స్...

ఇలా మాట్లాడుకుంటూ కాలేజికి చేరుకున్నారు. తర్వాత ఎవరి క్లాసుకు వాళ్లు వెళ్ళిపోయారు.

కిట్టుకి మాత్రం ఎంతో సంతోషం కలిగింది.

ఎందుకంటే...

ఎదుటి వ్యక్తి ముందుకు వచ్చి మనల్ని పలకరించాలనీ, మనతో మాట్లాడాలనీ, మనల్ని గుర్తించాలనీ, మనల్నిక స్వేపల్ గా చూడాలనే అందరూ కోరుకుంటారు. అంతకు ముందెప్పుడూ... కిట్టుని ఈ విధంగా తమంతట తామే వచ్చి ఎవరూ పలకరించలేదు. మొదటిసారిగా ఇంకొడు ముందుకు వచ్చి తనతో పరిచయం చేసుకుని మాట్లాడ్డం కిట్టుకి ఎంతో సంతృప్తి కలిగించింది.

తన క్లాసు ఎక్కుడో కనుక్కుని అలవాటు ప్రకారం వెనక బెంచీలో కూర్చున్నాడు కిట్టు. క్లాసులో దరిదాపు అందరూ ఒకమాదిరి ఎత్తు, లాపు ఉన్నారు. అంటే... పదవ తరగతి నుండి వచ్చిన వాళ్లు కాదు. ఇంటర్వీడియట్ నుండి వచ్చిన వాళ్లన్నమాట. ఒకళ్ళిప్పద్దరు డిగ్రీ పాసయిన వాళ్లు ఉన్నారని తర్వాత తెలిసింది. టెన్ట్ క్లాస్ నుండి డైరెక్ట్ గా వచ్చినవాళ్లు కూడా ఉన్నారు.

ఈలోపు బలంగా ఉండి, టైట్ ప్యాంట్, ట్ర్యూచ్ చేసుకుని, బూట్లతో టక టక శబ్దం చేసుకుంటూ ఒకడు క్లాస్ రూంలోకి వచ్చాడు.

జనాలు ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు... ఒకళ్ళిప్పద్దరు లేచి నిల్చున్నారు.

ఆ వచ్చినవాడు క్లాస్ మధ్యలో నిలబడి, రెక్ లెన్ గా అటూ ఇటూ చూసి, చివరగా ఉన్న బెంచీని ఎంచుకుని, కిట్టు పక్కకి వచ్చి కూర్చున్నాడు.

ఎప్పుడు (ఏ ఉండు) మీది? 'గర గర' మంది వాడి కంఠం.

'భీమవరం... మీదే ఉండు...?' అన్నాడు కిట్టు.

ఒంగోలు... నాపేరు రాము...

ఈసారి గొలుసులు ఒకదానికోకటి రాసుకుంటే వచ్చే శబ్దంలాగా ఉంది వాడి గొంతు.

వీడెవడ్కా బాభూ అనుకున్నాడు కిట్టు.

ఇంతలో మాప్పారు వచ్చారు... పారం మొదలైంది.

'షైలన్^౯'

కంభం పట్టుణంలో హడాపుడి మొదలైంది.

కంభంలో అంతకు ముందు కూడా పాలిటెక్నీక్స్ స్కూడంట్స్^{౧౦} ఉండేవారు. కానీ అంతా దరిదాపు లోకల్ వాళ్లే. చుట్టు పక్కల ఉండ్లవాళ్లే చేరేవాళ్లు. కొంతమంది రూములు అధ్వీకు లేసుకునేవారు, ఉండేవారు, వెళ్లేవారు...

కానీ ఇప్పటి పరిస్థితి వెరు.

విశాఖపట్టణం, విజయనగరం, శ్రీకాకుళం, బొబ్బిలి, రాజోలు, రాజమండ్రి, అమలాపురం, ఒంగోలు, వేటపాలెం, విజయవాడ, మచిలీపట్టుం, జీమవరం...

ఇలా రకరకాల ప్రదేశాల నుండి విద్యార్థులు కంభం చేరుకున్నారు.

యాములకు ఆధ్యాత్మిక ప్రభావం అధికంగా వుంది. ఉపాధికులకు కొత్త దుకాణాలు తెరిచారు. మెన్ లు కూడా కొత్తవి పెట్టారు.

ఏద్యార్థులంతా తెలుగువాళ్ళే... కానీ రకరకాల భాషలు... ఒకడు మాట్లాడితే ఇంకొకడు నప్పుతాడు... ఒకడు మాట్లాడితే ఇంకొకడికి వింత...

ఏద్యార్థుల వేషాలు మారిపోయాయి...

"ఈకలు హికిన్" కోడి చర్చాం తెల్లగా ఎలా కనిప్పుందో, అదేవిధంగా తమ్ములు, చెవిదగ్గర వెంట్లుకలు. (జిల్లాఖ్ లో విష్ణుర్న్) పై దాకా గౌరగడం ఒక ప్యాషన్. "డిస్క్ డ్యాన్సర్న్" సినిమాలో పేరుగడించిన "మిథున్ చక్కపర్" ఈ "ఈకలు హికిన్ కోడి" ప్యాషన్ కు ఆద్యాత్మిక మరియు ఆదర్శ పురుషుడు.

ఇంకేదో హింది సినిమాలో జాక్షిప్పొప్ పరిగెత్తుకుంటూ ఉక్కు చేసుకోవడం... సగం ఉక్కు చేయడం... సగం ఉక్కులేకుండా చేయడం... ముందు ఉక్కు.... వెనక వదిలేయడం... వెనక ఉక్కు.... ముందు వదిలేయడం... వంటి ఉక్కు ఉమారాలు తనవంతు కర్తవ్యంగా కుర్రకారుకి నేర్చించాడు.

తాళ్ళు తాళ్ళుగా 'బీనీ' నాటి కాలంలో వేసుకునే చెప్పులు, రకరకాల తోలు చెప్పులు, స్పోర్ట్స్ మూస్ ప్రచారంలో ఉన్నాయి.

కల్పర్ షాక్!

కల్పర్ షాక్ అంటే... ఒక ప్రదేశంలోని ప్రజలు కొత్త ప్రదేశానికి వెళ్లినప్పుడు, అక్కడి ప్రజల ఆచారవ్యవహారాలను చూసి ఆశ్చర్యపోతారు. వాటిని ఆర్థం చేసుకుని, జీర్ణించుకుని, దానికి తగినట్లుగా తమ ప్రవర్తన, భావన మార్పుకోవడానికి కొంత సమయం పడుతుంది.

కంభం వచ్చిన పిల్లకాయలకు కల్పర్ షాక్!

ఈ పిల్లకాయలను ఆహ్వానించిన కంబం పట్టణానికి కల్పర్ శాక్!

కంబం చేరుకున్న విద్యార్థులకు కొత్త అనుభవాలు!

స్నానానికి నీళ్లు కావాలంటే బోరుపంపు దగ్గరకు వెళ్లి, హ్యాండిల్ ను కొడుతూ, నీళ్లు బకెట్ లో నింపుకోవాలి.

కంబంలో చెరువుంది. అది కంబం చెరువుగా ప్రసిద్ధి చెందింది. ఎవరో తవ్విన చెరువు కాదది.

సహజ సిద్ధంగా నాయుగుషైపులూ ఎత్తైన గుట్టల మధ్య ఏర్పడిందది. భారీ వర్షాలు కురిసినప్పుడు ఆ చెరువు లిండి కళ కళ లాడుతుంది. కానీ ఆ చెరువు చాలా దూరం. వెళ్లి నీళ్లు తమ్మకోవడం అసంభవం.

కంబం ప్రజలు బోరుపంపు నీళ్లకు అలవాటుపడిపోయారు.

కొన్ని బోర్లలో మంచి నీళ్లు వస్తాయి. ఛైర్ట్సుగా తాగడమే...

మంచి నీళ్లపురాని బోరు నీళ్లు స్నానానికో గిన్నెలు కడగడానికో వాడుకునేవారు.

ఫ్లాస్టిక్ బిందెలు ఎక్కువగా వాడతారు.

ఎందుకంటే వేరే బిందెలు వాడితే అవి కిందపడి సొట్టులు పడితే అవి లేయడం పెద్దపని.

ఒకటి, రెండు బిందెలయితే స్టీలు, ఇత్తడి, కంచు వాడవచ్చు.

వాడకం ఎక్కువ గనుక బరువు తక్కువగా ఉండే ప్లాస్టిక్ బిందెలు ఎన్నుకున్నారు.

ఆడపీల్లలు అలవోకగా, అలసిపోకుండా బిందెలు, బిందెల నీళ్లు బోరుపంపుతో కొట్టి లేసుకువెళ్లేవారు.

రకరకాల ప్రదేశాల నుండి వచ్చిన మహావీరులు, రెండు బిందెలకే అలసిపోయేవారు. ఎందుకంటే అలవాటు లేకపోవడం వలన.

ఈ విద్యార్థులకు అందుబాటులో ఉండే టిప్పిన్ సెంటల్లో దోరికేవి రెండే రెండు... ఇట్లి మరియు దోశ. దోశ వేసి పద్ధతి ఇంట్రిప్పింగ్ గా ఉంటుంది.

ఒక పెద్ద ఇనుప రేకు... దాని కింద మంట... రేకు వేడిక్కున తర్వాత చఛ మని నీళ్లు జల్లి... టాయిలట్లు కడిగే ఈసెల చీపురులాంటి చీపురుతో తుడిచి... దోసె పిండి వేసి, ఆయుర్ వేసి, దోసె తయారుచేసి, వేడివేడిగా సెనగల చట్టులో వడ్డించేవారు.

ఈ దోశ తయారి విధానం కంభంలోనే కాక పలు పట్టణాల్లో కూడా ఆమలులో ఉంది...

ఇంకా వెరైటీ టిప్పిన్లు కావాలంటే చాలా దూరం వెళ్లాలి. అంత ఓపిక లేక, దగ్గర్లోని టిప్పిన్ సెంటల్లో తినేసి, కాలేజికి వెళ్లిపోయేవారు విద్యార్థులు.

ఎప్పుడైనా మెస్ బోజనం బోరు కొట్టినప్పుడు, సాయంత్రం పూరు, డిన్సర్ కి కుషాగ్ర లినేవారు.

"కుషాగ్ర" అనేది కొత్త పేరు.

బిరియానీ రైస్ లాగా ఉండే కలర్ రైస్, దానిలోపాటు శేరువా కలిపితే అదే కుషాగ్ర.

కంబంలో హిందూ, ముస్లింలకు పడిచచేయిది కాదు. వాళ్లు కొట్టుకుంటే, పరిస్థితిని చక్కచిద్దడానికి జిల్లా కల్పకర్, ఎన్నో స్వయంగా రావాల్సి ఉండేదని చెప్పుకునేవారు. అటువంటి గొడవలు జరిగినప్పుడు తలిసా, తలియకనో మద్యలో ఇరుకుంటే ఇంతే సంగతులు అని విద్యార్థులు భయపడేవారు.

కంబంలో నాటుబాంబులు తయారు చేస్తారని చెప్పుకునేవారు.

కంబం యూర్లు...

బీటెక్ పట్టుబద్ధులు, డాక్టర్లు మొదలుకుని అన్ని రకాల డిగ్రీలు చేసిన వాళ్లున్నారు. టెన్స్ పెయిల్ అయిన వాళ్లూ ఉన్నారు. వీళ్లకి కొత్తగా వచ్చిన వాళ్లు నచ్చడం లేదు. వీళ్ల వాలకం, కథా, కమామీషు కంబం యూర్ల కి కోపాన్ని కలిగిస్తున్నాయి.

అవకాశం కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు.

వీళ్లపని పట్టాలని కాచుకున్నారు.

కంబం అమ్మాయి మీద కామెంట్ చేసాడంట... పాలిటెక్నిక్ స్టూడెంట్ ఒకడు... అంతే...

నలుగురైదుగురు కంబం యూర్ల వాడి రూమ్ మీద దాడి చేసి, వాళ్లి, వాడి రూమ్ మేట్లుని చిత్తకబాదారు.

అంతేకాక అవసరమున్నప్పుడల్లా ఏటీయమ్ లో డబుబులు తేసుకున్నట్లుగా... వారం పదిరోజులకొకసారి వాళ్లి బాదే కార్యక్రమం పట్టారు. ఈ ఏటీయమ్ పాలనీ భీమవరంలో లేదు. ఎవడన్నా అమ్మాయిని ఏడిపిస్తున్నాడని కుట్టెంట్ వస్తే చిత్తకబాదే కార్యక్రమం ఒకేఒక్కసారి... అంతేకానీ ఇలా... సులువు వాయిదాల పద్ధతి లేదు.

ఈ బాధ పడలేక... బతికుంటే బలుసాకు తినవచ్చు... పాలిటెక్నిక్ లేకుంటే 'పాలు' అమ్మకునని బతకవచ్చు... అనుకుంటూ తన్నులు తీస్తూ విద్యార్థి ఉసురు పదిలి పారిషోయాడు.

కంబంలో శాంతపరులు, విజ్ఞానవంతులు కూడా చాలామంది ఉన్నారు.

సీలయ్యల్ గవ్ భాగిం

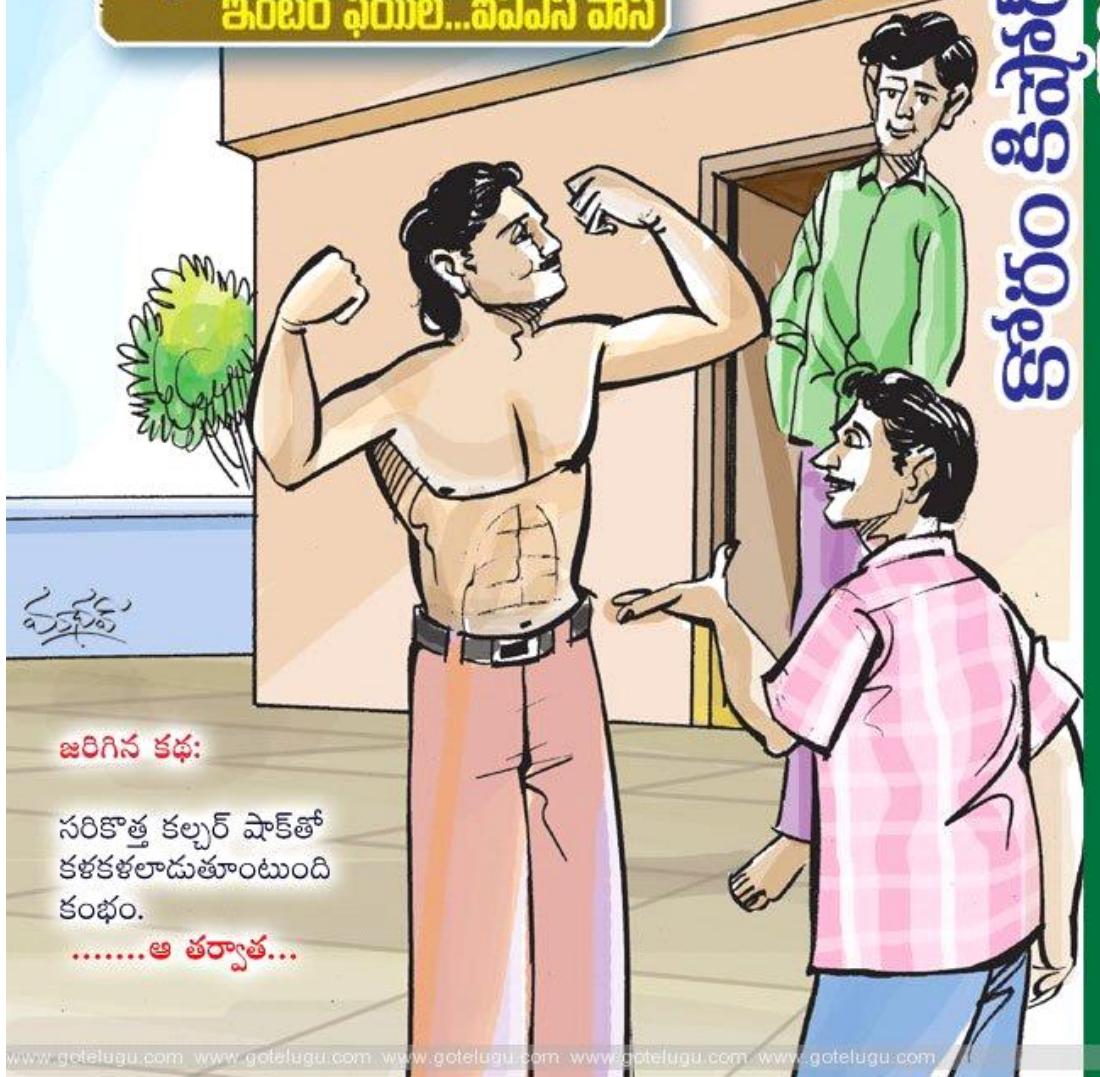

ఇంటర్ ఫుమ్యల్... ఎప్పిఎస్ వెబ్

IRAS

కోర్టు క్రియోలో

జరిగిన కథ:

సరికొత్త కల్పర్ షాక్తో
కళకళలాడుతూంటుంది
కంభం.
.....ఆ తర్వాత....

www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

ఒకాయన ఏ ప్రతిపలం ఆశించకుండా పాలిట్టేక్స్ విద్యార్థులకు ఇంజనీరింగ్ డ్రాయింగ్ నేర్చించేవాడు.

ఇంకతను బీటెక్ పానై ఉద్యోగాన్నేషణలో ఉండి, విద్యార్థులకు "స్ట్రక్చరల్ ఇంజనీరింగ్" బోధించేవాడు.

మెస్ ఓనర్, టిఫిన్ సెంటర్ ఓనర్లు ఈ విద్యార్థుల్ని ఎంతో ప్రేమగా చూసేవారు. 'మనియార్థర్లు రాలేదు, వచ్చేవారం కడతామంటే... దానిదేముంది, డబ్బులు మచ్చాక ఇవ్వండి' అనేవారు.

అయితే ప్రాభుం ఎక్కడ వచ్చిందంటే కేవలం కొందరు కంఖం ఆకతాయిల వలన.

ఈ ఆకతాయిలను ఎదుర్కొవడం ఎలా?

ఆదే ప్రశ్న చాలామంది విద్యార్థులకు పెట్ట ప్రశ్నార్థకంగా మారింది...

ఆదే ప్రశ్న ఒక గ్యాంగ్ ఏర్పాటుకావడానికి దోహదం చేసింది.

ఈ ఆకతాయిల బృందం ఒకరోజు కిట్టుని ఆపింది... ఏవూరు మీది...?

బీమవరం...

టక్కు లేకుండా కాలేజికి వెళ్లవా?... నాకు చిన్నప్పట్టుంచే అలవాటు...

చోక్క చేతులు మడత పెట్టావేంటి? చోక్క చేతులు బాగా పొడుగైపోయాయని మడతపెట్టుకున్నాను.

వాచి ఏమిటి? ముంజేతి మీదకు పెట్టుకున్నావు?

వాచి చెయిన్ పెద్దదైపోయి జారిపోతుంది. అందుకని కిందపడిపోకుండా షైకి పెట్టుకున్నాను.

నప్పు చాలా నఖరాలు చేస్తున్నాయి... ఎప్పుడో నీకు పడతాయి... వెళ్లు... బతుకుజీవుడా అనుకుంటూ బయటపడ్డాడు కిట్టు.

కిట్టు, వరదరావు ఇధ్దరూ రూమ్ మేట్టు...

వరదరావు చాలా సామ్యడు, సున్నిత మనస్సుడు, బక్కపలచగా ఉంటాడు, ఎవరితోనూ ఏ గొడవా పడే సమస్యలేదు. ఆకతాయిల బృందం తన్నినా, వాళ్ల పాపాన వాళ్లే పొతారులే అంటాడు.

ఇంతలో కిట్టుకి రాము మైండ్ లోకి వచ్చాడు.

రాము గట్టివాడు.

ఒంగోలు నుండి వచ్చినాగానీ, కంభంలో నాకు 'వాడు తలుసు', 'వీడు తలుసు' అంటూ దరిదాపుగా కంభం వాస్తవ్యాధిలా చలామణి అప్పతున్నాడు. రాముని రూమైటుగా చేసుకుంటే...?

వెంటనే వరదాకి చెప్పాడు... వాడా? మనల్నే తంత్రాడు వాడు... కోరి తలకాయ నొప్పి తెచ్చుకుంటూనంటూవేంటి కిట్టు... అన్నాడు వరద.

కిట్టు పట్టుబట్టాడు.

వరదాకి తప్పని సరియై ఒప్పుకున్నాడు. సరే నీ చాపు నుప్పు చాపు అన్నాడు.

రాముకి కూడా రూమ్ అవసరం ఉందని కిట్టుకి తెలుసు. రాముని రూమేళుగా ఆహ్వానించాడు ...

రాము, వరద, కిట్టు రూమేళుట్టయ్యారు.

రాముని రూమేళుగా చేర్చుకున్న తర్వాత రాము విషయం అర్థమయ్యాంది కిట్టుకి.

రాము "నారికేళ పాకం" వంటివాడు.

ద్రాక్షపాకము, కడలీపాతము, నారికేళపాకము అనే మాటలున్నాయి.

'ద్రాక్షపాకం' అంటే ద్రాక్షను నోటిలో వేసుకోగానే ఇట్టే కరిగిపోతుంది. కష్టపడి నమలాల్సిన అవసరం లేదు. 'కడలీపాకం' అంటే అరటిపండు... చాలా సునాయసంగా తీవ్రమచ్చు. 'నారికేళపాక' మంటే కొబ్బరికాయ. కొబ్బరి గుంజా రుచి, కొబ్బరి నీళళు తీయ్యదనం వెంటనే తెలియపు. పై నుంచి చూస్తే అమోక్క చాలా కష్టం అనిపిస్తుంది. పీచు, గట్టి టంకె లేసిన తర్వాత కొబ్బరి రుచి తెలుస్తుంది.

మనముల్ని కూడా ఎాళ్ల వొళ్ల స్విభావాలను బల్లీ ఈ ద్రాక్షపాకం, కడలీపాకం, నారికేళపాకాలలో పోల్చిపోచ్చు. రాము పైకి గట్టిగా కనబడతాడు కానీ, లోపల మంచితనం, మెతకతనం, అమాయకత్వం దాగి ఉన్నాయి.

రూమేళుగా జాయినయిన కొద్దిరోజుల్లోనే రాము బాగా కలిసిపోయాడు.

వరద రాము మంచి స్నేహితులైపోయారు.

వరదాకి పేర్లు పెట్టడం వెన్నులో పెట్టిన విద్య. రాముకి "ఒంగోలు గిత్త" అనేపేరు పెట్టాడు.

రాము వరదాని ఎలా తీప్పుకొట్టాలా అని ఆలోచించాడు. వరద ఒక్కపులచగా ఉంటాడు. ఒంటిమేద లోలు తప్ప కండలేదు అందుకని వరదాకి "లోలుగాడు" అని పేరు పెట్టాడు...

వరదాకి ఇంకోపేరు కూడా ఉంది 'బెండు అప్పారావు' అని. ఎందుకంటే వరదా హీరో 'కృష్ణ' కి విరాఖిమాని. వరద కనబడకుంటే, సినిమా థియెటర్ లో వందోసారి కృష్ణ సినిమా చూస్తున్నాడేమో అంటారు ప్రిండ్స్.

వరద, బురద, సరదా... అనేవాడు కిట్టు.

కిట్టు... ఒట్టుతేసి గట్టు మీద పెట్టు... అనేవాడు వరద.

బస్కులు లేసి ఛాలే కండరాన్ని పొంగించేవాడు కిట్టు.

వరద అనేవాడు...

'ఏందయ్యా కిట్టూ, ఆడదానిలాగా ఆ ఛాలే? నీకు పెళ్ళయ్యాక రెండు బ్రాలు కొనాలి లెదర్ బ్రా నీకు, మామూలు బ్రా నీ పెళ్ళానికి' అని.

ఏయ్... వరదా... ఏం తెలుసు నీకు... ఈ ఛాలే కండరాన్ని ప్లేట్స్ అంటారు. బస్కులు వందల్లో లేస్తేగానే ఈ ప్లేట్స్ రావు. గెఱుపుల మీద (జంగ్లీష్ లో సకుల్స్) డబ్బెచ్ బస్కులు తెయ్యగలవా నువ్వు? అంతందుకు? మామూలుగా అరచేతులు నేలమీద పెట్టి, రెండు బస్కులు తెయ్యగలవా నువ్వు? అంటూ ఒంటి కాలి మీద, వరదా

మీద ఎగిరేవాడు కిట్టు.

రాము అప్పుడప్పుడు "వాయిదాలకి" ఒంగోలు వెళ్లేవాడు.

ఈ వాయిదాలకి వెళ్లిరావడమనేది రాము గౌరవాన్ని పెంచింది.

వాయిదాలంటే కోర్టు వాయిదాలు.

ఈ వాయిదాల వెనక ఉన్న కథ చెప్పమని కోరారు వరద, కిట్టు.

ఏం లేదురా మామా...

"కాలేజిలో సెక్సటరీ పోస్టుకి అపోజిట్ వాడు నామినేషన్ వెయ్యకుండా, మేము వాళ్ళి కీడ్చ్యామ్ చేసి, బంధించి, గుద్దాబ్ల్ గొట్టొం, తర్వాత రోజు ఎడ్డినాము. ఆ తర్వాత వాడు మా మీద కేసు పెట్టాడు, పోలేసులు మమ్మల్ని దెంకపోయి, గుద్దాబ్ల్ గొట్టొరు. ఆ కేసు కోర్టుకి పొయ్యాంది. ఇది రెండో సంవత్సరం, అందుకనే ఈ వాయిదాలకి వెళ్లడం, రావడం." అంటూ ముగించాడు రాము.

అబాప! డక్కు మొక్కలు తెన్న వాడురా వీడు, ఇలాంటి వాడే మనకు ఉండాలి అనుకున్నాడు కిట్టు.

రాము ప్రైస్ ఇంకోంచెం పెరిగింది.

కిట్టు ఏ ఉండేశంలో రాముని రూమ్ముటుగా చేర్చుకున్నాడో ఆ ఉండేశం నెరవేరింది.

ఒకరోజు.....

పరీక్షకోసం ముందు రోజు రాత్రి ఎక్కువ సేపు మెలకువగా ఉండి, తరువాతి రోజు పరీక్ష రాసి, లంచ్ చేసి పడుకున్నారు కిట్టు, వరదలు.

మధ్యహ్నం మూడు గంటలకు...

కంబం ఆక్రాయలు కిట్టు రూమ్ చెరుకున్నారు. అనుకోకుండా రాము మెలకువగా ఉన్నాడు. తర్వాత రోజు పరీక్ష కోసం వదువులున్నాడు. ఈ ఆక్రాయల్ని చూసి... ఏమన్నా ఏంది సంగతి? అన్నాడు.

'కిట్టుగాడి పని పట్టాలి... ఒక అమ్మాయి మీద కామెంట్ చేశాడంట వాడు' అన్నారు వాళ్లపు.

అలాగే అన్నా.... 'ఆ అమ్మాయిని లేసుకువచ్చి, ఆమెలో చెప్పించండి, నేను కూడా మీలో పాటే వాడి సంగతి చూస్తాను' అన్నాడు రాము. 'ఆ అమ్మాయి రాదు' అన్నారు వాళ్లపు. 'అట్టేతే ఎలా?', 'ఎవర్నన్నాడో, ఏమన్నాడో తెలియకుండా ఎలా?' అన్నాడు రాము.

'నికు తెలేదు, నువ్వు తప్పువుకో' అన్నారు వాళ్లపు.

'సరే మీ ఇష్టం' తెప్పు వాళ్లపు నాకు మంచి దోష్టులు...! 'ఆ విషయం మీకూ తెలుసు... తర్వాత ఏమాతుందో అదే అవుతుంది' అన్నాడు రాము.

రాము పర్గనాలిటీ, గొంతులోని నిర్భయం వాళ్లని ఆలోచింపజేశాయి.

"తెప్పువాళ్లు" అంటే...

కంబం పట్టుణ్ణానికి బాగా లోపలికి వెళితే అక్కడ నివాసముండేవాళ్లపు. వాళ్లనే "తెప్పువాళ్లు" అంటారు.

తెప్పవాళు మంచితనానికి మంచితనం ఉన్న వాళ్లు, మొరటుదనానికి మొరటుదనం కలవాళ్లు, వాళ్లముందు ఈ కంభం ఆకత్తాయిలు నిలబడలేరు. వీళ్ల ప్రతాపం వాళ్లముందు దమ్మిడీకి పనికిరాదు.

ఆకత్తాయిలు ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు.

సరే...

ఇంకోసారి ఇలాంటి కామెంట్లు చెయ్యాడని మీ రూమ్మేట్ కి చెప్పు... అంటూ వెళ్లిపోయారు...

ఆ తర్వాత నిద్రలేచిన కిట్లు, వరదాలకి పూసగుచ్చినట్లు విషయమంతో వివరించాడు రాము.

కిట్లు అవాక్కయ్యడు.

గుండె దడడడడలాడింది.

చాలా 'ధాంక్స్ రా' మామా అన్నాడు రాములో.

'అరే మామ మనలో మనకి ధాంక్స్ ఎంట్రా' అన్నాడు రాము.

'ఇహ్వాళ రాంబాబుగాడు (రాము) లేకపోతే కిట్లుగాడి పని అపుట్ గోవిందా...' అన్నాడు వరద.

'పనిలో పని నీకూ ఒక రోండ్ పడి ఉండేది వరదా' అన్నాడు రాము.

నన్నెం జైస్తారయ్య బాబూ... 'నేనెప్పుడు ఎవరీన్ ఏమీ అనలేదు, అనను కూడా' అన్నాడు వరద.

అదేం లేదు వరదా, హాళ్ళకి ఏదో వంక, నెపం కావాలి అంతే... నువ్వు కూడా పక్కనే ఉన్నావని, నువ్వు కూడా కామెంట్ చేశావనీ... వంక పెట్టి, నిన్ను కూడా చావగొట్టి ఉండేవాళ్లు అన్నాడు' రాము.

'ఈ కిట్టు గాడికి నోటి దురద... ఏమయ్య కిట్టుా... నువ్వు మంచివాడవనుకున్నాను... మీ అమ్మా... నాన్నలు... చదువుకోమని పంపిస్తే... నువ్వు అమ్మాయిల మీద కామెంట్ చేసి తన్నులు తేంటావా... అన్నాడు వరద.

'అదేంటి వరదా... రోజు మనం కలిసే వెళ్లున్నాం, వచ్చున్నాం... మీకిధరికి తెలియకుండా నేనెప్పుడు, ఎవరిమీద కామెంట్ చేసాను?' అన్నాడు కిట్టు.

'ఈ కిట్టుగాడికి మతి పోయింది, జోకులు కూడా అర్థమై చావడంలేదు' అన్నాడు వరద.

'వరదా... ఇది జోకులేసుకునే సమయమా? నిన్ను చావగొట్టి ఉంటే అప్పుడేం చేసేవాడివి' అన్నాడు కిట్టు.

'చేసేదేముంది? వాడి పొచాన వాడే పోతాడు' అన్నాడు వరద.

'ఇది ఒకరోజులో ముగిసిపోయే విషయం కాదు వరదా?...

మల్లీ మల్లీ వచ్చి చావ కొడతారు' అన్నాడు కిట్టు.

"ఎన్ని రౌండ్సు వేసుకుంటే వేసుకోనీ...

వాళ్ళ పాపాన వాళ్లే పోతారు..." అన్నాడు వరద.

"నీకు చెప్పడం నా వల్లకాదు" అంటూ తల పట్టుకున్నాడు కిట్టు.

సినిమా హోర్ ఒక్కగా, ఫీలగా ఉంటాడు ఇంకొందరు హోరోలు ఒండగా ఉండవచ్చు. ఒక్క హోరో వందమందిని ఒంటి చేత్తో చిత్తు చేయగలడు. ఇప్పటి సినిమాల్లో అయితే... మమమల్ని భూ చక్కాల్గా తెప్పి తెప్పి... విసిరేయగలడు. హనుమంతుడిలాగా ఎగరగలడు... కంటి చూపుతో మనిషిని చంపేయగలడు... రజనీకాంత్ నోటిలో గాలి 'ఉప్పు' అని ఉండితే... మనిషి ఎగిరిపడతాడు.

హోరో కొట్టిన దెబ్బకి ఎముకలు ఎలా అయిపోతాయో... ఎక్కు^౯ రే కూడా కనబడుతుంది....

నిజ జీవితంలో అలా జరగదు...

కిట్టు కొంత శారీర ధారుడ్యాన్ని పొందినా గానీ, ఉండుగానీ, ఉండులో ఒంటరిగా ఎంతమందిని ఎదురించగలడు? అవతలి గ్రూప్ వాళ్ళు తనని గమనిస్తున్నారనీ, అవకాశంకోసం చూస్తున్నారనీ, ఛాన్సు^{౧౦} దోరగ్గానే దాడి చేస్తారనీ, గాయపరుస్తారనీ కిట్టుకి తెలుసు.

అప్పటికి అరడజను పైగా స్థూడెంట్సు^{౧౧} దెబ్బలు తెన్నారు. పోలీస్ కంప్లెంట్సు^{౧౨} ఇచ్చే ధైర్యం ఎవరికీ లేదు.

నిజంగానే పౌరపాటు చేసి దెబ్బలు తెంటే ఓకే... ఏమీ లేసి దానికి, ఉత్త పుచ్చానికి అవతలి వాడి చేతుల దురద తేర్చానికి మనమెందుకు తన్నులు తెనాలి?

సరే...

మొన్సు టోకి మొన్సు రామగాడు ఉన్నాడు కాబట్టి సరిపోయింది... ఒకవేళ రాము లేకపోతే?

పరిపరి విధాలా ఆలోచిస్తున్నాడు కిట్టు. అక్కాత్తుగా ఒక ఆలోచన తట్టింది కిట్టుకి...

కరణంగారు!!

కరణం గారింట్లోని ఒక రూము అప్పటికే ఆధ్యాత్మికిచ్చారు. కొంతమంది స్ఫూడెంట్స్[®] ఉంటున్నారు.

ఇంకో రూము ఖాళీగా ఉంది. అది తేసుకుంటే? ఎక్కుడో ఒక చోట, ఏదో రూములో ఉంటే వేరేవాళ్లు దాడి చేసే అవకాశం ఉంది.

అదే కరణం గారింట్లో ఉంటే?

కరణం గారింట్లో ఉంటున్న వాళ్ల మీద దాడి చేస్తే... అది కరణగారి మీద దాడి చేసినట్టే... అందుచేత దాడి జరిగే అవకాశం ఉండదు... బాగుంది... సరే... ఇంటిమేద దాడి తప్పించుకోవచ్చుగానీ... బయట ఎక్కడైనా దాడి జరగవచ్చ కదా... అలా జరగకుండా కాపాడుకోవాలంటే... కావలసింది సంఘటిత శక్తి... గ్యాంగ్ తయారహ్వాలి...

ఆలోచన వచ్చిన వెంటనే కరణం గారింట్లో ఆధ్యాత్మికుంటున్న స్ఫూడెంట్స్[®] లో కలిసి మాట్లాడాడు కిట్టు.

వాళ్లు కూడా జరిగేదంతా గమనిస్తూనే ఉన్నారు. వాళ్లకి కూడా తమమీద దాడి జరగవచ్చనే భయం ఉంది. కిట్టు ఆలోచన విన్న తర్వాత... వెంటనే ఒప్పుకున్నారు...

కరణం గారిని ఒప్పించి ఏదో విధంగా మీకు రూమ్ ఇప్పిస్తాము. అందరం కలసి కట్టుగా ఉందాం అన్నారు. అందరూ కలిసి ఉంటే, ఒక

పెద్ద గ్రావ్ లాగా ఉంటే, ఈ గ్రావ్ నుండి ఒక్కణ్ణి బయటకులాగి బెదిరించలేదు. ఎందుకంటే మిగిలిన వాళ్ళు ఊరుకోరు కదా...
"నేషనల్ జాగ్రఫీ, డిస్కషనరీ" వంటి చానెళ్ళలో అప్పుడప్పుడూ చూస్తుంటాం...

జంతువులు గుంపుగా తీరుగుతాయి...

ఒక దున్నపోతుల గుంపుపై సింహాలు దాడి చేసి, ఒక చిన్న దున్నని పీక పట్టుకుంటాయి...

ఈడ్ముకుంటూ లేసుకెళుతుంటాయి... రక్తం కారుతూ ఉంటుంది...

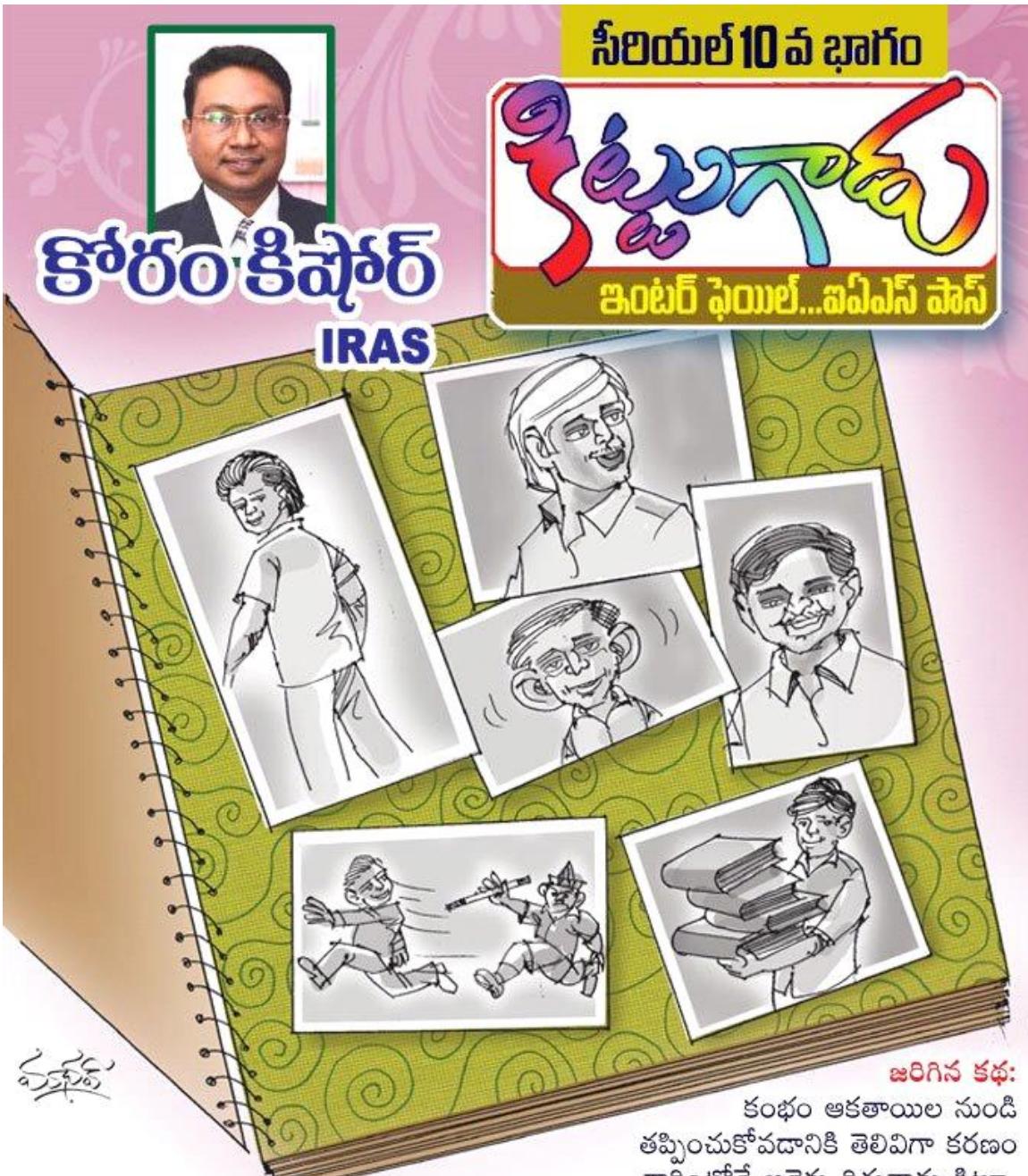
చూస్తున్న వాళ్ళకి... అయ్యా పాపం... ఆ చిన్నదున్న పని అయిపోయింది... అనిప్పుంది...

జంతలోనే...

ఆశ్చర్యకరమైన పరిణామం...

దున్నపోతుల గుంపు ఒక్కసారిగా ఎదురు తీరిగి... సంఘటితంగా, సమైష్యంగా, దృఢ చిత్తంలో... ఆ భయంకర సింహాలను, తమ వాడి కొమ్ములలో గుచ్ఛి గుచ్ఛి తన్ని తరిమేస్తాయి...

అంతేకాదు...

జరిగిన కథ:

కంభం ఆకతాయిల నుండి
తప్పించుకోవడానికి తెలివిగా కరణం
గారింట్లోనే అద్దెకు దిగుతాడు కిట్టు.
.....ఆ తర్వాత...

www.gotelugu.com www.gotelugu4.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

దిభృతిన్న తమ నేస్తాన్ని అక్కన చేర్చుకుంటాయి... ఎంత తలివైనవి అడవి దున్నపోతులు? ఎవరిచ్చారు వాటికా
తలివితేటులు? ఎంతో తలివైన వాడినమకునే మనిషి దున్నపోతుల నుండి నేర్చుకోవలసింది ఎంతో ఉంది...

'శబ్దస్వీక్షిప్తుం' అన్నారు పెడ్డాలు...

మంచి ఆలోచన రాగానే దాన్ని వెంటనే అమలుపరచడం మంచిదని దాని అర్థం...

కరణం గారిని రిక్వెస్ట్ చెయ్యడం, ఆయన వెంటనే ఓకే అనడం, కిట్టు, వరద, రాములు ఆ ఇంట్లో చెరిపోవడం, అన్ని చకచా జరిగిపోయాయి. యుద్ధం నెగ్గడమనేది... యుద్ధభూమిలో జరగదు.

మానవుని మస్తిష్కంలోనే జరుగుతుంది...

అదెలాగంటే...

ఎదుటివాడి సైన్యమంత?... వాడి బలాబలాలేమటి?.. వాడు వేసే ఎత్తులేమటి?.. ఇలాంటివన్నీ తెలుసుకుని, ఎదుటివాడి సైన్యానికి రట్టింపు సైన్యంతోనూ, ఎదుటివాడి బలానికి రట్టింపు బలంతోనూ, ఎదుటివాడి ఎత్తులను చిత్తు చేసే పన్నాగాలతోనూ, యుద్ధానికి సిద్ధమైతే... యుద్ధభూమికి వెళ్కకముందే నెగ్గేడెవరో చెప్పావచ్చు.

కిట్టు చేసింది కూడా అదే...

ఇంట్లో ఉండగానే దాడి జరిగే అవకాశం లేకుండా కరణంగారింట్లో మకాం...

ఒయటకళ్ళిపుప్పుడు దాడి జరగకుండా ఒక పదిమంది ఎల్లప్పుడూ కలిసి ఉండేలా ఏర్పాటు...

ఇక చాలు...

యుద్ధం చేయకుండానే యుద్ధం నెగ్గాడు కిట్టు.

కంభం ఆకతాయలు కిట్టు పైపు, కిట్టు గ్రాంగ్ పైపు ఆ తర్వాతప్పుడూ కన్నెల్తి చూడలేదు... పన్నెల్తి మాట్లాడలేదు... కిట్టు గ్రాంగ్ కంభం ఆకతాయలని ఏ గొడవలకీ అష్టానించలేదు.

కిట్టుకి, కిట్టు పైండ్స్^౬ కీ కంభం లో గడిపిన సమయం అంతా ఏ గొడవా లేకుండా, హాయిగా, ఆటపాటులతో గడిచిపోయింది.

ఇక రూమేప్పల్లి విషయానికొస్తే ముందుగా చెప్పుకోదగినవాడు 'రాజు'... ప్రమ్ పైజాగ్... ఎలక్సాగ్నిక్^౭ బ్రాంచ్... ఎత్తుగా, లాపుగా... ఉంటాడు... 'బాల నెరుపు...' అంటే చిన్నప్పుడే తల వెంట్లుకలు నెరసిపోవడం... రంగు వేసే ఆలోచనే లేదు... ఎప్పుడూ తెల్లని లాల్చి పైజామాలో కనబడతాడు.

రయ్య రయ్యన సైకిల్ లొక్కుతాడు. తలియని వాళ్లు చూస్తే చిన్నవాడనుకోరు... ఓ పదెళ్ల వయసు కలుపుకుంటారు... ఈ గ్రాంగ్ వాళ్లంతా రాజుకు "దిబ్బరాజు" అని నామకరణం చేసుకున్నారు'.

మాటలు చాలా హడాపుడిగా మాట్లాడతారు...

'బోజనానికి పోయి, అంత్యుంచి, కాలేజికి పోదాం' అనే మాటను చాలా హడాపుడిగా, సునామీ వచ్చినట్లు, కొంపలు మునిగిపోతున్నట్లు చెబుతాడు.

కొత్త వాళ్లయితే ఏకంగా ఆందోళనకు గురవుతారు. మల్లీ గుచ్ఛి గుచ్ఛి అడుగుతారు. ఏమైంది? ఏమైందని? అబ్బా... ఏమీ లేదయ్యా బాబూ... కాలేజికి లేటపుతుంది... బోజనానికి పోదాం... అని అంతున్నాడు... అని వివరిస్తే ఆ... అని నోరు వెళ్లబడతారు...

గుర్తుధం... ప్రమ్మ సికాకుళం... సివిల్ బ్రౌంచ్...

రాజు సైకిల్ పై వెనక క్యారేజీ మీద కూర్చుని కాలేజికి వెళ్లేవాడు గుర్తుధం...

రాజుని ఏనుగులో పోలిస్ట్, గుర్తుధాన్ని ఎలుకలో పోలపుష్టు... కంబం వాసులు అదే పోలికలో వీళ్లిశ్శద్దరిని పోలపుసారు కూడా... గుర్తుధం డైరెక్ట్ గా టెస్ట్ క్లాస్ నుండి పాలిటెక్నిక్ కి వచ్చేశాడు.

చిన్న శరీరం, పెద్ద చెప్పలు, సాట్టబుగ్గలు, పాట్టిక్కావ్... గుర్తుధం క్లాసులో చాలా అలర్ట్ గా ఉండేవాడు.

మాస్టారు చెప్పినవన్నీ తన పెద్ద చెప్పలను రిక్కించి వినేవాడు. "ఒక్కముక్క కూడా గుర్తుధం చెప్పల్ని దాటిపోదు..." అనేవాడు వరద. గుర్తుధంకు కొన్స్టిప్షన్ చాలా ఎక్కువ... వందకి డైబై ఐదు కంటే ఎక్కువ మార్గులు రావాలి. ఒక్క మార్గు తగ్గినా ఏడ్చినంత పని చేసేవాడు...

మిగిలిన వాళ్లు అంత సీరియస్ కాదు. కిట్టుకి, వరదకి, రాముకి పాస్ మార్గులు వస్తే చాలు...

పరీక్ల సమయంలో ఆందరూ గుర్తుధం చుట్టూ చేరేవారు... అప్పటి వరకు "గుండు గుర్తుధం" అనే వరద... గురువుగారు... గురువుగారు... మాకు కొంచెం నేర్చించండి గురువుగారు... అనేవాడు. గుర్తుధం ఆనందంగా తనకు తెలిసింది అందరికీ నేర్చించేవాడు.

పరీక్లు బాగా రాసిన తర్వాత అందరూ గుర్తుధానికి థాంక్స్ చేపేవారు.

మనమంతా ఒక బ్యాంచ్...

మనలో మనకి థాంక్స్ ఎమిటీ... అనేవాడు గుర్తుధం.

గుర్తుధం వాళ్ళ అన్నయ్య శ్రీమ. ఇంటర్ ప్లాన్ తమ్ముడిలోపాటుగా ఆదే బ్రాంచ్ లో చేరాడు.

"జిజ్ నగరం సుబ్రావ్" ... జిజ్ నగరం అంటే విజయనగరం... సుబ్బారావుని "సుబ్రావ్" చేసేసారు... సుబ్రావ్ జన్మతపోడుకాయిదు... అందుకని "బిల్లర్ హాయ్" ... అనేవారు ప్రెండ్యంతా... వరద అప్పుడప్పుడూ "రావు గారూ" అనేవాడు... సుబ్రావ్, సినీ హీరో "బాలకృష్ణ" అభిమాని... అందుకని అప్పుడప్పుడూ "బాలయ్యగారూ" అనేవాడు వరద...

సుబ్రావ్ కి ఒక విచిత్రమైన హాబీ ఉండేది...

ఎదన్నా సబ్బెక్క చదవాలంటే... దానికి సంబంధించిన రకరకాల పుస్తకాలు నేకరించేవాడు. పద్మాలుగో శతాబ్దిం, పదమూడో శతాబ్దింలో రాసినవైనా ఫర్మ్యూలేదు. 'జప్పటికి ఆపసరమైన పుస్తకాలు చదివితే చాలు, పాత పాత బీసీ' నాటి పుస్తకాలు ఎందుకురా చదవడం? అనేవారు ప్రెండ్యంతా...'!

అయినా సరే సుబ్రావ్ ఎమాత్రం లక్కచేసేవాడు కాదు...

సరో...

"బీసీ" నాటి పుస్తకాలు లేటెస్ట్ పుస్తకాలు, కలిపి చదివితే మంచి మార్కులు రావాలి కదా...!

సుబ్రావ్ కి వచ్చేమార్కులు అందరిలో పాటే ఉండేవి...

దిన్ని ఒట్టే కిట్టు నేర్చుకున్నదేమిటంటే...

ఎన్నిపుస్తకాలు చదివామన్నది కాదు ముఖ్యం... సరైన పుస్తకం ఒకటైనా, క్షుజ్జంగా చదవాలి.

సాధారణంగా మగపిల్లలో కనబడడి అలవాటు ఒకటుంది...

కాలేజి నుండి లెరిగి వచ్చేటప్పుడు... ఖాళీ స్థలం కనబడగానే ఒకడు సైకిల్ ఆపేవాడు... 'నేను అర్జుంట్ గా పాస్ పోసుకోవాలి మీరు వెళ్లే వెళ్లండి' అనేవాడు... ఎండ్లో చూడగానే ఇంకొకడు సైకిల్ దిగుతాడు... వీళ్ళిధ్వరీన్న చూసి ఇంకొకడు... ఇలా మొత్తం అందరూ మొదలుపెడతారు... ఇదోక "సామూహిక మూత్రవిసర్జన" కార్బోక్సిల్ అయిపోతుంది...

సుబ్రావ్ కి మూత్రనాళం నొక్కబడి పోయి ఉండటం వలన చాలా నెమ్ముదిగా మూత్ర విసర్జన చేసేవాడు.

అందరికీ పట్టే సమయంకంటే సుబ్రావ్ కి రెట్టీంపు సమయం పట్టేది... వాడికోసం మిగిలిన వాళ్ళలు వెయిట్ చెయ్యాల్సి వచ్చేది. ఒరే సుబ్రావ్... నువ్వు మొదలెట్టకురా... అనేవారు...

ఒరే... మొదలెట్టేసావా... 'సరే'... రెపు ఇదే సమయానికి ఇక్కడికి వస్తాము... ఆప్పటికి నీ పని అయిపోతే మాలోపాటు వద్దువుగానే' అనేవారు.

సుబ్రావ్ కి కోపం వచ్చేది... కానీ, ఏం చేయగలం...? ఇక లాభం లేదని, ఒక డాక్టర్ ర్సిపిసాడు...

డాక్టరుగారన్నారు...

'ఇది చాలా చిన్న విషయం... చిన్న ఆపరేషన్ చేస్తే చాలు, నీకింక ఏ ప్రాణం ఉండదు... ఒక్క రాత్రి పోస్ట్‌ఓఫిస్ లో ఉంటే చాలు'

ఆపరేషన్ కి రెడి అయిపోయాడు సుబ్రావ్... కానీ సుబ్రావ్ కి బయమెక్కువ... ప్రెండ్సుందరిని హస్పిటల్ లో తోడుగా పడుకోమన్నాడు. అందరూ సుబ్రావ్ కి లోడుగా ఉన్నారు. కొద్ది రోజుల్లోనే సుబ్రావ్ కి పూర్తి స్వస్థత చేకూరింది...

ఈశారి 'సామూహిక మూల్ర విసర్జన' కార్యక్రమంలో ఎవరైనా ఆలస్యం చేస్తే,

'అరే... ఎంతసేపురా...' అనేవాడు సుబ్రావ్... మిగిలిన వాళ్ళంతా వెద్దగా నవ్వేవాళ్ళు. నిన్నమొన్నటి దాకా అందరూ నిన్ను అనేవారు ఈ మాట... ఇప్పుడు నవ్వు ఇంకోకన్ని అంటున్నాము... అనేవారు నవ్వుతూ... సుబ్రావ్ కూడా వాళ్ల నవ్వులో జతకలిపేవాడు.

చందు... అందరికీ ప్రీతిపాత్రమైనవాడు... విశాఖ వాసి... చిన్న పర్సనాలిటీలో స్టేలుగా, చిన్న పైజి సినిమా హిరోలా ఉంటాడు...

'ఇంటర్ పాసవ్యూరా... నీకు 'ఫోలండ్ లో' ఇంజనీరింగ్ సీఎస్ కోసం ప్రయత్నిస్తాను అన్నాడంట చందు వాళ్ల అన్నయ్య...' సరిగ్గా దానికి వ్యతిరేఖింగా, ఇంటర్ పెయిలయ్య కూర్చున్నాడు చందు.

ఇక లాబంలేదని పాలిటెక్నిక్ లో చేరిపుంచాడు వాళ్ల అన్నయ్య...

ఎవరు ఏ సహాయం అడిగినా ఎప్పుడూ కాదనేవాడు కాదు చందు. ఎవడికి ఏ పని ఉన్నా, ముందుగా చందు జ్ఞాపకం వస్తాడు. డబ్బులు కూడా లెక్కచేసేవాడు కాదు... ఎవరికైనా అవసరం వస్తే ఇచ్చేసి, మల్లీ నీ మనియార్థర్ రాగానే ఇచ్చేయ్య అనేవాడు. మాసేసిన సినిమా అయినా సరే...

ఒరే చందు... నాకు కంపెనీగా రారా... అంటే... ముందు మాత్రం... ఒరే... నాకు బోరు కొడుతుందిరా... నేనురాను... అనేవాడు. ఫ్లీజ్ రా చందూ... నాకోసం రారా... అనగానే... సర్దీ పదరా అనేవాడు. తన మంచితనంలో అందరికి చేరువైన చందుని ప్రెండ్సుంతా, మరి ముఖ్యంగా వరద రకరకాల పేర్లతో పిలుచుకునేవారు.

"చంద్రం బాబాయ్" ... "బాబాయ్ గాడు" ... "దాసుగాడు (చందు పూర్తిపేరులో దాసు ఉంది)"

"దాసు... దోసకాయు..." ఫైనల్ గా ఖిరారైన పేరు మాత్రం 'బాబాయ్'.

చందు ఎప్పుడూ నవ్వుతూ... ఇతరులను నవ్విస్తూ... పిల్ల చేష్టలు చేస్తుండేవాడు...

ఒకసారి...

ఒక కానిస్టేబుల్, లారీ పక్కన పెట్టుకుని, కురీలో కూర్చొని, కునికిపొట్టు పడుతుంటే... ఆ లారీ తేసుకుని, దాని ఆధారంగా నాల్గురు సార్లు అటూ ఇటూ జంప్ చేసి, మళ్ళీ లారీని యథావిధిగా పెట్టాడు చందు... ఈలోపు కానిస్టేబుల్ కి మెలకువ వచ్చి... ఒరెయ్ నా లారీని అవమానిస్తావు రా... అంటూ లారీని పట్టుకుని చందు వెనకాలపడ్డాడు. కానిస్టేబుల్ కి దొరకకుండా వేగంగా పరిగెత్తి పారిపోయాడు చందు... 'ఒరే... దొరికిపోయి ఉంటే, నా చమడాలు లేసి ఉండేవాడురా ఆ కానిస్టేబుల్...' అని ప్రెండ్స్ అంటే... చెప్పి నవ్వేవాడు చందు... 'అంత స్థిరుగా దొరకకుండా ఎలా పరిగెత్తగలిగావురా' అని అడిగితే...

'లారీ దెబ్బల భయ్యం ఈజ్ ది స్టీక్టేట్ ఆఫ్ మై ఎవరీ' అనేవాడు.

గిరి... రాజమండ్రి దగ్గర "నందరాడ" వాసి.

గిరి పోలికలు సిని హీరో "వెంకటేణ్" లా ఉంటాయి.

ఇద్దర్నీ పక్కపక్కనే పెడితే గిరియే స్కృష్ట్ అంటారు.

గిరికి నాయకత్వ లక్షణాలెక్కువ. ఎప్పుడూ రూమ్ లో ఉండేవాడు కాదు. బయట ప్రెండ్స్ లో లిరిగేవాడు.

అసలు నీ ప్రెండ్స్ సర్కూల్ కంబంలో ఎంతుందిరా అంటే... నాకే తెలేదు అనేవాడు. హ్యాఫీగా దమ్ము కొట్టేవాడు.

పరిష్కల సమయంలో... 'వీడికి చదివే ట్రైమె లేదు, ఎప్పుడూ గాలికి తెరుగుతాడు, వీడికేమీరాడు, ఐనా వీడికి నిమ్మలోటులు గట్టా ఉన్నాయి కదా... వీడికి చదువేమీ ఆవసరం లేదు' అనుకున్న ప్రెండ్స్ గిరిని పరీక్షించేవారు...

'గిరి... ఈ లెక్కలు ఎలా చెయ్యాలో చెప్పు' అనేవారు... గిరికి తెలుసు... వీళ్ళంతా తన గురించి ఏమనుకుంటున్నారో. సీరియస్ గా చూసి, సిగరెట్ వెలిగించేవాడు... అప్పుడప్పుడూ దమ్ములాగుతూ, ఇంకో చేల్చో పెన్ను పట్టుకుని, ఉప ఉపా... లెక్కలు చేసి పారేసేవాడు. ఇధిగో అయిపోయింది... చూసుకోండి... అంటూ... పెన్ను పక్కన పడేసి, లేచి వెళ్ళిపోయేవాడు.

ప్రెండ్స్ అందరికి ఆశ్చర్యం... ఒరే... ఎలా చేశావురా... అని ఆశ్చర్యం వ్యక్తం చేసేవారు... ఏముంది... అందులో... పెద్ద కష్టమేమీకాదు... 'లెక్కలు చెయ్యడం చాలా రశబ్ది... కానీ, వేజిలకు వేజిలు చాట భారతం రాయడం మాత్రం నాకు కష్టం. అయినా ఇదేముంది? కేవలం పాలిట్కీన్, దిని తర్వాత బీట్క్, ఆ తర్వాత ఎమ్ టోక్ చేస్తేనే ఒక స్టేజికి వచ్చినట్టు... ఎమ్ టోక్ చెయ్యకపోలే నా తాట లేస్తానన్నాడు మా అబ్బి' అన్నాడు గిరి.

అమ్మా... వీడు సామాన్యాడు కాదురా... అనుకునేవారు ప్రెండ్సుంతా.

రాజమండ్రి 'కుమార్'... కుమార్ అంటేనే "ప్యాపన్"

స్టోన్ ఎష్, యూసిండ్ ఎష్ ప్యాంట్లు ధరించేవాడు. చోక్కలు, ప్యాంట్లు రకరకాల ప్రీంట్లు, అడ్డచారలు, నిలుపు చారలు, చిత్రపిచిత్రమైన ప్యాపన్ లలో కుట్టించేవాడు. కనేసం ఒక డజను జతలు ఉండేవి.

సెలవులకు ఇంటికి వెళ్తే, మళ్ళీ కొత్త ప్రాయపన్, కొత్త డిజైన్ డ్రస్సులలో వచ్చేవాడు.

మిగిలిన వాళ్లు కుమార్ ని బ్రతిమాలి వాడి డ్రస్సులు ఒకటి రెండు సార్లు వేసుకుని, ఉత్తింపి, ఇస్తే చేయించి ఇచ్చేవారు. కొన్నాళ్ళకి బ్రతిమాలడం మానేసి, కుమార్ ఒట్టులు వేసుకుని వాడికి ఎదురుపడేవాడు.

ఆశ్చర్యపోవడం కుమార్ వంతయ్యేది... ఎవడ్రూ నా పెట్టే తాళాలు పగలగొట్టింది? అసలు మీకు బుద్ధి... జ్ఞానం ఉందా? మనుషులు... పశువులా? అన్నం తింటున్నారా... గడ్డి తింటున్నారా? అంటూ ఇంతెత్తున ఎగిరేవాడు. ఎవ్వడూ ఎమీ సమాధానం చెప్పేవాడు కాదు. దున్నపోతు మీద వర్షం కురిస్తే, అదెలా లెక్క చేయకుండా కదలక, మెదలక ఉంటుందో అలా ఉండేవాళ్లు మిగిలిన వాళ్లు.

కొత్త తాళం వేస్తే అది పగలగొట్టేశారు. అసలు తాళం వెయ్యడానికి వీలులేకుండా గొల్లాల్ని కూడా పీకేశారు. ఇంకా చేసేదేముంది... కుమార్ కూడా అరవడం మానేసి... అలవాటు పడిపోయాడు.

ఇంటకీ విషయమేమిటంటే... కుమార్ వాళ్లు క్షాత్ర మర్చంట్స్... రాజమండ్రిలో పేరొందినవారు...

ఈ విషయం తెలిసిన ప్రెండ్స్... కుమార్ కి "మూటలోడు" (సింపుల్ గా మూట్లోడు) అని పేరు పెట్టారు.

మళ్ళీ కుమార్ కి బీపి పెరిగింది. ఎవడ్రూ నాకు 'మూట్లోడు' అని పేరు పెట్టింది! నేనేమన్నా సైకిలు మీద ఒట్టటల మూటలు పెట్టుకుని, ఇంటింటికి తెరిగి అమ్మేవాడిలాగా కనబడుతున్నానా?

మాది హోల్ సేల్ వ్యాపారం... ఒకటి... రెండు... కాదు... బేళ్లు... బేళ్లు... స్ఫై చేస్తాం... ఒక బేలులో కొన్ని వందల బట్టలుంటాయి... తెలిసి ఏడిస్తే కదా మీకు!

ఆపో... బేలుని తెలుగులో ఏమంటారు...? ఒట్టుల మూటే కదా!. అందుచేత నువ్వు మూట్లోడివే... చంపేస్తాను ఎవడన్నా ఎక్కువ

మాట్లాడితే.... అన్నాడు కుమార్. ఆ అప్పుడు చూడ్చాంలే అన్నారు మిగతా వాళ్లు. ఇక ఆ విషయాన్ని వదిలేసాడు కుమార్.

సీలియల్ 11 ల భూగర్ం

టేప్ రికార్డర్ లో... "నాజయా హసన్" పాటలు, "డిస్కు దివానే" ఆపో... ఓపో..,

"ఉపా ఊతప్పం" పాటలు "గాలు తేరా గప్పు తిప్పు రంగు తరె లాయి" ఆపో... ఒపో..,

"ఖయామే డిస్కు డ్యూన్సర్" లాంటి పాటలు పెట్టి, వాటికి సరిపోయేలా డ్యూన్స్ చేసేవాడు కుమార్.

అబ్మి... నువ్వు సూపర్ రా అనేవారు ప్రెండ్స్ ... ఎంతో ఉత్సాహంగా ఫీలయ్యేవాడు కుమార్. ఎప్పుడయినా కరణం గారి ఇంటి ఆపరాజలో కుమార్ డ్యూన్స్ ప్రదర్శన జరిగేది. చుట్టూ పక్కల వాళ్ళందరూ చూసి చప్పట్లు కొట్టేవారు. కుమార్ ని చూసి రాముకి ఉంపువచ్చేది. నోటిలో అం'మక్... అం'మక్... అని అంటూ పూనకం వచ్చినట్లు ఉంగిపోయేవాడు.

కానేపాగి, పూనకం తగ్గాక పక్కకు వచ్చేవాడు.

మామ నా డాన్సెలో ఉందిరా? అని అడిగేవాడు.

అరే! "మిధున్ చక్కవర్తి" ని ముందు ఎందుకు పనిచేస్తాడురా మామా! అని సమాధానం వస్తే, అంతలేదురా మామా... కమ్మగట్టకు (వేళాళోళం పట్టించుకు) అనేవాడు.

పురుషోత్తం మెన్... కంభం వాడు పురుషోత్తం... స్టూడెంట్స్ కోసం మెన్ నడుపుతున్నాడు...

కీట్లు, వరద, రాము, రాజు, గుర్వాధం, శిను, సుబ్రావ్, చందు, గిరి, కుమార్...

మొత్తం పదిమంది గ్యాంగ్ ఒకేసారి ఈ మెన్ కి వెళ్లేవాళ్లపు.

ఒకరోజు మెన్ దగ్గర సుబ్రావ్ చెప్పులు కనిపించలేదు.

పురుషోత్తం! నా 'జోడు' పోయింది అన్నాడు సుబ్రావ్.

పక్కకా నవ్వుడు పురుషోత్తం. నీకు వెళ్లిపుండయింది? అంటూ మళ్లీ నవ్వుడు పురుషోత్తం...

ఇంజ్ నగరం (విజయనగరం) భాష కంభానికి నవ్వు తెప్పిస్తుంది. ఒరే... వాడు ఇల్లెక్కేసి, గెంలేసినాడు అంటాడు సీకాకుళం వాడు.

ఇదేం భాష?

ఇల్లు ఎక్కాడు, అక్కడ నుండి దూకాడు అనాలి అని ఎగుతాళి చేశాడు కిట్టు.

నీదేం భాష?

బాగా సాగదిసి, ఆయ్... ఆయ్... అంటూ మట్టాడతావ్?

ఇంటికాడ ఏంది?

ఇల్లు ఎమన్నా తామరపువ్వ?

దానికో కాడ ఉంటుందా?

ఏడినిస్తుంది మీ గోదావరి భాష అంటూ మిగిలిన వాళ్లు తెట్టేవారు కిట్టుని.

ఆరే మా గోదావరి భాష స్వచ్ఛమైనది.

మీ ఇజ్జ సగరం, సికాకుళం, మచిలిపట్టు, ఒంగోలు, విశాఖ భాషలు ఎందుకు పనిచేస్తాయి అనేవాడు కిట్టు.

అప్పుడు, భాషను ఇంకా సాగదిసి... సాగదిసి మాళ్లాడితే ఇంకా బాగుంటుంది.

నీడోక భాష... మూర్సుకో నోరు' అనేవాళ్లు మిగిలిన వాళ్లు.

'ఏంది' అంటారేమిటి? ఏమిటి? అనాలి.

ఏంది అంటే తప్పేముంది?

అందరూ వాడేడే అది.

కమ్మగట్టడం ఏమిటి?

వేళాకోళం అనాలి.

బంగాళాభూతంలాగా బంగాళాదుంపలేంటి?

ఉర్కగడ్డ అనేది కరెక్ట్, మీ గోదావరి బూష వేస్ట్ ...

పిడి గొట్టడం ఏమిటి?

రుబ్బడం ఏమిటి?

బాగా చదువుతున్నావా? అనాలి.

వాళ్ళి లోలుకురా!

లోలుకురావడానికి హాడు ఏమైనా ఆవు, గేదెనా?

ఎత్తుకురా... దెంకరా...

ఎత్తుకురావడమేమిటి?

దెంకరావడం ఏమిటి?

తీసుకురా, పట్టుకురా అనాలి కదా!

బర్రె అనేది కరెక్ట్... ఆవు అనేది కరెక్ట్...

ఎవడు ఎవడికి మామ?

ఎందిరా 'మామా'

మెట్టుతో గొడతా (చెప్పుతో కొడతా)

ఎరగడ్డ (ఉల్లిపాయ)

గనిసి గడ్డ (చిలగడ దుంప)

ఇలా ఎవరు ఎవరితో మాట్లాడుతున్నారో తెలియకుండా గందరగోళంగా... ఒకరితో ఒకరు పిచ్చి పిచ్చిగా వాదించుకునేవారు.

కంభంకి వెళ్లబట్టి కిట్టుకి కోసిన్న విషయాలు తెలిసాయి.

ఒక ప్రాంతం వాడు వాడి భాష "బేము" అనుకుంటాడు. మిగిలిన వాళ్ల భాష 'తుస్సు' అనుకుంటాడు.

ఇల్లర ప్రాంతం వాడు కూడా వీడి గురించి అదే విధంగా అనుకుంటాడని ఒకరికొకరు ఎదురు పడితే గానీ తెలియదు.

తెలుగు భాషలో ఏది తప్పు కాదు, ఏది ఒప్పు కాదు.

రకరకాల ప్రాంతాల వారు మాట్లాడే తెలుగు భాషని 'మాండలికాలు' అంటారని తర్వాత తెలుసుకున్నాడు కిట్టు.

తెలియనితనం వల్ల నా 'భాషే గొప్పు' అనుకునే భావన 'తప్పు' అని తెలుసుకున్నాడు. ఇల్లర మాండలికాల్ని గారవించడం నేర్చుకున్నాడు, అలవాటు చేసుకున్నాడు.

బీమవరం ఊరు పెద్దదా?

ఊరంటావేమిటి?

సిటీ అది.

హ్యా హ్యా హ్యా... బీమవరం సిటీ ఆంటురా...!!!

సిటీ ఆంటే విశాఖపట్నం...

ఎడిసావు...

అనకాపల్లి... గొజవాక... సీతమ్మడార... ఇంకా నాలుగు ఊర్లు కలిపితే సిటీ అయిపోతుందా?

విశాఖపట్నం కార్బోరేషన్ తెలుసా?

బీమవరం కూడా కార్బోరేషనే... మున్సిపాలిటీ కాదు...

మున్సిపాలిటీ కార్బోరేషన్ ఐపోయిందా?

'శతాబ్దాల చరిత గల సుందరనగరం రాజమండ్రి (రాజమహాంద్రవరం). "బిజలీ ఐన్ ఫ్యాక్టరీ" ... అంటే అందరికి తెలుసు. గోదావరి నది ఒడ్డున ఉన్న గొప్ప ప్రదేశం.'

'బీమవరం ఇటలీలోని వెనిస్ నగరంతో సమానం...

వెనిస్ నగర మధ్యలో పారే నది నగరాన్ని రెండుగా విభజిస్తుంది

కాలువకి ఇవతల వన్ టొన్ అవతల టూ టొన్.

వెనిస్ నదిని బీమవరం మురిక్కాలువలో పోలుస్తావా? బీమవరం ఎక్కడ?

వెనిస్ ఎక్కడ? ప్స్... హోహో... ప్స్'

'విశాఖపట్నంలో బీచ్ ఉంది... బీమవరంకి బీచ్ ఉంది... గొల్లపాలెం బీచ్...'

'అరె మా ఒంగోలుకి బీచ్ ఉంది. అందరూ వస్తారక్కడికి...'

'ఎమ్.టి.ఎమ్. అంటే మా మచిలిపట్నం "పోర్ట్ టొన్" బ్రిటీష్ కాలం నుండి దానికి చాలా పెద్ద పేరుంది అంటాడు వరద'

'రాజమండ్రికి త్వోరలో ఎయిర్ పోర్ట్ రానుంది'! 'దానికంటే ముందే బీమవరంలో ఎయిర్ పోర్ట్ వస్తుంది'!

'ఇంక్ నగరం రాజులంటే పెద్దపేరు... కృష్ణదేవరాయల కాలం నుండి ఇప్పటి వరకు ఇంక్ నగరం గొప్పనగరంగా ఉంది'

'బీమవరం రాజులంటే ఇంకా పెద్దపేరు' వాళ్ళుంతో ధనవంతులు, వాళ్ళేకాక సాధారణంగా బీమవరంలో అడవాళ్ళు డబ్బు కట్టులను చేతులతో పట్టుకుని, భయం అనేది లేకుండా బీమవరంలో బంగారు కొట్టకి వెళ్లి, బంగారు నగలు కొనడం, ఒక నగ చెడగొట్టి, ఇంకో నగ తయారు చేయించడం, చాలా సునాయాసంగా చేస్తారు 'బీమవరంలో సంక్రాంతి సందర్భంగా కోళ్ళ పందెలకి, వేకాటులకే కొన్ని కోళ్ళు ఖర్పుపెడతారు. అమెరికాలోని లాస్ ఎంజిల్స్ లో జరిగే 'గాంబ్లింగ్' బీమవరం ముందు ఎందుకూ పనికిరాదు' (అనుకోకుండా కిట్టు అన్న మాటలు... ఆ తర్వాత టేవీ వాళ్ళు ప్రసారం చేసిన కార్బోక్షమంలో అన్నారు.)

'రాష్ట్రగవర్షుర్ ఎప్పుడైనా వన్నే 'బీమవరం'లోనే ఒస చేస్తారు. ఇంకెక్కడికీ వెళ్ళరు'

'బీమవరం "రెస్ట్ హౌస్ రోడ్స్" కి ఆ పేరు రావడానికి కారణం గవర్నర్ గారి బంగ్లానే'

'రెస్ట్ హౌస్ రోడ్స్లోని రిక్సా గవరయ్య అంటే చాలా పెద్దపేరు'

ఓప్పో!

రిక్సా గవరయ్య రిక్సాలు తయారు చేసి అమెరికాకి ఎగుమతి చేస్తాడనుకుంటూ!!

'సీకాకుళంలో సీమకోండకి... ఎం పిల్లడో ఎల్లామొస్తువా... ఎంపిల్లో ఎల్లామొస్తువా...

అని పాట కట్టారంటే సీకాకుళం ఎంత పేమస్సో తెలుస్తుంది.

గొప్ప గొప్ప ఆటగాళ్ళు సీకాకుళం నుండి వస్తారు'

ఇలా ఒకళ్ళ ఉండ్లు గురించి ఒకళ్ళు వాదించుకునేవాళ్ళు.

దిన్ని బట్టి కిట్టుకి ఇంకో విషయం అర్థమైంది. ఏ ఊరు గొప్పదనం ఆ ఊరుది. ఎవరి ఊరంటే వాళ్ళకు మక్కల, గొప్ప. ఒకటి ఎక్కువా, ఇంకోటి తక్కువా కాదు.

సంపత్తురంగ గడిచింది. కిట్టు వాళ్ల గ్యాంగ్ సీనియర్లు అయ్యారు. జూనియర్ లు రావడం మొదలు పెట్టారు.

జూనియర్లు కూడా రకరకాల ప్రదేశాల నుండి వస్తున్నారు. రకరకాల వేషబాహులు...

కిట్టు వాళ్ల గ్యాంగ్ 'జూనియర్లని ర్యాగింగ్ చెయ్యాలని నిశ్చయించుకొన్నారు'.

కిట్టు వాళ్ల గ్యాంగ్ కథలు కథలుగా అంతకు ముందుకాలంలో ర్యాగింగ్ ఎలా జరిగేదో విన్నారు.

'జూనియర్లని గుడ్డలూడడిని సగ్గుంగా నడిపించడం, ఒకటి టూర్మెంట్ చేసి చిత్తకబాదడం, వాడితో మూత్రం తాగించడం... ఇలాంటి అమానుష పద్ధతిలో ర్యాగింగ్ జరిగేది. అవమానం తట్టుకోలేక, గుర్తుకోచ్చేబాధని మింగలేక కాలేజ వదిలి పారిషోయన విద్యార్థులు ఉన్నారు. ఆత్మహత్య చేసుకున్న విద్యార్థులు దేశం మొత్తం మేద కొంతమంది ఉన్నారు.'

పశువుల కంటే హీనంగా, దారుణమైన పైశాచికానందంతో చేసే ర్యాగింగ్, ర్యాగింగేకాదు.

కిట్టు వాళ్ల గ్యాంగ్ ఒక నలుగురి జూనియర్లని పట్టుకుంది.

ఒకొక్కనీన్న ర్యాగింగ్ చెయ్యడం మొదలైంది.

ఏ ఊరు? ఇంటర్వీడియట్? డిగ్రీ చదివావా?

ఎవో? నీ అరచేతులు చూపించు... కుడి చయ్యా ఎక్కువగా వాడతావా? ఎడమ చయ్యా ఎక్కువగా వాడతావా?

సమాధానిన్న బట్టి మళ్ళీ ప్రశ్న వచ్చేది...

నీ చేతి రేఖల్ని బట్టి నువ్వు ఎడమచయ్యా ఎక్కువగా వాడతావు... కుడి చయ్యా అని చెపుతావేంటి?

గాంధి గారికి జై... అను...

గాంధీగారు యువకులకు ఒక మంత్రం చెప్పారు. ఆది పాలో అప్పతున్నావా లేదా?

జింజసీరింగ్ సాల్యూట్ చెయ్యడం వచ్చా? రాకపోతే ఇప్పుడు నేర్చుకో...

ఎడమ చేతిని మైబోల్ జాక్వన్ ఎక్కువగా ఎక్కుడ పెడతాడో అక్కడపెట్టి, గాల్లోకి పైకిగిరి, కిందకు వచ్చేటప్పుడు పెద్ద శబ్దం చేస్తూ కుడి చేత్తో సాల్యూట్ చెయ్యాలి.

మేం ఎప్పుడు ఎక్కుడ కనబడితే అక్కడ ఈ సాల్యూట్ చెయ్యాలి.

అక్కడ స్తుంభానికి శ్రీదేవి పొస్టర్ అతికించి ఉంది... ఆమెతో ఆమెని ప్రేమిస్తున్నట్లు... అందరూ మొచ్చుకునేలా చెప్పా...

అబ్బే సరిగ్గా చెప్పలేదు... మళ్ళీ చెప్పు... ఆమెకి ముఢ్లు కూడా పెట్టు... నీకిష్టమైతేనే... లేకపోతే లేదు.

లేటెస్ట్ సినిమా పాటు పాడు...

జనగణమణి పాడు...

రాదా? సినిమా పాటలు బాగావచ్చు... జూతీయ గీతం రాదా?

ప్రతిజ్ఞ చెప్పు...

అది కూడా రాదా? ఏమీ రాకుండా ఎగురుకుంటూ పాలిటెక్నిక్ కు ఎలా వచ్చేశాయి?

ఇక్కడ ఏం చదువుతున్నావో తెలుసొ.....

డిప్లొమా కాదు.....

పీ' టెక్ అని చెప్పాలి ఎవరైనా అడిగితే.....

పీ' టెక్ అంటే పాలిటెక్నిక్. బీ' టెక్ వాడు బీటెక్ అని చెప్పాడు ఎవరైనా అడిగితే... మనం కూడా అదే విధంగా పీ' టెక్ అని చెప్పాలి.
అర్థమయ్యాందా....

డాగ్నో మచ్చ?

వస్తే చెయ్యి... మూర్ఖజిక్ ఫీజ్...

నీ జట్టు విచిత్రంగా ఉంది...

జిప్పటి లేటస్ట్ ఫాఫ్ న్ లమ్మెలు' (విస్కర్) లీసివేసి 'ఈకలు పీకిన కోడి'లా కనబడడం.

మమ్మల్ని చూసి నేర్చుకో.....

నీకు కూడా లీసీయమంటావా?

యన్ అయితే వెంటనే లీసివేయడం, నో అయితే వదిలేయడం.

నీకు లపరుండా?

అంతకు ముందు ఎప్పుడైనా అమ్మాయిల మీద కామెంట్ చేశావా?

కంచం సంగతి నీకు తెలుసా?

ఇక్కడ అల్లాంటి పనులు చేస్తే దపు దపాలుగా కొడతారు. అల్లాంటి పని పొరపాట్ను కూడా చేయకు.

మందు కొడతావా లేదా? సిగరెట్టు తాగుతావా? ఏంటి అలహాటుందా?

సిగరెట్టు కాల్చి చూపించు ఇదిగో... మందు కొడతావా... ఔనా... సరే మేము మందు పార్టీ చేసుకునేటప్పుడు నిన్ను పిలుప్పాం... వచ్చి చేరిపో... మీరు చేసుకునేటప్పుడు మమ్మల్ని పిలువు...

ఏంటి మందు తాగవా?

ఇదిగో ధమ్సు^౬ అవ్... తాగు... ఇదే మందుగా భావించి కిక్కు ఎక్కినట్టుగా, నీకు ఎవరి మేద కోపం ఉంటే వాళ్ళని బాగా లిట్టు...

పాట చాలా బాగా పొడావు... డ్యూన్సు^౬ చాలా బాగా చేశావు...

కుహార్ గారు డ్యూన్సు^౬ బాగా చేప్పారు... నువ్వు కూడా ప్రాక్షిసుకు రావచ్చు...

అంతకు ముందు తెలుగు మీడియమా? ఇప్పుడు పుస్తకాలన్నీ, ఇంగ్లీష్ మీడియంలలో ఉంటాయి.

నీపు ఎక్కువ కష్టపడాలి. మేము రాసుకున్న లోటును ఉన్నాయి... ఎప్పుడొన్న వచ్చి తేసుకెళ్లు... కాపీ చేసుకుని తెచ్చి ఇచ్చయ్యే...

ఏ విషయంలో నీకు ఏ డౌట్ ఉన్నా... మా దగ్గరికి రా... మాకు తెలిసినంతలో మేము చెప్పాము...

చిపరగా...

సీరియల్ 12వ భాగం

కోరం కిషోర్ IRAS

జరిగిన కథ:

కంభం ఆకతాయిల నుండి
తప్పించుకోవడానికి తెలివిగా కరణం
గారింట్లోనే అద్దెకు దిగుతాడు కిట్టు.
ఇతర మిత్రుల పరిచయం, వివిధ జిల్లాల యూసులను
ఇతరులు గేలిచేయడం...

www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

నిన్న బాధపెట్టాలని కాదు మా ఉద్దేశం... ర్యాగింగ్ ఎందుకంటే... జూనియర్లు, సీనియర్లు ఒకళకొకళ పరిచయమౌతారని, ఒకరికి
చేత్తెన సాయం మరొకరికి చేసుకోవాలని, నిన్ను మన్నా బాధపెట్టి ఉంటే "వెరి సారి".

జూనియర్లకు ఇదోక వింత ఆటలాగా ఉంది... తమాపోగా ఉంది.

శ్రీదేవికి ముద్దు పెట్టడం చాలా మంది జూనియర్లకి నచ్చింది...

కొంతమందికి లేటెస్ట్^౯ ఫాఫన్ చెయ్యాలన్నించి తమ్ములు లేసేశారు... వీళ్లని చూసి మిగిలిన వాళ్లు లేసేశారు...

కంబం పట్టణంలో మిథున్ చక్రవర్తులు కన్నించడం మొదలుపెట్టారు...

డ్యూన్స్^౯ చేసిన వాళ్లకి చాలా ఎంకరేజింగ్ గా ఉంది...

పాటపాడిన వాళ్లకి మొచ్చుకోలు దొరికింది... వాళ్లుంతో ఆనందానికి గురయ్యారు...

కంబంలో ఎలా ప్రపర్తించాలో నేర్చుకున్నారు...

కొంతమంది వచ్చి నోట్టులు లేసుకున్నారు... దాన్ని కాపీ చేసుకుని డ్యూంక్స్^౯ చెప్పేవారు...

సిగరెట్లు తాగేవాడు ఆనంద పడిపోయాడు... సిగరెట్ ఇచ్చారని, మందు తాగని వాడికి 'థమ్స్^౯ అప్'... వాడు ఉపించనే లేదు.

మందు కొట్టేవాడికి ఆహ్వానం... వాడు హోపీ...

ఈ "మందు" కు ఒకే అన్నవాళ్లు సాధారణంగా, డిగ్రీలు చేసి వచ్చినవాళ్లు...

ఎవర్నీ బాధపెట్టలేదు... ఇరుకున పెట్టే రెండు మూడు ప్రశ్నలు తప్ప... వాటికి కూడా చివర్లో 'సారీ' చెప్పారు... ఏదయినా హాల్ప్^౯

అపురమైతి చేస్తామన్నారు... చాలా విచిత్రంగా ఎంజాయ్ చేసేలా ఉంది ర్యాగింగ్...

ఇంకేముంది?

ఈ తర్వాత కొద్దిరోజుల్లో కిట్టు వాళ్ళ గ్రాంగ్ కు జూనియర్లలో ఆబిమానులు పెరిగిపోయారు. సాయంత్రం కాగానే వీళ్ల రూముకి చేరుకుని, వాళ్ల అనుభవాలు పంచుకునేవారు. జూనియర్లకు గొడవలు వన్నే కిట్టు వాళ్ల గ్రాంగ్ సమ్మాటు చేసేది...

ఒకడు ఇంకోకడికి అప్పుఇచ్చి, అసలు లీరిస్టే ఉంరుకోకుండా, వడ్డి కూడా అడిగాడంట.

కిట్టు వాళ్ల గ్రాంగ్ వెళ్లి...

ఇదేమన్నా వడ్డి వ్యాపారం అనుకున్నావా? స్టూడెంట్స్ మనం... అలాంటివి చేస్తే పరుపుపోతుంది... అందరూ నప్పుతారు... మాస్టర్లకి తెలిస్తే... ఇంకా చిన్న తనం... అని చెప్పారు.

వాడు దారికొచ్చాడు.

ఇలా చిన్న చిన్న తగాదాలు లీర్చేవారు.

నూతన సంవత్సరం జరుపుకోవాలంటే జూనియర్లకి వేరే ఫ్లేస్ గుర్తుకురాదు... కిట్టు వాళ్ల రూమ్ నిండిపోయేది...

అందరూ కేరింతలతో సెలబ్రేట్ చేసుకునేవారు.

అలా ఆటపాటులలో చూస్తుండగానే, మూడేళ్ళు గడిచిపోయాయి.

పైనల్ రిజల్స్ వచ్చింది. కిట్టు పెయిల్ అయ్యాడు...

మళ్ళీ సప్లిమెంటరీ రాసి అయ్యాందన్నించాడు...

కిట్టుకి అప్పటికే ఒక అవగాహన వచ్చింది. తను చదివింది పాలిటెక్నిక్... గట్టిగా మాట్లాడితే అది డిగ్రీ కాదు... డిగ్రీ సంపాదించాలి.

ఎఱా?

మళ్ళీ మూడేళ్ళు కాలేజిలో చేరి చదవాలా?

అబ్మే... అంత బాలేదు...

మరెలా?

"ఎక్స్ టర్మినల్, ఒన్ సిట్టింగ్ బి.ఎ." ఉస్కానియా యూనివర్సిటీ వారు అవకాశం కల్పిస్తున్నారు.

ఈ ఎక్స్ టర్మినల్ ఏమిటి?

ఒన్ సిట్టింగ్ ఏమిటి?

ఎక్కు టుర్నల్ అంటే కాలేజీకి వెళ్ళాల్సిన పనిలేదు. యూనివర్సిటీ లేంటి మెటీరియల్ ఇవ్వదు.

వట్టి సిలబ్స్ ఇస్తుంది... సిలబ్స్ ని బట్టి మార్కెట్లో దొరికే గైడ్లు కొని, చదవాలి.

ఇది కరసాపండిస్ కోర్సు కాదు...

ఇక ఒన్ సిట్టింగ్ అంటే...

మూడు సంవత్సరాల పరీక్షలు ఒకేసారి రాయాలి.

కిట్టు వాళ్ళ నాన్నగారన్నారు. 'బియ్యేకి విలువ ఏముంది? అది చదివిన వాళ్ళకే ఉద్యోగాలు లేక 'పాలిటెక్నిక్'కో, 'లాబ్ టెక్నిషియన్', 'హాల్చ్ ఇన్సెప్కెషనర్ కోర్సు' వెల్లిపోతున్నారు'. పరీక్ష ఫీజు కట్టడం కూడా దండగే! ఈ బియ్యే ఎవరికంటే, మిలటరీలో పనిచేస్తున్న వాళ్ళకి, వేరే ఉద్యోగాలు చేస్తున్న వాళ్ళకి ప్రమోపన్ కోసం!

ఏదో తూతూ మంత్రం లాంటి బియ్యే అది! ఎందుకూ పనికిరాదు.

ఆ పనికిరాని, పనికిమాలిన 'బియ్యే'లో కలక్టర్ అవ్వచ్చని కిట్టు వాళ్ళ నాన్నగారికి గానీ, కిట్టుకి గాని తలియదు.

కిట్టుకి మాత్రం అప్పట్లో బియ్యే చెయ్యాలనే పట్టుదల అంతే!

కిట్టు వాళ్ళ నాన్నగారు చిరాకు పడుతూనే డబుపాలిచ్చారు. కిట్టు పరీక్ష ఫీజు కట్టాడు.

కొంచెం శ్రద్ధగా చదివి ఒకేసారి మూడు సంవత్సరాల పరీక్షలు పాసయ్యాడు.

ఆ తర్వాత ఎల్.ఐ.సి క్లర్కు^ఎ పరీక్షలు, బ్యాంక్ క్లర్కు^ఎ పరీక్షలు, గ్రాపు ఫోర్ పరీక్షలు ఇలా ఏది పడితే అది వరుసగా రాస్తూ ప్రయత్నిస్తున్నాడు. కానీ ఏమీ పాట్ కాలేదు.

కీట్లు జీవితాశయం ఒకటే!

ఏదో క్లర్కు ఉద్యోగం లాంటిది వన్నే చాలు! అంత కంటే ఏం ఆవసరం లేదు!

ఈలోపు సెంట్రల్ గవర్నర్ మెంట్ లో డిప్లొమా వాళ్ళకు అవకాశం ఉన్నన 'బుల్లి ఇంజనీర్' ఉద్యోగానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు.

'ఖన్సు' రాసిన పుస్తకాన్ని చదివితే మంచిదని ఎవరో చెప్పారు. అది కొనుకొని, జాగ్రత్తగా ఆ ఒక్క పుస్తకాన్నే ఒట్టేపట్టాడు. అదృష్టమశాత్రు పరీక్షలో అవే ప్రశ్నలు వచ్చాయి...

బాగానే రాసానమకున్నాడు...

ఆ విషయం మరిచిపోయాడు.

సడం గా ఒకరోజు అపోయింట్ మెంట్ లెటర్ ఫోస్టులో వచ్చింది.

ఇంటర్వ్యూ లేదూ, పాడూ లేదు... డైరెక్టగా వచ్చి 'ముంబాయి'లో ఉద్యోగంలో చేరిపోమని. బొంబాయిలో, చరిచుగేటు దగ్గర ఉన్న ఒక బిల్లింగ్ లో పదహారో అంతస్తులో రిపోర్ట్^ఎ చేయాలి.

కీట్లు ఆశ్చర్యానికి, ఆనందానికి అవధులు లేవు.

ఉద్యోగాల గురించి ఎంతో మంది ఎన్నో రకాలుగా చెప్పుకుంటారు.

డబ్బులిస్తేగానీ పని జరగదనీ, ఈ పరిషలన్నీ నామమాత్రమే అనీ, రికమండెషన్ లేకపోతే పని జరగదనీ, అంతా ఒక బూటుకమని, జగన్నాటకమని కథలు కథలుగా చెప్పుకుంటారు.

ఎటువంటిదీ లేకుండానే కిట్టుకి ఉద్యోగం వచ్చేసింది.

కిట్టు వాళ్ళ పౌగమిలి, చుట్టూలు, స్నేహితులు, అందరూ ఆశ్చర్య చకితులయ్యారు.

బొంబాయిలో పదపోలో అంతస్తులో 'ఖుల్లి ఇంజనీర్' ఉద్యోగం అంట!

నెలకి మూడువేలకు ఫైగా జితమంట!

అంత డబ్బు ఏం చేసుకుంటావురా?

ఈ ఆశ్చర్యానందాల నుండి, గందరగోళం నుండి తేరుకున్న తర్వాత, కిట్టు, వాళ్ళ నాన్న బొంబాయి రైలు ఎక్కారు.

కిట్టు వాళ్ళ నాన్నగారికి 'బొంబాయి'లో సుందరంగారనే స్నేహితుడు ఉన్నాడు.

ఆయన ఇంట్లో కిట్టు ఉండేలా ఏర్పాటు చేసిన తర్వాత, కిట్టు వాళ్ళ నాన్నగారు వెళ్లిపోయారు.

కిట్టు దూయాటీకి వెళ్లాల్సిన ప్రదేశం 'చరిగేట్'

సుందరం గారు ఉండేది 'జోగిశ్వరి'. జోగిశ్వరికి, చరిగేట్ కీ '45 నిమిషాల షైనే ప్రయాణం పడుతుంది' లోకల్ ట్రైన్ లో వెళ్లడం, రావడం...

ఈ జోగిశ్వరిలో సుందరం గారుండే ప్రదేశాన్ని బొంబాయిల్ 'చాల్' అంటారు. 'చాల్' అంటే ఐదారు పోర్చుస్టు వరుసగా ఉంటాయి. ఈ పోర్చుస్టుకి ఎదురుగా ఇంకో ఐదారు పోర్చుస్టు ఉంటాయి. ఈ రెండు వరుసల పోర్చుస్టుకి మధ్యలో సన్నటి దారి. ఆ దారి దాటి ముందుకు వెళ్లి, వీళ్ళుందరూ ఉపయాగించుకునే టూయిలెట్లు ఐదారు వరుసగా ఉంటాయి.

పొద్దున్నే లేచి, చిన్న బకెట్ లో నీళ్లు నింపుకుని, టూయిలెట్ దగ్గరకి వెళ్లాలి. అక్కడ అప్పటికే 'కూయ' ఉంటుంది. ఆ 'కూయలో' నిలబడి తన మంతు మచ్చినప్పుడు టూయిలెట్ ని ఉపయాగించుకోవాలి.

కిట్టు 'కూయ'లో నిలబడ్డాడు.

వెనక, ముందు కిట్టు వయసులో ఉన్న అమ్మాయిలు నిలబడి ఉన్నారు.

కిట్టుకి చాలా సిగ్గుగా ఉంది.

ఇదేమిట్రా బాఱూ... అనుకుంటున్నాడు. ఈలోపు ఒక టూయిలెట్ ఖాళీ అయింది. కిట్టు రాయి లాగా నిలబడ్డాడు. కిట్టు వెనకున్న అమ్మాయి 'హింది'లో కిట్టుకి, మిగిలిన వాళ్లకు కూడా వినబడేలా, గట్టి గొంతులో అంది "నువ్వు వెళ్లావా... నన్ను వెళ్లమంటావా?" గఱుకున్న లోపలి వెళ్లి తలుపేసుకున్నాడు కిట్టు.

ఇక ఆఫీసుకి వెళ్లాలి. సుందరం గారు, కిట్టు కలిసి జోగిశ్వరి స్నేహముకు వెళ్లాడు. స్నేహంతా గోలగోలగా, గందరగోళంగా ఉంది. సర్రు సర్రుమని, దడ దడమని వచ్చేరైలు, పోయేరైలు... ఎల్లోనే ఎక్కులో ఎలా తెలుస్తుంది? ఇన్ని వందల రైళ్లు ఎలా నడుపుతున్నారు? ఇంతమంది జనాబా ఎక్కడ నుండి వచ్చారు. కొందరు వేగంగా వెళ్లే రైళ్ల కిట్టెలు పట్టుకుని వేలాడుతున్నారు. కొందరు పెట్టేకి పెట్టేకి మధ్య స్థలంలో నిలబడి ప్రయాణం చేస్తున్నారు. షైన్ ఎలక్ట్రికల్ పైరు కనబడుతుంది. పెట్టేలన్నీ కిక్కిరిసిపోయి

ఉన్నాయి.

ఎలా ఎక్కాలి? ఈ ప్రేళాళ్డెవాళ్లు పొరపాటున కీందపడితే ఎముక్కునా మిగులుతాయా?

సుందరం గారు కిట్టు చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుని ఉన్నారు.

రైళ్లు శరవేగంగా వస్తున్నాయి. ఆగుతున్నాయి.

రైలు బయల్డేరడం కూడా శరవేగమే!

ంచె మూడు రైళ్లు మనకొఢ్చులే అని వదిలేశారు సుందరం గారు.

ఆ తర్వాతి రైలును ఎంచుకున్నారు.

ఒక డబ్బా సరిగ్గా విల్ల దగ్గరగా వచ్చి, ఆగింది.

పొలోమని హిమపాతం కూలినట్టుగానూ, సునామీ నీళళ్లో కొంపా, గూడు కొట్టుకు పోతున్న ట్లుగానూ ఎక్కేవాళ్ళూ, దిగేవాళ్ళూ...

కిట్టుకి కంగారు ఎక్కువైంది.

సుందరంగారు కిట్టు చేయి పట్టుకుని, ఒకచోట నిలబడ్డారు.

ఒక పెద్ద కెరటంలాగా కిట్టు వెనుక... జనాలు ఒక్క లోపు లోసారు. ఒక్క దెబ్బలో కంపోర్ట్ మెంట్ లో పడ్డాడు కిట్టు. కంగారుగా

అటూ ఇటూ చూశాడు... బల్లిలాగా ఒక గోడకు అంటుకుపోయి ఉన్నారు సుందరంగారు.

కిట్టుపైపు చూసి కంగారు పడవద్దని పైగ చేశారు. తర్వాతపుడో కిట్టుకి చెప్పారు సుందరం గారు. ఎక్కు ఎక్కుగానే బల్లిలాగా గోడకు అంటుకుపోవడం ఒక అమోముమైన టెక్కి క్క. మనమువరికి అడ్డం ఉండం, మనల్నివరూ డిస్టర్బ్ చెయ్యారు.

కిట్టుకి ముందూ, వెనకా జినం.

నిలబడ్డవాళ్లు తూలిపోకుండా పట్టుకోవడానికి ల్రీకోషాకృతిలో ప్రేళాడుతున్న ఇనుప గోళాలు ఉన్నాయి.

కొధ్దిగా కూడా కదలడానికి విలులేని పరిస్థితి.

కిట్టుకి కొధ్దిగా అనుమానముచ్చింది.

నా ముక్కులో నేను గాలి పీలుస్తున్నట్టుగా లేదే?

ఎవడో ముక్కులో నేను గాలి పీలుస్తున్నట్టుగా ఉందే?

కిట్టు అనుమానం నిజమే అంతగా ఇరుక్కుని ఉన్నారు జినం.

ఈలోపు సుందరంగారు కిట్టుకి చెప్పారు పర్న్ జాగ్రత్త!

నిలబడటమే కష్టంగా ఉంది. పడిపోకుండా రెండు చేతులలో పైన సపోర్ట్ పట్టుకోవాలి.

ఈ గోలలో పర్సొదు, పాంటు, చోక్కు ఎవడెత్తుకెళ్ళిపోయినా ఏమీ చేయలేని పరిస్థితి. ఎవడైనా ఆయువుపట్టు కూడా నిరబ్యంతరంగా కోసుకెళ్ళిపోవచ్చు... పరుస్తు జార్గుత్తా! వాపోయాడు కిట్టు.

ఈలోపు కంపార్ట్ మెంట్ లో ఉన్న ఒక గ్రూపు 'బజస్'లు మొదలుపెట్టింది. మేళాలు, తాళాల్లాంటి చిన్న చిన్న వాయిద్యాలు కూడా ఉన్నాయి వాళ్ళ దగ్గర.

ఇదేమన్నా బొంబాయి లోకల్ ట్రైనా? లేక తిరుపతి వెకన్న స్వామి దర్శనానికి వెళ్తున్న బండా? విల్సు పొరపాటున బండక్కెయ్యలేదు కదా? కిట్టు ముఖం మాసిన సుందరం గారన్నారు.

"విల్సు ఎక్కడో పూజె నుంచి, ధానే నుంచి ఉదయం మూడింటికో, నాలుగింటికో బండిక్కి, తోమ్మిదింటికి బొంబాయి చేరుకుంటారు. వీళ్ళందరూ ఉధ్యోగస్తులో, వ్యాపారస్తులో లేక ఎద్దైనా పని చేసుకునే వాళ్ళే!

రోజు వీళ్ళ కార్బూక్షమం ఇదే! బోరుకొట్టుకుండానూ ఉంటుంది, పుణ్యమూ వస్తుంది"

కిట్టు ఎదురుగా ఒకడు నిలబడి నిద్రపోతున్నాడు.

ఇంత భయంకరంగా, ఒకడి నెత్తి మీద ఇంకోకడు, ఇరుకిరుగ్గా నిలబడి వ్యోఘాడుతూ ఉంటే, విడికి నిద్రలూ వస్తుంది? అప్పాడెప్పాడో మునిశ్వరులు బంటికాలి మీద, తలకిందులుగానూ చెట్టు కొమ్మకి వేళ్ళాడుతూ తపస్సు చేసుకునేవారంట. ఈ పక్కనున్న వాడిని మాస్తుంటే ఆ మునిశ్వరులకంటే గొప్పొచ్చెమో అనిపిస్తుంది.

'చర్చిగేట్' ప్రేపన్ వచ్చింది.

లోకల్ ట్రైన్ ఆగింది.

జనాల్లో కదలిక వచ్చింది.

మళ్ళీ ఇంకోసారి పెద్ద కెరటంలాగా జన సముద్రం ఎగసిపడింది.

ఎలా వచ్చాడో తెలికుండానే కిట్టు ప్లాట్ పాం మీద ఉన్నాడు.

సుందరంగారు చేయి పట్టుకుని ఒక పెద్ద భూతం లాంటి ప్యాను దగ్గరకు తేసుకువెళ్లారు.

కొద్దినేపు ఇక్కడ నిలబడు, అలసట తగ్గుతుంది! అన్నారు.

అంత పెద్ద ప్యాన్ గాలి, చెమట, అలసట తగ్గించింది.

అయ్య బాబోయ్! నలబై నిమిషాల్లో నరకం కనిపించింది అంకుల్! అన్నాడు కిట్టు.

సుందరం గారు చిద్యులాసంగా నవ్వు, ఇప్పుడు నువ్వు ప్రయాఃించింది పస్స్ క్లాన్ లో, ఇది చాలా నయం, జనరల్ కంపార్ట్ మెంట్ లో అయితే ఇంతకు మూడింతల మంది ఉంటారు, అన్నారు.

గుండాగినంత పన్నెంది కిట్టుకి. తలచుకోగానే స్వీహ తప్పినట్టుయింది.

ఇంతలో ఇంకో ట్రైన్, ఆ తర్వాత ఇంకో ట్రైన్ వస్తున్నాయి, వెళ్తున్నాయి.

మందలు మందలుగా జనాలు దిగుతున్నారు.

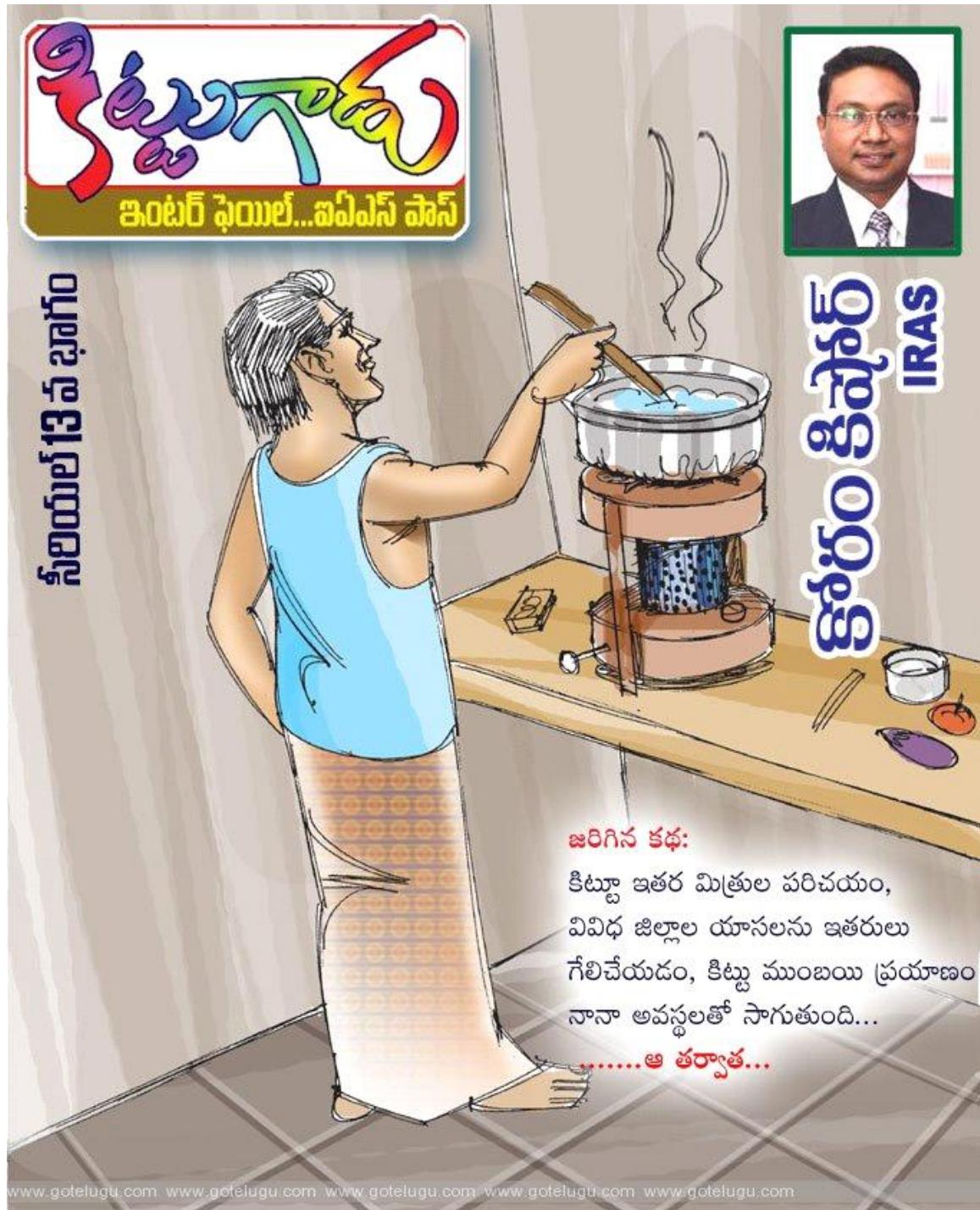
ఆడవాళ్లు రకరకాల స్కర్టులు, పంజాబీ డ్రైస్‌స్క్రీన్లు, ప్యాంట్లు, జీన్స్ ఇలా అన్ని విధాలయిన ప్యాషన్ లతో ఉత్సాహంగా,

హడావుడిగా వెళ్లన్నారు. ఎప్పుడూ నెమ్ముదిగా నడిచి వెళ్లేవాడు లేదు. అందరూ ఉరుకులూ, పరుగులూ, ఎవడి తోందర వాడిది. ఒకడు ఇంకోకణ్ణి పట్టించుకోదు ఎవడి హడావుడి వాడిది. అసలు వీళ్లంతా ఎక్కుడికి పరుగులు పెడుతున్నారు.

అడవాళ్లు ఎవర్నీ పట్టించుకోవడం లేదు. ఎవడైనా నన్న చూస్తున్నాడా? లేదా? అన్న ఆలోచన మచ్చకైనా లేదు. ఎవడైనా వాళ్లవేపు చూసినా పట్టించుకునే తీరిక లేదు.

సమయముల్ లేచే జూగం

జరిగిన కథ:

కిట్టు ఇతర మిత్రుల పరిచయం,
వివిధ జిల్లాల యాసలను ఇతరులు
గేలిచేయడం, కిట్టు ముంబయి ప్రయాణం
నానా అవస్థలతో సాగుతుంది...
.....ఆ తర్వాత...

www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

ఒకవేళ ఎవడైనా కావాలని కాలో చెయ్యాతగిలిస్తే, ముందుగా వాళ్లే 'సారీ' చెప్పేసి, గబగబా పరిగెత్తుకుని వెళ్లిపోతున్నారు.

అదేదో 'రూలు' పెట్టినట్లుగా ఆడవాళ్లందరూ 'లివ్ ఫ్రీక్' వేసుకున్నారు. కమబొమలు దిద్దుకున్నారు. బయలైరే ముందే ఓపిగ్గా తల చక్కగా దుష్యకుని, రకరకాల హాయిర్ సైల్స్ లో తేరుగుతున్నారు. 'మేకవ్' లేకుండా కనబడే ఆడవాళ్లు చాలా అరుదు. స్కృధ్లలు వేసుకుని, ప్లౌ హీల్స్ లో వేసుకుని చకచక పరిగెత్తుతున్నారు కొందరు.

వాళ్ల కాలి పిక్కలు ప్రస్తుటంగా, బలంగా కనిప్పున్నాయి.

కీట్టుకి ఆశ్చర్యమనిపించింది.

పల్లెటూరి ఆడవాళ్లు కాయ, కష్టం చేసి ధాన్యం ఒరువుల్ని ఎత్తి, పొలం పనులు చేస్తారు.

వాళ్లని వరిస్తూ ఒకాయన "పిక్కల పైదాకా చుక్కల చీరకట్టి" అని పాట రాశాడు.

ఈ సిటీ వారు, పల్లెటూరి ఆడవాళ్లకు పోటేగా ఉన్నారేమిటి? అనుకుంటున్నాడు కిట్టు.

అలా వెర్రి మొహం వేసుకుని తేరిపార చూడకు.

ఇదేమన్నా ఏన్నాడ, బీమవరం అనుకుంటున్నావా?

బోంబాయి... ఇది.

ఇంటోంచి బయలుదేరి, దూరం నడిచి, బస్టాపుకెళ్లాలి. ఆ తర్వాత బస్సెక్కి, రైల్సేప్సేపనుకు రావాలి. స్టేప్ల్స్ కనీసం ఆరు బ్రిడ్జీలుంటాయి. ఏదో ఒక బ్రిడ్జీ ఎక్కి దిగాలి. నువ్వు బ్రిడ్జీ దిగిన ఫ్లాట్ ఫాంకీ, నువ్వు ఎక్కుల్నిన రైలు ఆలస్యం అవుతుందని తెలిస్తే, వెంటనే వేరే బ్రిడ్జీ ఎక్కి, దిగి పరిగెత్తాలి. ట్రైన్ లో కూర్చుపడానికి ఖాళీ ఉంటే ఉంటుంది. లేకపోతే లేదు. గంటనేపు నిలబడాలి. దిగిన తర్వాత మళ్లీ బ్రిడ్జీ ఎక్కి దిగాలి. ఆ తర్వాత మళ్లీ బస్టాపు వరకు నడిచి, బస్సెక్కి, ఆఫీసు దగ్గర స్టాపులో దిగి

మళ్ళీ నడిచి ఆపీన్ దగ్గరకు వెళ్లాలి. ఈ విధంగా ఆపీసుకెళ్వడం, మళ్ళీ సాయంత్రం తెరిగి రావడం. ఏదో సూక్తాలో, సైకిల్ వేసుకెళ్వడానికి ఇది పల్లెటూరు కాదు. ట్రాఫిక్ లో ఇరుక్కుంటే తెల్లవారిపోతుంది. కారున్న వాళ్లు దగ్గరగా ఉన్న స్థేషను దగ్గర కారు పట్టుకుని లోకల్ ట్రోన్ ఎక్స్ ఆపీసుకు వెళ్లారు. వాళ్లకీ నడక తప్పాదు, ట్రోన్ లో నిలబడటం తప్పాదు.

నడిచి, నడిచి ఆడవాళ్లకు కాళ్లు కదుములు కట్టేస్తాయి.

ఎదవ చూపులు మానేసి, బయల్దేరింక అన్నారు సుందరంగారు.

ఈ ముసలోడు సామాన్యాడు కాదురా బాబూ, మాట మాట్లాడకుండానే మనసులోనివన్నీ కనిపెట్టేస్తున్నాడు. ఆపులిస్తే వేగులు లక్ష్మిపట్టడం అంటే ఇదేనేమో! అనుకున్నాడు కిట్టు.

ఇద్దరూ కలిసి స్థేషన్ బయటకు వచ్చారు.

అక్కడోక కానిస్టేబుల్ నిలబడ్డాడు.

జనాలు వెళ్లకుండా, ఒక పెద్ద 'మోకు' లాంటి తాడు దారికి అడ్డంగా కట్టి లాగి పట్టుకున్నాడు.

అవతల కార్ధు, బస్సులు వెళ్లున్నాయి.

ఇదేమిటి.....?

గేదలిన్న, ఆపులిన్న పెద్ద పెద్ద పలుపు తాళ్ళతో ఆపినట్లు, మనుషులిన్న ఆపుతున్నాడేమిటి? అనుకున్నాడు కిట్టు. కానేపటికి తాడు దించాడు పోలిసాయన. బిలబిలమంటూ అందరూ రోడ్సు దాటారు.

అక్కణ్ణుంచి ఒక ఘోలు దూరం నడిచి, ఆఫీసుకు చేరుకున్నాడు కిట్టు. అదోక పంతోమైచి అంతస్తుల పెద్ద ఆకాశ హోర్ష్యం. కిట్టు వెళ్లాల్సింది పదపోరో అంతస్తు. కిట్టు తను ఎంతో గొప్పవాడైపోయినట్లు, ఎంతో ఎత్తుకు ఎదిగిపోయినట్లు ఫీల్చైపోయాడు. లిఫ్టు ఎక్కి పదపోరో అంతస్తుకి చేరుకున్నాడు.

కిట్టు డ్యూటీలో చేరడం, ఆఫీసుకి వెళ్లి, రావడం జరుగుతూ ఉంది. ఇరవై రోజులలూ గడిచాయి.

ఒకరోజు కిట్టు దగ్గరకు హింది ఆఫీసరు వచ్చాడు. హింది ఆఫీసరు అందరితో కలుపుగోలుగా ఉంటాడు.

కిట్టులో..... హిందీలో చెప్పాడు.

"మీ ఆంధ్రావాలా ఒకతను "బుల్లి ఇంజనీరు"గా ఇదే ఆఫీసులో చేరాడు."

"మిరూ మీరూ ప్రెండ్స్ అయిపోయి నాతో మాట్లాడటం మానేయవద్దు" అన్నాడు.

ఈలోపు కిట్టుని వెతుకుచుంచూ ఆ ఆంధ్రా అతనే వచ్చాడు.

తనను తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు.

పేరు కమలాకర్. మనిషి కొంచెం నలుపు, కావలి వాస్తవ్యాడు. కానీ ముఖి కవళికలు చక్కగా ఉన్నాయి.

పొడవూ కాదు, పోట్టి కాదు. దృఢంగా ఉన్నాడు. ముఖంలో గంభీరత కనిప్పోంది.

కొత్తవాళ్ళు కమలాకర్ లో మాట్లాడాల్స్ వస్తే, చాలా సీరియస్ మనిషి ఆనుకుంటారు.

కానీ లోపలికి తోంగి చూసే కమలాకర్ అంత సరదా మనిషి ఇంకొకరు ఉండరు.

ఎంచ్ టైం లో ఇద్దరూ కలిసి, ఆరో అంతస్తులో ఉన్న క్యాంటీన్ కి వెళ్లారు.

మీరెక్కడుంటున్నారు అని కమలాకర్ ని అడిగాడు కిట్టు.

"వ్యక్తిరియా జూబిలీ ట్రైక్స్ లూజికల్ ఇన్ స్టిట్యూట్ లో నా ప్రైండ్ ఎమ్.ట్రైక్ చదువుతున్నాడు.

అందాకా అతని హోస్టల్ రూమ్ లో ఉంటున్నాను" అన్నాడు కమలాకర్.

కిట్టుకి కూడా ఎక్కువ కాలం సుందరం అంకుల్ ఇంట్లో ఉండడం ఇష్టం లేదు. వాళ్ళని ఇబ్బంది పెట్టుకూడదనుకున్నాడు.

"ఐతే, దగ్గర్లో ఏదన్నా రూమ్ దొరికితే మనమిధ్దరం షేర్ చేసుకోచ్చగా" అన్నాడు కిట్టు.

"నేను కూడా అదే అనుకుంటున్నాను" అన్నాడు కమలాకర్.

అప్పట్లో 'బుల్లి ఇంజనీర్' జిత్తం, లెప్పి లెప్పి కొడితే మూడు వేలు ఉండేది.

ఆ మూడువేల జీతంలో చర్చిగేటు దగ్గర రూము దొరకడం, అందులో ఉండడమనేది కళ్లు. అదంతా కాస్ట్ లీ ఏరియా.

వెతకగా, వెతకగా, "అంటావ్ హాల్" అనే ప్రాంతంలో "స్కూర్ సెవెన్" లో ఒక రూమ్ అధ్యకు దొరికింది.

నిజానికి అది గవర్న్ మెంట్ వారి క్వార్టర్. అవి తరాల్ అనే పూర్వం కు ఇవ్వబడిన క్వార్టర్. 'తరాల్', అతని తమ్ముడు 'హాల్'లో ఉండేవారు. హాల్ అందరికి కామన్... ఒక వంటగది, ఒక బెడ్ రూమ్ ఉన్నాయి. ఈ బెడ్ రూమ్ కిట్టు, కమలాకర్ లకు అధ్యకీవ్వబడింది.

అయితే అందులో ఒక లోసుగు ఉంది.

ఒకళ్ళకిచ్చిన క్వార్టరు ఇంకోకరికి అధ్యకు ఇవ్వకూడదు. కానీ, ఇది సాధారణంగా జరుగుతూనే ఉంటుంది. ఆప్పుడప్పుడూ చెకింగ్ లకు వచ్చేవారు. వచ్చేముందు ముందుగానే చెప్పి వచ్చేవారు. ఆ సమయానికి అధ్యకున్న బాచిలర్ లు, ప్యామిలీలు, కాలనీలో బయట తీరుగుతూ, కాలనీ పార్కులో కాలక్షేపం చేసేవారు. ఈ చెకింగ్ ఐపోగానే మల్లీ గూళళ్ళకి చేరేవారు. ఇదంతా ఒక 'తంతు'. తప్పని సరియై, గత్యంతరం లేక, తప్పని తెల్పినా, అందరూ చేసేపని ఇది. కొంతమంది ఓసర్లు అయితే, ఇల్లు మొత్తం అధ్యకీచ్చి, వేరే చేటి ఉండేవారు. వాళ్ళ కూడా ఆ సమయానికి జాగ్రత్త పడేవారు. ఇంకో ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే, కిట్టు అంతకు ముందప్పుడూ కనీఖి ఎరుగడు.

అదేమిటంటే.....

పగిడి....

ఏడన్నా ఇల్లు అధ్యకు లేసుకుంటే, నెలనెలా అధ్య ఇవ్వడం మాత్రమే తెలుగు కిట్టుకి.

బొంబాయిలో మాత్రం పరిస్థితి వేరేలా ఉంది.

సంవత్సరానికి మొత్తం అధ్య ఒకేసారి ఇచ్చేయ్యాలి.

కొన్ని చోట్ల రెండు సంవత్సరాలకు సరిపడా అధ్య ముందుగానే ఇచ్చేయాలి.

నెలనెలా ఇస్తామంచే కుదరదు.

అలా అధ్యకు అడిగితే పొమ్మంటారు.

ఒకవేళ మధ్యలో వెల్లిపోవాల్సి వన్నే? ఇంకొన్ని వెదుక్కుని, వాళ్ళి మన స్థానంలో ఉంచి, వాడి దగ్గర మనం డబ్బు తీసుకుని పోవాలి.

ఓనర్ కి ఇచ్చిన డబ్బులు గోడకు కొట్టిన సున్నంతో సమానం.

ఇదో పాక్ కిట్టుకి.

ఈ తరాల్ గాడు ఉదార మనస్సులో ఒక్క సంవత్సరానికి అడిగాడు. రెండేళ్ళకి అడిగుంటే గుండె బద్దలయ్యాండేది. ఏదో విధంగా తెప్పలు పడి, ఆ పగిడి కట్టేసి, రూములో చేరిపోయారు కిట్టు, కమలాకర్ లు.

వంటకు కావాల్సిన సామాగ్రి, కుండలు, మండలు కొన్నారు.

కిర్ణనాయల్ స్ట్టె పై వంట... దానికి పుటుకూ పుటుకూ మని గాలి కొడుతూ ఉండాలి మధ్య మధ్యలో.

.... లేకపోతే మంట మండి చావదు.... కేవలం సాయంత్రం పూటే వంట.... ఒకరోజు కమలాకర్ వండుతాడు.... కిట్టు
అంట్లులోమాలి... ఇంకొకరోజు కిట్టు వండితే, కమలాకర్ అంట్లు లోమాలి.... ఈ అంట్లు లోమే కార్యక్రమమే కష్టంగా ఉండేది. వంట
చేయడం కష్టం అనించేది కాదు.

బొంబాయిలోని అంటాపు హాల్ ప్రదేశం.

ఈ అంటాపు హాల్ ని పన్నె ఒడు సెక్షార్లుగా విబజించారు. అన్నీ గవర్నర్ మెంట్ క్వార్టర్ల్స్. ఎక్కుడో ఒకటి, రెండు ప్రైవేట్లు ఇల్లపు. మొదటి మూడు సెక్షార్లు బాగానే ఉండి, పద్ధతిగా ఉంటాయి. కిట్టు వాళ్లు ఉండేది ఏడవ సెక్షార్ లో. ఈ 'అంటాపు హాల్' పేరు మిద ఒక క్వీమ్ సినిమా కూడా లేశారు.

ఈ ఏడో సెక్షార్ కొంచెం తేడా.

ఎప్పుడూన్నా కిట్టు సెకండ్ షో సినిమాకి వెళ్లి, తెరిగి వచ్చేటప్పుడు, టాక్సీ బెరమాడబోతే 'అంటాపు హాల్' కా 'నేను రాను' అనేవాడు టాక్సీ డైవర్.

కిట్టు ఉండే ఫ్లాట్ కి ఎదురుగా ఒక ముచ్చట్టన ప్యాపిలీ ఉండేది.

'బర్డ్ జర్నలీజం పీల్సులో ఉండేవాడు. సమాజసేవా కార్బూక్సుల్లో పాల్సోనాలని, నాయకుడు కావాలని అనుకునేవాడు. ఉత్తర ప్రదేశ్ కు చెందినవాడు. ఒకప్పుడు కుస్తీ యోధుడంట. ఆరడగుల పొడపులో బలంగా కన్పించేవాడు. అతని భార్య ఒరిజినల్ గా పార్టీ అట. బర్డ్ ముస్లిం కనుక అతని కోరిక మేరకు బురశా ధరించేది. ఇద్దరు చిన్న చిన్న ముద్దులోలికే కొడుకులు.'

ఇక కిట్టు వాళ్ల పై పోర్స్ లో స్క్రీన్ ర్స్ ఒకడుండేవాడు. తమిళనాడు నుండి వచ్చాడతను. త్రిముల్ షైవ్ సిగరెట్ తాగుతూ, మారుతే కారు నడిపించేవాడు. ఎప్పుడొష్టాడో తలియదు. ఎప్పుడు పోతాడో తలియదు.

ఈ స్క్రీన్ కి మంచి పాలోయింగ్ ఉండేది కాలనీలో. అందరూ గౌరవంగా చూసేవారు.

బొంబాయిలో డబ్బులున్న వాడికి గౌరవం. వాడు ఏ పని చేస్తున్నాడనేది అనవసరమైన విషయం.

ఈ స్ఫూర్థింగ్ లాంటి యహ్వోరాల్స్ 'దూసరా దండా' అంటారు.

'దండా' అంటే వ్యాపారం.

'దూసరా' అంటే రెండోది అని అర్థం.

మొదటి వ్యాపారం అందరూ మామూలుగా చేసేది. ఈ రెండో వ్యాపారం చట్టు వ్యతిరేఖింగా చేసేది. అది ఏదన్నాన్న కావచ్చు.

బొంబాయి ఎాళ్ళు చాలా సాధారణంగా మాట్లాడుకునే మాట్లాల్స్ ఈ "దూసరా దండా" అనే పదం అలవోకగా చోటు చేసుకుంటుంది.

ఎదుటివాడిని 'దూసరా దండా' చేస్తున్నావా? అని మంచినీళ్ల ప్రాయంగా అడగవచ్చు.

ఇక ఉద్యోగస్తులను జాలిగా చూస్తారు. గవర్నర్ మెంట్ సర్వోంట్ పా! ఏదో చాలేవాలని జితం!

ఎప్పుడు బాగుపడతావో అనేభావం కనబడుతుంది.

అపతలి పక్క ఉన్న ప్లాట్ లో డాన్స్ చేసే అమ్మాయిలుండేవారు.

పగటి పూట కన్నాచేవారు కాదు.

రాత్రి ఏడు దాటగానే జిగేల్ జిగేల్ మనే దుస్తులు వేసుకుని, మేకప్ వేసుకుని మెరిసిపోతూ ట్యూఫ్స్ లో బయటకు వెళ్ళేవారు.

కీట్లు వాళ్ళ బిల్లింగ్ కు కొంచెం దూరంలో బిల్లింగులున్నాయి.

వాటిలో అన్ని ప్లాట్లలోనూ వ్యభిచారిషులే ఉండేవారు.

ఇంతేకాక దొగపాస్ పోర్చులు తయారు చేసేవారు, కేడిలు, గల్వె దేశాలకు మనుషులను తరలించే వాళ్ళూ ఇలా అన్ని రంగాల్లోని ప్రావీష్యులలో అంటాపు హాల్ అలలారుతుంటుంది.

జిదే ఏరియాలో ఉద్యోగస్తులు, లెక్చరర్సు, ప్యామిలీలు కూడా ఉంటారు. ఎవరూ ఎవర్నీ పట్టించుకోరు. ఒకరికొకరు అడ్డురారు. వేరేవాళ్ల వ్యవహారాల్లో ఇంకొకరు తలదూర్చారు. ప్రశాంత వాతావరణం ఉంటుంది.

ఎప్పుడో రాత్రి పన్నెండు గంటల తర్వాత ఫోలేసుల దాడి జరుగుతుంటుంది. తమకు కావాల్సిన చుట్టాలను పట్టుకెళ్ళడానికి ఫోలేసులు ఎంచుకునే సమయం అది. ఫోలేసులు చాలా తెలివైన వాళ్లు....

వాళ్లకీ తెలుసు.... మిగిలిన ప్యాట్లల్లో ప్యామిలీలుంటాయి, వాళ్లని బయబ్రాంతులని చేయకూడదని.

కిట్టు, కమలాకర్ ప్రాధున్నే ఎనిమిది గంటలకు తయారయ్యా, ఒక అరమైలు నడిచి, దగ్గర్లోని బస్టాపు చేరుకునేవారు.

ఒస్సిక్కి 'కింగ్స్ సరిక్కల్' స్టేషన్ దగ్గర దిగేవారు.

అక్కడ లోకల్ ట్రైన్ ఎక్కి చరింగెట్ లో దిగి, నడుచుకుంటూ ఆఫీసుకి చేరుకునేవారు.

ఆఫీసు క్యాంటీన్ లో టిఫిన్, చాయ్ కానిచ్చి, బయటకు వచ్చి దమ్ము కొట్టేవారు.

వాళ్ల ప్పాండ్ర్ల్ గా తాగే సిగరెట్ - గోల్డ్ ప్లైట్....

అపీసులోని బుల్లి ఇంజనీర్లు ఒకళ్ళనొకళ్ళు పలకరించుకునేవారు.

కిట్టుని ఒకళ్ళిచ్చద్దరు అడిగారు... మీరు బీటెక్కు అని... కాదు డిష్టోమా అని చెప్పాడు కిట్టు...

ఆ తర్వాత వాళ్ళ కిట్టుని పలకరించడం మానేశారు.... పలకరింపుగా నవ్వేవాళ్ళు అంతే!

దీని భావమేమి తీరుమలేశా! అనుకునేవాడు కిట్టు.

ఒకరోజు కమలాకర్ కుండ పగలకొట్టినట్లు చెప్పాడు కిట్టుకి.

"అవునయ్యా! వాళ్ళ బీటెక్కు, నువ్వు పీటెక్కు. నీకంటే ఎక్కువ అనే భావం వాళ్ళకుంటుంది. నీలో ఎందుకు ప్రంద్ పింప చేస్తారు?"

ఈ బుల్లి ఇంజనీర్లలో ఎమ్ టోక్ చేసిన వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు.

వాళ్ళ మింగలేక, కక్కలేక అన్నట్టు ఉండేవారు.

"బుల్లి ఇంజనీరు ఉద్యోగానికి డిష్టోమా ఉంటే చాలు మరి ఈ బీటెక్కులు, ఎమ్ టెక్కులు ఈ చిన్న ఉద్యోగం ఎందుకు చేస్తున్నట్లు?".... మల్లి కిట్టుకి సందేహం!

"వాళ్ళ ఉద్యోగం వాళ్ళ చేసుకుంటూ, వేరే దానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు. చేతిలో ఉన్న ఉద్యోగాన్ని వదిలేసుకోవడానికి వాళ్ళేమన్నా ఏమీలా?" జ్ఞానబోధ చేసేవాడు కమలాకర్....

ఈ కమలాకర్ కిట్టు కంటే నాలుగాకులు ఎక్కువ చదివాడు, లోకజ్ఞానంలోనూ, చదువులోనూ...

వెంకటేశ్వర యూనివర్సిటీ కేంపస్ లో బీట్క్ చేసి వచ్చాడు కమలాకర్. సంస్కృత భాషలో కిట్టు కంటే ఎక్కువ పట్టుగలవాడు.

ఏపీ అంటే? వివరణ కోరాడు కిట్టు.

అది కూడా తలీదా 'ఎరి పప్ప' అని... వివరించాడు కమలాకర్.

ఎప్పుడన్నా హోటలుకు వెళ్లి దోసె తినేటప్పుడు చుట్టుపక్కల వాళ్ళని మాసి కిట్టు ఫోర్ము సూగ్ న్ లో తినాలని ప్రయత్నించేవాడు. అది మాసి కమలాకర్ "మనకెందుకయ్యా లేనిపోని అలవాట్లు! చిన్నప్పట్టునుంచి చేతిలోనే కదా తినేవాళ్లం, బోంబాయిలో ఉంటే ఫోర్ము సూగ్పాస్లలో తినాలా? పక్కన పడెయ్!" అనేవాడు.

కిట్టు మాత్రం ఎంతో ఆనందంగా ఉండేవాడు. అమ్మయ్య జివిలంలో ఒక ఉద్యోగం సంపూర్చించేసాం. అనుకుంటూ ఆనందంగా ఉండేవాడు. ప్రతి నెలా జితం రాగానే ఒక చోక్క గానీ, ప్రాయంటు గానీ కొనుక్కునేవాడు. ఎప్పుడన్నా చికన్ తెచ్చుకుని, వండుకుని, దానిలో పాటు 100 రూపాయలకు వచ్చే వోడ్కు భాటీల్ తెచ్చుకుని, తాగుతూ, తెంటూ, దమ్మకొడుతూ ఎంజాయ్ చేసేవారు.

అప్పుడప్పుడూ కమలాకర్ లో పాటు విఫ్టోరియా జూబిలీ టెక్ను లాజికల్ ఇన్ స్టీట్యూట్ కి వెళ్లేవాడు కిట్టు.

వాళ్ళతో మందుకొట్టడం, వాళ్ల మెన్ లో భోజనాలు చేయడం జరిగేది.

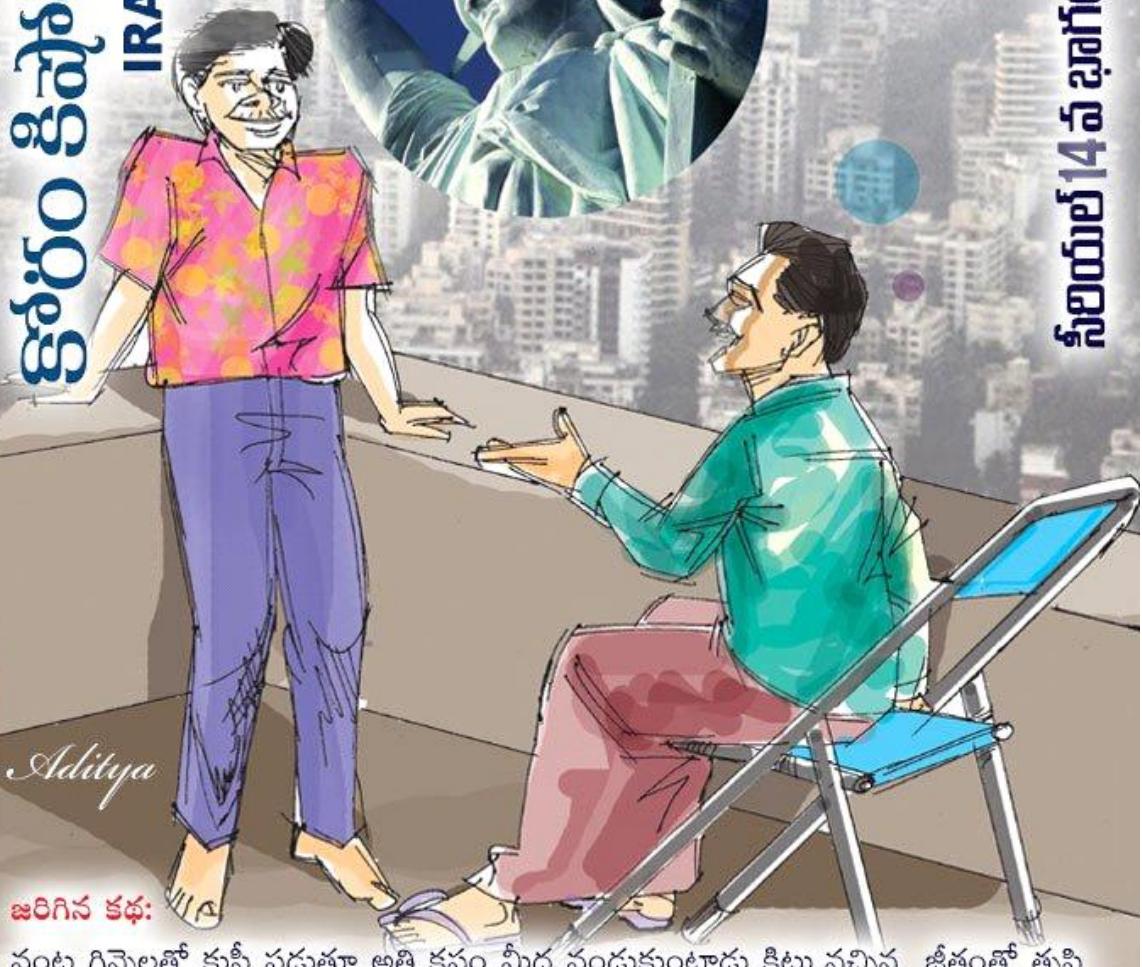
ఒకోసారి ఈ ఎమ్ టెక్నుల్లో కొందరు చదువు నిమిత్తం అమెరికా వెళ్లేవారు. వాళ్లతో ఎయిర్ పోర్ట్ కి వెళ్డడం, వాళ్లకి బై చెప్పి రావడం జరిగేది.

గోటెలుగు
అంధర్ ఫూయల్...శివింగ్ వేస్

క్రోర్లలక్షీహర్
IRAS

సాయమ్యల్ 14వ భాగం

జరిగిన కథ:

వంట గిన్నెలతో కుస్తి పడుతూ అతి కష్టం మీద వండుకుంటాడు కిట్టు.వచ్చిన జీతంతో తృప్తి పడుతూ ఎంజాయ్ చేస్తుంటాడు. అ తర్వాత...

www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

ఇప్పుడున్న కాలేజి మంచిదే కదా! దీన్ని వదిలి అమెరికా వెళ్డడం దేనికి?

కిట్టుకి సందేహం.

"అమెరికా కాలేజి సిటీ లేరగా రాదు. 'జె.ఆర్.ఈ.' ఇంకా 'టోప్‌లెర్' అనే ఇంగ్లీష్ పరిశ్ర రాయాలి. జెఐర్ఎచ్ లో మంచి మార్కులు వస్తే స్కూలర్ పిఎస్ వస్తుంది. లేకుంటే చాలా కష్టపడాలి. అమెరికాలో చదివితే అవకాశాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి" అని వివరణ ఇచ్చాడు కమలాకర్.

ఒక జోకు ఉండేది ఈ "ఎమ్ టోక్కు" స్టూడెంట్స్ కి.

ఎప్పెన్నా అమెరికా పోతుంటే ఒకడు ప్రశ్నించేవాడు "వాడికి ఎయిడ్ (అంటే డబ్బు సహాయం లేదా స్కూలర్ పిఎస్) వచ్చిందా?" అని.

ఆ... దానికేముంది? అక్కడికి పోగానే వాడే తెచ్చుకుంటాడు... ఎయిడ్స్ ...

ఈ ఎమ్ టోక్ విద్యార్థులు ఎయిడ్స్ గురించి చరిపుంచేవారు. ఎయిడ్స్ గురించి చరిపుంచడానికి కారణం ఉంది.

విద్యార్థులంతా సరియైన వయసులో ఉన్నవాళ్లే! దరిద్రాపు అందరిలోనూ ఏదో వెదవ పని చేయాలనే కోరిక. కానీ మళ్లీ భయం. ఏదన్నా వెదవ పని చేస్తే, అది వికటించి ఎయిడ్స్ పాలైతే, జీవితమే దండగ! కాని మళ్లీ ఏదో వెదవ ఆలోచన. ఆ ఆలోచనల్ని చంపడం కోసమే ఈ చర్చ. "అరే బొంబాయిలో 30 శాతం ఎయిడ్స్ ఉందట... తెలుసా" "అవును... ఇంట్లో ఉండి గుట్టుగా సంసారం చేసుకునే ఆడవాళ్లకి కూడా ఎయిడ్స్ ఉందని చదివాను..."

"ఈ 30 శాతంలో వేశ్యలూ, మగవాళ్లరూ, సంసారం చేసుకునే ఆడవాళ్లూ ఉన్నారు"

సంసారం చేసుకునే ఆడవాళ్లకి ఎయిడ్స్ ఎలా వస్తుంది? రాకూడడు కదా? కిట్టుకి డౌట్.

ప్పు... నీకు ఇంకా వివరంగా చెప్పాలూ... అసహనంగా అరిచాడు కమలాకర్.

"ఈ మొగుడనే వెధవ ఎక్కడో ఏడుస్తాడు. తెచ్చి పెళ్లానికి అంటిపోడు"

ఓహ్... నిజమే! కరక్కే...

ఈ భయాన్ని కలిగించే చర్చలు ముందు కాళ్లకి బంధంగా పనిచేసేవి. మనిషి తప్పు చేయకుండా కాపాడేది భయమే! అందుకే పెద్దలు అన్నారు భయము, భక్తి ఆని. రకరకాల ఆలోచనలు చుట్టూముట్టేవి కిట్టుని. సాయంత్రం ఆఫీసునుండి ఇంటికి మస్తంటే పక్కా ప్లాట్ లోని బార్లులో డాన్స్ చేసే అమ్మాయిలు మెరుపుల్లూ ఎదురుపడేవారు. కొందరు గుర్తు పట్టి పలకరింపుగా నవ్వేవాళ్లు. వాళ్ల మాటల్ని ఒట్టి వాళ్లలో తెలుగు వాళ్లున్నారని కనిపెట్టాడు కిట్టు. ఆలోచనల్ని పంచుకోవడానికి ఉన్నది కమలాకరే!

కమలా...

చెప్పు!

ఈ డ్యూన్స్ అమ్మాయిలలో సరదాగా మనం మాట్లాడవచ్చ కదా!

అందులో తెలుగువాళ్లు కూడా ఉన్నారు.

ఐతే ఎంటయ్య...

వాళ్లలో మాట్లాడిన అవసరం నీకేముంది?

నవ్వేమన్నా భార్ ఓనర్ వా.

వాళ్లపని వాళ్లది...

నిపసి నీది...

వాళ్లలో మనకేంది?

అది కాదు కమలా సరదాగా ప్రెండ్ పిఎస్ చెయవచ్చు కదా?

చెయ్యవయ్యా... ప్రెండ్ పిఎస్ చెయ్యా... వాళ్లలో వెళ్లి డ్యూన్స్ కూడా చెయ్యా... ఎవడొడ్డన్నాడు?

వెళ్లు... కోపంగా అన్నాడు కమలాకర్.

కమలాకర్ కోప్పుడటానికి కారణం... ఏమిటంటే ఈ చర్చ ఎక్కువగా కొనసాగితే తానెక్కడ మారిపోతాలో ఆనే భయం... అసలు అలాంటి చర్చని కట్ చేసి పారేస్తే ఏ గోలా ఉండదు.....

బొంబాయి ఆనగానే ఎక్కువ మందికి వెంటనే తట్టేది రెడ్ లైట్ ఏరియా.

అచ్చ తలుగులో చెప్పాలంటే "సానికొంపలు"

ఎప్పుడైనా లోకల్ ట్రైన్ గొడవ వద్దమకున్నప్పుడు ఉదయం 8 గంటలకి లోమ్మెదో నెంబర్ బస్సు ఎక్కేవాడు కిట్టు. ఈ లోమ్మెదో నెంబర్ బస్సు ఎక్కుతే "టూరిస్ట్" బస్సు ఎక్కునట్టే.

ఎవరైనా బొంబాయికి కొత్తగా వచ్చి, బొంబాయి చూపించమని అడిగితే ఈ లోమ్మెదో నెంబర్ బస్సులో పై అంతస్తులో కూర్చోబడితే చాలు. బొంబాయి దర్శనం పూర్తిగా అయినట్టే.

ఈ ఒస్ని రెడ్ లైట్ ఏరియా మీదుగా దరిదాపు బోంబాయి అంతా లెప్పి, లొమ్మెదిన్నరకి చరిష్టేలో దింపుతుంది. ఈ రెడ్ లైట్ ఏరియా వచ్చినప్పుడు ఒస్నిలోచి బయటకు చూసేవాడు కిట్టు.

"బాల్కనీలో నిలబడి, చెరిగిన జట్టులో పట్లు తోముకునే ఆడవాళ్లు, మాసిన ఒట్టులు, సరిగ్గా ఒంటిమీద ఉన్నాయా లేదా అన్నట్టుంటే వస్తాగలు, అపరిశ్రమైన వేదులు, రోడ్ల మీదే స్నానాలు చేసే మగవాళ్లు కొందరు, కళ్లకు కట్టినట్లు కన్నించే బీదరికం...

ఒక రకమైన జగ్గప్ప కలిగించేటట్లుగా కనబడేవి"

కిట్టుకి ఒళ్లు గగురోడిచేది.

ఇదా! రెడ్ లైట్ ఏరియా?

ఇది పెద్ద ఫేమసా?

ఓరి దేవుడా!

వాళ్లని చూస్తుంటే బాధ, దయ కలుగుతుంది.....

ఎం బాధలురా దేవుడా అనుకునే వాడు కిట్టు.

ఒక రోజు యధావిధిగా ఆరవ అంతస్తులోని క్యాంటీన్ లో మద్యాహ్న బోజనం ముగించుకుని, గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ కి వచ్చాడు కిట్టు.

కొంతమంది తెలుగువాళ్లు వేరేవేరే డిపార్ట్ మెంట్లు లో పనిచేసేవాళ్లు కిట్టుకి అప్పటికే పరిచయమయ్యారు.

వాళ్లలో భాతా ఖానీ కొడుతూ సిగరెట్ వెలిగించాడు కిట్టు.

ఆ రోజు కమలాకర్ లేడు. సెలవు పెట్టి "కావలి" కి వెళ్లాడు.

ఈ లోపు గడ్డం, పెంచుకోని భూతద్వాలు పెట్టుకున్న ఒకతను కిట్టుకి దగ్గరగా వచ్చాడు.

అగ్నిపెట్టే ఇస్తారా అని తెలుగులో అడిగి లేసుకుని సిగరెట్ వెలిగించాడు.

తెలుగు వాడని తెలియగానే అక్కడున్న వాళ్లుండరూ అతన్ని పరిచయం చేసుకున్నారు.

నా పేరు రాధాకృష్ణ.

ఇన్ కమ్ టూక్స్ డిపార్ట్ మెంట్... మొన్నునే జాయిన్ అయ్యాను అన్నాడతను. అందరూ కానేపు మాట్లాడుకున్నారు. తర్వాత ఎవరి ద్వారాటీలకు వాళ్లు వెళ్లారు. పదిరోజుల తర్వాత కమలాకర్ వచ్చాడు.

ఈ వెదవ... (ఖూతు) టెంపేషన్లు ఎందుకు మనకు అని, పెళ్లి సంబంధం ఖాయం చేసుకోని వచ్చానని చెప్పాడు.

ఎది పోటో తెచ్చావా నీకు కాబోయే బార్యది అన్నాడు కిట్టు.

జేములో ఉన్న ఫోటోను తేసి ఇచ్చాడు కమలాకర్.

ఫోటో చూసి, సింపుల్ గా చాలా బాగుంది అన్నాడు కిట్టు.

నా మెంటూలిటీకి సింపుల్ గా ఉన్న అమ్మాయే సరిపోతుంది.

హంగు, ఆర్మాటూలు నాకు ఇష్టం ఉండదు అన్నాడు కమలాకర్.

యథావిధిగా లంచ్ చేసి గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ కి వెళ్లి, మిగిలిన తలుగువాళ్లను కలిసి, మిత్రులిధ్దరూ సిగరెట్ వెలిగించారు.

కాసేపటీకి గడ్డం, భూత్తద్వాలపతను వచ్చాడు. కిట్టు ఆ గడ్డపతన్ని కమలాకర్ కి పరిచయం చేసాడు. రథును రాధాకృష్ణ. ఇన్ కమ్ టాక్ డిపార్ట్ మెంట్ అని. 'నా పేరు కమలాకర్', అని చెప్పడం మానేసి అతని వైపు తేరిపార చూస్తున్నాడు కమలాకర్. రథోపు గడ్డపాయన ఏం కమలాకర్ ఎలా ఉన్నావు?

బొంబాయికి వచ్చి ఎంతకాలమైంది? అన్నాడు.

కమలాకర్ ఓహ్!! అని పెద్దగా అరిచి, నువ్వుపుడొచ్చావ్ రాధా బొంబాయికి అన్నాడు వెంటనే.

కమలాకర్ వెంటనే కిట్టుకి చెప్పాడు. రాధాకృష్ణ, నేను ఒకటే క్యాంపస్ రాధా 'డాక్టర్' చదువుతుండేవాడు.

నేను ఇంజనీరింగ్ చదువుతుండేవాడిని. మేమిధ్దరం మంచి స్నేహితులం.. అని.

ఈ భూతథ్యాలాయన 'డాక్టర్' చదవడమేమిటి? ఇన్ కమ్ టూక్స్ డిపార్ట్ మెంట్ లో పనిచేయడం ఏంటి? అనుకున్నాడు కిట్టు.

కానేపటి కబుర్ల తర్వాత ఎప్పుడన్నా లేరుబడిగా ఉంటే మా డిపార్ట్ మెంట్ కి రండి... అని చెప్పి రాధాకృష్ణ వెల్లిపోయాడు.

మరుసటి రోజు కమలాకర్, కిట్టులు అదే బిల్లింగ్ లో ఉన్న పదకొండో అంతస్థుకి వెళ్లారు. వరుసగా రూములున్నాయి. ప్రతి రూము దగ్గర పేర్లున్నాయి. రాధాకృష్ణ అని రాసి ఉన్న గదిలోకి వెళ్లబోతే తెల్లని డ్రెస్ లో ఉన్న పూర్వాన్ అడ్డుపడ్డాడు. మీ పేర్లు రాసివ్యండి సార్ కీసోను. ఆయన రమ్మంటే వెళ్లవచ్చు అన్నాడు.

పేర్లు లోపలికి వెళ్లగానే ఆయనే లేచి వచ్చి, తలుపుతేసి లోపలకు తేసుకువెళ్లాడు.

ఆ... ఏంటి కమలాకర్... ఏమిటి విశేషాలు?

అంటూనే కమలాకర్, రాధాకృష్ణ వాళ్ల క్యాంపస్ విశేషాలు మాట్లాడుకోవడం మొదలుపెట్టారు.

కిట్టు ఆ రూముని పరిశీలిస్తున్నాడు.

ఒక పెద్ద టేబుల్, దానికి ఎదురుగా ఎవరైనా వస్తే కూర్చువడానికి కుర్చులు వేసి ఉన్నాయి. రాధాకృష్ణ కూర్చున్నది దర్ఢాగా కనబడుతున్న రివాల్వింగ్ షైర్. రూము ఒక మాదిరిగా పెద్దగానే ఉంది.

టేబుల్ మీద పైశ్చ ఉన్నాయి.

ఒక పక్కన సోపా, రెండు సోపా ఘైట్రు, మధ్యలో టీ పాయ్, బెల్లు కొట్టగానే టీ తెచ్చే పూర్వాన్.

తను పనిచేసే ప్రదీశం గుర్తుకు వచ్చింది కిట్టుకి.

పెద్దపోల్, వరుసగా బుల్లి ఇంజనీర్లకి టేబుల్స్^౯, కుర్చీలు, చెరిన కొత్తలో కుర్చీ లేదని ఎక్కడో ఒక చోట కూర్చువడం, ఈ బుల్లి ఇంజనీర్ల వరసకి ఎదురుగా వీళ్లకి బాసులయిన అసిస్టెంట్ ఇంజనీర్లు, వాళ్ల టేబుల్స్^౯, కుర్చీలు, హెలుకపతల ఈ బుల్లి ఇంజనీర్లకి అసిస్టెంట్ ఇంజనీర్లకి, బాసులైన ఇంజనీర్లకి రెండు సామాన్యమైన రూములు.

తలుపు తెరుచుకున్న శబ్దంలో ఈ లోకంలోకి వచ్చాడు కిట్టు.

పూర్వమ వచ్చి ఒక చేటీ రాధాకృష్ణకి ఇచ్చి ఆక్కడే నిలబడ్డాడు.

ఆ చేటీపై సీరియస్ గా చూసి "కానేపు వెయిట్ చెయ్యమను" అన్నాడు రాధాకృష్ణ.

"ఎవరో కలవడానికి వచ్చినట్లున్నారు. మేం తర్వాత వస్తాంలే రాధా" అన్నాడు కమలాకర్.

రాధాకృష్ణ చాలా మృదువుగా నవ్వి, పరవాలేదు కూర్చుండి,

"డింపుల్ కపాడియా" వచ్చింది, అమెని చూసి, మా పూర్వమ కంగారు పడ్డాడు. నా ఆఫీసు పనిలో భాగంగా నన్ను కలవడానికి వచ్చిన వాళ్ళని తప్పకుండా కలుస్తాను. చాలాకాలం తర్వాత కలిసిన మిత్రుడిలో రెండు నిమిషాలు మాట్లాడాలి కదా? అన్నాడు రాధాకృష్ణ.

కిట్టుకి కణ్ణు బైర్లుకమ్మాయి.

సినిమా హీరోయిన్ డింపుల్ కపాడియా!!

రాధాకృష్ణని కలవడానికి వచ్చిందా?

ఆమెని తర్వాత చూస్తాడా? సినిమా వాళ్లను తెరమిద చూడడానికి, చేతిలో 60 పైసలు పట్టుకుని, మండుటండలో మ్యాటీస్ కి పెద్ద ల్రూనలో లోసుకుంటూ నిలబడి, దేవుడా దేవుడా టీక్కెట్లు దొరికెట్లుచేయి అనుకున్న రోజులు గుర్తుకొచ్చాయి.

ఇదోక్క విషయం కిట్టుకి జ్ఞాపకం వచ్చింది వెంటనే.

ఈ బుల్లి ఇంజనీర్లు నలుగురు అమితాబ్ బచ్చన్ ఇల్లు సర్వే చేయడానికి కొలిచే టీపులు, చైల్స్ పట్టుకువ్హాల్, రోజంతా సర్వే చేశారంట. ఇక సాయంత్రం వెళ్ళేటప్పండు ఒక్కసారి అమితాబ్ బచ్చన్ ని చూధామని అనుకున్నారట. ఏదో పనిమిద వ్హల్లారు. లేదుగా వస్తారని చెప్పారంట వీళ్లకి. ఐదారు గంటల వెయిటింగ్ తరువాత ఆయన బయట నుండి రాగానే దర్శనం చేసుకుని, షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి వచ్చారంట.

అబ్బ! అమితాబ్ బచ్చన్ కు షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చిన చేతులా ఇపి! అని మిగతావాళ్లు వీళ్లని తెగపొగిడారట.

అటువంటిది... ఆమె వెయిట్ చెయ్యాలా, రాధాకృష్ణని చూడడానికి?

ఇంతలో కమలాకర్ కిట్టుని కదిపాడు.

బయటకు రాగానే అడిగాడు కిట్టు.

రాధాకృష్ణ ఉండేది ఎక్కుడ?

"వాళ్లకో కాలనే ఉంది. చక్కటి ఇల్లు. కాలనే వాళ్లకి స్వేపల్ బస్సు. కాలనే నుండి పొద్దున్నే బయలుదేరుతుంది.

తీరిగి సాయంత్రానికి ఇంటికి తీసుకెళ్లుంది" చెప్పాడు కమలాకర్.

"బొంబాయి రాగానే క్వార్టర్ ఇచ్చారా?"

కిట్టు బుర్రలో ఆలోచనలు సుధి తీరిగాయి.

బొంబాయి రాగానే క్వార్టర్ కోసం దరఖాస్తు పెట్టుకున్నాడు కిట్టు. క్వార్టర్ ఇచ్చేవాడు డిలీలో ఉంటాడట. ఈ దరఖాస్తు డిలీకి వెళ్లుందట. బొంబాయిలో కొన్ని లక్షల మంది సంపుర్ణ గవర్నర్ మెంట్ ఉద్యోగస్తులు ఉన్నారు. రకరకాల డిపార్ట్ మెంట్లు ఉన్నాయి. క్వార్టర్లు మాత్రం సరిపడేటన్నిలేవు. ఆప్టే చేసుకున్నావుగా... అన్ని డిపార్ట్ మెంట్లు వారందరి ఆఫీసేప్పల్లు చూసి, ఆ వరుస క్రమంలో నీకూ ఇస్తారు. ఒక పదేళ్లు పట్టవచ్చు అన్నారు.

అటువంటిది రాగానే క్వార్టర్ ఇచ్చారా?

పైగా "స్పెషల్ బస్సు!?"

ఉదయాన్నే లేచి, పడుతూ లేస్తూ బస్సెక్కి, రేపు చేయించుకున్నంత పర్యాయం జరిగి, నలిగిపోయి ఆఫీసుకు చేరుకోవాలి కిట్టు. కిట్టు ఒక్కడే కాదు బొంబాయిలోని సగటు ఉద్యోగుల అందరి పరిస్థితి ఇదే! కిట్టుని కమ్ముకున్న మఱ్ఱ తెరలు కొండికొండిగా తోలగిపోతున్నాయి.

ఎదో సాధించేసానని అనుకుంటున్నాడు.

కానీ ఎదో ఉంది.

ఎమిటది?

ఎం చెయ్యలి?

నిద్రపోదామని పడుకున్నాడు గానీ, నిద్రరావడం లేదు కిట్టుకి.

ఆ రోజు జరిగినదంతా కళ్ళముందు పదేపదే సినిమా రిల్యూలా గిరగిరా తిరుగుతున్నాయి.

కమలా... కమలా...

ఎంది కిట్టుా... నీకు నిద్రరాకపోతే పోయే... నా నిద్ర పాడు చెయ్యకు....

ఈ రాధాకృష్ణ గారి ఉద్యోగం ఏమిటి?

రాధాది అస్సింట్ కమిషనర్ ర్యాంకు... చాలా పెద్ద ఉద్యోగం

అంత పెద్ద ఉద్యోగంలో ఉండి, అతి సామాన్యంగా, తనే వచ్చి పరిచయం చేసుకుని, చిన్న ఉద్యోగస్థులమని తెలిసినా, పట్టించుకోకుండా, మనటో మాట్లాడుతూ, కబుర్లు చెబుతూ, సిగరెట్ తాగుతూ, మనం వెళ్లగానే తనే తలుపు లేసి ఆహ్వానించడం... నిజంగా చాలా గొప్ప విషయం...

ఆయనకి లేనిపోని భేషజాలు లేవు. చిన్న పెద్దా అందరితో కలిసిపోతాడు.

చాలా మంచి మనిషి. స్నేహితులంటే ప్రాణిం, వాళ్ళకెంతయినా సహాయం చేస్తాడు. సున్నిత మన్సుత్వం, మృదుబాపి, మిలీబాపి... అంతిందుకు వాళ్ళిళంట్లో పెంపుడు పిల్లి చచ్చిపోలే ఇంట్లో వాళ్ళందరూ వారం రోజుల పాటు తెండి తెప్పలు మానేసి, బాధపడ్డారు.

ఇంకా చాలా ఉంది చెప్పాలంటే, ఇంక పడుకో... అన్నాడు కమలాకర్.

సరే సరే... కానీ రేపాకసారి లంచ్ టైమ్ లో ఆయన్ని కలవాలి అన్నాడు కిట్టు.

ఓకే... ఓకే... అన్నాడు కమలాకర్.

తెల్లువారింది

కిట్టు లేచి, బిగ్గరగా గొంతెల్తి పాడటం మొదలుపెట్టాడు.

తెల్పువారెను,

కోడికూసెను,

కోమటౌకం పేడకెళ్ళెను,

ఎద్దు తన్నెను

ఉట్టి పగిలెను

రమ్యమైనది రామనామము

రామనామము, రామనామము

రమ్యమైనది రామనామము...

జ్యోతిలక్ష్మి, జయమాలిని...

రామనామము... రామనామము...

మాడా చక్కని చిన్నాదున్నది... ఏమినేతునో దైవమా...

రామనామము... రామనామము...

కమలాకర్ కి చిరెత్తుకొచ్చింది.

ఎహి! మూసుకో... పొద్దునేన్న పెద్ద గొంతుకలో దరిద్రం మాటలూ, దరిద్రం పాటలూ... అన్నాడు.

అరే! నేను పాడేది రాముడి గురించేకదా! తప్పేముంది!

ఒక్కి, ఒక్కిలో పాటు ముక్కి... అన్నాడు కిట్టు.

ముక్కి కాదు, ఖచ్చితంగా నరకానికి పోతావ్. అన్నాడు కమలాకర్.

ఇద్దరూ కలిసి ఆఫీస్ కి వెళ్లారు. లంచ్ ఎప్పుడోతుందా అని ఎదురు చూస్తున్నాడు కిట్టు.

లంచ్ తర్వాత రాధాకృష్ణ ఎప్పటిలాగే వచ్చాడు. సమయం వృద్ధా చెయ్యకుండా కిట్టు వెంటనే అన్నాడు. సార్! నాకు కొన్ని సందేహాలున్నాయి మీరు తేర్చాలి సార్...

ఫరవాలేదు అడగండి... నాకు తెలిగంత వరకూ చెపుతాను అన్నారాయన.

మీరు ఎం.బీ.బి.యెస్ డాక్టర్ కదా! ఇన్ కమ్ ట్యూక్స్ డిపార్ట్మెంట్ కి ఎలా వచ్చారు?

"డాక్టరయితే చేసేది ప్రజాసేవ. ఈ డిపార్ట్మెంట్ కూడా గవర్న్మెంటే... గవర్న్మెంట్ అంటేనే ప్రజాసేవ అది ఉద్యోగమే, ఇది

ఉద్యోగమే మనిషికి జీతం కావాలి. అటు ప్రజాసేవ చేసిన తృప్తి కావాలి.

ఐతీ మీ మనసులో ఉన్న మాట ఏమిటంటే రోగుల్ని నయం చేయవచ్చ కదా డాక్టరయ్యండి అని....

అది కరెక్టే... కానీ, నా ఇష్ట ప్రకారం నేను ఈ వృత్తి ఎంచుకున్నాను" అన్నాడాయన.

మీరు అసిస్టెంట్ కమీషనర్ ఎలా అయ్యారు?

"సివిల్ సరీయైనెస్" పరీక్ష రాసాను, పాసయ్యాను.

మీరు ఇప్పుడు ఐ.ఆర్.ఎస్ కదా?

చోసు.

ఐ.ఆర్.ఎస్ పరీక్ష రాయలేదా?

ఐ.ఆర్.ఎస్ అనే పరీక్ష లేనేలేదు.

ఐ.ఎ.ఎస్ పరీక్ష రాయలేదా?

ఐ.ఎ.ఎస్ పరీక్ష లేనేలేదు.

"అదెంటి? మొహన్ బాబు, భానుచంద్ర లు ఐ.ఎ.ఎస్ పరీక్ష పాసయ్య కల్కర్ లయ్యారు. ఐ.పి.ఎస్ పరీక్ష రాసి విజయశాంతి

'పోలీసాఫీసర్' అయ్య, అందరిని చిత్తకబూదేసింది.

నాక్కుడా ఐ.పి.ఎస్ అయ్య రోడీలను తన్న కుంటూ లాక్కెల్లాలని ఉంది....

మీరేమో అలాంటి పరీక్ష లేవీ లేవంటున్నారు"

ఎక్సెక్సుంగా కాకుండా చిన్నగా మృదువుగా మందహసం చేశారు రాధాకృష్ణ.

ఆ తర్వాత అన్నారు.

మీరు తలుగు చినిమాలు బాగా చూస్తారనుకుంటాను.

ఛొను సర్, స్కూలు ఎగ్గొట్టి, కాలేజి ఎగ్గొట్టి మరి చూసేవాడిని అన్నాడు కిట్టు.

అది అర్థమౌతూనే ఉంది. కొంచెం జూర్గుత్తగా వినండి.

ఐ.ఎ.ఎస్ కో పరీక్ష, ఐ.పి.ఎస్ కో పరీక్ష, ఐ.ఆర్.ఎస్ కో పరీక్ష అంటూ ఏమీ సెప్పల్ గా లేవు. అన్నింటికి కలిపి ఒకే ఒక పరీక్ష ఉంటుంది. ఇంకా వివరంగా చెప్పాలంటే ఇరవైకి పైగా సర్వీసులకు కలిపి అంటే - పోలీసు, రెవెన్యూ, పారిస్, పోర్ట్, రైల్వే, డిపెన్సు, ఆడిట్, అడ్క్యూనిస్ట్సిపన్ (మీరనుకున్న ఐ.ఎ.ఎస్), ఆకొంట్సు, ఇన్స్పోర్కుషన్ - అన్నింటికి ఒకే ఒక పరీక్ష ఉంటుంది. దానినే "సివిల్ సర్వీసెస్" బ్రాకట్లో ఐ.ఎ.ఎస్ పరీక్ష అంటారు. తెలియని వాళ్లు తమకు లోచినట్లుగా ఏదెదో అంటుంటారు. తెలిసిన వాళ్లు సింపుల్ గా సివిల్ సర్వీస్ ఇంకా సింపుల్ గా "సివిల్" అంటారు. ఈ పరీక్షని నిర్వహించేది ఒక ప్రభుత్వాన్ని ఉండును. దాని పేరు "యూనియన్ పట్టిక్ సర్వీస్ కమీషన్". ప్రతి ఏడాది ఈ కమీషన్ దేశవ్యాప్తంగా పరీక్షలు నిర్వహిస్తుంటుంది. ఈ కమీషన్ ను అంత పెద్ద పేరుతో పిలవకుండా "యూపీఎస్" అంటారు. ఓపిగ్గా వివరించారు రాధాకృష్ణ.

మరి మీరు ఈ ఒకే ఒక పరీక్ష పాసయ్యారుగా కల్కారవలేదా? ప్రశ్నించాడు కిట్టు.

మంచి ప్రశ్న అడిగారు.

ఈ 'సివిల్' పరీక్ష దేశవ్యాప్తంగా దరిదూపు 3 లక్షలమంది రాష్ట్రాలు. ఈ 3 లక్షల మందికి ఇచ్చేటన్ని కలెక్టర్ పోస్ట్ లు, ఎన్నో పోస్టులు లేవు. అదీ కాక, ఇంతమంది రాష్ట్రాలన్నారంటే పోటే చాలా ముమ్మరంగా ఉంటుంది. అందుకని, అప్పికేషన్ పెట్టే సమయంలో నీకి సర్వీస్ ప్రధమంగా కావాలనుకుంటున్నావు? ఒకవేళ అది రాకపోతే తరువాత ఇంకేమి సర్వీసుకు వెళ్లాపు? ఈ తర్వాత... ఆ తర్వాత... ఇలా అడిగుతారు. అందరికంటే ఎక్కువ మార్గులు సాధించిన విజేతకు అతను కోరుకున్న సర్వీసు వస్తుంది. అలా మన మార్గులను బట్టి, మనం కోరుకున్న సర్వీసులు లభిస్తాయి. తక్కువ మార్గులు తెచ్చుకుని, కాదూ, కూడమూ, నాకు ఐ.ఎ.ఎస్ కావాలి, ఐ.పి.ఎస్ కావాలి ఇంకేమి వధ్ని అంటే నీ మార్గులను బట్టి నీ కోరిక మేరకు వచ్చే సర్వీసు వేరే వాళ్లకి ఇచ్చేసి, నిన్ను మరుసటి సంవత్సరం రాసుకోండి 'ఆల్ ది బెస్ట్' అంటారు.

అర్థం కాలేదు సార్.

సరే!

మీరు పరీక్ష పాసయ్యారని, ఒక ర్యాంకు తెచ్చుకున్నారని అనుకుండా, మీకు ఏ పోస్టు కావాలి?

"కలెక్టర్..."

మీకంటే ఎక్కువ మార్గులు తెచ్చుకున్నాడు అది పట్టుకుపోయాడు...

మీకివ్యాడం కుదరదు ఇంకేమన్నా పోస్టు కావాలా?

"ఎన్నో..."

"అదీ కుదరదు. వేరే వాడు ఎత్తుకెళ్లిపోయాడు"

"ఫారిన్ సర్వీస్ ఇప్పించండి. రాయబారిగా అమెరికా వెళ్లి న్యూయార్క్ చూడిచుపు, ప్రాన్స్ వెళ్లి, రషియా టపర్ చూడిచుపు. స్విట్జర్లాండ్ అందమైన నగరమంట అది చూడిచుపు.

ఆప్పు... ఆప్పు... నీలిస్ట్ కెన్యా వెళ్లిచుపు, సైజెరియా వెళ్లిచుపు" ఇధియోపయా కూడా వెళ్ళిచుపు.

అక్కడ బలికున్న మనమల్ని పీకుతినే వాళ్లని కలవచు. ఆప్సన్స్టోన్ లో బాంబు పెట్టి మనమల్ని ముక్కలు ముక్కలు చేసే వాళ్లని చూడవచు. "ఫారిన్ సర్వీస్ కూడా నీకు రాదు"

తర్వాత?

సరే సార్! మీకు లాగా ఇన్ కమ్ టూక్ కమీషనర్ ని చేసేయండి.

కుదరదు.

ఏడడిగినా రాదంటున్నారు. ఇది చాలా అన్యాయం! ఎం లేదు, మీకు అర్థం కావాలని చెబుతున్నాను. ఈ సివిల్స్ పరీక్ష రాసే వాళ్లలో ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు, కర్ణాటక, కేరళ ఇంంపైకి పోతే జమ్ము కాశ్మీర్, ఉత్తరప్రదేశ్, మధ్యప్రదేశ్, దిల్లీ, బెంగాల్, అస్సాం, మేఘాలయయి... ఇలా ప్రతే రాష్ట్రం నుండి 'మేకుల్లాంటి' వాళ్లుంటారు. వాళ్లుందరిలో పోటీ పడి, ఈ సివిల్స్ పరీక్షలో నెగ్గి, ఏదో ఒక పోస్ట్ సంపాదించడం, ఎంతో కష్టమైన పిషయం. ఈ పోటీలో మనకు వచ్చిన మార్గల్ని బట్టి, మనం కోరుకున్న సర్వీస్ వస్తుందో, రాదో నిర్జిలుంచబడుతుంది...

తాడిని తన్నే వాడుంటే వాడి తల తన్నే వాడుంటాడు. అలాగని పాసుకావడం ఆసంభవం కాదు.

ఆసంభవం ఐతే ప్రతివీటూ కొన్ని వందలమంది (వేలమంది కాదు) ఎలా పాసాతారు?

బ.వ.ఎన్ రావడం అసంభవమైతే మన రాష్ట్రంలో ఇంతమంది బ.వ.ఎన్ లు ఎలా ఉన్నారు? ఏదీ అసంభవం కాదు. కొంచెం చెపుటోడాప్పటి అంతే!

సార్! ఏమనుకోనంటే ఒక మాట ఆడుగుతాను....

ఆడగండి....

ఈ పరీచ్యలు, ఇంటర్వ్యూలు అంతా బోగన్ సార్! ఉద్యోగాలు అమ్మెనుకుంటారు. యాభై లచ్చలకి బ.వ.ఎన్ అమ్ముతారని విన్నాను. మీ బ.ఆర్.ఎన్ కి పాలెక లచ్చలు ఇచ్చుకుంటారు మీరు.

ఘో... ఘో... ఘో... ఈసారి కొంచెం పెద్దగా నవ్వారు రాధాకృష్ణ ఇలా చాలా మంది అనుకుంటారని నాకూ తెలుసు. మిగిలిన సంస్కరించి నాకు తలియదు గానీ, ఈ యూపీయస్సు ఎంత గొప్ప రికమెండేషన్ అయినా లేసి పక్కన పడేస్తుంది. డబ్బు అనే ప్రశ్నలేదు.

ఈ యూపీయస్సు ఎవరు సార్?

ఇందాక నేను చెప్పినప్పుడు సరిగ్గా వినలేదు మీరు. 'యూపీయస్సు' అనే ప్రథమత్వ సంస్కరించి అనుకునే 'బ.వ.ఎన్' పరీక్ష నిర్వహిస్తుంది.

జౌన్ సార్ గుర్తొచ్చింది... 'యూపీయస్సు' 'సివిల్స్' నిర్వహిస్తుంది...

కర్కె... ఇప్పుడు సరైన మార్గంలోకి వచ్చారు మీరు! ఇక నా విషయానికొస్తే "అర్దరూపాయి" కూడా నేను ఎవరికి ఇవ్వలేదు. నేనే కాదు ఈ 'సివిల్స్' నెగ్గిన వాళ్ళావరూ ఎవరికి 10 ప్రైస్లు కూడా ఇవ్వలేదని ఖచ్చితంగా చెప్పగలుము.

"సార్ మీ నాన్నగారు మినిష్టరో... కలక్కరో, లేదా ఏదో గొప్ప మనిషై ఉంటారు. అందుకనే మీరు సెలక్ష్యూర్యారు. చిన్న చిన్న వాళ్ళ పిల్లల్ని పాస్ చెయ్యంట కదా? ఏదో వంకలో ఇంటికి పంపిచేస్తారంట. ఎంత తెలివైనవారయినా సరే!"

"చాలా మంచిమాట చెప్పారు... మా నాన్నగారు కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్... ఉన్న తమైన వ్యక్తి..."

కానీ మీరనుకుంటున్నట్టుగా మినిష్టర్ లెవల్ కాదు ఒక సాధారణమైన వ్యక్తి "నాకు చాలామంది మిత్రులున్నారు 'సివిల్స్'ప్రాప్తిన వాళ్ళపు. వాళ్ళ తండ్రుల్లో రాళ్ళు కొట్టేవాళ్ళు, కూలీపని చేసుకునే వాళ్ళు, ఇలా అతి చిన్న చిన్న పనులు చేసుకునేవాళ్ళపున్నారు" దీనికి మీరేమంటారు?

బోనా సార్? నిజంగానా?

మీకు అభధం చెబితే నాకేమొస్తుంది చెప్పండి?

"సార్... సార్ మీరు గోల్డ్ మెడలిష్టా?"

"గోల్డ్ మెడలిష్ట్ లక్ష, కాలేజి టూపర్ లకు చిన్న ప్పట్టుంచి ఇంగ్లీష్ లో గడగడా మాట్లాడుతూ, ఒకటో తరగతి నుండి చిపరిదాకా, వందకు వంద మార్కులు తమ్ముకున్న వాళ్ళకు మాత్రమే సర్పిసులోస్తాయంట, తెలుగు మీడియం వాళ్ళని మెడబట్టి గించేస్తారంట, కాన్ఫోంటు వాళ్ళ మాత్రమే నెగ్గుతారంట"

నేను గోల్డ్ మెడలిష్ట్ ని కాదు... కాలేజి టూపర్ ని కాదు... గోల్డ్ మెడలిష్ట్ అయిపుండి 'సివిల్స్' లో పెయిల్ అయిన వాళ్ళపున్నారు. ఇంగ్లీషు లో గడగడా మాట్లాడుతూ, అయిరికా, ఇంగ్లాండు దేశాల్లో చదువుకుని మళ్ళీ మనదేశం వచ్చి 'సివిల్స్' రాసి పెయిల్ అయిన వాళ్ళపున్నారు. వందకి వంద మార్కులు చదువుల్లో సంపాదించిన వాళ్ళు 'సివిల్స్' లో సున్నాలు తమ్ముకున్నారు. యూపీయసీ తెలుగు వాడిని తక్కువగా చూడదు. కాన్ఫోంటు వాడిని ఎక్కువగా చూడదు. యూపీయసీ ముందు అందరూ సమానమే. అది పెట్టే పరీక్షలో సరియైన సమాధానమిచ్చిన ప్రతివాడిని అక్కున చేర్చుకుంటుంది. కావాలంటే తెలుగు మీడియంలో కూడా పరీక్ష రాయవచ్చు. తెలుగు మీడియంలో పర్సనాలిటీ టెస్ట్ (ఇంటర్వ్యూ) కూడా చేయవచ్చు. నీలో ఉన్న సత్తా చూస్తుంది యూపీయసీ. తెలుగు మీడియం లో రాసి, ప్రాప్తిన వాళ్ళు ఎంతోమంది ఉన్నారు. వర్షమొస్తే మునిగిపోయే ప్రభుత్వ ప్రాథమిక,

ప్రభుత్వ ఉన్నత, పారశాల విధ్యార్థులు ఎంతో మంది సివిల్స్ పాసయ్యారు. అలాగని గొప్పవాళ్ల బిడ్డలు పాన్ కారని కాదు. సత్తా చూపిన ప్రతివాడినే "గొప్పవాడినీ, గొప్పవాడు కాని వాడినీ 'యూహీయస్' గుర్తిస్తుంది."

సార్... ఈ కుంటోళ్లు, గుడ్డోళ్లుని 'సివిల్స్' లోకి రానివ్వరు కదా... సార్... కుంటుకుంటూ, గెంటుకుంటూ, కళబుడక, తడుముకుంటున్న వాళ్ళందరూ కలక్కర్లు, కమిషనర్లు అయిపోతే అందరూ నవ్విపోతారు కదా... సార్...

వెంటనే రాదాకృష్ణ... కుంటోళ్లు, గుడ్డోళ్లు అనకూడదండీ... అన్నారు.

అదేనండీ... హ్యాండిక్కాప్పు

హ్యాండిక్కాప్పు... అంటే చేసేత వస్తువులు

అదేనండీ... హ్యాండి కేప్పు...

హ్యాండి కేప్పు అనకూడదండీ...

అరే! ఇంకేమంటూ... సార్...

ఫిజికల్లీ చాలెంజ్స్... అనాలి.

ఎందుకలా?....

"ఎందుకంటే శారీరకంగా ఏదో ఒక రకమైన సవాలుని ఎదుర్కొంటున్నారు వాళ్లు. వాళ్లు ఆ శారీరక లోపాన్ని ఒక సవాలుగా అంటే చాలెంజ్ గా భావించి, కుంగిపోకుండా ముందుకు సాగాలి."

ಇಕ ಸಿವಿಲ್^೯ ವಿಷಯಾನಿಕ್‌ನ್ನು... ವಾಳ್ಳೂ ಮನುಷುಲೇ ಕದಾ... ವಾಳ್ಳೂ ತೆಲಿವಿತೆಂಬುಂಟಾಯ ಕದಾ... ವಾಳ್ಳೂ ರಾಯವರ್ಮು... ಪಾಸವ್ಯವರ್ಮು... ಅಪೀಸರ್ಲು ಕಾವರ್ಮು... ಎವ್ವರೂ ವಾಳ್ಳನಿ ಕಾದನಲೇರು... ಅಪಲೇರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ತೂ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟೆ ಚೆಮ್ಮಿಂದಿ. 'ಜ್ಯೋಂ' ಇನ್‌ ಸರೆ ಮಂಚಿ ಮಾರ್ಗುಲೊನ್ನೆ ಕಲ್ಪಕರ್ನಿ ಚೇಸೆಯಂಡಿ ಅನಿ.

"ಅಯಿತೆ ಇಂಕ್ ವಿಷಯಂ ಉಂದಿ. ರೆಂಡು ಕಾಳ್ಬೂ ಲೇನಿ ವಾಡಿನಿ ಪೋಲೀಸ್ ಅಪೀಸರ್ ಚೇಸೆನ್ನೇ, ವಾಳ್ಳಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬಿಂದಿ, ಪೋಲೀಸು ಪನಿಕ್ ಇಬ್ಬಿಂದಿ.

ಅಂದುಕನಿ ವಿಧಾನ್ಯಾದಿ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯಾನ್ನಿ ಬಳ್ಳಿ ಏ ಪೋಸ್ಟ್^{೧೦} ಇವ್ವಾಲೋ ಕೊಂಡಿಗಾ ಅಲೋಚಿಂಚಿ ನಿಶ್ಚಯಂ ತೀಸುಕುಂಟಾರು"

ಸಾರ್... "ಈ ಗೋಲ ಅಂತಾ ಎಂದುಕು? ಎಂಚಕ್ಕಾ ಎಸ್ಸಿನ್, ಎಸ್ಸಿ ಇತ್ತೆ ಏದೋ ತೂತೂ ಮಂತ್ರಂ ಮಾರ್ಗುಲಲ್ಲೋ ಅಪೀಸರೈಪೋವರ್ಮು ಕದಾ?

ಮೀ ಮಾಟಲು ಎಸ್ಸಿನ್, ಎಸ್ಸಿಲಕು ಅವಮಾನಕರಂಗ್ ಉನ್ನಾಯಿ.

ಅದೆ ವಿಧಂಗ್ ಯೂಪೀಎಸ್ಸಿಕ್ ಕೂಡಾ ಅವಮಾನಕರಂಗ್ ಉನ್ನಾಯಿ.

ಎಮೀರಾನಿವಾಡು ಅನಿ ಒಕ ಎಸ್ಸಿನ್, ಎಸ್ಸಿ ನಿ ಅವಮಾನಿಸ್ತುನ್ನಾರು.

ಎಮೀ ರಾನಿ ವಾಡಿನಿ ಯೂಪೀಎಸ್ಸಿ ಅಪೀಸರ್ ಚೇಸೆಸ್ತ್ರೋಂದನಿ, ಯೂಪೀಎಸ್ಸಿನಿ ಅವಮಾನಿಸ್ತುನ್ನಾರು.

ವೆಂಟನೇ ಲೆಂಪಲು ವೆಸುಕುನ್ನಾಡು ಕಿಡ್ಡು.

ಮೀರು ಲೆಂಪಲು ವೆಸುಕೋವಾಲ್ಯಾಂದೆ... ಕಾನೀ ನೆನು ಚೆಮ್ಮೆದಿ ಪೂರ್ತಿಗಾ ವಿನ್ನಾಕ, ಅಪ್ಪಂಡು ಮನಸ್ಸಾಪೂರ್ತಿಗಾ ಲೆಂಪಲು ವೆಸುಕೋಂಡಿ ಅನ್ನಾರು... ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ"

చెప్పండి సార్...

ఒక పల్లెటూరులో 'చెట్లు' ఎక్కే పోటీ పెట్టారనుకోంది... ఒకడు వంద చెట్లు ఎక్కాడు... వాడికి పశ్చ పైంజ్ ఇంకొకడు లోంబై లోమ్మిది చెట్లు ఎక్కాడు... వాడికి సెకండ్ పైంజ్... ఇంకొకడు లోంబై ఎనిమిది చెట్లు ఎక్కాడు... వాడికి మూడో పైంజ్... మూడు పైంజలు వెళ్ళిపోయాయి... ఆఖరిగా కనోలేషన్ పైంజ్ ఇస్తారు... అంటే బాధపడకు నాయనా నువ్వు కూడా బాగానే చేసావు అని ఇచ్చే పైంజ్ అది

'ఈ పైంజ్ మీరు అయితే ఎవరికి ఇస్తారు?'

'లోంబై ఏడు చెట్లు ఎక్కేనవాడికి'

'ఎస్సి, ఎస్సి కదా అని మూడు చెట్లు ఎక్కేనవాడికి ఇస్తారా?'

'ఇవ్వను'

'ఇది అంతే'

'పోటీ తీవ్రత చాలా బలంగా ఉంటుంది కాబట్టి, ఎస్సి ఎస్సి వాళ్ళు కూడా 100 చెట్లు ఎక్కుడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఒకవేళ 100 చెట్లు ఎక్కులేకపోయినా ఆ రెంజ్ లో లోంబై ఎనిమిది దాకా వస్తేనే ఎస్సి ఎస్సి వాడికి మోక్క. లేకపోతే వాడిని కూడా 'మూటా, ముల్లే' సర్దుకుని పోరా బాభూ అంటారు.

అలాగే కొంతమంది ఎస్సి, ఎస్సికి చెందిన మూర్ఖులు... నాకేమిటిలే 'రిజర్వేషన్' ఉంది కదా! అనే ధిమాలో ఐ.ఐ.టీ అనే ఇంజనీరింగ్ ఎంట్లున్ రాసి, మెడబట్టి గింటుబడ్డారు. ఎస్సి ఎస్సిల రిజర్వేషన్ సీట్లు వాళ్ళకే ఇవ్వాలి. వేరే వాళ్ళకు ఇవ్వకూడదు సరే! అలాగని మంచి మార్పులు తెచ్చుకోనివాడిని మేము చేర్చుకోము 'చచినా సరే' అన్నాయి ఐ.ఐ.టీ సంస్కలు'

మరేం చేస్తారు?

ఖాళీగా పెడతారా? అనే ప్రశ్న వచ్చింది. ఖాళీగా అవును ఖాళీగానే మంచుతాము. అనే సమాధానం వచ్చింది. ఈ సివిల్స్ పరిస్థితి కూడా అంతే అన్నారు రాధాకృష్ణ. మనస్సాప్రార్థిగా లెంపలు వేసుకున్నాడు కిట్టూ... "సార్... ఈ సివిల్స్ ఎన్ని మార్గులకి? పాస్ మార్గులెంత?" అడిగాడు కిట్టూ. మొత్తం మందమార్గులకి అనుకుందాం. పాస్ మార్గులంటూ ఏమీ లేవు.

మందకి మంద మార్గులు తెచ్చుకున్నాడు ప్రథముడిగా నిలుస్తాడు. పరిక రాసిన సంవత్సరంలో ఐదొందల పోస్టులు వున్నాయినుకుందాం. ఒక ఉద్యోగం వెల్లిపోయింది. తర్వాత ఉద్యోగం లోంపై లోమ్మెది మార్గులు తెచ్చుకున్నాడికి అలా అయిదొందల ఉద్యోగాలు వెల్లిపోతాయి. పోటీ లేవరంగా వుంటే డెబ్బె అయిదు మార్గులకే అన్ని సర్వబాటు అవుతాయి."

"సార్... మరి పాస్ మార్గులు ముపై అయిదు కదా!" అన్నాడు కిట్టూ...

"అది సూక్ష్మలోనూ, కాలేజీలోనూ వుంటుంది. ఈ పోటీ పరికల్పి అలాంటిదేమీ వుండదు. డెబ్బె అయిదు మార్గులకే ఉద్యోగాలన్నీ సర్వబాటు అయిపోతే, డెబ్బె నాలుగు వచ్చినవాళ్ళు ఇంటికి వెళ్ళడమే" అన్నారు రాధాకృష్ణ.

"లక్క వివరంగా చెప్పండి" అన్నాడు కిట్టూ.

"ఇంతకంటే వివరంగా చెప్పడానికి లేదు. 'యు.పి.ఎస్.సి.'కి వుండే లెక్కలు దానిక్ వున్నాయి. ఒకసారి కోర్టు అడుగుతుంది యు.పి., ఎస్.సి.ని ఎలా నిర్ణయించారు? ఎన్ని మార్గులు వచ్చినవారిని పాస్ చేశారు? ఎన్ని మార్గులు వచ్చినవారిని పైల్ చేశారు? అని... 'అంతా న్యాయంగానే జరుగుతుంది. మీకు వివరించాలా? అని యు.పి.ఎస్.సి. ననుగుతుంది కాదూ, కూదదూ అని కోర్టు పట్టుబడితే తప్ప యు.పి.ఎస్.సి. వివరాలివ్వదు.

"సార్... ఇంకోమాటు... ఈ సివిల్స్ పరిక ఎన్ని దశలుగా వుంటుంది?"

"మూడు దశలు..."

"ఒకదశ రాసి సంవత్సరం విశ్రాంతి లేసుకుని రెండోదశ మరుసత్తి సంవత్సరం రాయవచ్చా? ఎందుకంటే, మరి ఒకసారి కష్టపడడం కంటే కొంచెం గ్యాప్ వుంటే భావుంటుంది కదా..."

"లేదండీ... ఆ సౌలభ్యం లేదు"

"మే లేదా జాన్ లో మొదటి దశ వుంటుంది. దిన్ని ప్రీతిమినరి అంటారు. 'జప్పుడు దిన్ని సి సెట్ అంటున్నారు. దినిలో అడిగేవన్నీ ఆబ్బోక్కివ్ ప్రశ్నలు. బిట్ ప్రశ్నలనుకోండి. ప్రశ్న కిందే ఇచ్చిన నాలుగైదు సమాధానాల్లోచి సరైన సమాధానాన్ని ఎన్నుకోవాలి. ఎన్ను పెట్టే ఒరబరా రాయాల్సిన పని లేదు"

"సార్... ఇదేదో తేలిగ్గానే వుంది. అయిదారువేల బిట్లు బట్టే కొట్టుకొని పోతే పానైపోవోచువు కదా..." అన్నాడు కిట్టూ.

"బిట్లు బట్టే కొట్టే సివిల్స్ పాస్ కావడం అనేది కల్ల. ఏదన్నా ఒక కథ చదివితే దాని సారాంశం తలుసుకోవడం ముఖ్యం. రామాయణమంతా విని సీత రాముడికేమవుద్ది? అన్నాడట ఒకడు. బిట్లు బట్టే కొట్టినవాడి పరిస్థితే అంతే! ఏషయ పరిజ్ఞానం రాదు. ఉదాహరణకి సివిల్స్ లో అడిగే ప్రశ్నలు ఎలా వుంటాయంటే, దర్శరాజు, బీమ, అర్థన, నకుల అనే సలుగురు పాండవుల్లో కుంతేపుత్రుడు కానివారు ఎవరు?"

"సార్... పాండవులు అయిదుగురు"

"పాండవులు... పాండవులు... తుమ్మెద... పంచ పాండవలోయమ్మె తుమ్మెద అనే పాట వుంది. ఇంత తెలివ తక్కువగా పాండవులు నలుగురు అని ఎలా యు.పి.ఎన్.సి. అడుగుతుంది?"

"ఇక్కడ మేమిచ్చిన ఈ నలుగురు పాండవుల్లో అని ఆర్థం చేసుకోవచ్చు కదా?" అన్నారు రాధాకృష్ణ.

"సార్... సరే, పాండవులందరూ కుంతేపుత్రులే! పాండురాజు చ్చిపోతే, నానా కష్టాలూ పడి కొడుకుల్ని పెంచుకుంది కుంతే. అందుచేత ఈ ప్రశ్నే తప్పు" అన్నాడు కిట్టూ...

"అదేమరి లోందరపాటంటే... ఏషయ పరిజ్ఞానం లేకపోవడమంటే... పాండురాజుకి ఇధ్దరు భార్యలు. ఒకరు కుంతే, ఇంకోకామె మాద్రి. ధర్మరాజు, జీముడు, ఆర్థనుడు కుంతే కడుపున పుట్టినవాళ్ళు. నకులుడు, సహాదేవుడు మాద్రికి జిన్నించినవారు. పాండురాజు చనిపోతే, అతనిలోపాటు కుంతే కూడా సతీసహగమనం చేసి నిపుణ్ణులో కాలిపోతానంటే వద్దు అని వారించి మాద్రి తన పిల్లలను కూడా కుంతేకి అప్పగించి తను సతీసహగమనం చేసింది. భారతం గురించి సరైన అవగాహన లేనివాళ్ళకి కుంతే, కుంతే కుమారులు అయిదుగురు అనే గుర్తుకు వస్తుంది. ఆ అవగాహన రావాలంటే కథను సక్రమంగా చదవాలి. భారతం మీద లక్ష బిట్లు చదివినా భారతం ఆర్థం కాదు" ఓపిగ్గా వివరించాడు రాధాకృష్ణ.

"సార్... అర్థమైంది. తరువాత దశ?" ప్రశ్నించాడు కిట్టుమా...

"మే గాని, జూన్ లోగాని ప్రీలిమినరీ (సి సెట్) తర్వాత నవంబర్లో గాని, దిసెంబర్లో గాని మెయిన్^౯ లో పెన్ను పట్టుకుని పేజీలకు పేజీలు రాయాల్ని వుంటుంది. రెండు సబ్జెక్టుల మీద పట్టు సంపాదించాల్ని వుంటుంది. ప్రీలిమినరీలోనూ, మెయిన్ లోనూ కామన్ గా జనరల్ ప్రైవెట్ వుంటుంది. మెయిన్^౯ లో అదనంగా వ్యాస రచన వుంటుంది. పెన్ను పట్టుకుని రాయడమంటే చాట భారతం రాయడం కాదు. ఇక్కడ విషయ పరిజ్ఞానంలో పాటు 'విషయజ్ఞానాన్ని' రకరకాలుగా వాడుకోవాల్సి వుంటుంది. దీన్ని వివరించండి అంటే దాని గురించి వివరంగా రాయాలి. దీన్ని పరిశీలించండి అంటే దానిలోని లోతులు, రకరకాల అంశాలు పరిశీలించాలి. దీన్ని విమర్శించండి అంటే తెగబడి లెట్టేయడం కాదు. తప్పులను తప్పులలో పాటు ఒప్పులను కూడా కూలంకషణగా చరించాలి. ఉడాహరణకి వయోజన విద్య అని కనబడగానే దాని గురించి మనకు తెలిసినదంతా పేజీలకు పేజీలు రాసి సున్నా మార్కులు తెచ్చుకుని ఈ యు.పి.ఎస్.సి. వాడు లాభం లేదు, వాడికేం కావాలో వాడికి తెలీదు. ఇంత బాగా రాసినా నన్నే ఫెయిల్ చేస్తాడు అని ఎగిరిపుడిపోకూడదు.

ఈ వయోజన విద్యని వివరించమన్నాడా, పరిశీలించమన్నాడా, విమర్శించమన్నాడా? అనే విశయాన్ని కనిపెట్టి దానికమగుణంగా ఎంత రాస్తే సరిపోతుందో అంతే రాయాలి. ఎక్కువ రాసినా వేస్తో, తక్కువ రాసినా వేస్తో. ఎక్కడ గురిచూసి కొట్టాలో అక్కడే కొట్టాలి. తుపాకే చేత్తో పట్టుకుని వంద గుండ్లు కాల్పనా ఒక్క పిట్ట కూడా రాలదు. సివిల్^౯ ఎన్ని వందల పేజీలు రాసినా ఒక్క మార్కు కూడా రాలదు"

"సార్... ఇంటర్వ్యూ అఖిరుది కదా?"

"ఇంటర్వ్యూ అనేది లేనే లేదు"

"అదెంటి సార్... ఇంటర్వ్యూ వుంది"

"దాన్ని ఇంటర్వ్యూ అనరు"

"మరి?"

"పర్సనాలిటీ టెస్ట్ అంటారు"

"పర్సనాలిటీ అంటే ఎత్తు, లాపు అయి కాలేజీలో వున్నప్పుడు ఆమ్మాయిల మీద కామెంట్ చేసేవాళ్ళం సార్... వెనకేమో పర్సనాలిటీ అని, ముందేమో ముంచిపాలిటీ అని..." గబగబా అనేశాడు కిట్టూ..

"పర్సనాలిటీని తెలుగులో మూర్తిమత్వం అంటారు. మూర్తిమత్వం అంటే షైన శారీరకంగా కనబడేదే కాక, నీ ప్రవర్తన గుణాలు, నీకున్న పరిజ్ఞానం, నీకున్న అంతర్గత అబిప్రాయాలు, హబీలు... ఒకటేమిటి... అన్నీ కలసి వుంటాయి" అన్నారు రాధాకృష్ణ.

"సార్... వాళ్ళు వేసే ప్రశ్నలు అన్నింటికీ సరైన సమాధానాలు చెబితే మంచిమార్గాలు వేస్తారంట కదా!" అన్నాడు కిట్టూ...

అన్ని ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానాలు చెప్పి సున్నాలో బయటకు వచ్చినవాళ్ళు వున్నారు. కొన్ని ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పి, కొన్నింటికి తలియదని చెప్పి మంచిమార్గాలు సాధించినవారూ వున్నారు. చల్లగా చెప్పారు రాధాకృష్ణ.

గతుక్కుమన్నాడు కిట్టూ...

కిట్టూ వాలకాన్ని గమనించి చెప్పడం మొదలుపెట్టారు రాధాకృష్ణ.

"ఇంద్రక చెప్పినట్టుగా పర్మనాలిటీ టోస్టులో నువ్వు ఎటువంటివి, నీప్పు దేశానికి మేలు జరుగుతుందా, లేదా... నీ గుణగణాలు, నీ ఆశయాలు, అబిరుములు, ప్రవర్తన, సైలిక విలువలు అన్ని గమనిస్తారు. ఒక్క నాల్డి మాత్రమే కాదు. ఒక మంచి ఆఫీసరు కావడానికి దేశానికి ఉపయోగపడడానికి అవసరమైన లక్షణాలు లేనప్పుడు అన్ని ప్రశ్నలకూ సరైన సమాధానాలు చెప్పినా సరే మార్చులు పడవు.

"సార్... పర్మనాలిటీ టోస్టులో అడిగే ప్రశ్నలకు సమాధానాలు నాకు తెలుసు.

నవ్విప్పుడు ఎన్ని మెట్లోక్కి వచ్చావు? అంటారు.

తీరిగి వెళ్లేటప్పుడు ఎన్ని దిగాలో అన్ని మెట్లు ఎక్కి వచ్చాయి అనాలి.

నువ్వు దుఖ్యకునే దుఖ్యకు ఎన్ని పళ్ళన్నాయి? అంటారు.

నా జట్టును సక్రమంగా దుఖ్యకోవడానికి సరిపడినన్ని... అని చెప్పాలి.

మీ అమృగారి చేతులకు ఎన్ని గాజలుంటాయి? అంటారు.

తడముకోకుండా ఆరు అని చెప్పాలి.

వాట్ ఇన్ ఇట్? అంటారు.

వాటి ఇన్ ఇట్? అంటే అదేమిటని కదా?

అదేటి, ఇదేంటి అని కంగారు పడకూడదు.

ఇట్ అనేది నప్పుంసక లింగం అని చెప్పాలి.

"నీ భార్యను ఒక రాత్రి మా ఇంటికి పంపుతావా? అని అడిగితే

తప్పకుండా మామగారూ... మీ కూతురు, మీ ఇష్టం... ఒక్క రాత్రినా? నెలరోజులు వెట్టుకోండి. తిరిగి పంపేటప్పుడు ఒక పల్గుర్ కూడా పంపించండి అని చెప్పాలి.

తనకెన్నో విషయాలు తెలిసినట్టుగా అనందంగా గడగడా చెప్పాడు కిట్టుా...

రాధాకృష్ణగారు ఆశ్వర్యంగా కిట్టుమా పైపు చూసి "మీకు చాలా విషయాలు తెలుసే" అన్నాడు.

"సార్... ఒక విషయం చెప్పండి... కనీసం వెయ్యి పుస్తకాలు చదవాల్సి వుంటుందా సివిల్స్ కి?" అడగాడు కిట్టుమా...

"వెయ్యి పుస్తకాలు చదివితే సివిల్స్ రాదు గానీ, మెంటల్ వచ్చి ఆసుపత్రిలో చేరాల్సి వుంటుంది" అన్నారు రాధాకృష్ణ.

"సార్... అలా వేళాకోళం చేయకండి. మీరు చదివే వుంటారు" అన్నాడు కిట్టుమా...

"లేదండి వెయ్యి పుస్తకాలు చదవక్కలేదు. ఆమసరమైన పుస్తకాలు పద్మ, ఇరవయ్యా వుండొయి. వాటిని క్షుణ్ణంగా చదివితే చాలు. అంతకంటే ఎక్కువగా పోవాల్సిన పనిలేదు" అని చెప్పారు రాధాకృష్ణ.

"సార్... కోచింగ్ లేకుండా సివిల్స్ పాస్ కాలేరా?"

"కోచింగ్ వుంటే మంచిడి. లేకపోయినా తమంతట తామే చదువుకుని పాసైనవారున్నారు"

"సార్... ఏదో కుగ్రామంలో సిటీకి దూరంగా వుండేవాళ్ళకు చచ్చినా సివిల్స్ రాదంట కదా?"

"నవంబర్లో ఎంప్లౌయ్ మెంట్ న్యూస్ లో దీని గురించే స్పెషల్ గా ఒక బులటిన్ వస్తుంది. దాంట్లో సివిల్స్ కి సంబంధించిన అన్ని విషయాలూ వుంటాయి. సిలబన్ వుంటుంది. ఆ సిలబన్ ప్రకారం దానికి సంబంధించిన పుస్తకాలను సంపోదించి పద్ధతి ప్రకారం చదివితే కుగ్రామం కాదు, పాతాళంలో వున్న విజయాన్ని ఎవరూ ఆపలేరు. గ్రామాల్లో వుండి సిటీకి కోచింగ్ కు రాలేనివాళ్ళ ముందుగా కొన్ని సంస్థలు రాసిన నోట్స్ సంపోదించాలి. కోచింగ్ సంస్థలు కూడా నోట్స్ తయారు చేస్తాయి. వాటిని కూడా సేకరించాలి. కోచింగ్ లేదు కాబట్టి ఏదో కంగారుగా చదవకుండా జాగ్రత్తగా, విపులంగా, విశదంగా తర్పించుకుంటూ, చదువుతూ విషయ పరిజ్ఞానాన్ని పొందాలి. ముఖ్యమైనవి టెక్ష్ పుస్తకాలు, నోట్ పుస్తకాలు కాదని గుర్తుంచుకోవాలి" అన్నారు రాధాకృష్ణగారు.

"సార్... తలకిందులుగా వేలాడుతూ రాత్రునకా, పగలనకా చదవాలంట కదా..."

"కావాల్సిందెంటంటే, సిలబన్ ప్రకారం ఒక టైం టేబుల్ వేసుకుని పరీక్ష తేదినిబట్టి, మనకున్న ఇంట్రోస్ ప్రకారం హాధున కావచ్చు, సాయంత్రం కావచ్చు, మధ్యహౌం కావచ్చు... ఎదో ఒక టైంలో మొదలెట్టుకోవచ్చు. సిలబన్ ని కవర్ చేస్తున్నామూ, లేదా అనేది చూసుకోవాలి. సిలబన్ ప్రకారం కవర్ చేస్తుంటే సినిమాలు కూడా చూడవచ్చు. ప్రిండ్స్ లో పార్టీ కూడా చేసుకోవచ్చు"

"సార్... నేను ఇంటర్ ఫెయిల్... నేను సివిల్స్ రాయవచ్చా?"

"డిగ్రీ వుండాలి..."

"డిగ్రీ అంటే బి.ఎల్. పాసయ్యను సార్... అది కూడా ఉత్త పాస్ మార్కులతో... ఆ తరువాత ఈ ఎక్స్ టర్నూల్ బి.ఎల్.లో అవకతవకలు జరుగుతున్నాయని ఆ బి.ఎల్. కూడా ఎత్తేశారు సార్..."

"మీరు చదివిన సమయానికి దానికి గుర్తింపు వుండా?"

"పుంది సార్..."

"అలాగైతే గొడవే లేదు... కావలసినది డిగ్రీ... ఆ డిగ్రీ ఎం.బి.బి.ఎస్. కావచ్చు, బి.టెక్., కావచ్చు, బి.పార్కునే కావచ్చు, బి.కొ., కావచ్చు, బి.ఎస్.ఎ. కావచ్చు. డిగ్రీ పాసైన ఎవరైనా సివిల్స్ రాయవచ్చు"

"అంతకు ముందు అందులో పాసయ్యడా? ఫెయిలయ్యడా? కంపార్ట్ మెంటల్ గా పాసయ్యడా? అనేది అవసరం. తప్పకుండా అష్టై చేసుకోండి" చెప్పారు రాధాకృష్ణ.

"సార్... నేను మందు తాగుతాను, సిగరెట్టు కాలుస్తాను"

"ఈ అలవాట్లు నాకూ వున్నాయి. అలవాట్లు వుండడం తప్ప కాదు. కంట్రోల్ లో లేకపోవడం తప్ప" అన్నారు రాధాకృష్ణ.

"సార్... మొదలు పెట్టడం ఏ పుస్తకంతో మొదలు పెట్టమంటారు?"

"ఫీలాధర్ అనే ఆమె పిల్లల కోసం భారతదేశ చరిత్ర పుస్తకం రాసింది. దాంతో మొదలెట్టండి"

"మీరేడో పెద్ద లావుగా వుండే భయంకరమైన పుస్తకం పేరు చెబుతారనుకున్నాను. చిన్నపిల్లల పుస్తకమా?" అన్నాడు కిట్టుమా...

చిరు మందపోసంలో చెప్పారు రాధాకృష్ణ "చిన్నగా మొదలు పెట్టండి. ఆరాఫిం, ఆరంభ శూరత్వం వద్దు. అలాగే 'ఎస్.ఎస్.ఐ.ఆర్.టి.' ఎల్లా ఏడు నుండి పది వరకు పార్టీ పుస్తకాలు చదవండి"

"సార్... మీరేం పుస్తకాలు చదువుతారు ఖాళీ సమయంలో?" అడిగాడు కిట్టుమా...

"తెలుగులో వున్న చందమామ, బాలమిత్రులు..." చెప్పారు రాధాకృష్ణ.

"సార్... చాలా విషయాలు తెలుసుకున్నాను. చాలా చాలా ధాంక్స్"

"నేను కూడా మీతో మాట్లాడుతూ చలా విషయాలు తెలుసుకున్నాను. సివిల్స్ మీద ఇన్ని అపోహాలు వున్నాయని నేనూ ఇప్పుడే తెలుసుకున్నాను" అన్నారు రాధాకృష్ణ.

రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించాడు కిట్టూ...

తను కూడా ప్రతి నమస్కారం చేస్తూ "నేనేం గొప్పహాడిని కాను. నన్ను మామూలుగా పలకరిస్తే చాలు. ఈ నమస్కారాలు వద్దు. ఆల్ ది బస్ట్" అన్నారు రాధాకృష్ణ.

ఒకరోజు సాయంత్రం కిట్టూ రూంకి వచ్చేటప్పటికి కమలాకర్ లో పాటు ఇంకోకతను వున్నాడు. అతడిది వీళ్ల వయనే...

"ఇతను గిరిధర్ అనీ... రాధాకి మంచి ప్రెండ్... ఈరోజు ఇక్కడే వుంటాడు. ఈరోజు వంటపని నీదే... వస్తూ వస్తూ చికెన్ ఎక్కువ తెచ్చాను. వండి పడెయ్" అన్నాడు కమలాకర్.

గిరిధర్ కి హాలో చెప్పి వంటగదిలోకి వెళ్లి స్ట్రెవ్ వెలిగించాడు కిట్టూ... గిరిధర్ కూడా వంటగదిలోకి వచ్చాడు. ఎంతోకాలం నుండి పరిచయమైనహాడిలాగా కబుర్లు చెబుతూ ఉల్లిపాయలు తరిగాడు. మసాలా నూరేసి కిట్టూకు రెడ్డిగా అందించాడు. క్షణాల్లో మాటల్లోనే వంట రెడ్డి అయిపోయింది.

గిరిధర్ బయటకు వెళ్లి వోడ్కు బాటిల్ పట్టుకోచ్చాడు. కూర చేసిన పాత్రను మధ్యలో పెట్టుకుని ముగ్గురూ గ్లాసుల్లో వోడ్కు పోసుకుని చికెన్ తెంటూ కబుర్లాడుతున్నారు.

ఈలోపు బ్యాగులో నుండి ప్లూట్ బయటకు లేశాడు గిరిధర్. ఏవేవో తెలుగు పాటలు పలికిస్తున్నాడు. కిట్టూ ఆ పాటల్ని గుర్తు పడుతున్నాడు. గిరిధర్ కిట్టూని తెగ మెచ్చుకుంటున్నాడు. కిట్టూ గిరిధర్ ని పొగుడుతున్నాడు. మందు బాగా పని చేస్తోంది.

"బయల్సోరయ్యా... ఇద్దరు ఆర్టిస్టులు" అన్నాడు కమలాకర్.

ఈలోపు కిట్టూ పాటందుకున్నాడు.

కోలయిల్ 17 జూన్

రాధాకృష్ణ గారు కిట్టుకు సినిల్ పరీక్ష

గురించి కుళంగా వివరిస్తారు

www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

గిరిదార్ నువ్వు ప్లూట్ లో సపోర్ట్ చెంచు అన్నాడు.

అత్తరు సాయిబో రారా..

అందాల మారాజో రారా..

అత్తరు సాయిబు ఒత్తాడని

ఉత్తరమేసాను..

చింతల పట్టి లాకులకాడ

చిక్కడిపోయిందే

అత్తరు సాయిబో రారా

అందాల మారాజో రారా..

అందరు మొగుళ్లు గుళ్లో కెళ్లి పళ్లికి లిత్తుంటే

ఛాన్ మొగుడు గుళ్లో కెళ్లి పళ్లికి లించాడో..

అత్తరు సాయిబో రారా

అందాల మారాజో రారా..

అదేంటి మామ

కుందేసి కొడితే కుంకుమ రాలింది

నా జోలికి రాకు

బంగారు మామ చలి జరమెత్తాదీ

అత్తరు సాయిబో రారా..

నా అందాల మారాజో రారా...

కమలాకర్ పడ్డి పడ్డి నవ్వుడం మొదలుపెట్టాడు. కిట్టు నీలో ఇంత తూలెంట్ ఉండా.. నాకు తెలియదే ఆన్నాడు కమలాకర్.

గిరిధర్ నాలో విజార్పున్న తళ్ళి లేపాడు ఆన్నాడు కిట్టు. గిరిధర్ కిట్టుని పొగడ్డలలో ముంచెత్తాడు.

ఈలోపు గిర్ధర్ ఒక మూలన దుమ్ము పట్టిన గిటూర్ లేశాడు.

ఇదెవరిది? ఆన్నాడు. ఇంకెవరిది, మన కిట్టూదే.

బొంబాయి రాగానే ఘైకేర్ జాక్సన్ అయిపోదామని అయిదు వందలు పెట్టి కొన్నాడు. కోచింగ్ కూడా జాయిన్ అయ్యాడు. రూం లో కర్కలోరంగా ప్రాణీన్ చేస్తున్నాడు అన్నాడు కమలాకర్.

గిరిధర్ గిటార్ లేగల్స్ కదిలించి నెమ్మడిగా ఒక తెలుగు పాట వచ్చేలా వాయించాడు.

అహో..అమృతం..అన్నాడు కిట్టు. సరే నువ్వు కోచింగ్ జాయిన్ అయ్యావు కదా ఎంత నేర్చుకున్నావో చూపించు.. అన్నాడు గిరిధర్. కిట్టు గిటార్ అయితే కొన్నాడు కానీ, దాని ఎలా వాయించాలో మమ్మకి కూడా తెలియదు.

దాన్ని నిలువగా నేల మీద పెట్టాడు. బాసింపట్టు వేసుకుని కాళ్ళమధ్యకు వచ్చేలా పట్టుకున్నాడు.

ఇదిద్ సన్నాసుల దగ్గర ఉండే ఒంటి లేగ తంబుర అనుకోండి అన్నాడు.

టింగ్ టింగ్ మంటూ మధ్యలో ఉన్న లేగని వేలితో మీటుతూ మొదలెట్టాడు.

టింగ్ టింగ్...

టింగ్ టింగ్...ఇల్లు నాదంటావు...

డబ్బు నాదంటావు...

చీంగ్ చీంగ్...

నీ ఇల్లు ఎక్కుడే సిలకా

చీంగ్ చీంగ్...

మేడ నాదంటావు...

మిథ్ నాదంటావు

చీంగ్ చీంగ్...

మూడు నాళ్ళ జీవితం సిలకా...

కమలాకర్ గిరిధర్ లు పడి పడి నవ్వుతున్నారు.

గిటార్ ను ఇంత గొప్పగా వాడిన వాళ్ళని ఇంత వరకు జీవితం లో చూడలేదు. అసలు ఈ గిటార్ జన్మ దన్యమై పోయింది. అన్నాడు గిరిధర్.

గిరిధర్ కు మిమికీ కళ కూడా తలుసు. ప్రింట్ ఎవరన్నా ఏదన్నా మాట్లాడినా, వాళ్ళలాగే మాట్లాడగలడు. కిట్టు మళ్ళీమళ్ళీ అడిగి గిరిధర్ లో మిమికీ చెయించి ఆనందించేవాడు.

గిరిధర్, కిట్టులు ఆప్త మిత్రులైపోయారు.

గిరిధర్ ఎప్పుడు బొంబాయి వచ్చినా పొద్దున ఎక్కడ తెరిగినా సాయంత్రానికి కిట్టు రూం కి వచ్చితేరేవాడు.

కిట్టు తంబుర గానం ఒక స్టోండర్డ్ ఐటం అయిపోయింది.

తంబుర గానం అని ఆనోన్స్ చేసి మరీ కిట్టులో పాడించేవాడు.

రాధా కృష్ణ గారిలో మాట్లాడిన తర్వాత కిట్టుకి సివిల్స్ మీద ఆస్తి పెరిగింది. అదే ఆలోచించడం మొదలుపెట్టాడు. ఒస్సులో వెళ్ళటప్పుడు, ఒస్సుకోసం వెయిట్ చేసేటప్పుడు, ఆఫీస్ లంచ్ సమయం లోనూ ఎప్పుడు అవకాశం దొరికితే ఆప్పుడు చడవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. టైంస్ ఆఫ్ ఇండియా న్యూస్ పేపర్ తెప్పించడం మొదలుపెట్టాడు. ఆఫీసులో ఇలస్ట్రేటోడ్ విల్కే

పుంట్ లైన్, ఇండియా టుడే, మొదలైన మాగజైన్సు డబ్బు కట్టమంటే సనేమిరా కట్టనన్న వాడు ఇప్పుడు డబ్బులు కట్టి మరీ చదవడం మొదలుపెట్టాడు.

ఎన్ నీ ఈ ఆర్ టీ ఎాళ్ళ పార్స్ పుస్తకాలుపిడవ తరగతి నుండి పదవ తరగతి వరకు సంపాదించాడు. ఇంటికోచిన్, వంట చేసుకుని, తినేటప్పటికి రాత్రి లోమ్మెడి ఐపోయేది. రాత్రి పన్నెండు వరకు బాల్కనీలో కూర్చుని చదివేవాడు. అపీసుకి వెళ్ళడం, రావడం, వంట, ఇలాంటి పనులతో బాగా అలసిపోయేవాడు.

రాత్రి పన్నెండు వరకు చదివిన తర్వాత కనులు మూతపడిపోయేవి. మళ్ళీ పొద్దున్న ఎనిమిది గంటలక్కలా ఆపీసుకి తయారైపోయేవాడు.

కిట్టులోని మార్పుని గమనించాడు కములాకర్.

అగ్నికి ఆజ్యం పోసినట్టుగా కిట్టుకి పదిపదే రాధాకృష్ణ గురించి చెప్పేవాడు.

రాధా, నేను మెట్టో చెప్పుల షాపుకి వెళ్ళాము....మెట్టో పొపు చాలా పెద్దది.

షాపు ఓనరు రాధాకృష్ణ విజిటీంగ్ కార్డు చూడగానే లేచి వచ్చిన, ఆయనకి కాహాల్సిన చెప్పులిపించి, డబ్బులు తేసుకోనంటే రాధాకృష్ణ బలవంతంగా ఓనర్ చేతిలో డబ్బులు కుక్కె గబగబా వచ్చేసాడు. రాధాకృష్ణకి బొంబాయిలో పెద్దపెద్దవొళ్ళు ఆడే ' దాండియా ' లో ఆహ్వానమిచ్చారు..దాండ్లోకి అల్లాటప్పగాళ్ళని రానివ్వారు. ఇలాంటి వాస్తవ విషయాలను కిట్టుకి చెప్పేవాడు.

కిట్టుకి పట్టుదల పెరగడానికి దోహదం చేశాడు కమలాకర్.

కమలా....నాకు లోడుగా నువ్వు కూడా అష్టై చెయ్యి సివిల్ కి అన్నాడు కిట్టు.

ఓకే..ఇద్దరం అష్టై చేసి పడేధ్వాం అన్నాడు కమలాకర్.

ఐతే, కిట్టుకి ప్రాణ సంకటమైన విషయం ఒకటుంది.

ఈ మౌగ్గగజ్జెస్టు, పుస్తకాలు అన్నీ ఇంగ్లీష్ లోనే ఉన్నాయి. ఒక్క పేరాలో కనేసం పది పదిహేను పదాలు అర్థం కావు. ఇలస్ట్రేటేడ్ విల్క, ప్రంట్ లైన్, ఇండియాటుడే లోని ఇంగ్లీష్ పదాలు, వాడే భాష, అర్థమై చావట్టేదు. ఈ బచ్చ నాచోడుకుల కోసం రాసిన ఎన్ సి ఈ ఆర్ టీ పుస్తకాల్ని అర్థం చేసుకోవడం కోసం తల ప్రాణం లోకకి వస్తుంది. ఎలా..?

ఎవరో చెప్పారు.?

శంకర నారాయణ తెలుగు ఇంగ్లీషు డిక్షనరీ పేరు.

నవ్యం చదివినా ఆ పేరాలోని అర్థం కాని పదాలు ఒక పుస్తకంలో రాసుకో తర్వాత శంకర నారాయణ డిక్షనరీలో వెతుకోగ్రె.

సలహా బాగానే ఉంది.

రాసుకోవడం మొదలెట్టాడు కిట్టు. కొంత ఛైర్యం వచ్చింది. కానీ, రోజరోజకీ రాసుకునే పదాలు పెరిగిపోతున్నాయి. భారం పెరిగిపోతుంది. పదాలని ఎలా పలకాలో తెలియడం లేదు. ఉదాహరణకి ఛైవర్ ని 'షాఫర్' అంటారు. దాని స్వేచ్ఛింగ్ ప్రకారం మనకి తెలిసినట్టుగా చదివితే 'చాప్యూర్' అంటారు. కరెక్షన్ గా పలకాలి.

'ఆక్షంధ్రం' వారి లరింగ్ డిక్షనరీ కొనమని ఇంకోకరు సలహా ఇచ్చారు.

నాట యాబై రూపాయలు....గోవిందా!

కొత్త చోక్కు గోవిందా!

అది కూడా కొనుక్కని దగ్గర పెట్టుకున్నాడు. అందులో కొన్ని స్వల్ప ఇస్తారు.

ఈ స్వల్ప గుర్తు పెట్టుకుని ఆ ప్రకారం పలకాలి. అదే విధంగా పైకి పలుకుతూ చదివేచాడు. గొంతు బొంగురు పోయేది.

ఈ ఇంగ్లీష్ నేరుపుకోవడం పెద్ద ప్రైప్సోయింది థూ..దీనెమ్ము ..ఇదో ఇంగిలీషు...ఎంగిలి బాస నాకెందుకోచ్చింది...? తెలుగులో రాసుకుంటా, రాధాకృష్ణగారు చెప్పారు. భాష ముఖ్యం కాదు,జ్ఞానం ముఖ్యమని...తెలుగు భాషలో పరీక్ష రాసి పొస్తెన మహానుబాహులున్నారని.మళ్ళీ ఒక సారి రాధాకృష్ణగారిని కలిసి తన గోడు వెళ్ళబోసుకున్నాడు కిట్టు. మీరు ఇంగ్లీషులో పరీక్ష రాస్తేనే తేలిక తెలుగులోనే కష్టం అన్నాడు ఆయన.

ఈయనేంట్రా బాబూ పొకులిస్తున్నాడు అనుకున్నాడు కిట్టు.

కిట్టు మనసులో బాధ చదివినట్టుగా అన్నారు రాధాకృష్ణ.

మీకిది కొంచెం ప్రాక్రింగ్ గా ఉండవచ్చు. ఎందుకంటే చదవాల్సిన పుస్తకాలు ఎక్కువగా ఇంగ్లీష్ లోనే ఉన్నాయి. తెలుగు ఆకాడమీ ఉంది. కానీ దానికి సరిపడినంత పండ్స్ లేపు. ఎక్స్ పర్స్ లేరు. తెలుగు ఆకాడమీ తనకు చేతనైనంత వరకు తెలుగు పార్ట్స్ పుస్తకాలు ప్రచురిస్తుంది. కానీ ఇంగ్లా చాలా గ్రంథాలు తెలుగులో వెలుగులోకి రాలేదు. అన్నీ రాహాలంటే చాలాకాలం పడుతుంది అందుకోసం తెలుగులో రాసే విద్యార్థులు ఇంగ్లీష్ పుస్తకాలు చదివి వాటిని అర్థం చేసుకుని, తెలుగులోకి మార్పుకుని నోట్సును రాసుకోవాలి. అంటే డబుల్ పని అన్నమాట. మీరు ఓపిక తెచ్చుకుని చేస్తే మంచిదే. అని తేలైపారు.

బీర్మాయనో తెలుగులో చదివి రాయడమంటే తేలికనుకున్నాను..ఇంత కష్టమా...అని నోరెళ్ళబెట్టాడు కిట్టు.

మతం మత్తుమందు లాంటిది అన్నాట్ట కార్ల్ మార్ల్.

మతం మత్తుమందో కాదో తెలియదు గానీ

సివిల్స్ పిచ్చి మాత్రం మత్తు మందులో సమానం.

ఎవరికైనా తమ కుమార్తె గానీ, కుమారుడుగానీ, సరిగ్గా చదవడం లేదనిపిస్తే ఈ మత్తుమందు ఇంజినీర్ ఇస్తే చాలు.

ఈ పిచ్చిలో పడ్డవాడికి పగలు, రాత్రి తేడా తెలియదు.

ఫోకుల మేద ఆసక్తి ఫోతుంది.

మెరుపులేగిల్లాంటి అమ్మాయిల పైపు చూడడు.

రాత్రింబవచ్చు హాడి మెదడులో గిరగిరా లీరిగేది ఒకటే మంత్రం సివిల్స్.

ప్రీలీస్ సాధించడమే కష్టిన పనంట.

తర్వాత మెయిన్స్ అంత కష్టం కాదట.

మెయిన్స్ పాసయిన వాడోకడు పర్గనాలిటీ టెస్ట్ పెయిలయ్యడంటు.

మళ్ళీ తరవాతి సంవత్సరం ప్రీలింస్ లో దొబ్బేడంటు!

మెయిన్ స్టీగిం అనే చిన్న మాగజైన్ చదవాలంటు.!

హిందూ పేపర్ రోజూ చదవాలంటు!

' ఇకనామికి అండ్ ఫాలిటికల్ విల్సీ ' చదవాలంటు! హిస్టరీ ప్రశ్నలు ఎదుర్కొవాలంటే ఎ.ఎల్ బొసాం గారి పుస్తకం , రిజ్యూ గారి బిపిన్ చంద్ర గారి పుస్తకం, డి.డి. కోశాంచి గారి పుస్తకం, రోములా థాపర్ గారి పుస్తకం, (ఆమెని ఆడాల్ఫులోకే మగాడు, మగాల్ఫులోకే మొనగాడు అంటారట.) త్రీ ఆధర్స్ అంటే ముగ్గురు రచయితలు కలిసి రాసిన పుస్తకం.

ఇవిగాక ఎన్ సి ఈ ఆర్ టీ పుస్తకాలు చదవాలంటు. ఇవన్నీ పూర్తిగా చదివితేనేగానీ ప్రీలింస్ లో హిస్టరీ ప్రశ్నలు ఎదుర్కొలేమంటు.

హిస్టరీ లేసుకుని మెయిన్స్ రాసిన వాళ్ళు కూడా

ప్రిలింస్ లోని హిస్టరీ ప్రశ్నలకు కణ్ణు తేలేస్తారంట..!

జగ్గపీ కోసం, 'గోచంగ్ లియాంగ్' అనే ఆయన రాసిన రంగు రంగుల బొమ్మలలో కూడిన పుస్తకం, ఎన్ని ఈ ఆర్ టీ పుస్తకాలు, టూటూ మెక్ గ్రా హిల్ వారి గైడ్, స్పృక్షం గైడ్, ఆక్స్ పోర్ట్ వారి అట్లాసు చదవాలంట.

మనోరమ ఇయర్ బుక్ చదవాలంట!

భారత రాజకీయం ఆర్థం చేసుకోవడం కోసం డి.డి బసు, ఎం వీ. వైలీ సుబ్రాష్ కాశ్యమ్, పి.ఎల్.వైలీ గార్డు రాసిన పుస్తకాలు చదవాలంట.

దత్తా మరియు సుందరం గార్డు రాసిన పుస్తకం చదవాలంట. ఎన్. నీ ఈ ఆర్ టీ వాళ్ళ ఫిజిక్, కెమిస్ట్రీ, బోటనీ, జీవాలజీ పుస్తకాలు చదవాలంట. అలాగే యోజన, కురుక్కేత్త పత్రికలు చదవాలంట. ఇంకా ఒక పెద్ద పేరా ఇచ్చి, దాంట్లోంచి అడిగే ప్రశ్నలు రాయాలంట.

దినెమ్ము,...లోమ్ముది, పదో తరగతుల్లో అలాంటివి ఎన్ని రాయలేదు..?

నేను తేలిగూ రాసి పడేస్తాను. అనుకున్నాడు కిట్టు.

రెండు మాటలు చెప్పారంట !

'నవ్వొనవాడు గాడిద!''

"సోముగాడు నవ్వాడూ అని.

ఈ రెండు మాటల్నుంచి మనమొక మాట చెప్పఁంట.

చేపేదేముంది?

గాడిద గుడ్డు..!

'సోముగాడు గాడిద '

ఎహి... నాకొచ్చులేవహి..అనుకునేవాడు కిట్టు.

'పి' గాడు, క్షాయి గాడు, అర్జు గాడు, ఎన్ గాడు, టీ గాడు వరుసగా కూర్చున్నా.

ಇಲ್ಲಾ ಬುರ್ದು ತೆನೆಟ್ಟು ಅಡಿ ಮಹ್ಯಲೋ ಈಣ್ಣಿ, ಈಡಿ ಮಹ್ಯಲೋ ಅಣ್ಣಿ ಕೂರ್ಚ್ಚಿಂಟ್ಟಿ ಚಿವರಕು ಎವಡೆಕ್ಕುಡ ಉನ್ನಾದ್ದೇ ಅಡುಗುತ್ತಾರಂತು. !

ಬುರ್ದು ಗೊಕ್ಕನೆ ವಿಪಯಮೇಗಾನಿ ಆ 'ಪಿ' ಗಾಡಿ, 'ಕ್ಯಾ' ಗಾಡಿ ಇಲ್ಲಾ ಇಚ್ಛಿನ ವಾಳ್ಳಾಂದರಿ ತಲಕಾಯಲನಿ ಸುನ್ನಾಲುಗಾ ಮಟ್ಟಿ ಸುನ್ನಾ ಮಹ್ಯಲೋ ವಾಳ್ಳಾ ಪೆಡ್ಲು ರಾಸಿ ಜೊಮ್ಮುಲುಗಾ ಗೀಸುಕುಂಟೆ ಇದಿ ಕೂಡಾ ಪೆಡ್ಲ ಕಷ್ಟಂ ಕಾದು ಅನುಕುನ್ನಾಡು. ಚಿನ್ನಪ್ಪಂಡು ವೇಸುಕುನ್ನು ಪೊಡುಪು ಕಥಲಕೆ, ಈ ಪ್ರಶ್ನುಲಕೆ ಪೆಡ್ಲ ಲೆಡ್ಡಾ ಲೆದು.

ಪಿಲ್ಲಿಕಿ ಮುಂದು ರೆಂಡು ಪಿಲ್ಲುಲು.

ಪಿಲ್ಲಿಕಿ ವೆನಕ ರೆಂಡು ಪಿಲ್ಲುಲು.

ಪಿಲ್ಲಿಕಿ ಪಿಲ್ಲಿಕಿ ಮಹ್ಯ ಒಕ ಪಿಲ್ಲಿ

ಮೊತ್ತಂ ಪಿಲ್ಲುಲೆನ್ನಿ?

ఇదెంటిది? కేకులాగా ఉంది?

దీన్ని మళ్ళీ ముక్కలు ముక్కలుగా కల్తిరించినట్టుంది?

'కేకు' కేకంటారు గానీ,

మా నాయనమ్మ చేసిన తాటి రోట్టె ముందు ఈ కేకులెందుకూ పని చేస్తాయి?? తాటి పండు బాగా మర్గిన తరువాత ఆ తాటి ఉంకల నుండి గుంజ లేస్తారు. దానిని తాటి "పీసం" అంటారు. సైలుగా పలకాలంటే (క్రీం ఆప్ ద పాం) ఈ పీసం తెయ్యడానికి ఒక పెద్ద పంగల కర్క లేసుకుని దానికి వలలాగా తాటి నారతో కడుతారు. ఆ 'పలకేసి రుధ్దితే తాటి పీసం' సునాయాసంగా వచ్చేస్తుంది. దానికి బెల్లం, బియ్యప్పించి కలిపి మూకుట్టో వేసి కింద ఆకులు, షైన ఆకులు, కింద మంట, షైన కాలే బొగ్గులు వేసి, రకరకాల మాజికులు చేసి దాన్ని చక్కగా కేకుకి బాటు లాగా తయరుచేస్తారు. కేకుని బేక్ చేస్తారంట. ఇది బేకింగే. కాకపోతే వీళ్ళు చేసేది బేకింగ్ అని వీళ్ళకు తెలియదు అంతే!

సరే! ఇంతకే ఈ రోట్టెముక్కను "షైన" అంటారు.

ఈ "షైన" బొమ్మని అర్థం చేసుకుని దాని మీద అడిగే ప్రశ్నలకి సరైన సమాధానం రాయాలి.

చిన్నపుపుడు కిట్టుని వాళ్ళ తాతయ్య భుజాల మీద కూరోచెట్టుకుని, నాయనమ్మతో బాటు నడుచుకుంటూ దగ్గరలోని ఉఁళ్ళకి వెళ్ళేవాళ్ళా. అక్కడ పరిచయ కార్బోక్సిల్ వుండేవి.

ఈమె ఎవరు?

మా నాన్నగారి, పెద్దనాన్న గారి, కుమారుడి భార్య యొక్క చిన్న చెఱ్ఱు. వాళ్ళు ముగ్గురు ఆప్పజెల్లెల్లు... అని చెప్పేపొరు.

ఇంత ఇంపర్చేప్పన్ ని చాలా తేలిగ్గా అర్థం చేసుకునే వారు... గ్రామస్తులు

ఈ సివిల్స్ లో కూడా ఎ" కి బి" కి సి" కి అంటూ తెచ్చి తెచ్చి ఎవరికి ఎవరు ఏమన్నతారో కనిపెట్టుమంటారు.

ఇద్దరు పని వాళ్ళు ఒక పనిని రెండోజెల్లో చేస్తే నలుగురు పనివాళ్ళు అదే పనిని ఎన్ని రోజెల్లో చేస్తారంటే కబుర్లాడుతూ దమ్ముడి పని చేయరు అన్నాడంట... అదే జోకు!

ఇలా కాలం, పని, పర్మంటేజి ఇంకా ఏడో తరగతిలో చేసిన లక్కలు అడుగుతారంట.

బ్యాంక్ క్లర్కుల ఉద్యోగాలకు పెట్టే పరిషక్లో రకరకాల బొమ్మలిచ్చి, తరువాత ఏ బొమ్మ వస్తుందంటారు. ఉదాహరణకి.. గడియారం బొమ్మ ఇచ్చి, ముందుగా లోమ్ముడి గంటల సమయం చూపించి, తరువాత పన్నెండు, తరువాత మూడు చూపించి ఆ తరువాత ముఖ్య దేసిమీద వుండాలో ఆ బొమ్మ గుర్తించాలి.

ఇంకేముంది! ఆరు గంటల సమయాన్ని చూపించాలి. అదే స్క్రైన్ సమాధానం....

ఒక్కసారి గ్రాఫ్ లిచ్చి దాన్ని చదివి, సమాధానాలు రాయమంటారు.

ఇది ఆసలు కథ

కథ ఐతే కిట్టుకి అర్థమైంది.

కాని కథ నడిపించడం ఎలా?

ఎందుకూ పనికిరాదనుకున్న 'బియ్యే' డిగ్రీ తోసే సివిల్స్ పరిషకు దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు.

కిట్టుమా...

కమలాకర్ కూడా అప్పె చేసాడు.

ప్రిలిమినరీ (సీఎస్) రానే వచ్చింది. కిట్టు కమలాకర్ ప్రిలిమినరీ పరీక్ష రాసి సాయంత్రం రూమికి చేరుకున్నారు. తేలుకుట్టిన దొంగల్లూ ఎవరు మాట్లాడడంలేదు. అఖిరుకి కిట్టు అడిగాడు.

ఎల రాసాపు కమలా...? చస్తే పాస్ గాను. కుండ బద్దలుకొట్టినట్లు చెప్పాడు కమలాకర్.

నీ సంగతేంటే? అని అడిగాడు

మొదటి పేపర్ లో నాలుగు సమాధానాలూ రెండో పేపర్ లో నాలుగు సమాధానాలూ కర్కుగా పెట్టాను అన్నాడు కిట్టు ..అబ్బో..చాలా రాసేసావే? అన్నాడు కమలాకర్ ..

దీనమ్మ.. అసలు ప్రశ్నలు అర్థమై చస్తే కదా కమలా... సరైన సమాధానాలు గుర్తించడానికి? అన్నాడు కిట్టు.

ఐతే మనమిద్దరం రిజల్యూ[®] కోసం ఎదురుచూడాల్సిన అవసరం లేదన్నామాట. అన్నాడు కమలాకర్.

..అంతే కదా అంతకంటే ఏం జేస్ట్రాం అంటూ సిగరెట్ వెలిగించాడు కిట్టు .. నాయనా.. కిట్టు... సిగరెట్లు తాగి , సివిల్ సర్వోంట్లు కాలేరు. ఇదేదో ప్రాసు బాగాసేపుండే అన్నాడు కిట్టు..

అంటూనే ఆలోచనల్లోకి వెళ్ళిపోయాడు కిట్టు.

ఒరే కిట్టుగా... వెధవనాకొడకా...!

ఓళ్ళోళ్ళ బళ్ళోళ్ళ చదివాపు..

తోటలూ , దొడ్డ బండి తెరిగావు..

సరే చిన్న వయసు తెలియదనుకో..

ప్రౌ సూక్తల్ లో చేరిన తరువాత ఏం చేసావు...

అడ్డ రూట్లంటూ సూక్తల్ ఎగదొబ్బించి...

కాయువల్లో స్నానాయు, నేరేడు కాయులు కోసుకోవడం...

నడిచి లేదా సైకిల్ పై మళ్ళీ సూక్తల్ ఎగ్గోట్టి సినిమాలకి వెళ్ళేశాది.. .

ఎప్పుడన్నా సక్కమంగా చదివావా...

టూయిప్పన్లకి వెళ్ళి చచ్చావా?

బుద్ధి లేదురా నీకు దరిద్రుడా?

పోని ఆ కాలేజి లోనన్నా ఏమన్నా ఏడిచి చచ్చావా?

అక్కడా మర్కుంగ్ పోలు..

అర్థరాత్రి పోలు...

ఆ తరువాత ట్రైం పోన్..ప్రోర్ వార్న్ అంటు..

రంగు రంగుల టూర్మ్యబెట్లులో కొట్టుకుంటారట వెదవ డిస్కషన్లూ.. నువ్వు...

జేంస్ బాండ్ అంటు..

మూన్ రేకర్ అంట ..

ఇక తెలుగు సినిమాకి లక్కు లేదు!

గంటల తరబడి "గీతాంజలి" సినిమా మీద డిస్కషన్ ...

ఆ భాస్కర్ గాడు రెండు మార్గుల కోసం ఎడ్డాడని వాళ్ళి చూసి నవ్వాపు....

వాడెంత రైట్ ఇప్పుడన్నా తెలుస్తుందిరా... నీకు...

ఆ గుర్తు డం 75 శాతం కోసం ఎడుస్తున్నాడని వాళ్ళి చూసి నవ్వాపు...

వాడెంత కర్ణ్ ఇప్పటికైన అర్థమవుతుంది రా.. నీకు...?

పైకిళేశునుకుని, నలుగురిని కలుపుకుని తాటి చెట్ల కింద పోయి కల్లు తాగే వాడివి!

నేకు సివిల్స్ ఎందుకు రా... కిట్టుగా

వెళ్ళి చెట్టు కింద తాగి పడుకోరా...!

ఏదో టెంత్ మాత్రం పాసయ్యావు. ...

ఆ తర్వాత వీరైన సక్రమంగా పాసయ్య చచ్చావా?

లింగు లింగు మంటూ ఏదో బిల్ డిగ్రీ మాత్రం తెచ్చుకున్నావు.

ఆ బియ్య లోతుగా ప్రశ్నిస్తే చెప్పగలవా? చెప్పలేవు!

నీ మొఖానికి డ్యూనిగ్ గర్లు లో న్నేహం కావాలా?

ఏదో అదృష్టం బాగుండి ఈ ఇంటి ఇంజనీరింగ్ ఉద్యోగం వచ్చింది....

లేక పోతే నువ్వుంత.. నీ ఒతుకెంత...

చిన్న పిల్లల కోసం రాసిన పుస్తకాలు చదివి

అర్ధం చేసుకోవడానికి నేకు చుక్కలు కనబడుతున్నాయి.

మళ్ళీ పోయి ఆరో తరగతి లో చేరరా.. నికృష్టుడా...

జీవితం లో నువ్వు సివిల్స్ పాస్ కాగలవా?

ఎంత విలువైన సమయం?

గుండెలు బాధకున్న తెరిగి రాశటువంటి

విలువయిన సమయాన్ని ధారాలంగా వృద్ధా చేసావురా కిట్టుగా...

ఇప్పుడు కావాలంటే నువ్వు నాశనం చేసిన ఆ సమయం వస్తుందా?

చదువుకోరా సుబ్బిన్న అని అమ్మానాన్నలు డబ్బులిచ్చి, పీసులు కట్టి, బట్టలు కొనిస్తే ... ఏం చేసావూ..?

ఆ... చదువు తప్ప అన్ని వెధవ వేశాలు వేసావు.

పరమ మూర్ఖుడిలా ప్రవర్తించావు.

ఇప్పుడు నీకు పోటీ ఎవరో తెలుసురా... నీకు?

"ఆ చదువుకునే సమయం లో బుట్టిగా చదువుకుని.. ఇప్పుటికే జ్ఞానం కలిగిన వాడై, మళ్ళీ ఇప్పుడు రోజుకు పద్ధతినిమిది గంటలు చదువుతున్నాడు నీకు పోటీ

ముందు అట్టడుగు పాతాళం నుండి నేల మీదకు రావాలి నీవు.

ఆ తరువాత నేలమీద నుండి షైకెగరాలి..."

ఎంత కాలం పడుతుందిరా.. నీకు?

అయినా నీకెందుకు రా... సివిల్^౯...

మూసుకుని... బుధ్మిగా దేవుడిచ్చిన ఉద్యోగం చేసుకోరా....

ఇలా పరి పరి విధాల ఆలోచించుకుంటూ మధంపడుతున్నాడు కిట్టు. ఎంతో మూరమైన పాపం చేసినంతగా వణికిపోతున్నాడు కిట్టు. లోలోపల కుమిలిపోతున్నాడు...

తనను తాను ద్వ్యాపించుకుంటున్నాడు...

ధూపించుకుంటున్నాడు...

కమలాకర్ నిశ్శబ్దం గా కిట్టు "విశాద వదనాని" గమణిస్తున్నాడు.

కానేపాగి అన్నాడు కమలాకర్

కిట్టు... ముఖం కడుకోగై!

ముందు మనం సెక్సార్ టు లో ని మన సీనియర్ ల దగ్గరికి వెళ్లాం....

ఆ తరువాత నా ఎంటెక్ ప్రైమ్ కాలేజీకి వెళ్లి, ఇవాళ అక్కడే పడుకుండాం... అన్నాడు కమలాకర్

కిట్టు కదలక పోయేటప్పటికి... పెద్దగా ఆరిచినట్టుగా అన్నాడు లే ! లే ! బయలుదేరు....

నెమ్ముదిగా లేచి నుఖిం కడుక్కుని బయలు దేరారు కిట్టు, కమలాకర్ లు

దారిలో చాయి తాగి, దమ్ము కొట్టి, సెక్సార్ టు లో సీనియర్ రూం కి వెళ్ళారు..

రండి, రండి సాదరం గా ఆహ్వానించారు "కనకరాజు" గారు. ఆయన అప్పటికే బుల్లి ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నారు.

మట్టుగా లాపు లాపు గా ఉన్న ఇంజనీరింగ్ పుస్తకాలు, జనరల్ నాలెడ్జ్ పుస్తకాలు...

ఇంకోకాయన బాపొ గారు ఒక మూలన కూర్చుని, పుస్తకాలతో కుస్తీ పడుతున్నారు. ఇంకో బాపొ గారు బయటకు వెళ్ళారట ...

ఏం కమలాకర్! చాలా కాలానికి మా రూం గుర్తుకొచ్చింది మీకు అన్నారు" కనకరాజు" గారు

ఏం లేదు సార్ ఎంజెటీఐ (విఫ్టో రియా జూబ్లీ తెక్కాలజికల్ ఇన్సెట్ టిమ్యూన్ట్) కి వెళ్లూ, మిమ్మల్ని చూసి పోదామని నేను, కిట్టు వచ్చాము... అన్నాడు కమలాకర్

అప్పను. మీరిద్దరూ ఇవాళ 'పరీక్ష' రాసినట్టున్నారు? ఎల రాసారు? అన్నారు కనక రాజు గారు

కమలాకర్ వెంటనే చెప్పాడు... పోయింది సార్!

కిట్టు ముఖం ఆ ముదం తాగినట్టుంది...

పోనీ లే కమలా ... వచ్చే సంవత్సరం రాయి... అన్నాడు కనకరాజు గారు

"నేనింకా రాయను సార్... దినికి చాలా అంకితం అవ్వాలి. నాకు ఇంట్లో చిన్న, చిత్తకా ప్రాభుంట్నాయి.

నేను ఆల్ రడ్డి స్టేట్ గవర్నర్ మెంట్ ఉద్యోగానికి దరబాస్తు చేసుకున్నాను వస్తుందని ఆశావహంగా ఉంది. అది వస్తే మన రాష్ట్రం పోయి, ఇంటికి దగ్గరగా ఉండి, సెట్టిపోతాను... సర్..." అన్నాడు కమలాకర్.

ఓహ్! కమలాకర్ డిసైడ్ పోయాడు అనుకున్నాడు కిట్టు.

ఎమండి... మీరు/ అని కిట్టు ఘైపు చూసారు కనరాజు గారు...

"కనకరాజు గారిలో ఏదో నిశ్చింత, నిబ్బరం కనిపీంచి, కనిపించని ఆనందం... ప్రశాంతిత...

ఎమిటే ఆయన ముఖం లో ఇంత కళ?

మీరు కొత్తగా వచ్చారు కదా! మీకు తలియదు...

"జయసూర్య" గారు "యు పి ఎన్ పి" పాసయ్యారు.... అన్నారు కనరాజు గారు

అంటే ఐ ఎ ఎన్ పాసయ్యారా? జయసూర్య గారు ఎవరు/ ప్రశ్నించాడు కిట్టు

జయ సూర్య గారు కూడ బుల్లి ఇంజనీరే! ఆయన పాసయ్యంది "ఇంజనీర్ సర్వీసులు"

మరి "..యూ పీ ఎస్సు" అన్నారు? ..యూ పీ ఎస్సు ఒక పీ ఎన్ కే కాదు ఇంజనీర్లకోసం కూడా పరీక్షలు నిర్వహిస్తుంది. ఈ ఇంజనీరింగ్ పరీక్ష పాసయితే మంచి పోదా వస్తుంది. అన్నారు కనకరాజు గారు దీన్నే మంటారు సర్..

"పీ ఎన్ అంటే ఇండియన్ ఇంజనీరింగ్ సర్వీస్" వివరించారు కనకరాజు గారు

మీకు తెలుసో... తెలియదో.... "పాలిటెక్నిక్ డిప్లోమా పాసయ్య, బుల్లి ఇంజనీర్లగా బోంబాయి లో జాయినయ్ నెమ్ముదిగా బీటోక్ పాసయ్య, ఎం టెక్ కూడా చేసి, ఇంజనీరింగ్ సర్వీసుల్లో మన తెలుగు వాళ్ళు సెలెక్షన్ అపుతున్నారు" అన్నారు కనరాజు గారు

కమలాకర్ అందుకున్నాడు

సార్.... తరువాత స్టోనం మీది, మరియు ఇధ్దరు భాషా గార్లదీనూ... అన్నాడు

"నాదసలు పోయిన సంవత్సరమే అయిపోవాలండి.. కొన్ని పొరపాట్లు చేసాను.. రాలేదు... ఈ సంవత్సరం ఆ పొరపాట్లు దిద్దుకుంటే సెలుక్కన్ వస్తుంది" అన్నారు కనరాజు గారు

ఎంత ఆత్మ విశ్వాసం? అది గర్వం కాదు, అహంకారం కాదు! తల బిరుసు అంత కంటే కాదు! పులితం ఆశించకుండా కష్టించి, చదివి, కష్టటానికి ప్రతిపలం దేవుడు ఇస్తాడు కదా... అనే నమ్మకమది. మన తెలుగు వాళ్ళలో ఇంత గొప్ప వాళ్ళూ ఉన్నారా?

కిట్టు లో అలజడి మొదలైంది

వీళ్ళ విజయ గాధలు వింటుంటే ధైర్యంగా వుంది గుండె నిబ్బరంగా వుంది.

ఈ లోగా భాషా గారు కూడా వాళ్ళ కబుర్లలో చేరారు.

భాషా గారు మీరేమైనా కోచిగు తేసుకున్నారా? అడిగాడు కిట్టు

భాషా గారిలోనూ అదే ప్రశాంతత....

"ఒక విజేతను విజయం వరిస్తుందని, తాను విజయానికి సమీపంగా వున్నాడని ఆ విజేతకు తలిసిపోతుంది. చుట్టూ వుండి గమనించే వాళ్ళకు తలిసిపోతుంది" ఇక్కడ కూడా అదే కనిపించింది కిట్టుకి.

అబ్బె ఎందుకండి... అవే టిక్కు పుస్తకాలు ఇంకాస్త లోతుగా, కూలంకశంగా చదివితే చాలు!!" అన్నారు భాషా గారు.

నేను కూడా సివిల్స్ రాసాను... అయితే నా మెయిన్ ఫీల్డ్ ఇంజనీరింగ్ కాబట్టి సివిల్స్ మీద కేంద్రీకరించకుండా "ఐ ఈ ఎన్" మీద కేంద్రీకరించాను...." అన్నారు భాషా గారు...

"ఈ లోగా కాయగూరలు తరడానికి ఉపక్రమిస్తూ కనకరాజు గారు అన్నారు.. మీకు కూడా భోజనం తయారు చేస్తాను, ఇవాళ్ళ ..మీ డిస్కుర్ ఇక్కడే"

అయ్యియ్యె లేదు సార్ మేము విజై టీ ఐ కి పోతున్నాము... అన్నాడు కమలాకర్

సీనియర్లకి బై చెప్పి ఇధ్ఱరు విజై టీ ఐ కి వెళ్ళారు.

అక్కడ కమలాకర్ ప్రెండ్స్ పేకాటలో నిమగ్నమై ఉన్నారు.

కమలాకర్, కిట్టూ లను కూడా రండి రండి ఆని ఆహ్వానించి కూర్చుబెట్టారు.

ఈ పేకాటు లో పది చదువు సంకనాకవు కదా !

"తమ్ముడూ.... తమ్ముడే ... పేకాటు... పేకాటే...

ఈ బ్యాచ్ లో ఏవొక్కడూ గమ్యాన్ని సాధించకుండా వుండడూ. నువ్వు కూడా కళాకార మాస్తాప

సంయులీ 19 వ భాగం

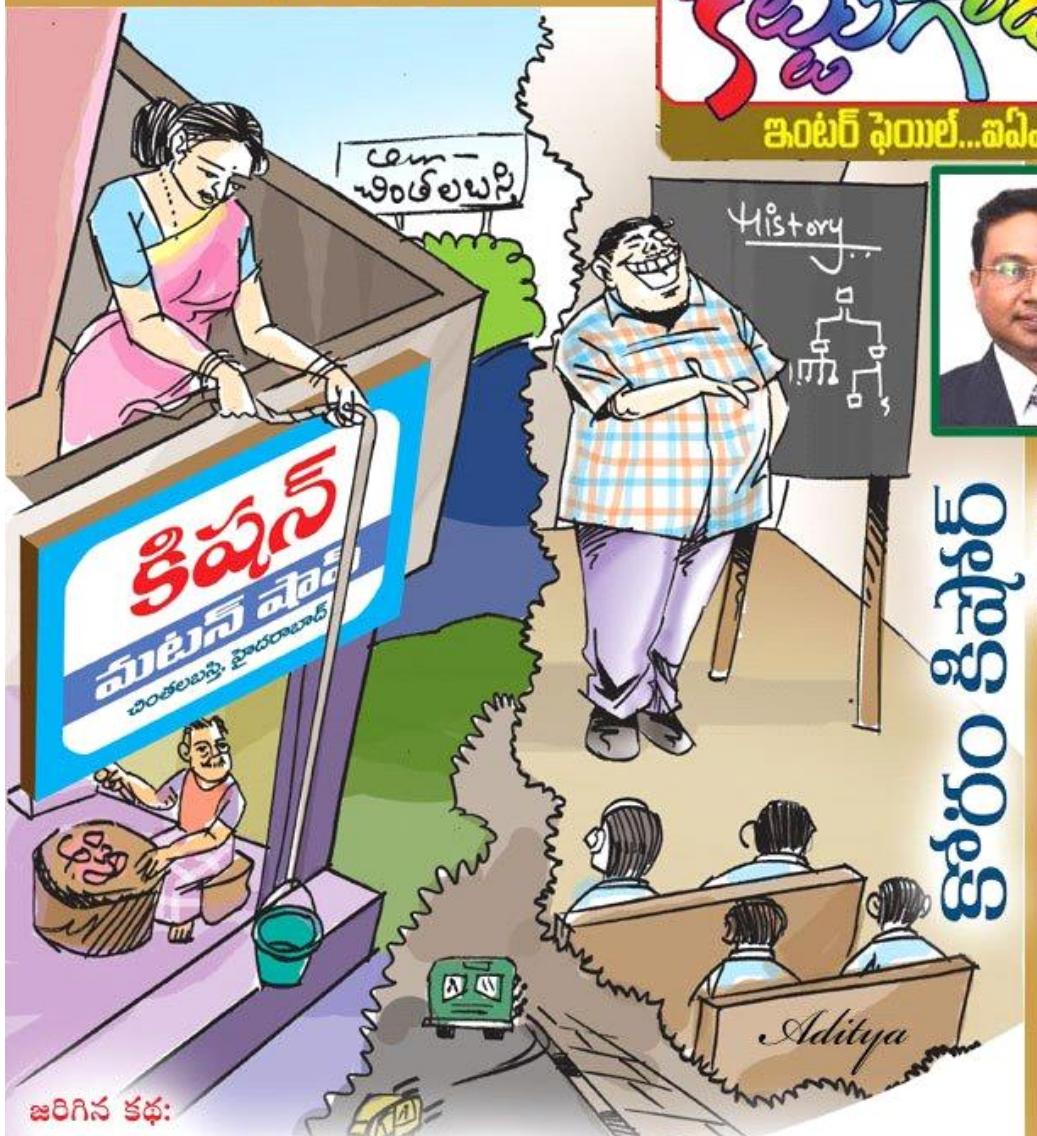
క్రిష్ణగాం

ఆంధ్ర ప్రాంతి... ఎవీఎస్ వేస్

కోర్టరోడ్ రె

IRAS

జరిగిన కథ:

గతం నెమరేసుకుంటున్న కిట్టులో ఎన్నో జ్ఞాపకాలు... అర్దరాత్రి షోలు, గీతాంజలి సినిమాపై మీద డిస్టప్షన్లు ఇలా పరిపరి విధాల ఆలోచించుకుంటూ
మధునపదుతుంటాడు కిట్టు. అ తర్వాత...

www.gotelugu.com www.gotelugu4.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com www.gotelugu.com

అంతందుకు? బొంబాయి వచ్చిన కొత్తలో ఈ ఎం టెక్ బ్యాచ్ ఎంత ఎక్కువగా ఉండేది?

ఇప్పుడు ఎలా తగ్గిపోయిందో చూడు...సగం మందిని మనమే కదా ఫైట్ ఎక్సైంచింది అమెరికాకి..అన్నాడు కమలాకర్. ' మేకుల్లాంటోళ్ళురా వేళ్ళు ' అనుకున్నాడు కిట్టు.

కాలం గడుస్తూ ఉంది.

కిట్టు తన తీప్పలు తన పడుతూనే ఉన్నాడు.

ఈలోగా కమలాకర్ ఆశించిన గవర్నర్మెంట్ ఉద్యోగం రానే వచ్చింది. కమలాకర్ వెళ్ళిపోయాడు. కనకరాజగారికే, శ్రీనివాస్ అనే ఇంకోకాయనకే ' జయావెన్ ' వరించింది.

ఒకాయన రైల్స్ కి, ఇంకోకాయన పోస్టల్ అండ్ టలికాం డిపార్ట్ మెంట్ కీ ఉనంత హోదాలో వెళ్ళిపోయారు. ఈ ఎం టోక్ స్టూడెంట్లు పెద్ద పెద్ద ప్రైవేటు కంపెనీల్లో ఉద్యోగాలు సంపాదించి, కంపెనీ పేరు మీద జర్కుని, జపాన్, అమెరికాలకు వెళ్ళిపోయారు.

కిట్టూ కి కొత్త రూమేష్టు వస్తున్నారు...వెళ్ళున్నారు.

కిట్టూ ప్రపంచం ఇప్పుడు పూర్తిగా మారిపోయింది.

సివిల్స్ ...సివిల్స్ ...ఇదే ప్రపంచం.....

ఆఫీసుకి వేళ్ళుడం, రావడం, సమయం దౌరికినప్పుడల్లా చదవడం...

గిరిధర్ ఎప్పుడన్నా బోంబాయి వచ్చినప్పుడు తప్పకుండా కిట్టుని కలుస్తాడు.

గిరిధర్ లో కలిసినప్పుడు మాత్రం మామూలు లోకంలోకి వచ్చి ఆనందంగా సమయం గడిపేవాడు కిట్టు.

ఇది మిగిలిన రూమేష్ట్లకి కంటగింపుగా ఉండేది.

'మామూలు రోజ్లలో ఎవ్వడితో మాట్లాడేవాడు కాడు కిట్టు.

రాగానే పుస్తకాలు లేసుకుని బాల్గునీలో లైట్ వేసుకుని తలుపు వేసుకుంటాడు...

ఎప్పుడు పడుకుంటాడో ఎప్పుడు పొధ్దున్నే పోతాడో తెలియదు.

' ఈ గిరిదర్ వచ్చినప్పుడు మాత్రం ఊర్సంగా కాలం గడుపుతాడు.' అనుకునేవారు.

కిట్టూతో అనేవారు కూడా...నవ్వేసి ఊరుకునేవాడు కిట్టు.

' ఈలోగా బొంబాయిలో అల్లర్లు చెలరేగాయి.బాంబు పేలుళ్ళు, దాడులు..మారణహోమం...మొదలయ్యంది.

అంతా అల్లకల్లోలమైపోయింది.అందర్లోనూ భయం..అందోళన....

కిట్టు ఉండే ప్రదేశం ఇలాంటి వాటికి అనువైన ప్రదేశం. ఏ అర్థరాత్రి ఎవడు రూమేష దాడి చేస్తాడో ఏమవలుందో అనే భయం. రాత్రి పూరుట పోలేసులు గస్తి లెరిగేవారు. అదే సమయం లో దేవుడు దయ తలచినట్లుగా కిట్టుకి ప్రాద్రాబాద్ కి ట్రాన్స్ ఫర్ అయ్యంది. ఇక అలస్యం చేయకుండా బ్రతుకు జీవుడా అనుకుంటూ మూటా ముల్లె సర్దుకుని వెంటనే ప్రాద్రాబాద్ బండక్కేసాడు కిట్టు.

ప్రశాంత నగరం...

ప్రాద్రాబాద్..

బస్సుల కోసం పరిగెత్తేహారు...పుట్ బోర్డింగ్ చేసేహారు...ప్రాద్రాబాద్ లో బస్సు ప్రయాణం చెయ్యాలంటే లక్కుల్లో 'ప్రాబబిలిటీ' అనే అంశమొకటుంటుంది. అందులో నిష్టాతులై ఉండాలి. ఈ ప్రాబబిలిటీ ఏమిటంటే ఒక నాటేన్ని పైకి విసిరితే బోమ్మ పడుతుందో, బోరుసు పడుతుందో చెప్పగలగడం. అలాగే ఒక బుట్టలో ఎర్ర బంతులు, పసుపు బంతులు వేసి చెయ్యి పట్టే పైకి లాగితే చేలిలోకి ఎన్ని ఎర్ర బంతులు రావచ్చు..ఎన్ని పసుపు బంతులు రావచ్చే చెప్పగలగడం....ఈ ప్రాబబిలిటీ బాగా వచ్చినవాడే బస్సుల్లో ప్రయాణించగలడు.

నువ్వున్న ప్రాపులో బస్సు ఆగదు. ముందుకైనా ఆగుతుంది..వెనకైనా ఆగుతుంది. పరుగెత్తుకెళ్ళి పట్టుకునేలోపు వెళ్ళిపోతుంది. ప్రాబబిలిటీ వచ్చి ఉంటే బస్సు ముందు ఆగుతుందో, వెనక ఆగుతుందో అంచనా వేసి తెలుసుకోగలం.

లేదంటే చాలా కష్టం...బస్సు డైగర్ బస్సుని బస్సుగా కాక స్కూటర్ లాగా భావించి పరుగెత్తిస్తాడు. పద్మ వ్యాహం లో 'అభిమన్యుడి' లాగా కండక్టర్ టికెట్ కొడుతూంటాడు. ఈ బస్సులో ప్రయాణించే ప్రయాణికులు ఆడ, మగ అనే తేడా లేకుండా ..ఎక్కడైనా ఎక్కుతారు, ఎక్కడైనా దిగుతారు. ప్రాపిక్ సిగ్నల్ దగ్గర బస్సగితే ...దాన్నే ఒప్పాపుగా భావించి, ఎక్కుతూ, దిగుతూ ఉంటారు. పరిగెత్తే బస్సుల్లోంచి ఎవరు, ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఎక్కుతారో, దిగుతారో తెలియదు. ఈ హడాపుడిలో కొంతమంది బస్సు కీంద పడతారు. బస్సుక్కబోతూ కాలేజీ విద్యార్థి మృతి లేదా, విద్యార్థిని మృతి అని తర్వాత రోజు పేపర్లో వస్తుంది. ఆ చనిపోయిన విద్యార్థి లేదా విద్యార్థిని ల్లటిదండ్రులకు కడుపుకోత. బంధు మిత్రులకు ఆవేదన.

కద మళ్ళీ పురా మామూలే.

అమెరికా వాసులు స్వేచ్ఛ జీవులు.. తొండ లేకపోయినా బ్రతకగలరు...కానీ స్వేచ్చ లేకపోతే బ్రతకలేరు. తీవ్రంగా బాధపడతారు. ఆ స్వేచ్చలోనే తుపాకులు కొంటూంటారు. విరివిగా....ఎవడికో లోచక బిల్లింగ్ పైకిక్క దారిన పోయే వాళ్ళని లక్కబెట్టుకుంటూ పిట్టల్సి కాల్చినట్టు కాల్చి పారేస్తుంటాడు.

తర్వాతి రోజు పేపర్లో వస్తుంది...ఉన్నాద స్థితిలో ఉన్న గన్ మెన్ పాలిక మందిని కాల్చి పారేసాడని....ఇది తరచూ పేపర్లో వచ్చే వార్తా...

అలాగే ప్రాద్రాబాద్ వాసులు కూడా స్వేచ్ఛ జీవులే..తమ ఇష్టం వచ్చినట్టు బస్సు ఎక్కుతారు..దిగుతారు.. ప్రాణాలు కూడా లక్క

చేయరు.. ఒకవేళ వీళ్ళని కట్టడి చేయాలని ప్రయత్నిస్తే అన్ పాపులర్ అయిపోతామేమో అని భయపడి ప్రభుత్వం కూడా ' అవాంచనీయ సంఘటనలు జరగకుండా కాపాడ ' మని దేవుళ్ళి ప్రార్థిస్తూ ఉంటారు.

ఒక పది మందిని ఎక్కుంచుకుని తమ ' ఎం ' కు అనగా మనసుకు ఎటుషైపు తిప్పాలని అనిపిస్తే అటుషైపు ' తూనిగ ' లాగా ఆటోను తెచ్చే ఆటో వాళ్ళు, రోడ్డుని దాచేసి, పచ్చ లైటు వచ్చేలోపి, రోడ్డుని దాచేసే సూక్షటరిస్తులు...సూక్షటరిస్తో లు దేవుడు తమకు సూక్షటరిచ్చింది, ఎక్కుడా ఆగకుండా ముందుకు వెళ్ళడానికి అని గాఢంగా నమ్మి ఏ అడ్డమొచ్చినా ఏది ఏమైనా సరే ఆగకుండా, ఏదో ఒక సంఘలోంచో, పు ట్ పాత్ షైనుండో, డివైడర్ మర్యాలోమండో, ట్రాఫిక్ కు వ్యతిరేక దిశలోనో దూసుకు పోతుంటారు. సూక్షటరిస్తులు, ఆటో ఆటో వాళ్ళు, కార్ల వాళ్ళు, ట్రిక్సుల వాళ్ళు, బస్సుల వాళ్ళు అందరూ తమకు లోచినట్లుగా

ఉన్నా లేకున్నా .. చిన్న పిల్లలాడి చేతికి నొక్కగానే కుయ్యమనే బొమ్మ చేతికిస్తే..ఎలా ఆగకుండా ఇష్టం వచ్చినట్లు నొక్కతాడో అలాగే వీళ్ళందరూ ' హోరన్ ' ని పూర్తిగా వాడుతూ, ఇష్టం వచ్చినట్లుగా నొక్కతూ..నగరం లో విపూరిస్తూ ఉంటారు.

హైద్రాబాద్ సాఫ్ట్ బిస్కట్లు..జరానే చాయ్...బిర్యానీ..ఎంత చెప్పుకున్నా ఇంకా చాలని నగరం హైద్రాబాద్..హైద్రాబాద్ ఇంకో విచిత్రం ఉంది.

నడి రోడ్డు మీద ఎవడో ఒక పోల్ పాతుతాడు. దానిపై హిందూ అయితే హిందూ జెండా..మరో మతం అయితే వాళ్ళ వాళ్ళ జెండా కడతాడు...ఈ తర్వాత ఒక పోల్ కాస్తా రెండు పోల్ లైపోతాయి. ఆ తర్వాత నెమ్ముదిగా మతాన్ని బట్టి విర్పామో, లేదా ఏదో ఒక గుర్తో వెలుస్తుంది.ఈ తర్వాత దాని చుట్టూ ఒక గోడ వెలుస్తుంది

అలా ఇంతింతై..వటుడింతై అన్వట్టుగా ఒక పెద్ద డెవాలయమో మనీదో వెలిసి భారీ ఎత్తున పూజలూ, పునస్కరాలూ జరిగిపోతూ ఉంటాయి...ట్రాఫిక్ కి ఎంత అట్టుగా ఉన్నా సరే ఎవరూ ఏమీ అనరు.

అందరికీ భయం...ఎందుకున్నా మంచిదని ఒక దళ్ళం పెట్టుకుని పోతారు. ఇలాంటివి నగరం లో కొన్ని వందలు ఉన్నాయి. ప్రభుత్వం వారికి భయమే. ఒకవేళ ఈ కట్టడాన్ని తోలగించడానికి ప్రయత్నిస్తే ఆయా మతస్తుల మనోబాలు ఎక్కడ దెబ్బ తెంటాయో ఏం కొంపలు మునుగుతాయి తమ పీకల మీదకు వస్తుందో అని ప్రభుత్వం వారి భయం.. ' ట్రాఫిక్ కి అడ్డంగా ఉండి ..జిబ్బంది కలిగించే కట్టడాలను లోలగించండి ' అని సుప్రీం కోర్టు చెప్పినా గానే అందరికి భయమే.... ఈ సంస్థా పరిపూర్వానికి ఒకాయన ' ఈ కట్టడాలను పడగొట్టుకుండా వాటిపై వంతెనలు కడితే బాగుంటుంది. ' అని సూచించాడు.

ఒకటా, రెండా...ఎన్నింటికని వంతెనలు కడతారు ? మరి దినికి పరిష్కారమేమిటి? చాలా సింపుల్ పరిష్కారముంది..నగరంలో మొత్తం ఎన్ని ఇలాంటి కట్టడాలు ఉన్నాయో లెక్కించాలి.

మతాన్ని బట్టి మత పెద్దల్ని కమిటీలుగా తయారు చేయాలి. ఈ కమిటీ సాయంతో మతానికి తగ్గట్టుగా పూజలూ, పునస్కారాలూ, శాంతులూ చేయంచి, దెవుళ్ళ చిప్పులు, విగ్రహాలు గౌరవంగా తేసి, ఏదో పెద్ద డెవాలయంలోనో మసిదులోనో కలిపేయాలి. ఆ తర్వాత ' మత పెద్దల ' ఆధ్వర్యం లోనే వాళ్ళ అంగీకారం లో, ఆశీర్వాదంలో వాళ్ళ సమక్షంలో మిగిలిపోయిన గోదలు లోలగించాలి. ప్రజలందరికి మేలు జరిగే ఈ కార్బూక్మం ప్రభుత్వం దగ్గరుండి నడిపించాలి. ఎవర్నీ బాధించకుండా ఈ విధంగా అడ్డంగా ఉన్న కట్టడాలు తేసేస్తే ప్రైదరాబాద్ ట్రాఫిక్ చక్కగా చల్లగా, సాఫీగా సాగిపోతుంది. ఈ పని చేయాలంటే ముందుగా కావలసింది చిత్తపుద్ది. మనసుంటే మార్గం ఉంటుంది.

రావడం రావడం ' చింతల బస్తి ' లో ఉన్న పెద్దన్నయ్య ఇంట్లో దిగాడు కిట్టు. పెద్దన్నయ్య సిటీ కానిస్టేబుల్. ఆన్న, వదిన, ముచ్చటైన ముగ్గురు పిల్లలు. ఒకటవ అంతస్తులోని చిన్న ప్లాట్ లో ఉండేవాడు.

కీంద సరిగ్గా వీళ్ళ పోర్చున్ కీంద ' కిషన్ మటన్ పొప్ ' ఉండేది. కిట్టు వాళ్ళ అన్నయ్య పైనుంచి పెద్దగా అరిచేవాడు కిషన్ భాయ్...ఎక్క కిలో మటన్...

టీక్ ప్లో...అనేవాడు కిషన్...

పైనుండి వదినగారు తాడు కట్టిన చిన్న బకెట్ కిందకు వదిలేవారు. మటన్ అందులోనే ఉంచేవాడు కిషన్ భాయ్.

' బక్కెట్ పొపింగ్ ' మటన్ కే కాదు, వదిన గారు బాల్కనీలోంచే కీంద వెళ్లున్న కూరగాయల బండ వాళ్ళలో కూరగాయలు బేరమాడేసి బక్కెట్ పొపింగ్ చేసేది. పూచి పుల్లతో సపో బుట్టేలోనే దొరుకుతాయి.

ఎక్కుడికో వెళ్ళాల్సిన పని లేదు. ఒస్తే వాళ్ళ ఒకరికొకరు బాగా తెలుసు. ఒక రకమైన గ్రామం లోని వాతావరణం.

సరిగ్గా వీళ్ళ ప్లాట్ కి ఆమడ దూరం లోనే ఒక మేడ ఉంటుంది. ఆ మేడలో ఉన్న ఆసామి సాయిబాబా భక్తుడు. ప్రాధున్న, సాయంత్రం

పెద్ద పెద్ద మైకులలో మొత్తం ఒన్నీకి వినిపించేంత సాండ్ లో గంటలు గంటలు సాయిబాబా భజనలు వినిపిస్తాడు. అతని మీద కేసులు కూడా పెట్టారంట ఈ సాండ్ భరించలేని కొంతమంది. కేసులూ లేవు, గీసులూ లేవు...

ఎవర్నీ లెక్క చేయడంట ఆ ఆసామి. భజన గీతాల్ని ఆపే సమస్య లేదు.

కిట్టు ఆఫీన్ కోలీలో ఉమెన్స్ కాలేజీ ఎదురుగా...

బస్సులో వెళ్ళాడం..రావడం...గొడవ ఎందుకని కిట్టు వాళ్ళా అన్నయ్య వాళ్ళు నాన్న గారిలో చెప్పి, కిట్టుకి ఒక బజాజ్ సన్నీ కొనిపెట్టాడు. ఈ బజాజ్ సన్నీ ఎలుకలాగా ఉంటుంది. వినాయకుడికి మూపిక వాహనమెలాగ సేవ చేస్తుందో ఈ బజాజ్ సన్నీ కిట్టుకి అలాగ సేవ చేసింది.

ఇక సివిల్స్ లో కోచింగ్ లో చేరడం మిగిలింది. హైద్రాబాద్ లో కోచింగ్ సెంటర్లకు కొదువ లేదు. బోంబాయిలో పుట్టం వేసి వెలికినా కోచింగ్ సెంటర్లకు దొరకపు. సివిల్స్ ప్రీపరేషన్ అంటూ ..రెండేళ్ళు ముక్కు మూసుకుని తపస్స చెయ్యలేరు. బోంబాయి వాళ్ళు బోంబాయి స్టూడెంట్లు ఆరైంటుగా డబ్బులు వచ్చే కోర్సుల్లో చేరిపోయి, అవి పూర్తి కాగానే, ఉద్యోగాల్లో చేరి సంపాదన ప్రారంభిస్తారు. సివిల్స్ జ్యోరం బోంబాయిలో లేదు. హైద్రాబాద్ సివిల్స్ కు పెట్టింది పేరు. ముందుగా చెప్పుకోదగిన కోచింగ్ సెంటర్ 'రాయు' గారిది. 'రాయు' అని కిట్టు పిలుచుకునేది ఎందుకంటే, ఇంగ్లీష్ అక్షరాలు ఆర్ ఏ యూ ' రావ్ అనాలి.

ఆర్ ఏ ఓ కూడా రావ్ నే, ఆర్ ఏ ఓ రావ్ కోచింగ్ సెంటర్ ఒకటుంది హైద్రాబాద్ లో...5వ తరగతి నుండి మొదలుపెట్టి పీజీ దాకా కోచింగ్ లు ఇచ్చెయ్యగలరు ఈ ఆర్ ఏ ఓ రావ్ గారు.

పనిలో పని సివిల్స్ వదలడం ఎందుకని సివిల్స్ కి కూడా కోచింగ్ ఇచ్చెస్తానంటున్నారాయన.

ఆర్ ఏ యూ రావ్ గారు సివిల్స్ కి పెట్టింది పేరు. ఆయన దగ్గర చేరిన వాళ్ళు ఉత్సేధించి లేరతారు అనే పేరుంది..ఆయన దగ్గర చేరదామని ఎంక్వైరీ చేసే పీజీ ఎక్కువని తెలిసింది.

ఈలోగా కిట్టు పెద్దన్నయ్య హైద్రాబాద్ ప్రాంతికి సర్కార్ నాకు భాగా తెలుసు, దాన్ని నడిపించే వాళ్ళలో పోలేసు ఉన్నతాధికారులు ఉన్నారు. సేవాదృక్పుధంతో నడిచే సంస్థ అది. అని కిట్టుని తేసుకెళ్ళి వాళ్ళని బ్రతిమిలాడి పీజీ రాయలే పొంది కిట్టుని జాయిన్

చేసేశాడు.

అటు ఆఫీసు, ఇటు కోచింగ్ క్లాసులకు హోజరయేవాడు కిట్టు. కిట్టు ప్రాద్రాబ్ద లో నిలదోక్కుకోవడనికి, ఆ తర్వాత చదువు ప్రశాంతంగా కొనసాగించడానికి..కిట్టు వాళ్ళ పెద్దన్నయ్య , వదినలు చేసిన సాయం అంతా ఇంతా కాదు.

ఈ కోచింగ్ చాలా ఉత్సాహాన్ని చ్చింది కిట్టుకి.

బౌతిక శాస్త్రాన్ని చెప్పడానికి ' పాచెక్ ' అనే ఆయన వచ్చేవాడు.

ఆయన మెడ తెప్పాలంటే మనిషంతా తిరగాలి.

బౌతిక శాస్త్రాన్ని మెత్తగా రుబ్బి, వడపోసి, ఆ రసాన్ని చిన్న చిన్నగా సూప్పన్ లో నోట్లో పోస్తున్నట్లుండేది ఆయన బోధించడం.ఇంత సులభతరంగా.. అర్థమయ్యట్లుగా..సరళగా...నవ్వుతూ,...ప్రేమతో రంగరించి పోస్తున్నాడాయన.

ఇంటర్వీడియటర్ లో సడెన్ గా ఇంగ్లీష్ మిడియం లో బౌతిక శాస్త్రాన్లో పిజి చేసిన వాళ్ళు కూడా ఆయన క్లాస్ కు మానకుండా వచ్చేవాళ్ళు. అంత గొప్పవాడు ' పాచెక్ ' మహాశయుడు.

ఇక చరిత్ర విషయానికొస్తే, గోపాలరెడ్డి గారు.అదోక ప్రభంజనం... ' ఆయన వ్యక్తి కాదు, శక్తి ' అనేమాట గోపాల రెడ్డి గారికి సరిపోతుంది. ఏం తెలుసురా మీకు చరిత్రంటే...? అదేదో పసికిరాని పాత చెత్త అనుకుంటున్నారా...? చరిత్రర యొక్క బోస్తుత్యం మీకేం తెలుసురా..? అనే భావం ఆయన బోధించే విదానాన్ని బట్టి సులుపుగా అర్థమాతుంది. విద్యార్థుల మనసుల్లో ఏముందో ఆయనకు తెలుసు.

కంచు కంరం...ఎవరైనా మైకు చేతికిస్తే విసిరి పడేసేవాడు.భారీ కాయం, మిలిటరీ కమాండర్ లాగా చోక్కుకి భుజకీర్తులు ఎంటే ఆర్ లాగా హోవ బావాలు...చేతిని కదపడం....

చరిత్రని బోపోసన పట్టి, దానిని సరళతరం చేసి ..విద్యార్థుల బుర్ల్చోకి దూసుకుపోయేలా బాణాల్లాంటి మాటలలో ఆయన బోధిస్తూంటే క్లాసంతా సూది కింద పడ్డా వింపినిచేటంత నిశ్చబ్దం...

ఒకసారి విన్న వాళ్ళంతా వినేసాం కదా మళ్ళీ అదే క్లాస్ కు ఎందుకు ? అనుకోకుండా మళ్ళీ మళ్ళీ వెళ్ళేవాళ్ళు. స్ఫూడెంట్స్ అందరికీ ఆయనంటే దడ...గారమం... చరిత్ర నెర్చుకోవాలంటే గొపాల రద్ది గారి దగ్గరే నెర్చుకోవాలి అనేవారు. ఆయనంటే గిట్టనివాళ్ళు ఆ..అందరూ చెప్పేదే ఆయనా చెప్పాడు..కాకపోతే సినిమా ఎపెక్షులలో మాయ చేస్తాడు అనేవారు.

బోగోళిక శాస్త్రాన్ని ' విజయబోళి ' అనే మేడం బోధించేవారు. ఎవరికైనా ఏదైనా విద్య బాగా వస్తే ఇంగ్లీష్ లో పింగర్ టిప్పు్ మీద ఉండి ఆతనికి ఆ విద్య అంటారు. ఈ ' పింగర్ టిప్పు్ ' అనేమాట మేడం కి బాగా సరిపోతుంది. సన్నటి తేగ లాంటి పర్మనాలిటీ! వేళ్ళని చిత్రుంగా కదుపుతూ బోధించేవారామె. అర్థం కాలేదు మేడం... మళ్ళీ చెప్పండి అనేవారే లేరు.

లక్కలు చెప్పడానికి ' కోటి ' గారు వచ్చేవారు. భుజాన్ని తమాషాగా కదుపుతూ చకచక లక్కలు చేసేసేవారు.

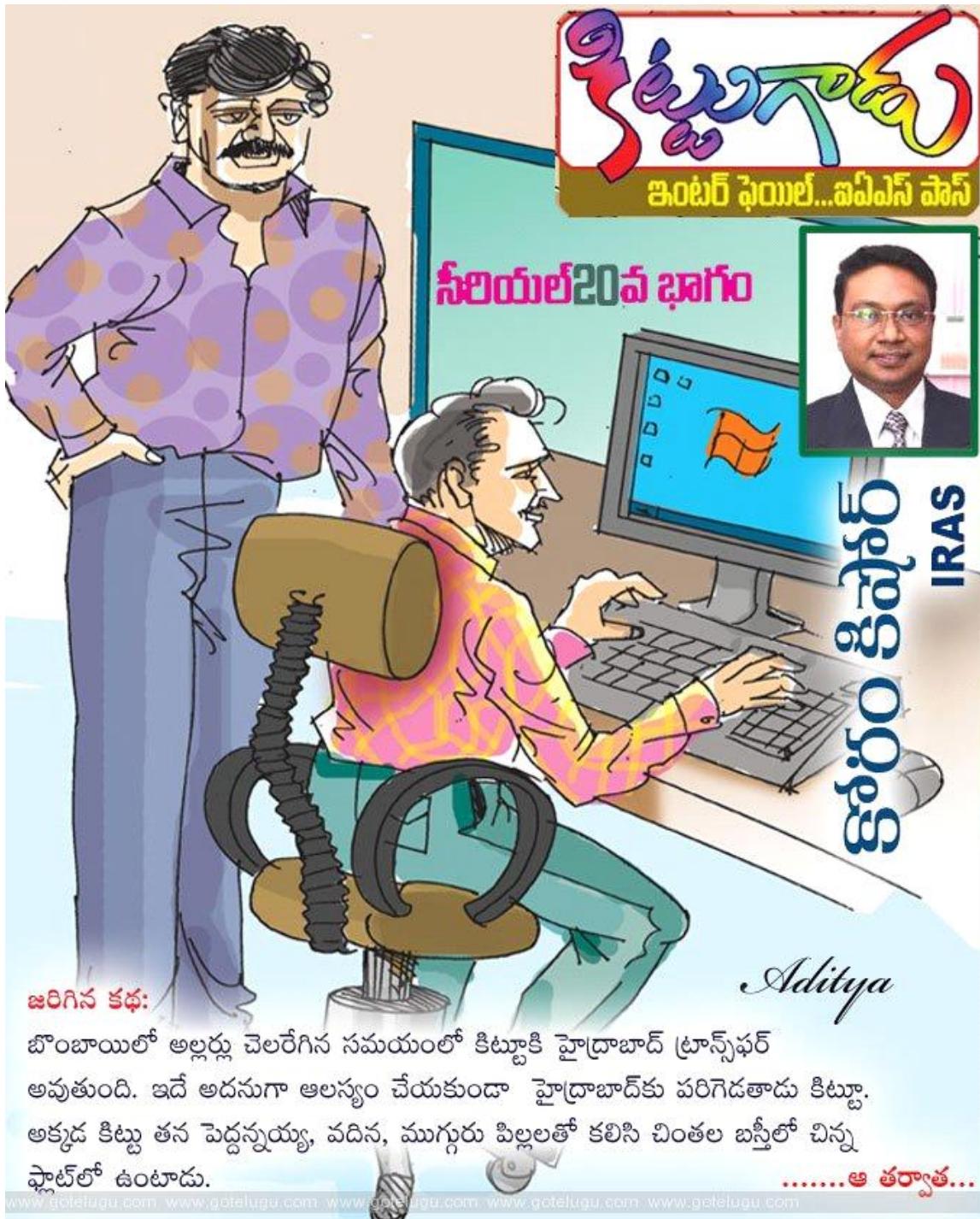
ఆయన చెప్పిందంతా రాసేసుకుని, ఇంటికి వెళ్ళి ఇంకోసారి ప్రాక్ట్స్ చేసే చాలు.

కిట్టు జీవితం లో మొదటిసారి పర్మాలేదు కొద్దో గొప్పు లెక్కలు చెయ్యవచ్చు అన్న ధైర్యం కలిగింది.

అలాగే బారత ఆర్థిక వ్యవస్థ, రాజకీయాలు, రసాయన శాస్త్రం, జంతు శాస్త్రం, వృక్షశాస్త్రం, కరెంట్ అప్లైర్స్, (అనగా భారత దేశం లోనూ, చుట్టూ ఉన్న ప్రమంచంలోనూ ఏమి జరుగుతుందో తెలుసుకోవడం) చక్కగా అర్థమయ్యే రీతిలో బోధించేవారు.

ఒంటరిగా చదివినప్పుడు ఏదన్నా సందేహం వస్తే తేర్చేవారే లేరు.

తనంతట తాను చదువుకోవాలి.

ఎంత అర్థమైతే అంతే! కానీ ఇప్పుడు? సందేహం వస్తే లీర్చేవాళ్ళన్నారు... వశ్శు ముందుగా చదివేసి, అర్ధం చేసుకుని సారాంశాన్ని మనకు బోధిస్తున్నారు. మేళ్ళు చెప్పింది విని ఆ తరువాత ఇంటికిళ్ళు పుస్తకం తెరిస్తే ఆర్ధం చేసుకోవడం చాలా సులువు అవుతుంది. కొత్త కొత్త విషయాలు తెలుస్తున్నాయి.

కాలేజీ చదివులు వేరు...

కాంపిటీషన్ చదువులు వేరు....

రెండింటికి ఎక్కడా పొంతన లేనేలేదు....

పోలిక లేనేలేదు ...

రాధాకృష్ణ గారు చెప్పింది అక్కర సత్యం.

నేను గోల్లు మెడలిస్టిని కదా.... నాకేమి? అని విశ్వమించిన వాడు మట్టిగొట్టుకుపోతాడు...

అఱుపెరగకుండా శ్రమించిన వాడు తగిన ప్రతిఫలం పొందుతాడు...

ఈ గాడిదలాగా శ్రమించినవాడు ఏవరేజీ విద్యార్థి అఱునా పర్మాలేదు.

ఇంకో విషయం తెలుసుకున్నాడు కిట్టు.

కోచింగ్ కు వెళ్ళినంత మాత్రాన పన్నపోలేదు ఒంటరిగా ముక్క మూసుకుని

చదివిలే లాభం లేదు. సలుగురైదుగురు మిత్రులలో కలిసి స్కూపుగా తయారవ్వాలి. ఎవడైనా ఒక అంశంలో బాగా పట్టు సంపాదిస్తే దాన్ని మిగిలిన వాళ్ళకి వివరించాలి. అలాగే ఇతరులు కూడా.... తమకు పట్టు ఉన్న అంశాన్ని మిగతా వాళ్ళకి బోధించాలి. దీని

వల్ల అందరికీ లాబం...

అయితే కొంతమంది మూర్ఖులు.. ' ఇది పోటీ పరిష కదా... ఎదుటీవాడి దగ్గరనుండి వాడికి తలిసింది లాక్కుని తనకి తలిసింది లాక్కుని తనకి తలిసింది వాడికి చెప్పుకుండా తప్పించుకోవాలి.... అనే ఆలోచనలో ఉంటారు. ' ఇలాంటి వారిని కనిపెట్టడం పెద్ద కష్టమేమి కాదు. విళ్ళ బుద్ధి తలుసుకున్న వాళ్ళు విళ్ళని దూరంగా పెట్టేస్తారు.

కీట్లు కూడా ఓ గ్రూపుని తయారుచేసుకున్నాడు. ఈ గ్రూప్ తయారుచేసుకోవడం అనేది చాలా ముఖ్యం. ముఖ్యంగా దూర గ్రామాల్లో ఉండి, సిపిల్స్^౬ కి తయారయ్యే విద్యార్థులకిది చాలా అవసరం.. ఒక్కటే బుర్రతో ఆలోచిస్తే ఒకే విషయం తడుతుంది. నాలుగు బుర్రలు కలిస్తే కొత్త కొత్త ఆలోచనా విధానాలు బయటకొస్తాయి. కొత్త కోణం లో విశ్లేషణ చెయ్యగలం.

ఇదే కావాలి సిపిల్స్^౬ కి..

ఉడాహరణకి రావణుడంటే సీతనెత్తుకెళ్ళిన రాక్షసుడు, దుర్గార్థుడు, చందగినవాడు. ఇంకో ఆలోచనా విధానముంది. అందులో రావణుడు దేవుడిలాంటోడు. సీతమ్మ తల్లి గర్భంలో లవకుపులు పడే సమయానికి ఆమ ఆలోగ్యం కోసం ఆమెకు రకరకాల మూలికల గాలులు తగిలి ఆమెకు, పిల్లలకే మేలు జరుగుతుందని, ఆమెను తేసుకెళ్ళి అశోకవనం లో వుంచాడు. తప్పో, రైటో... ఇదోక ఆలోచనా విధానం. ..

రెండు బుర్రలు కలిస్తే తప్పు, కొత్త ఐడియాలు రావు. నేనే పెద్ద పుడింగిని, నేనే చదువుకోగలను అనుకుంటే తున్నే!

ఒకో రోజు ఇంటికెళ్ళకుండా మిత్రుల రూముల్లో పడకేసేవాడు కిట్టు.

ఒరే! నువ్వుక్కడిక్కున్నావో... ఏవే వెదవ్వేపాలు వేస్తున్నావో... నాకు తలియదనుకోకు!

పిచ్చి పిచ్చి వేపోలు మానేసి, కోచింగ్ అయిపోగానే ఇంటికి చేరుకో! అనే వాడు కిట్టు పెద్దన్నయ్యా...

నీ పోలేసు బుద్ది పోనిచ్చుకున్నావు కాదు.... నేనేంతిప్పులు పడుతున్నానో నేకెం తెలుసు? కావాలంటే నేను ఈరోజు ఫలానా చేటి... ఫలానా రూములో వృంటాను... మచ్చి చూసుకో! అనేవాడు కెట్టు. అయినా పెద్దన్నయ్య వదిలేవాడువాడు కాదు. చెప్పిన రూంకివెళ్లి చెకింగ్ చేసేవాడు.

పెద్దన్నయ్య వెళ్లిన సమయానికి గుండ్రంగా కూర్చుని, తర్వాతిర్వాలు చేసుకుంటున్న ర్ఘాపుని గమనించేవాడు. ఆ ర్ఘాపుని పరిచయం కూడా చేసుకునేవాడు. ఎవరేం చదువుతున్నారో అడిగి తెలుసుకునేవాడు. ఆ తర్వాత నెమ్ముదిగా చెకింగ్ లు మానేశాడు.

ఉస్కానియా యూనివరిటీ కేంపస్...

ఈ కేంపస్ లో పీజీలు, న్యాయశాస్త్రం చదువుతున్న విద్యార్థులు సివిల్స్ కోచింగ్ లకు వెళ్లేవాళ్లే...

కిట్టు అప్పుడప్పుడూ వాళ్ల రూంలకి వెళ్లేవాడు. సాయంత్రం పూట ఆర్ట్ కాలేజీ ఎదురుగా వున్న హోస్పిట్ ఒయట వున్న పెద్దరాయి మిద కూర్చుని బజ్జెలు గిని, టీ లాగేవారు ప్రైండ్స్...

ఈ ఉస్కానియా విద్యార్థులు సూక్ష్మంలో మొషంలా అటు పీజీ, ఇటు సివిల్స్ చదివేవారు.

ఒక పీజీ కాగానే రకరకాల పోటీ పరీక్షలకి తయారపుతూ మళ్లీ ఇంకో పీజీలో చేరేవారు. ఎందుకంటే, కేంపస్ ని వదిలితే కోచింగులకు వెళ్లేరు. పుడ్ వుండదు, బెడ్ వుండదు.

అందుకనే ఈ చదువులకి పుడ్డు కోర్సులని పేరు. ఉద్యోగం సంపాదించేదాకా ఇలా కేంపస్ అనే తల్లి ఒడిలో ఉంటారు. ఉద్యోగం వచ్చిన తర్వాత కేంపస్ నుండి వెళ్లిపోతారు.

ఇదేదో వినడానికి తప్పులాగానో, ఏదో కొంపలు మునిగే విషయంలా వుండవచ్చు.

చంద్రబాబు నాయుడుగారు చీఫ్ మినిస్టర్ గా వున్నప్పుడు ఎవరో ఆయన బుర్జలో ఈ విత్తనాన్ని నాటారు. యూనివర్సిటీలు పుడ్ కోర్సులకి నిలయంగా మారుతున్నాయి. వీటికి అడ్మిక్షన్ వేయాలి.

నాయుడుగారికి నిజమే అనిపించింది. ఆయనకి ఈ యూనివర్సిటీల విషయం బాగానే తెలుసు. ఒక పీజీ కాగానే విద్యార్థిని యూనివర్సిటీ నుండి పంచిస్తే మంచిదే... అన్నారాయన. అది అమలు కాలేజు కానీ, ఒకవేళ అమలులోకి వస్తే పర్యవేసానం ఎలా ఉంటుండటే... ఇంట్లో ఉద్యోగం సద్యాగం లేకుండా గాలికి తెరుగుతున్న కుమారుణ్ణి, కూతుర్ని చూస్తూ తల్లిదండ్రులు కలత చెందుతారు.

పిల్లలకు, తల్లిదండ్రులకు బేదాబిష్టాయాలోస్తాయి.

అదే కేంప్స్ లో వుంటే ఏదో చదువు కొన్సాగిస్తున్నాడు పోనీలే అనుకుంటారు.

అధీగాక, ఇంటిదగ్గర పోటీ పరిషక్లలకి తయారయ్యే ఎాతావరణం కొరవడి వున్న తెలివి ఊడిపోయే ఆవకాశం వుంది.

చెడు సాహసాలు పెరిగి, డబ్బు చేతిలో లేక దొంగతనాలు, త్రాగుడు, వ్యాఖ్యానాలు, మోసాలు, నేరాలు, ముహరాలకు పాల్పడవచ్చు.

కొన్ని దేశాల్లో నిరుద్యోగ భృతి ఇస్తున్నారు. మన దేశంలో అది లేదు. అటువంటప్పుడు ఈ నిరుద్యోగ భృతి యూనివర్సిటీ రూపంలో దౌరుకుతున్నప్పుడు కంగారు పడటమందుకు?

ఇక ప్రైమలో పడే ఉద్ధేశం ఇన్న వాళ్లని ఎవరూ ఆపలేరు. ఆ ఉద్ధేశం ఉన్న ఆడపిల్లలు, మగపిల్లలు యూనివర్సిటీలోనే లోడు వెదుక్కుంటారు.

యూనివర్సిటీలోనే ప్రేమించి, పెళ్లి చేసుకున్న జంటలున్నాయి. ఇది మన దేశంలోనే కాదు, ఇతర దేశాల్లో కూడా ఉంది. అప్పుడు ఆ ఊరి చిన్నోడు, ఈ ఊరి కుల్రోడు రఘ్య అమ్మాయినో, చైనా అమ్మాయినో యూనివర్సిటీలో ప్రేమించి, భారతదేశంలో తన ఊరికి తేసుకువచ్చి పెళ్లి చేసుకున్నాడు... అనే ఎార్తలు వస్తూనే వున్నాయి.

ఇలా ప్రేమిధ్యామనుకున్న కుర్రాళ్లను, డబ్బులేక, ఉద్యోగం లేక నిరుద్యోగులుగా వున్న యువకులను, వేల సంఖ్యల్లో, లక్షల సంఖ్యల్లో సమాజం మీదికి వదిలేస్తే వచ్చే పర్యవసానం చాలా భయంకరంగా వుంటుంది. సమాజం ఆల్లకల్లోలమైపోతుంది. నేరాలు, మూరాలు పెరిగిపోతాయి...

ఇంతమంది యువతను సమాజం మీద వదిలేయకుండా, సమాజాన్ని యూనివరిటీలు కాపాడుతున్నాయి.

ఈ యువతని బరించే బాధ్యత వీసీలకు, ప్రొపెసర్లకు ఇవ్వబడింది. ఈ యువత బరువుని మొయ్యడం ఎంతో కష్టమైన పని. ఆ బరువుని యూనివరిటీలు మౌస్తున్నాయి.

సంతోషించదగ్గ విషయమే...

మెచ్చోదగ్గ విషయమే...

ఒకరోజు యథావిధిగా ఆఫీసులో కూర్చుని పని చేసుకుంటున్నాడు కిట్టు.

ఎక్కుడో ఆకాశం నుండి ఊడిపడ్డట్టుగా ఊడిపడ్డాడు గిరిధర్...

గిరిధర్... బొంబాయి ప్రింట్ ! ఏయ్యా ! అని నెల్లూరు యాసలో అంటూ... మొదలెట్టాడు... ఎక్కుడకు పాయ్యావ్... ఏమైపొయ్యావ్... అసలు ఈ గిరిధర్ అనే మిత్రుడు వున్నాడా? పొయాడా? అనే ఆలోచన కూడా నీకు లేదు. నేనే ని గురించి ఎంక్వెరి చేసుకుని, నిన్ను పట్టుకోవాల్సి వచ్చింది. నువ్వు పాతాళంలో దాక్కున్నా నిన్ను వెతికి పట్టుకుంటా ! అన్నాడు. |

కెట్టుకి చాలా ఆశ్చర్యం కలిగించింది గిరిధర్ రాక... నిజం చెప్పమంటావా, అబద్ధం చెప్పమంటావా... అన్నాడు కిట్టు. నిజమే చెప్పు.

నియు నాకంటే గొప్పవాడివి. పెద్ద పెద్ద వాళ్ల నీ స్నేహితులు... ఏదో బొంబాయిలో మన తెలుగు వాళ్లు ఎవరూ లేరు కదా. అని మాదగ్గరకు వచ్చేవాడివి... నేనేదో చిరుద్యోగిని. నేను నీకు గుర్తుంటానని నేనెప్పుడూ అనుకోలేదు... అన్నాడు కిట్టు.

గిరిధర్ కి ఈ మాటలు బాగా నచ్చాయి... పెద్ద లేదు, చిన్న లేదు... మనం ప్రెండ్స్ అంతే... మన మధ్యలో తేడాలుండవ్... అన్నాడు గిరిధర్.

ఆరోజు సాయంత్రం పార్శ్వి చేసుకున్నారు మిత్రులిధ్దరూ... కిట్టు విషయాలన్నీ అడిగి తెలుసుకున్నాడు గిరిధర్... కిట్టు కోచింగ్ వ్యవహారం తెలుసుకున్నాడు... నీకు పుస్తకాలకీ, కొచిగులకీ డబ్బులు అవసరమైతే నన్న మొహమాటపడకుండా అడుగు అని చెప్పాడు గిరిధర్... అనడమే కాదు, అవసరమొచ్చినప్పుడ్లూ సహాయం చేశాడు కూడా...

ప్రీలింస్ పరీక్ష దగ్గర పడుతున్నది...

ఉద్యోగం చేస్తూ మధ్యమధ్యలో సెలవులు పెడుతూ... కోచింగ్ లకు వెళ్లూ చదువుతున్నాడు కిట్టు.

ఇంకా ప్రీలింస్ మూడు నెలలుందనగా... ఆ మూడు నెలలు సెలవు కావాలని ఆఫీసులో అడిగాడు కిట్టు.

'ఇప్పటికే వున్న సెలవులన్నీ వాడేసుకున్నాము. సీకింక సెలవులు లేవు... ఈ మూడు నెలలు సెలవు కావాలంటే దొరుకుతుంది కానీ... జిత్తం రాదు.'

చావు కబురు చల్లగా చెప్పారు ఆఫీసులోనివారు. కిట్టు వెనకాడ దలచుకోలేదు.

ఐనా సరే నాకు సెలవిచ్చేయండి... అని సెలవు లేసుకున్నాడు. ఆఫీసుల్లో పని చేస్తూ... పోటీ పరీక్షలకి తయారయ్యావాళ్లు సెలవులు పెట్టుకుండా... జిత్తం పోకుండా... బాసుల దగ్గర చెడ్డ కాకుండానే పోటీ పరీక్షలకి తయారపుతూ ఉంటారు.

ఇల్సా అవ్వా కావాలి, బువ్వా కావాలి అనుకుంటే కష్టమే... ఈ అవ్వా, బువ్వా రెండూ కావాలనుకునే వాళ్లకి విజయం సాధించడం కష్ట సాధ్యమే...

తాడో, పేడో తెల్లుప్పోవాలని నిర్ణయించుకుని, కష్టాల్ని, నష్టాల్ని భరించగలిగితే విజయం సాధించడం సులభతరమౌతుంది.

ప్రీలింస్ రాశాడు కిట్టు... ఇది రెండోసారి...

ఈసారి కూడా అనుమానం లేకుండా దిగ్విజయంగా పెయిల్ అయ్యాడు.

సివిల్స్^౬ రాసేముందు రాతపూర్వకంగా ఆఫీసుకి తెలియజెప్పాలి, నేను సివిల్స్^౬ రాస్తున్నాను అని...

చెప్పకపోతే, లేరా పసయిన తర్వాత, నాకు చెప్పుకుండా రాశావు, నువ్వు పొషైనా సరే నేను పంపించను అని ఆఫీస్ అనవచ్చు. మొత్తం గోర్ మాల్ అయిపోతుంది. అందుకని, కిట్టు కూడా ఆఫీసుకి రాతపూర్వకంగా తెలియపరిచాడు.

ఇంకేముంది ?

అందరికీ తెలిసిపోయింది...

కొందరు కిట్టుని అడుగుతున్నారు...

ప్రీలింస్ రిజల్స్^౬ వచ్చింది...

ఏమైంది... ?

పాసయ్యావా... ?

ప్రేమగా, సదుద్దేశంలో అడుతుగున్న వాళ్ళూ వున్నారు.

అయితే, వాళ్ల సంఖ్య తక్కువ...

ఎక్కువమంది ఎక్సెంగానే అడుగుతున్నారు.

వాళ్ల లోలోపల...

వీడి మొహం... సివిల్స్^౬ అంటాడు...

అఫీసుకి రాడు,

గాలికి తిరుగుతాడు...

ఐనా పొలితెక్నిక్ వాడు...

ఎదో బియ్య వెలగబెట్టాడంట...

మహామహులు ఎంట్రో వాళ్లకే రాలేదు...

వీడికెం వ్స్తుంది ? అనుకుంటూ ఉంటారు...

ఒకడు ఏమయ్యంది ? అని ఏదురుగా అడిగి,

పోయిందని అనగామే మనిషి ముందుకు వెళ్లగానే వెనకాల పక్కమని నష్టుతాడు. కీట్టుకి అన్నీ అర్థమయ్యావి... ఈ అవమానాలు,

హేళనలు అవసరమా?

నా డబ్బులు ఖర్చు పెట్టుకుని, నేను పుస్తకాలు కొనుక్కుంటున్నాను...

వాడి బాబుగాడి సొమ్ములేమన్నా నాకిచ్చాడా...

పెద్ద పరీక్షలు వీళ్లే రాయాలి...

వీళ్లు రాయకూడదు అనే రూలేమన్నా ఉండా?

నేను పెయిలయితే వాడికి పైశాచిక ఆనందం ఎందుకు?

పొరపాట్ను ఏ సర్పిస్తూ రాకపోతే మళ్లీ

రోజు ఇదే ఉద్దేశం చేస్తూ వీళ్ల ముఖ్యాల్లో హేళనను చూస్తూ,

వాళ్ల వెకిలి నవ్వుల్ని భరిస్తూ బ్రతకాలా?

కొత్తగా ఎవడైనా వస్తే...

తులేని వాడికి కూడా తెలియజెప్పి, వర్ధించి,

వాడు కూడా వేళాకోళంగా నవ్వేదాకా, వీడు నిద్రపోడు.

జిమేం మనస్తత్వాలో, వీళ్లోం మనములో...

పోతే పోనీ...

ఇలాంటి వాళ్లని పట్టించుకోగూడదు...

పట్టించుకుంటే మానసిక వ్యథ ఇంకా పెరుగుతుంది.

పట్టించుకోవద్దు కిట్టూ... వీళ్లని పట్టించుకోవద్దు...

జీలం చాలడం లేదు... డబ్బులు కావాల్సి వస్తున్నాయి...

నాన్నగారేమో డిక్కేర్ చేసేశారు. ఖచ్చితగా తెగేసి చెప్పారు. అంత ఎత్తుకు నుప్పు ఎగరలేవు... నీవల్ల కాదు... చిన్న ఉండ్యోగి మీ నాన్న అని తలియగానే నువ్వున్న మార్పులు తమ్ముకున్నా నిన్ను బెడబట్టి గంట్టారు. అనవసరంగా డబ్బులు వృద్ధా చెయ్యకు... ఇప్పుడు చేసుకుంటున్న ఉండ్యోగమే చేసుకో... 'కట్ ది కోట్ యాజ్ ఫర్ ది క్లార్ట, నీకున్న డబ్బులతో నీ బతుకు ఎంతో అంతే బతుకు, ఎక్కు ట్రూలు చెయ్యకు...' నేనేమన్నా నీకు డబ్బులిచ్చినా, నుప్పు ఈ పరిక్కలకే తగలేస్తావు. అందుకని నేనేమీ నీకు ఇప్పును...

కాదు... కూడదూ, నా దారిలో నేను వెళ్లాను... అనుకుంటే నీకు వచ్చే దాంతో సర్పుకో...

కిట్టు అనుకునేవాడు నాకు ఉన్న కష్టాలు, నవ్వేవాళ్లను, వాళ్ల మాటలను పట్టించుకోకూడదు.

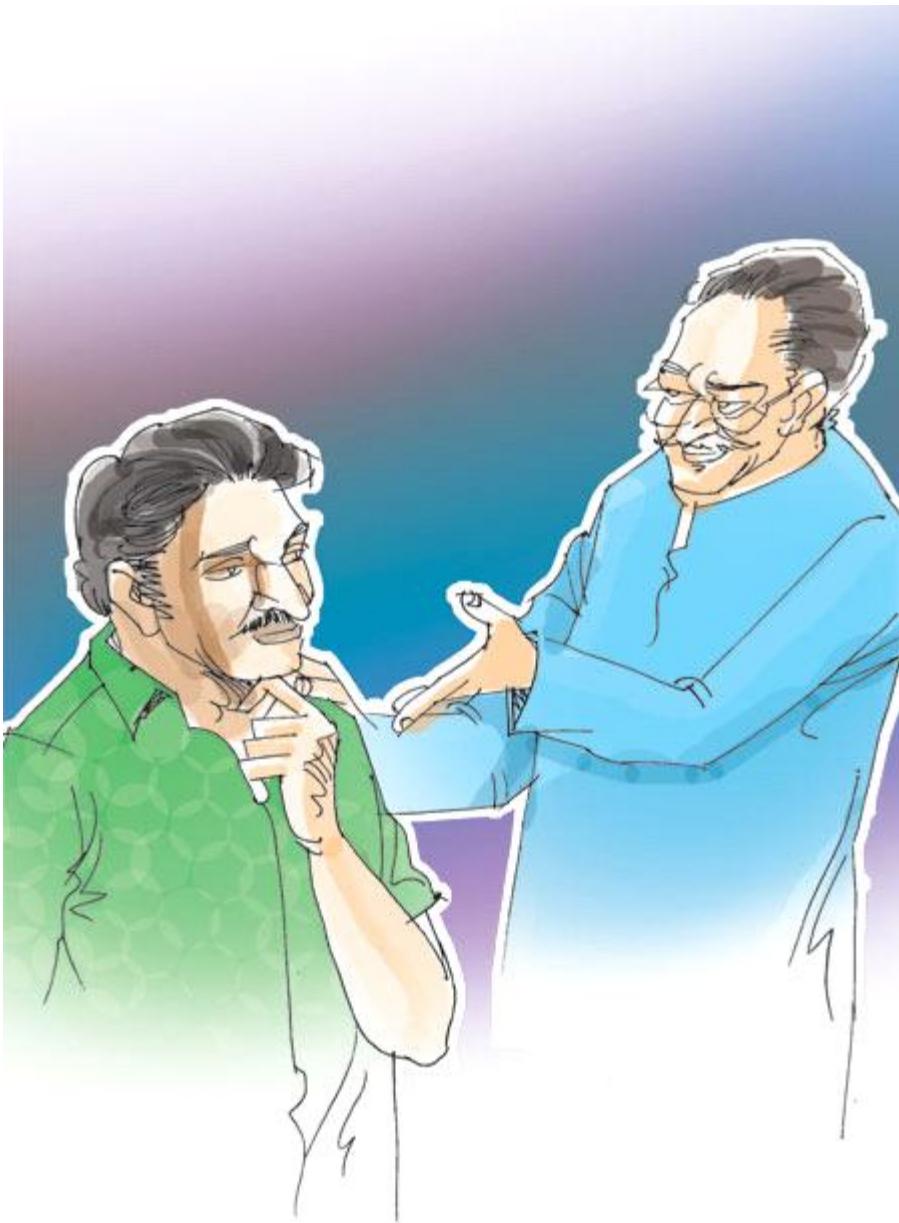
బుధుడు అన్నాడట !

ఎప్పుడైనా నిమ్న బాధపెడుతున్నాడంటే

తప్పువు వాడిది కాదు...

నీదే...

వాడిని ని మనస్సులోకి రానివ్వడమే ని తప్పువు...

జరిగిన కథ : కిట్టును కలవడానికి గిరిధర్ వస్తాడు. ఇద్దరు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పార్టీ చేసుకుంటారు. పీలిం పరిక్ దగ్గరపడుతుండడంతో ఉద్యోగానికి మధ్య మధ్యలో నెలపులు పెడుతూ.. కోచింగ్ కు వెళ్లూ చదువుతుంటాడు కిట్టు.

కిట్టుగాడు ఈలోగా వెళ్లి చేసేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు కిట్టు. ప్రాభుంస్ని పట్టించుకోకూడదని గట్టిగా అనుకున్నాడు. ప్రాభుం అనేవి లేకుండా మనిషునేహాడే లేదు. చట్టు, మూను అయితే ఏ ప్రాభుం ఉండవు. మనిషికి కదా సమస్యలు వచ్చేది, ప్రాభుం లో ఇదో ప్రాభుం అనుకుని ఏ సమయంలో చేయాల్సిన పనిని ఆ సమయంలో చేసేయాలి. చిఫ్ మినిస్టర్ సంతోషంగా

వున్నడా? పైంం మనిష్టర్ సంతోషంగా వున్నడా? అంబానీలు సంతోషంగా వున్నారా? విజయ్ మాల్య ధనవంతుడని, విలాస పురుషుడని అంటారు. విజయ్ మాల్యకి ప్రాభుంస్ లేవా? ప్రాభుంస్ లేవా? ప్రాభుంస్ లేనివాడు లేనేలేదు. ఈ సిమిల్స్ ఏ పరీక్ష పాసయ్యాక, లేదా పూర్తిగా దొబ్బింది. ఇక చాల్సె అనుకున్నాక పెళ్లి చేసుకోవచ్చు కదా! కొంతమంది గ్రూప్ వన్ రాయాలి, పాసహ్వాలి. ఆ తర్వాత పెల్లి... అని వాయిదాలు వేస్తారు... కొంతమందికి ఎం.బి.బి.ఎఫ్. తర్వాత పీజీ, ఆ తర్వాత సూపర్ స్పెషాలిటీ... అంటూ వాయిదాలు వేస్తారు... సరే ఆక్కడికి వాయిదా వేస్తే... ఆ తర్వాత ఇంకో గోల... మళ్లీ వాయిదా... గోల లేనిదే మనిషి జివితం లేదు... మనిషిని సంపూర్ణంగా తయారు చెయ్యలేదు దెవుడు.

ఆడదాని చేతికి పెన్ను, వేపర్ ఇచ్చి నీకు కావలసిన మొగుడు ఎలా వుండాలి? ఆ విషయం రాయి! అంటే... అబ్బాయి పొడగరి అయి వుండాలి, చూడ్చానికి చక్కగా వుండాలి, ఇంజనీరో, డాక్టరో అయి వుండాలి, మంచి జీతం కలిగి వుండాలి. తల్లగా వుండాలి, చామనచాయ అయినా ఓకే, ఎటువంటి చెడు అలవాట్లు వుండకూడదు... మందు, సిగరెట్, పాన్, గుట్టూ అలవాట్లు వుండకూడదు. తన నప్పుతూ, నన్ను నవ్విస్తూ వుండాలి. వేరే అమ్మాయి వైపు కన్నెత్తి చూడగూడదు. నన్ను ప్రేమగా చూసుకోవాలి. ఇంతకు మించి పెద్ద పెద్ద కోరికలు నాకేమీ లేవు. ఈ లక్షణాలుంటే చాలు... అని రాశ్టుంది.

ఇన్ని లక్షణాలున్నవాడు దొరుకుతాడా? ఈ లక్షణాలున్నవాళ్లు ఎంతమంది వుంటారు?

ఇలాగే,

వయసులో ఉన్న ఒక అమ్మాయికి" ఉత్తుత్తి రోసన్ " (హృతీక్ రోషన్ లాగా ఉన్నవాడి సంబంధం తెచ్చారంట .ఇదేమిటీ వీడి మొఫిం పేపు చుంచు మొహం లాగా ఉంది? నాకొద్దు బాబోయ్ అన్న దట..సరే అని అమీర్ ఖాన్..... వున్నవాడి సంబంధం తెచ్చారంట... వీడు పొట్టోడు, పంగకాళ్లోడు (బొ లెగ్ డ్) నాకొద్దు అందంట... 'సల్మాన్ ఖాన్' లాంటి వాడిని తెచ్చారంట... వీడు 'బండోడు' నాకొద్దు అందంట... 'పారువ్ ఖాన్' లాంటి వాడిని తెచ్చారంట... వీడెంటి, లెటకబారిపోయినట్టున్నాడు.... చెక్కుమొహం వీడూనూ... పైగా నత్తి కూడానూ... నాకొద్దు... అందంట... 'అమితాబ్' లాంటి వాడిని తెచ్చారంట. వీడెంటి, ఉంచకాళ్లు, గెడబొంగులాగా ఇంత పొడుగున్నాడు? మా ఇంట్లో ద్వారా బంధాలికి కొట్టుకుని తల పగిలి చస్తాడు... అందట...

చివరకు 'బాబూమోహన్' లాంటివాడిని తచ్చి ఆ అమ్మాయివాళ్ల నాన్న ఇలా అన్నాడట...

"చూడమ్మా... నా శాయశక్కులా ప్రయత్నించాను. ఇప్పుడొచ్చిన అబ్బాయిని కామెంట్ చేసే ముందు నిన్ను నుప్పు ఒకసారి అధ్యంలో చూసుకో... ఒకవేళ నుప్పు సరేనన్నా, నిన్ను చూసి ఆ అబ్బాయి నాకొద్దు పో... అంటూడేమోనని భయంగా వుంది.

అబ్బాయి రూపం చూడకు, నాకు తెలిసినంతవరకు ఈ అబ్బాయి గుజవంతుడు, నెమ్ముదస్తుడు, మంచి జీతంగల ఉద్యోగి... మనసులో సాందర్భం గలవాడు. దేవుడి దయవల్ల ఆ అబ్బాయి ఓకే అంటే నే పెళ్లి జరుగుతుంది. లేదా ఇంతే సంగతులు. గోవిందా..." అన్నాడట!

ఈ విధంగా జీవితం నుండి ఎల్లో కావాలి, ఏదో కావాలి, ఇంకా ఇంకా కావాలి, అనుమంటూ ఒంటరిగా మిగిలిపోయిన ఆడవాళ్లు కోల్పలు. ముదిరిపోయిన బెండకాయలుగా మిగిలిపోయిన బ్రహ్మచారులూ వున్నారు.

అందరికే తెలిసిన మహోపతీవ్రత ఒకామె వుంది. ఆమె దేవుళ్లి ప్రసన్నం చేసుకుంది. దేవుడు ప్రత్యక్ష్యమై కావాల్సాంది కోరుకోమన్నాడు. నాకో మంచి భర్తను ప్రసాదించు స్వామీ అన్నాదామె. చెప్పమ్మా, ఎలా వుండాలి? అన్నాడు దేవుడు.

స్వామీ, నాకు కావలసిన భర్త, తర్క, వితర్కాలు తెలిసిన జ్ఞానియై వుండాలి. అన్ని విద్యల గురించి తెలిసి వుండాలి, చక్కని శరీర సైప్పం కలిగి వుండాలి. బలవంతుడై వుండాలి. కొండల్ని పిండికొట్టే శక్తిమంతుడై వుండాలి. విలువిద్యలో అతనిని మించినవాడు ప్రపంచంలోనే వుండకూడదు. బాణాలలో వర్షాన్ని కురిపించగలగాలి. బాణాలలో అగ్ని ప్రభయాన్ని సృష్టించగలగాలి. ఇదిగాక, గుర్రాలు, పశువులు, పక్కలు... విటన్నింటి గురించి తెలిసిన మేదావియై వుండాలి. ఇంతకు మించి నాకేమీ వద్దు స్వామీ' అన్నాదామె.

దేవుడికి కడుపులో గుడగుడలు పట్టుకున్నాయి.

"అమ్మా... ఇప్పుడే వస్తాను" అని గబగబా బాత్రూంకి పోయి వచ్చి, నీరసంగా కాసేపు చెట్టుకింద కూర్చుని ఆలోచించి మల్లీ ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

"తల్లి..."

"స్వామీ"

"నీ కోరిక ఈ జన్మలో తీర్చులేను. ఎందుకంటే, ఇప్పుడు నువ్వుచిచ్చన 'స్వసిపికేషన్స్' (ప్రమాణాలు, కొలతలు) ఇంతవరకూ

నేనెప్పుడూ కని విని ఎరుగను. ఇప్పుడు కొత్తగా తలుసుకున్నాను. ఎంత దేవుళ్ళనా ఇప్పటికీప్పుడు హం ! పట్ ! అని నేను గాల్లోంచి అన్ని లక్షణాలున్న వాడిని సృష్టించలేను. నీవు ఇచ్చిన ప్రమాణాలు, కొలతలను ఒట్టే నేను పని మొదలుపెట్టినా... పని పూర్తి చేసేటప్పటికి నీవు ముసలిదానివైపోతావు... చచిపోతావు..."

"మరలా స్వామీ...!"

"నీకు మాట ఇచ్చి చచ్చాను కదమ్మా ! తప్పించుకు చావలేను. అందుకని ఒక పని చేస్తాను. వచ్చే జన్మలో నిన్ను మళ్ళీ పుట్టించి, అప్పుడు నీ కోరిక నెరవేర్పును. సరేనా..."

"చాలా సంతోషం స్వామీ... వెళ్లిరానా స్వామీ?"

"వెళ్లమ్మా, కానీ వెళ్లే ముందు ఒక్కమాట విను..."

"చెప్పండి స్వామీ"

"ఇన్ని లక్షణాలున్న మగవాడిని నేను ఇంతవరకూ సృష్టించలేదు. సృష్టించలేను కూడా... అందుకని, ఈ లక్షణాలలో 5 గురు పురుషులను సృష్టించి వాళ్ళను నీకు బర్తలుగా చేస్తాను. వాళ్ల పేర్లు కూడా నీకు 'కంపూజన్' (గందరగోళం) లేకుండా ముందే చెప్పేటున్నాను. రాసుకో. ధర్మరాజు, జీముడు, అర్జునుడు, నకులుడు, సహదేవుడు. అర్థమైందా తల్లి?"

"అర్థమైంది స్వామీ. వెళ్లిరానా?"

"వెళ్లమ్మా... మళ్ళీ రాకు. నా ప్రాణం మీదకు వస్తుంది" అన్నాడు దేవుడు.

ఇక మగవాళ్ల విషయానికొస్తి... ముందుగా అమ్మాయి తెల్లగా, చాలా అందంగా వుండాలి. ఆమెనువ్వురూ కన్నెత్తి చూడకూడదు. ఆమె కన్నెత్తి వేరే వాళ్లను చూడకూడదు. ఇంటిపని, వంటపని బాగా వచ్చి వుండాలి. బ్రూఫ్, పేస్ట్ నుండి కాలి సాక్సుల దాకా

అందించాలి. మంచి కట్టుం తేపాలి. బాగా చదువుకున్నదై వుండాలి. ఉద్యోగం చేసి, డబ్బింతా తెచ్చి బర్థ చేతుల్లో పోయాలి. పిల్లల్ని కని, వాళ్లల ఆలనా పాలనా చక్కగా చూసుకోవాలి. మొగుడు చెప్పినట్టు వినాలి. ఇంతకు మించి వేరే కోరిక ఏమీ లేదు. ఇలాంటి వాళ్ల గురించే ఒకాయన ఇంద్రీష్ లో చెప్పాడు...

'మెన్ పాల్స్ ఇన్ లవ్ విథ్ ఎన్ ఏంజల్ బట్ ఫైనల్స్ మ్యారిన్ ఎ ఉమన్ '

మగవాడు ఒక దేవత కావాలని కోరుకుంటాడు. చివరకు ఒక ఆడదాన్ని పెల్లి చేసుకుంటాడు. అంటే నాకు కాబోయే భార్య అలా వుండాలే, ఇలా వుండాలే అని ఉండంపుడుగా ఉంహించుకుంటాడు. ఎన్న యినా ఉంహించుకోనీ... పెల్లి చేసుకునేది ఒక మానవ మాత్రురాలినే... మగవాడెలా పరిపూర్జం కాదో, ఆడది కూడా ఆలాగే పరిపూర్జం కాదు.

ఆమెకూ కోపతాపాలుంటాయి... ఒక లక్షణముంటే ఇంకో లక్షణముండకపోవచ్చు... చిరాకు పరాకులుంటాయి. అందరం మనుషులమే కదా ! గొడవెక్కడ వస్తుందంటే దేవుళ్లూ, దేవతలూ కావాలని కోరుకుంటేనే...

ఒకడంటాడు... నా భార్య నిజంగా దయ్యమే...! దయ్యానికి వుండాల్సిన లక్షణాలన్నీ కర్క్కోగా పున్మాయి ఆమకి. దేవుళ్లో అడిగాడు... "దేవుడా, దేవుడా... ఈ దయ్యాన్ని ఎందుకు నాకు కట్టబెట్టావు?" అని... దానికి దేవుడంటాడు, "నేను దయ్యాన్ని తయారు చేసిన మాట వాస్తవమే కానీ... ఆ దయ్యాన్ని నువ్వు పెల్లి చేసుకున్నావా? నాకు తెలియదే... అయం సారి ! వీలయితే విడాకులు, వీలు కాకపోతే తన్నులు తెంటూ వంట చేసుకుంటూ హాయిగా ఒతెకయ్ ! ఇదిగో నా డైరీలో రాసుకుంటున్నాను నీ విషయం. నీకు జరిగిన అన్యాయాన్ని గుర్తుపెట్టుకుని, వచ్చే జన్మలో నీకు మేలు జరిగేలా చూస్తాను... సరేనా?"

ఇదేమాట బాధితులైన ఆడవాళ్లకూ, వాళ్లకు తగినట్టుగా చెబుతాడు.

కిట్టు వాళ్ల అమ్మానాన్నలకు చెప్పాడు విషయం... నాకు పెల్లి చేసేయండి... అని...

రెండు, మూడు సంబంధాలు చూశారు.

కొన్ని చేట్ల అమ్మాయి తరపువాళ్లు మనకొఢులే ఈ సంబంధం... అనుకున్నారు. ఇంకోసారి కిట్టు అమ్మానాన్నలే వధ్ఘనుకున్నారు.

ఆఖరుగా ఇంకోకమ్మాయి కిట్టు కంటే 8 సంవత్సరాలు చిన్నది.

నేనసలే 'సివిల్స్' ప్రిమీర్ అపుతున్నామ.. సైన్స్ ప్రకారం రెండు, మూడేళ్ళ కంటే లేదా వుండకూడదు అంతే అన్నాడు కిట్టు.

వెటునే అందుకున్నారు కిట్టు నాన్నగారు... ఎవడ్కా నీకు సైన్స్ చెప్పింది...? తేసి పక్కన పడేయ్ నీ బోడి సైన్స్ ... పాతకాలం వాళ్ళందరూ తమకంటే చిన్నవాళ్ళను బుద్ధి, జ్ఞానం లేకుండా చేసుకున్నారనుకున్నావా? ఆడవాళ్ళకి సంసార బాధ్యతలు పెరిగే కొలది సంసార సుఖం మీద వ్యామోహం వుండదు. ఎంతసేపూ నా పిల్లలు, నా సంసారం, అయ్యా ఇల్లు ఎమ్మెపొతుందో అనే ఆలోచనలు ఎక్కువోపొతాయి... చిన్న వయసుదాన్ని చేసుకుంటే ఎక్కువకాలం సంసార సుఖం వుంటుంది. వయసు పెరిగినా సంసార సుఖానికి దూరం కానివాళ్లు కూడా వుంటారు. నేను చెప్పేది సర్వసాధారణిగా జరిగే విషయం మాత్రమే. అసాధారణ విషయాల గురించి నేను మాట్లాడటం లేదు. ఇంకో విషయం ఏమిటంటే నేను వయసులో పెద్దవాడివి కాబట్టి... ఎప్పుడన్నా మాట్లా మాట్లా లేడా వస్తే సరేలే మా ఆయన నాకన్నా పెద్దవాడు కదా... నాకంటే అనుభవజ్ఞుడు కదా... అనుకుని నీ మాటకి సరే అంటుంది. సాధారణిగా... మల్లి చెబుతున్నాను.... సర్వసాధారణిగా ఎంత విశాల మనస్సుడైనా, ఎంత గొప్పవాడైనా సరే... మగవాడు భార్య తన మాట వినాలని కోరుకుంటాడు. సరే వీడి మాటే అమ్మాయి విన్నదనుకో... ఎదన్నా నష్టం జరిగిందనుకో... తప్ప తెలుసుకుంటాడు... ఆ తర్వాత భార్య మాట వింటాడు మగవాడు. ఇంకా మూర్ఖంగా రెచిపోయిన మగవాడు జివితంలో దిబ్బ తీంటాడు.

ఇంకో విషయం ఏమిటంటే... మగవాడు సహాయం కోసం భార్యపై అధారపడతాడు. బిధ్ిలేసివాడు 'ఏమే, మంచినీట్లు పట్టుకురావే' అంటాడు... బుద్ధి వున్నవాడు 'ఏమ్మా నా బంగారూ... మంచినీట్లు పట్టుకురావే' అంటాడు. ఎంత పనిలో వున్నా... భర్తకి సహాయం చేసి, ఆనందం పొందుతుంది భార్య. అదేపని నీకంటే ముందే ముసలిదైపోయిన భార్యకి చెపితే... 'నావల్ల కాదు... నువ్వే తెచ్చుకో... నాకూడా తెచ్చిపెట్టు' అంటుంది. ఏయి... ఓయి... ఆడది మగవాడికి పనిమనిపి కాదు. వంటింటి కుందేలు కాదు.... అని వెర్కెకలు వేయకు. తన పాపకి స్వాను చేయించి, బట్టలు లౌడిగి, ముస్తాబు చేసి, అన్నం తెనిపించి, ఆ పాపతో ఆటలాడుతుంది తల్లి. ఆ పనిలో ఎంతో ఆనందం పొందుతుంది. ఆ చిన్న పిల్లలకి తల్లి ఏమన్నా పనిమనిషా... అని అడిగే వాడంత వెదవ ఇంకోకడుండడు... అలాగే భర్తకి సహాయం చేసి, ఆనందం పొందుతుంది భార్య.

అంతెందుకు?

మొన్నటికి మొన్న మీ అమ్మకి వంట్లో బాగోకపోతే వంట నేనే చేశాను... ఇదేదో గొప్ప విషయమని కాదు. కాళ్ళూ, చేతులూ గుంజతున్నాయని బాధపడితే 'జిండుబాం రాసి' మర్దన చేశాను రోజింతా... ఇదేదో ఒకసారి చేసేసి ఎంతో పెద్ద విషయమని

చెప్పుడం లేదు...

ఇంక విషయం కూడా చెబుతాను ఏను. మన భారతదేశంలోని లక్కుల ప్రకారం భార్య భర్తకంటే కొఢిగా ఎత్తు తక్కువ వుండాలి. చూడముచ్చట్టన జంట అంటారు. మళ్ళీ వెరి కెకలు వేయకు. అసలు విషయం ఏను, ఆడవాళ్ళు సున్నిత మనస్కలు... నలుగురిలో కలసినప్పుడు ఎవరైనా ఆడది పుసుక్కున... నీ భర్త 'పోతోడు' అన్నదనుకో... ఆ బాణం భార్యకు మామూలుగా గుచ్ఛుకోదు... సరిగ్గా గుండె మధ్యలో మండి దిగి, దూసుకుంటూ వెనకమండి బయటకు వచ్చేస్తుంది. నేను చెప్పేది సాధారణంగా జరిగే సంగతి... అసాధారనంగా ఎల్లో జరగవచ్చు... అది నాకనపసరం. ఇక జీవితాల్సం ఆ భార్యాభర్తలకు ఒన్హాంతె వుండదు. ఇదే మాట ఒక అమెరికా భార్యలో అంటే 'సో వాట్ ది ఫ్రెంస్...' అంటుంది.

ఇక అందం విషయానికోస్తే నువ్వు అనాకారిగా వుండి అప్పరసను చేసుకోవధు. ఎందుకంటే, సమాజం 'కాకి ముక్కుకి దొండపండు' అంటుంది. చి... ఈ సమాజాన్ని ఎవడు లక్కు చేస్తాడు అనుకోకు... నీకు తెలిసి, తెలియకుండానే నువ్వు ఈ సమాజంలో భాగం... నువ్వు కాదన్నాంత మాత్రాన సమాజం నిన్ను వదలదు. నువ్వు సమాజాన్ని వదలవు. ఆ తర్వాత నువ్వు అందగా వుండి, అనాకారిని చేసుకోవచ్చు. కానీ, ఏదో దాని బతుకు ఉద్దరించేసినట్టు పోజు కొట్టకు, దాన్ని హాంసించకు... దాంటో వుచ్చు మంచి మనసుకు చూడు... అది చాలా అందంగా వుంటుంది.

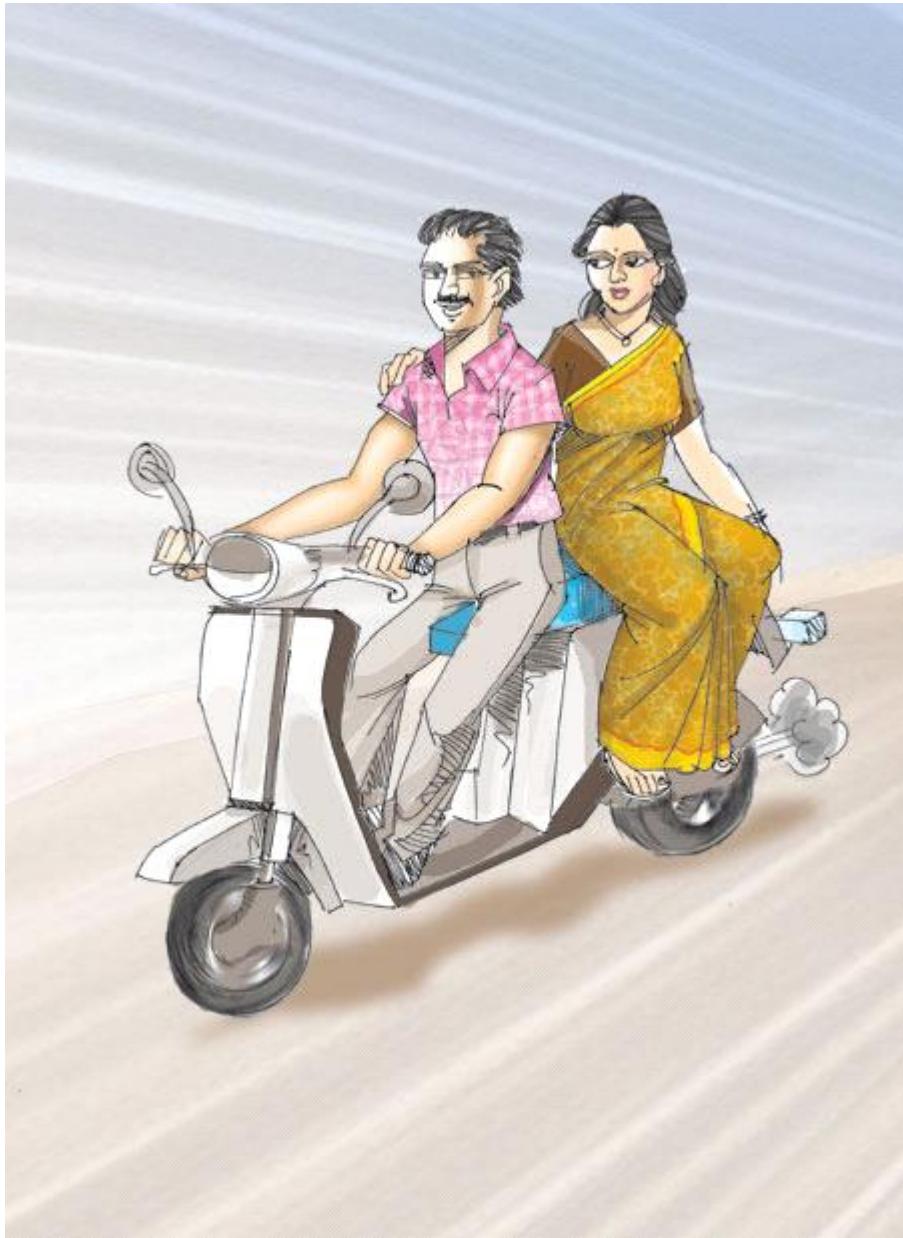
ఇక చదువంటావా, ఈరోజుల్లో అందరూ చదువుకుంటున్నారు... డిగ్గీలను భార్యాభర్తలు బేరీజ వేసుకోకూడదు. గుడిసెల్లో వుంటూ... తాగి... భార్యని కొడుతూ, భార్య కూడా లీరగబడుతూ, ఇధ్దరూ ఒకళ్ళనొకళ్ళు కొట్టుకుంటూ, ఊరంతా వినబడేలా, కనబడేలా రచ్చ చేస్తుంటారు కొందరు భార్యాభర్తలు. తర్వాత మళ్ళీ కలసిపోతారు. వాళ్ళకున్న జ్ఞానం కూడా లేకుండా వీళ్ళకంటే వందరెట్లు ఉధృతంగానూ, ఉన్నాత చదువులు చదివి, అసహ్యంగా రోడ్డు మీదపడి కొట్టుకునే ఉన్నాత పదవుల్లో వున్న భార్యాభర్తలున్నారు. చదువెందుకు... 'సంకనాకను...?'

ఇక... డబ్బు...

ఒక కాపురం సజావుగా సాగడానికి కావాల్సింది డబ్బు కానేకాదు... చదువుకున్న మూర్ఖులు, ఉన్నాత పదవుల్లో వున్నవాళ్ళు, కట్టుం కోసం భార్యను వేదించి, దాన్ని కిరసనాయిల లో ముంచి చంపేసినవాళ్ళున్నారు. రోజూ పేపర్లలో చూస్తూనే వున్నాం. అమెరికా పోయినా కొంతమంది బుద్ధి అలాగే వుంటుంది. ఇదికూడా... ఆశ్చర్యకరమైన విషయం... కావలసింది మనిషిని మనిషి అర్థం చేసుకోవడం... దేవుడిచ్చిన శరీర సౌఖ్యాలను సమాజం నిర్దేశించిన రీతిలో పొందుతూ... సద్వ్యారా పిల్లలను కని, వాళ్ళని మంచి పోరులుగా తీర్చిదిద్ది సమాజానికి అందించాలి. 'మన్నా అర్థమవుతోందీరా నీకు?' ప్రశ్నించారు కిట్టువాళ్ల నాన్నగారు... 'అర్థమైంది నాన్నగారూ' అన్నాడు కిట్టు...

'నడూ, ఆ పిల్లని చూడ్చాం...'

వెళ్లడం, అమ్మయిని చూడడం, ఇద్దరూ అంగీకారం తెలుపడం, పెళ్లి జరగడం చకచకా జరిగిపోయాయి. కొద్ది రోజుల తర్వాత... ఘ్రాధాబాద్ లో కొత్తకాపురం పెట్టాడు కిట్టు.

జరిగిన కథ: కిట్టు వాళ్ళ నాన్నగారు, కిట్టుని పెళ్లి చేసుకోమని, అమ్మయి గుణగణాలను వివరించి ఒప్పాడు. అంతే అమ్మయిని చూడ్చం, ఇద్దరూ ఒకరికొకరు అంగీకారం తెలుపడం, పెళ్లి చక చకా జరగడం అయిపోయాయి. కొద్ది రోజుల తరువాత ఘ్రాధాబాద్ కు మకాం మార్చి కొత్తకాపురం పెట్టాడు. కిట్టు.

అనిత...

కిట్టు బార్యి...

సంసృతంలో అనిత అంటే " ముక్కుసూటి " అనే, " నాయకుడు " అనే ఆర్థాలున్నాయి. హిబ్రూ భాషలోనూ, స్వానిష్ భాషలోనూ, పిన్నాండ్ భాషలోనూ " నిండైన మనిషి ", " ఇతరుల మన్నన పొందే మనిషి " అని ఆర్థాలున్నాయి. అప్పరస కాకపోయినా ఇతరుల మన్నన పొందే రూపం కలిగినది అనిత. సన్నగా కొంచెం పొట్టిగా, మెరుగైన దేహచ్ఛాయ కలిగి ఉంటుంది. పెద్ద పెద్ద చదువులు చదవలేదు. జ్ఞానాన్ని చేపంత చదువు చదివింది. పాలకొల్లు, బీమవరం లాంటి చిన్న చిన్న ఊర్లు మాత్రమే తెలుసు. ఈ మాత్రమే మనిషికి నాయకత్వం లక్షణాలేక్కడౌస్తాయి? పేరుని ఒట్టే నాయకత్వం లక్షణాలౌస్తాయా? అయినా పేరులో ఏముంది? మహారాజు అని పేరు పెట్టుకుని అడుక్కుతేనేవాళ్ళు లేరా? సరే, రాపం ని ఒట్టే ఇతరుల మంచిని, మన్ననను ఒట్టి పొందవచ్చుగాక, నాయకత్వం లక్షణాలు ఎలా వస్తాయి? ఆమె ప్రవర్తనని గమనించాక కిట్టు ఆమె పుట్టిన తేదీని ఒట్టి, ఇంగ్లీష్ గోలెప్పు శాస్త్రం (ఆస్ట్రోలజీ) లేరగేశాడు.

అమెది సింహా రాశి.

సింహో లకి మంచి అబిరుచి ఉంటుంది. అలాగే ఈమె కూడా ఇంటిని, వంటగదిని కడిగిన ముత్యంలా ఉంచుతుంది. వాడేసిన పాత్రాని రేపు కడుకోగైమ్ములే అని వదిలేయదు. ఎంత రాత్రయినా, లేటయినా, శుభ్రం చేసిగాని వదలదు. నడుచుకుంటూ పికారుకి వెళ్ళినపుండు రోడ్డు పక్కన ఈగలు వాలుతున్న టీ పొపు వచ్చినపుండు తాగుదామా అంటే వద్దు .. అది ఉన్న ప్రదేశం బాగాలేదని అంటుంది. అలాగని ఆమె ధనవంతుల కుటుంబం నుండి రాలేదు... మామూలు మధ్య తరగతి కుటుంబమే.. ఏదన్నా విషయం పట్టుబడితే... మళ్ళీ ఆ అబిప్రాయాన్ని మళ్ళీంచడానికి కిట్టుకి చాలా సమయం పట్టేది. మందులు వాడకూడదు. .. అనిత అబిప్రాయం ఇది.

దేపుడే బాగుచేస్తాడు.

అమెని కిట్టు ' అనే ' అని పీలుస్తాడు.

అది కాదు అనే...

నీకు గత వారం పది రోజులుగా దగ్గు తగ్గడం లేదు... ఇచ్చిన మందులు వేసుకోవడం లేదు. దేవుడు మనల్ని బాగు చేయాలంటే మనం ఏమీ చేయకుండా ఉంటే దేవుడు కూడా బాగుచేయడు. అందుచేత మందు వేసుకో... అదీగాక నువ్వుసుచే సన్నంగా కనబడుతున్నావు. దానికి లోడు దగ్గు. అందరూ నన్నంటున్నారు మి ఆవిడకు 'టీబీ' ఆ అని . ఎందుకు డాక్టర్ కి చూపించడంలేదని... నా మాట విని మందులు వేసుకో అన్నాడు కిట్టు. చచ్చిపోతే చచ్చిపోతాను గానే... మందులు వేసుకోను అన్నది అనిత. ఇక లాభం లేదు. ఏక్కన్ లైసుకోవాల్సిందే... తలుపులు దగ్గరగా వేసి, అనితకు దగ్గరగా వెళ్ళాడు కిట్టు...

చెఱ్చు చెఱ్చు మంటూ నాలుగు చరుపులు వీపు మీద చరిచాడు.

ఇవిగో బిళ్ళులు.. ఇవిగో నేళ్ళు...

వేసుకుంటావా లేదా...

లేకపోతే చంపేస్తాను... నియ్యమ్మ

అని పెద్ద కంరంలో అరిచాడు.. కిట్టు.

అనితకు పెద్ద షాక్...

వీపంతా చిరచిరలాడింది. .. అయినా ఏ మాత్రం తగ్గలేదు...

నేను వేసుకోను అనిత కూడా అరిచింది.

ఇక్కడే వుండు నియ్యమ్య!

ఎలాగూ దగ్గరలో సస్తావు నువ్వు... దానికంటే ముందే ని పీక కోసేసే పీడా పోతుంది. ..

అని పెద్ద గొంతుకలో అరుచుకుంటూ పరిగెత్తుకు వెళ్ళి, వంట గదిలోంచి కల్తి లేసుకుచూడు కిట్టు... భయం లో గబుకున్న పూణ్ణెట్లు మింగి, నేఱ్చు గొంతులో పోసేసుకుంది అనిత.

లోలోపల నవ్వుకున్నాడు కిట్టు.

కల్తి కింద పడేసి, కోపంలో నేలను దబాదబా తన్నుతూ బయటకు వెళ్ళున్న కిట్టు వెనకాలే పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి తనకున్న బలమంతా ఉపయాగించి కిట్టు వీపు మీద చరిచింది అనిత. నన్నే కొడుతావా? అని ఆ తరువాత అనుకున్నాడూ కిట్టు.. పెళ్ళాన్ని కొట్టుద్దన్న నా కొడుకెవడు? వాడికి బుధి లేదు... అని మొగుడూ, పెళ్ళాలు కొడ్డాదుకుని, ఆ తరువాత మళ్ళీ పైండ్న అవడం లో ఎంటో మజ్జా వుంది.

కిట్టుకి జ్యోతిష్య శాస్త్రం మీద కొఢిగా కూడా నమ్మకం లేదు...

కానీ తన రాశిలో రాసిన ముఖ్య లక్షణాలు అంతవరకే.. ఇదొక చింత. అంతే... మరి ఇపి కలిసినప్పుడు మిగిలిన వెందుకు కలవు?

ఇది రిసరఫ్ చేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ రోజు మీకు లవర్ దొరుకుతుంది..

ఈ రోజు మీకు డబుట్ దొరుకుతుంది...

ఈ రోజు మీ పని అయిపోతుంది...

ఈ మీ ఇంటికి చుట్టాలు వస్తారు...

ఈ రోజు మీకు బంగారం దొరుకుతుంది...

ఈ రోజు ప్లై పోతారు...

ఈ రోజు మీరు కుట్టె పోతారు.

ఇలా రాసినవేమీ ఎవరికి నెరవేరలేదు.. నెరవేరవు కూడా..... అంచేతా తలబుద్ధలు కొట్టుకోవడం ఆనవసరం...

ఈ విషయం అందరికి అనుభవపూర్వకంగా తెలుసు...

కాదు.. కూడదూ.. అనుకున్న వాడికర్ణ ...

ఇక కిట్టు హారిమూన్...

అనితని ఊటీ.. కొడ్డెకెనాల్.. భూటాన్.. నేపాల్.. లేసుకువెళ్ళాల్సిన పనిలేదు. లేసుకెళ్ళంత డబుఖ కూడా కిట్టుకి లేదు. ఆమెకి ప్రార్థబాదే చాలా వింతగా, విశేషం గా వుంది. బజాజ్ సన్నీ మీద ఇద్దరూ తెరిగేవారు..

ఒక రోజు బిడ్డా బిడ్డా మందిర్, ఒకరోజు ట్యూంక్ బండ్, ట్యూంక్ బండ్ చుట్టూ ఉన్న మన్నీ చూడడానికి చాలా రోజులు పట్టింది. నెప్పులూ జూ పార్క్^౯, చార్పునార్, గోల్చుండ, పబ్లిక్ గార్డెన్^౯, ఉన్నానియా యూనివర్సిటీ పార్కులు తెరిగేవారు... కిట్టుకి సెలవు పెట్టాల్సిన అవసరం లేదు... సాయంత్రం కొంచెం ముందుగా పర్మిషన్ అడిగి, ఇంటికి వచ్చేసే వాడు. శనివారం, ఆదివారాలు ఎలాగూ సెలవులు, సెంట్రల్ గవర్న్మెంట్ కాబట్టి.. ఎన్ని రోజులు గడిచాయో.. ఎన్ని నెలలు గడిచాయో.. కిట్టుకి తెలియడం లేదు.. కాలం గడుస్తూ ఉంది.. పైండ్చ్^౯ ఎవర్సీ కలవడం లేదు... కోచింగ్ కు వెళ్ళడం లేదు. ఆఫీస్, ఇల్లు, సినిమాలు, పికార్సు...

అకస్మాత్తుగా ఆఫీస్ ఒకతని చేతిలో ఎంప్లాయ్ మెంట్ న్యూస్ చూసాడు. ఎంప్లాయ్ మెంట్ న్యూస్ చూడగానే సివిల్స్^౯ గుర్తుకు వచ్చింది. ఔను ధరఖాస్తు చేసుకున్నాడు... ఇంకా పరీక్షకి మూడు నెలలే వుంది... కిట్టు హాడావుడి గమనించిన అనిత అడిగింది

ఏమయ్యంది.. ఏమయ్యంది.. అని. తన సివిల్స్ కి సంబంధించిన విషయాలన్నీ చెప్పాడు. ఇంకా మూడు నెలలు ఉండనారు కదా..

సెలవు పెట్టేసి చదువుకోండి. ఎంచక్క.. అంది అనిత.

మరుసచి రోజు ఆఫీన్ కు వెళ్ళి సెలవడిగాడు. కిట్టు. లేసుకో... పోయిన సారిలాగానే జోతం రాదు... అధిగాక సరీస్ బ్రేక్ ఐపోతుంది అన్నారు.

సరీస్ బ్రేక్ అంటే?

అడిగాడు కిట్టు...

&fsat &fsat &fsat &fsat అని చెప్పారు ఆఫెన్ వాళ్ళు.

కిట్టుకి ఒక్క అష్టరం ముక్క ఆర్ధంకాలేదు...

"ఏమైతే అయ్యంది సెలవచ్చేయండి అన్నాడు. సెలవు లేసుకుని ఇంట్లో కూర్చున్నాడు కిట్టు. చేతులు పొడవుగా వుండి, అట్ల పెట్టుకుని చదువుకోవడానికి వీలుగా వున్న అల్లిక వున్న మడత కుర్చీ వుంది కిట్టు దగ్గర... నూటాడెబ్బెచ్చ రూపాయాలకి కొన్నాడు.' దాంట్లో కూర్చుని చదివేవాడు....

ప్రీలిమినరి వరకు కోచింగు లేసుకున్నాడు కిట్టు. కాబట్టి ఇక కోచింగ్ కు వెళ్ళాల్సిన పనిలేదు... ఇంట్లో కూర్చుని చదువుకోవడమే.. ఎక్కువ సేపు కూర్చీలేకపోతున్నాడు కిట్టు.

లేచి అటూ ఇటూ లిరుగుతున్నాడు... తప్పదన్నట్లుగా మళ్ళి పుస్తకం పట్టుకుంటున్నాడు కిట్టు. గుట్టల్లాగా పుస్తకాలు, నోత్తులు.. స్తుదీమెటీరియల్.. చిందర వందరగా ఉండేవి.

అనిత వచ్చి తనకి లోచినట్లు సరేది.

ఇంతలోనే ఇంకోటేదో చదివిన పుస్తకాలు |

చిందర వందర చేసేవాడు.

గంటల తరబడి కూర్చుని చదవాలి. ఒక వారం కష్టంగా వుంది. తరువాత తరువాత అలవాటపుతూ ఉంది.. ఆలా చదువుతూ వుండగా...

' కిట్టుకి తన చిన్నతనం, ఆ చిన్న తనం లో తను చదివిన చదమామ, బాలమిత్ర, బొమ్మరిల్లు, కామిక్స్ పుస్తకాలు, చిన్న పొకెట్ పైజ కథల పుస్తకాలు, ఆంధ్ర భూమి, దిట్కీమ్ పుస్తకాలు.. అన్నీ గుర్తుకొచ్చేవి ' ఔసూ!.. ఊరికి ఇబ్బంది పడతావేంటిరా కిట్టుగా. నీకు అలవాటేకదరా కూర్చుని చదవడం, ఒక్కసారి నీ బాల్యం అప్పుడు ఎంత ఇంట్రోప్ లో చదివేవాడివి? ఇప్పుడంటుకు ఏదో కష్టమనుకుంటాను? అదే అలవాటు గుర్తుతెచ్చుకో.. హాయిగా చదువుకో... అంటూ తనలో తానే మాట్లాడుకునే వాడు కిట్టు. మళ్ళీ ఎప్పటికో తలెత్తి గడియారం ఫైపు చూసేవాడు.

రాత్రి ఒంటిగంట...

మళ్ళీ టే కప్పులో అనిత...

నువ్వు పడుకో నాకోసం నిద్ర పాడు చేసుకోకు అనేవాడు.

మళ్ళీ చదువు...

ఏపొరి తెల్లవారు రూము నాలుగు గంటలు...

కునికి పాట్లు పడుతున్న కిట్టుని భజం మీద తట్టి లేపి టే అందించింది అనిత...

అలా ఎప్పటి వరకు చదివాడో, ఎప్పుడు చదువో.. ఒక సమయం సంఘర్షం లేదు.. కిట్టులో పాటు

అనిత కూడా అదే టైం టెబుల్.. నీకెందుకు? నా తెప్పులు నేను పడుతున్నా కదా...

నీవు నీ నిద్ర ఎందుకు చెడగొట్టుకుంటున్నావు అని ఎన్ని సార్లన్నా...

లెక్క కూడా చేసేది కాదు అనిత..

ఈమె పట్టు పట్టిందంటే ఇంక దానికి తెరుగులేదురా బాఱుగా అనుకునేవాడు.

కిట్టు ప్రిలింస్ రాసేసాడు...

ఫలితాలు రావడానికింకా సమయం ఉంది...

ఓంచెం గా మళ్ళీ మామూలు లోకంలోకి ఆపెసుకి వెళ్ళి వస్తున్నాడు...

అనిత కూడా మామూలు లోకంలో పడింది.

సాయంత్రం పారుగులు, సినిమాలు...

|ఫలితాలు రానే వచ్చాయి...

' ఈ సారి కిట్టు ... పాసయ్యాడు...

ఇది మూడో సారి కిట్టు ప్రీలింస్ రాయడం...

కిట్టుకి ఎంతో ఆనందం కలిగింది. అనితుకి కూడా సంతృప్తి.. పడిన కష్టానికి తగిన పలితం వచ్చిందని... ఆమెకిదేవో చిత్రమైన గేం లా వ్యంది.

పూర్తి అవగాహన లేకపోయినా...

ఇదేదో గట్టిగా పోరాడాల్సిన విషయమే అని తెలుసుకుంది.. కిట్టు విజయమే తన విజయమని నిర్భయించుకుంది... దేవిడిచ్చిన ఈ అవకాశాన్ని వదలకూడదు అనుకున్నాడు కిట్టు. తరువాత మెట్టు మెయిన్స్ ...

ప్రీలింస్ లో ఈ బిట్ పేపర్ లాంటి ఆబ్జక్టివ్ ప్రశ్నలుంటాయి. వాటికి సమాధానాలు గుర్తించాలి. ఇప్పుడు మెయిన్స్ సమాధానాలు (చేతిలో పేపర్, పెన్సు పట్టుకుని) పేరాలుగా పరా పరా రాయాలి.

ఇంకా ఇంకా శోధించి, చాలా వివరాలు సంపోదించాడు.

ప్రీలింస్ లో ఉన్న జనరల్ స్టాదీస్ పేపర్ ఈ మెయిన్స్ లో కూడా ఉంటుంది.

ఆ తరువాత రెండు సబ్సెక్షన్ పేపర్ల ఇక మిగిలినది వ్యాసరచన పేపరు మొత్తానికి జనరల్ స్టాదీస్, రెండు సబ్సెక్షన్ లు వ్యాస రచన, పదో తరగతి స్టోండర్డ్ లో తలుగు, ఇంగ్లీష్ పేపర్లు రాయాల్సి వుంటుంది.

వ్యాపా..

వ్యాపా.. అనే మాట మనకి మహాబారతం లో వినిపిస్తుంది. పద్మవ్యాపా.. అభిమన్యుడు..

అది యుద్ధం కదా?

యుద్ధం లో వాడే 'వ్యాహం' కీ మూలాన కూర్చుని పెన్ను లో పరా పరా రాసుకునే పరీక్షలకి సంబంధం ఏముంది? పూర్వ కాలం లో బళాళులు, కత్తులు పట్టుకుని ఒక సైన్యంలో భయంకరమైన యుద్ధం చేసేది, బళాళులలో పొడుచుకునేవారు... కత్తులలో నరుక్కునేవారు. .. రక్తం ఏరులైపారేది... ఎందుకోసం.. రాజ్యం కోసం.. రాజ్యం వస్తే ఏమొస్తుంది...? ధనమొస్తుంది... ప్రజలకు రాజు కావచ్చు... రాజు ఏం చేయాలి? ప్రజలను జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. ప్రజలకి సేవ చేయాలి.. రాజుకి పేరు వస్తుంది.. చివరికి ధనానికి ధనం, పేరుకి పేరు రెండూ వస్తాయి. . కాలం మారింది...

యుద్ధానికి ఒడులు పోటే పరీక్షలు వచ్చాయి. . ఈ పోటే పరీక్షలు కూడా యుద్ధమే! కొన్ని లక్షల మందిలో దేశ వ్యాప్తంగా యుద్ధం చేయాలి బళాళుల ఒడులు.. పెన్ను పాశీలు ఈ యుద్ధం లో వాడతారు. అక్కడ రక్తమైతే ఇక్కడ సిరా.. ఎందుకోసం.. ఉద్యోగం కోసం.. ఉద్యోగమొస్తే ఏమొస్తుంది? జీతమొస్తుంది.. ఒక ఉన్నత అధికారి కావచ్చు.. ఉన్నతాధికారి ఏం చేయాలి? ప్రజలను జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. ప్రజలకి సేవ చేయాలి. ఉన్నతాధికారికి పేరు వస్తుంది. చివరికి జీతానికి జీతం, పేరుకు పేరు రెండూ వస్తాయి. . అందుకే యుద్ధానికి వ్యాహం కావాలి... పోటే పరీక్షలకి వ్యాహం కావాలి... ఆచి తూచి అడుగులు వేయాలి.. అప్పుడుప్పుడు ఇంటర్ తరువాత ఏం చదవాలి? అనే ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు విన్న "గాయపడ్డ సైనికులు" అనే మాట గుర్తుకొచ్చింది కిట్టుకి.

అప్పును నిజమే.. యుద్ధానికి, చదువుకి చాలా దగ్గరి సంబంధం వుంది.

"జనరల్ స్టడీస్" పేపర్ లో ప్రిలింస్ ద్వారా పరిచయం వుంది. కాబట్టి ఎక్కువ బయపడాల్సిన అవసరం లేదు.. అలాగని భయపడకుండా వుంటే గోవిందా.. ఇక, రెండు స్కూల్లులు ఎంచుకోవాలి..

శస్తు

జరిగిన కథ:

కీటు తండ్రి మాట విని పెళ్ళి చేసుకుని హ్యాఫీగా తన సన్నిహిత బార్బులో షైడ్రాబాద్ ను మొత్తం చుట్టేసాడు. ఈ ఎంజాయ్ లో సిమిల్స్ ను కూడా మరిపోతాడు.;

ఎమిటా సబ్జెక్టులు?

డాక్టర్ సబ్జెక్టులు,

ఇంజనీర్ సబ్జెక్టులు,

వ్యవసాయ శాస్త్ర సబ్జెక్టులు,

సమాజ శాస్త్రం,

బోగోళిక శాస్త్రం,

ఆర్డిక శాస్త్రం,

యూపీయస్సి వారు గుర్తించిన ప్రాంతీయ భాషా సాహిత్యాలు,

ఇంగ్లీష్ సాహిత్యం,

మానవ శాస్త్రం,

బోలిక శాస్త్రం,

రసాయన శాస్త్రం,

వృక్ష శాస్త్రం,

జీవ శాస్త్రం,

కామర్స్^౯,

మేనేజ్ మెంట్,

రాజకీయ శాస్త్రం,

పాలనా శాస్త్రం,

చరిత్ర,

న్యూయార్క్ శాస్త్రం,

తత్త్వ శాస్త్రం,

గణిత శాస్త్రం,

మనోవైజ్ఞానిక శాస్త్రం...

జలూ పెద్ద లిస్ట్ 'ఎంపొయ్ మెంట్ న్యూస్' లో జస్తారు. వాటిల్లోంచి రెండు సబ్జెక్టులు ఎన్నుకోవాలి. మనకిష్టమైనవి ఏవో రెండు ఎన్నుకోవాలి. మళ్ళీ చిన్న మెలిక వుంది. ఏయే సబ్జెక్టులు కలసి ఎన్నుకోవూడి ఒక లిస్ట్ వుంటుంది. దాని ప్రకారం చూసి ఎన్నుకోవాలి.

ఇదెలాంటిదంటే పొట్లకాయ, కోడిగుడ్డు కలిపి వండకూడదు, మంచిది కాదు. అటువంటిది... అదో నమ్మకం. అలాగే ఏది పొట్లకాయో, ఏది కోడిగుడ్డో యూపీయస్సి చెప్పుంది. దాని ప్రకారం ఎన్నుకోవాలి. ఇంకో ప్రశ్న వస్తుంది. "నేను డిగ్రీలోనూ, పీజిలోనూ చరిత్ర చదివాను. కానీ, నాకు లెక్కల్లో మంచి పట్టు వుంది. లక్కుల సబ్జెక్ట్ లేసుకోవచ్చా?..."

"న్నేపుంగా, నిరఖ్యంతరంగా తేసుకోవచ్చు.

"ఎవరూ ఏమీ అనరు కదా!"

"ఎవరూ ఏమీ అనరు..."

"నేను భౌతిక శాస్త్రం చదివాను... న్యాయశాస్త్రం తేసుకోవచ్చా?..."

"తప్పకుండా"

"యూపీయస్సి వారిచ్చిన సబ్జెక్టులలో డిగ్రీలో ఏ సబ్జెక్ట్ చదివారన్న దానితో సంబంధం లేదు. ఏవైనా రెండు సబ్జెక్టులు తేసుకోవచ్చు..."

"ఏవి తేసుకుంటే మంచిది?"

పుత్రి సబ్బెక్కుకూ చెట్లుకున్న ట్లుగా రకరకాల శాఖలు (కొమ్మలు) వుంటాయి.

చెట్లు కాండంలో మొదలుపెడితే కొన్ని చెట్లకు శాఖలోపశాఖలు (కొమ్మ, కొమ్మకో కొమ్మ) వుంటాయి. సాధారణంగా అందరూ చేసే పని ఏమిటంటే నాలుగైదేళ్లు చదివే ఇంజనీరింగ్, డాక్టర్ సబ్బెక్కుల జోలికి వెళ్లరు. అవి శాఖలోపశాఖలుగా విస్తరించి వున్నాయి.

గుర్తించదగిన విషయమేమిటంటే... ఆ సబ్బెక్కులలో పరీక్షలు నెగ్గిన వారున్నారు...

ఎక్కువమంది... ఇంజనీర్లుగానీ, డాక్టర్లుగానీ, లాయర్లుగానీ, సీవీలుగానీ ఎవరైనా తేసుకునేవి..."

"ఫోఫ్లోపైన్సులు"

ఇక ఫ్లోడ్రాబాడ్ విషయానికిస్తే ఎక్కువగా తేసుకునేవి.

మొదటగా ప్రభుత్వ పాలనా శాస్త్రం, ఆ తర్వాత సమాజశాస్త్రం... చరిత్ర, మానవశాస్త్రం, బోగోళిక శాస్త్రం, తెలుగు సాహిత్యం, రాజకీయ శాస్త్రం, ఈ మద్యన కొఢిగా మనోవైజ్ఞాన శాస్త్రం...

మిగిలిన సబ్బెక్కులకు కోచింగ్ దోరకటం చాలా కష్టం...

ఏ సబ్బెక్కో తేసుకుంటే ఎక్కువగా చదివి తోందరగా మార్పులు రాలగొట్టుకోవచ్చు?

ప్రభుత్వపాలనా శాస్త్రం చాలా తేలిక అనీ, అ, ఆ లు రాకపోయినా తెలుగు సాహిత్యం తేలికనీ, చాలా ఉపయోగపడుతుందని చరిత్రని, ర్లూ వేలం వెర్రిగా ఏదో ఒక సబ్బెక్కో ఎవడో తేసుకున్నాడని, ఎవడో చెప్పాడని తేసుకుని పట్టు రాలతొట్టుకున్న వాళ్లున్నారు."

"మరైతే సబ్బెక్కులు ఎన్నుకోవడం ఎలా?"

:ప్రతి మనిషికి ఇష్టాయిష్టాలుంటాయి. ప్రతి మనిషి రక్తంలోనూ ఒక సబ్బెక్కు వుంటుంది.

'ఉదాహరణకు శ్రీనివాసు రామానుజం రక్తంలో గణిత శాస్త్రం వుంది. ఐన్ స్థిన్ రక్తంలో బోలెక శాస్త్రం కలసిపోయి వుంది.'

ఖ్రీడ్ ర్మాప్ శాంపిల్ లేస్తే ఈ సబ్బెక్కు విషయం బయటపడదు.

చిన్నప్పట్టుంచే మనం ఏ సబ్బెక్కుని బాగా చదివాం? ఏ మేష్టారి క్లాసంటే బయపడి చచ్చేవాళ్లం... అనే విషయాల్ని జాగ్రత్తగా నెమరు వేసుకోవాలి. తనంతట తనే బయటకు వస్తుందది. అలాతే డిగ్రీ, మేజి స్టాయుల్లో మనం దేన్ని ఇష్టపడ్డాం? అనేది కూడా జాగ్రత్తగా నెమరు వేసుకోవాలి. ఇష్టమైనది లేస్తుకుంటే కష్టమనిపించదు... పర్వతారోహణ చేసేవాళ్లకు ఈ చలి, మంచు, శారీరక శమ ఇష్టంగానే వుంటుంది. ఇష్టమైన సబ్బెక్కులు లేసుకుంటే కష్టంగా వుండదు.

'నా సబ్బెక్కులు కాని సబ్బెక్కులు లేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. అంతకు ముందెన్నడూ చదవలేదు.

ఆ సబ్బెక్కు నాకులా తెలుస్తుంది?'

'ముందుగా ఏ సబ్బెక్కు లేసుకోవాలనుకుంటున్నారో ఆ సబ్బెక్కుకి సంబంధించి ఒక మంచి పుస్తకాన్ని సంపాదించి చదవడం మొదలుపెట్టాలి. పుస్తకం పూస్తయిందంటే... ఆ సబ్బెక్కు మీకు ఇష్టమని... ఈ పుస్తకం చదువుతూ చదువుతూ నిద్రపోయారంటే ఆ సబ్బెక్కు మీకు సరిపడదని '

'ఇంత కష్టపడాలా? సబ్బెక్కు ఎంచుకోవడానికి...?

'కష్టపడడం ఇష్టం లేకుంటే హాయిగా ఇంటికి వెళ్లవచ్చు '

'ప్రౌద్రాబాణ్ణో చాలా కోచింగ్ సెంటర్లున్నాయి '

'ఎది బెస్ట్?'

'కోచింగ్ సెంటర్లకంటే ముఖ్యం ఏ సబ్జెక్ట్ ని, ఎవరు బాగా చెబుతున్నారనేది ముఖ్యం...'

చరిత్ర విషయానికొస్తే గోపాలరెడ్డిగారు ఏ కోచింగ్ సెంటల్లో బోధిస్తున్నారో ఈ కోచింగ్ సెంటర్ కు చరిత్ర కోసం వెళ్లవచ్చు. (తరువాతి కాలంలో గోపాలరెడ్డిగారు పరమాత్మనిలో ఐక్యమయ్యారు.)

'మానవశాస్త్రానికి మునిరత్నం రెడ్డిగారు...' 'దివంగత జీవి సిబ్రపూణ్యంగారు తెలుసు సాహిత్యానికి... ఇలా ముందుగా తెలుసుకుని ఏ సబ్జెక్ట్ ని ఎవరు బాగా బోధిస్తారో దాని ప్రకారం కోచింగ్ సెంటర్కు వెళ్లాలి'

'మరి ఇప్పుడు ఏ సబ్జెక్ట్ ని ఎవరు బాగా చెప్పున్నారో ఎలా తెలుస్తుంది?'

తీరగాలి... తెలుసుకోవాలి...

'కోచింగ్ సెంటర్లు ప్రకటనలకు మోసపోకూడదు...'

'నేను ఎంచుకున్న సబ్జెక్ట్ కోసం ఏమేం పిస్తుకాలు చదవాలో ఎలా తెలుస్తుంది?'

'ప్రస్తుతానికి 'సివిల్ సర్పీసెన్ క్రానికల్' వాళ్లు ఒక పుస్తకాన్ని ముద్రించారు. దాంట్లో ఏమేం పుస్తకాలు చదవాలో రాసి వుంది' త్వరలో గూగుల్ అనే కంప్యూటర్ యంత్రం రానుంది. దానికో కొబ్బరికాయ కొట్టి, దండం పెడితే పూర్వకాలంలో మాంత్రికుడు మాపించినట్టుగా అన్నీ తలియజేస్తుంది' అవసరమైనవి, అవసరం లేనివాటిన్నింటినే పూర్తిగా మాపిస్తుంది. అవసరం వున్నవాటికంటే అనవసరమైనవి ఆకర్షిస్తాయి. దారి మళ్ళకూడదు. ఈ గూగుల్ యంత్రం మూల మూల గ్రామాలకే విస్తరించగలదు. తాయిత్తులాంటి మంత్రశక్తి కలది ఈ గూగుల్ యంత్రం. గ్రామాల నుండి సివిల్స్ కి ప్రీమేరయ్యవారు ఈ గూగుల్ యంత్రాన్ని చక్కగా వినియోగించుకోవచ్చు. కావాల్సిన సమాచారాన్ని సేకరించుకోవచ్చు.

అయినా కొద్దికాలం తర్వాత ఈ సబ్బెక్కులను కూడా తీసిపారేనే అవకాశం వుంది. అప్పుడు జనరల్ స్టడీస్ మాత్రం బాగా విస్తృతంగా చదవాల్సి వుంటుంది.

ఇలా వివరాలన్నింటినీ సేకరించాడు కిట్టు.

ఇక తన వంతుగా సబ్బెక్కులను ఎన్నుకోవాలి.

జీవి సుబ్రహ్మణ్యంగారంటే పెద్ద పేరంట....! చూద్దాం అనుకున్నాడు కిట్టు.

తెలుగు సాహిత్యం ఎలా వుంటుందిట?

ఆచార్య జీవి సుబ్రహ్మణ్యంగారి క్లాసుకు పర్మిషన్ లేసుకుని, అసలేంటో తెలుసుకుండామని వెళ్లాడు కిట్టు. కళ్లు మూసుకుని ధ్వనిలో వున్నట్టుగా బోధిస్తున్నారు సుబ్రహ్మణ్యం శాస్త్రిగారు. విద్యార్థులపైపు చూడడంలేదు. అలవోకగా పదాలు, పదసంబంధాలు ఆయన నోటిమండి జాలువారుతున్నాయి. అందరూ శ్రద్ధగా వింటున్నారు.

మధ్యలో ఒకసారి ఆయనను ఆపుజేశాడు కిట్టు... మల్లీ ఒకసారి చెప్పండి అని... సాధారణంగా ఆయనను ఆపే ప్రయత్నం చేయరు విద్యార్థులు... కిట్టుకి కొత్త కాబట్టి... ఆయన్ను ఆపాడు. ఏదో వ్రతబంగమైనట్టుగా కళ్లు తరిచాడాయన.

కిట్టు వేపు చూసి అన్నారు. 'ఏమిటి మల్లీ చెప్పాలి?'

'ఇందాక చెప్పిందే మల్లీ ఒకసారి చెప్పండి...'

'ఇందాక ఏం చెప్పాలో గుర్తులేదు' అన్నారాయన.... మల్లీ ఆయనే అన్నారు.

'నా ప్రహరంలో నేను కొట్టుకుపోతూంటాను. ఆ సమయానికి నా ఆలోచన ఏమిటో అది వెళ్లిపోతుంది. మళ్లీ నీ కోసం దాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని ఇప్పుడు చెప్పిలేను. ఒకవేళ చెప్పినా ఇప్పుడు చెప్పింది ఇంకో విధంగా వుంటుంది.' సివిల్ సర్వీసులకు కావాల్సిందే ఖైద్యం. ఎప్పుడూ అందరూ రాసేదే మూసగా రాస్తే మార్చులు పడవు...

ఈ విషయం కెట్టుకు తెలుసు. 'ఈయనేడో ధైవాంశ సంబంధాను వున్నాడు. చెప్పింది మళ్లీ చెప్పుడంట. ఈయన దగ్గరే నేర్చుకోవాలి' అని నిర్ణయించుకున్నాడు. నిర్ణయించుకోవడం, ఆ కోచింగ్ సెంటర్లో చేరడం జరిగిపోయింది.

నోట్ సంపాదించి చదువుకోవడం వేరు, గురువుకి ఏదురుగా కూర్చుని నేర్చుకోవడం వేరు...కిట్టుకి చిగిచ్చం జిల్లా పరిపత్తి ప్రౌష్ణల్... దోషులపల్లి రామకృష్ణస్టీగారు... ఆయన తంబి అనడం అన్నీ కళల్లో మెదులుతున్నాయి. దోషులపల్లి శిఖ్యణీ నేను... తప్పక సుబ్రహ్మణ్యంగారి బాటను అర్థం చేసుకోగలను. ఆ బాటలో నడపగలను. ఇలా అనుకుంటుంటే ఎంతో నిబ్బరంగా, ఛిర్యంగా వుండేది కిట్టుకి. అప్పుడప్పుడూ గురువుగారు ధ్వనంలో నుండి బయటకు వచ్చి విద్యార్థులకు అర్థమయ్యాడో లేదో తెలుసుకోవడానికి ప్రశ్నలు వేసేవారు.

రెడిగా వుండేవాడు కిట్టు... వెంటనే అందుకుని, ప్రశ్నను బట్టి రాగయుక్తంగా పద్యమో, గద్యమో స్వచ్ఛంగా సమాధానం చెప్పేవాడు. అభినందనగానూ, సాలోచనగానూ చూసేవారు సుబ్రహ్మణ్యంగారు. మిగిలిన విద్యార్థులకిది కంటగింపుగా వుండేది. మమ్మల్ని చెప్పనివ్వకుండా విడివడ్తూ మధ్యలో దూరతున్నాడు... అన్నట్టుగా చూసేవారు.

జీవి సుబ్రహ్మణ్యంగారు విద్యార్థులకు రాసుకోవడానికి ప్రత్యేకంగా సమయమిచ్చేవారు కాదు. ఆయన నోటినుండి వింటూ రాసుకోవడమే... ఒకసారి కిట్టు ఆయనలో అన్నాడు. గురువుగారూ... కొంచెం నెమ్ముదిగా చెప్పింది. వెళ్లు బెచ్చికిపోతున్నాయి... గురువుగారన్నారు "బెచ్చికిపోతే కట్టు కట్టి మళ్లీ రాసుకో..." నా ప్రాపాసానికి అట్టుకట్ట వేయకు..." నిజమే కిట్టుకి మళ్లీ 'పరిపతున్న సపాటశాల' గుర్తుకొచ్చింది... నోట్ రాయించి, దాన్ని మళ్లీ పరిశిలించి, సంగకాలు పెట్టేవారు కదా... ఎందుకు నీకు చేతులు నోపి పెట్టాలి? రాయరా... కిట్టూ... రాయరా... జై పరిపత్తి ప్రౌష్ణల్... చింగిచ్చం... అనుకున్నాడు.

ఒకసారి గురువు గారిని అడిగాడు 'సార్! ఇంపార్టెంట్ ప్రశ్నలు చెప్పింది... సూటిగా కిట్టు పైపు చూసి అన్నారు గురువుగారు 'ఇది ఇంపార్టెంట్, అది ఇంపార్టెంట్, ఎరి ఎరి ఇంపార్టెంట్ అంటూ పోతే మెత్తానికి గుండు కొట్టించుకుంటావు. ర్యాంక్ సంపాదించిన వాళ్లవరూ నన్ను ఇలా అడగలేదు '

'అన్నీ ముఖ్యమే... సిలబన్ మొత్తం సంపూర్ణంగా చదువుకో'

తెలుగు సాహిత్యం...

తెలుగు సాహిత్యాన్ని చదవకూడదు...

అనుభవించాలి...

ఆస్ట్రోధించాలి...

అందులో లేనమైపోవాలి.

తాదాత్మ్యం పొందాలి...

నన్నయ్య కవితా లక్షణాల్లో ఒకటి ఆశ్చర రమ్యత... 'అశ్చర రమ్యత' అంటే ఆశ్చరాలను అందంగా పేర్చి వాటిలో అంద్మైన హర్షాలను (భవనాలను) నిర్మించే విశ్వకర్మ (అర్థిటెక్ట్). ఇక, పోతనకు భక్తి పారవశ్యం పెరిగిపోతే, దేవుడినే రారా పోరా అంటాడు. దేవుడిలో దెబ్బులాడతాడు.

.అల్లసాని వాని అల్లిక 'జిగిబిగి' అంటారు.

'అల్లసాని పెద్దన' పదాలను అల్లిలే ఆ అల్లిక ఒక కళాఖిండంలాగా వుంటుంది.

'గౌడ డిండిమిబ్బు' కంచు డక్కును పగలగొట్టించిన వాడు శైనాధుడు.

ఎందుకు పగలతొట్టించాడో, ఎలా పగలగొట్టించాడో కథ సంగతి తరువాత గానీ, ఆ పదాలు ఏవో బావాల్ని కదుపుతాయి. గబగబా వాక్యం మొత్తం ఆగకుండా చదివితే మజు వస్తుంది.

'కుక్కపెల్లా, సబ్బిల్లా, అగ్గిపుల్లా... కాదేదీ కవితకనర్థం' అన్నాడు శ్రీశ్రీ...

చిన్న చిన్న పదాలను రోజు మనం వింటూంటూ, అంటూంటూ...

కానీ వేటిని ఎంత చక్కగా ఉపయోగించాడు శ్రీశ్రీ...

రోజు యాపిల్ పండ్లు (సీమరేగు కాయలు అంటారు తెలుగులో) దబదబా రాలుతుఁఁఁఁ...

ఎవరూ పట్టించుకోలేదు. పట్టించుకున్నాడు న్యూటన్... గొప్ప శాస్త్రపేత్త... ఆ న్యూటన్ లొంటోహాడు కాదా శ్రీశ్రీ?

గురజడ అప్పారావు సమకాలీన సమాజాన్ని తన 'కన్యాపుల్కం'తో ఎక్కు^౬-రే తేసినట్టుగా చూపించాడు.

ఏం పేలతాయంటే డైలాగులు... ఒక్కక్క డైలాగు సీమటపాకాయ్మి...

ఇక చలం... మంచివాడా, చెడ్డవాడా... ఇవన్నీ పక్కన పెడితే మనిషి ఆలోచనల్ని కదిపి, కుదిపేస్తాయి చలం రచనలు. ఇక తెలుగు భాష మీద ఎన్నో దురబిప్రాయాలున్నాయి. 'ప్రాయాలి' అని రాస్తే 'కర్కె'^౭ 'రాయాలి' అని రాస్తే 'తప్పువు'

'గుర్తం అని రాస్తే తప్పు...

'సంతకం చేసిన తర్వాత చివర్లో 'ప్రాలు' అని రాయాలి.

ఇలాంటి రకరకాల దురబిప్రాయాలు తోలగిపోతాయి... తెలుగు సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేస్తే...

కంబంలో రకరకాల తెలుగు భాషల్ని ఒమనించాడు కిట్టు... ఇప్పుడు ఇంకా బాగా అర్థమైంది కిట్టుకి. మాండలికాలంటే ఏమిటో...!
వాటి ప్రత్యేకత ఏమిటో...

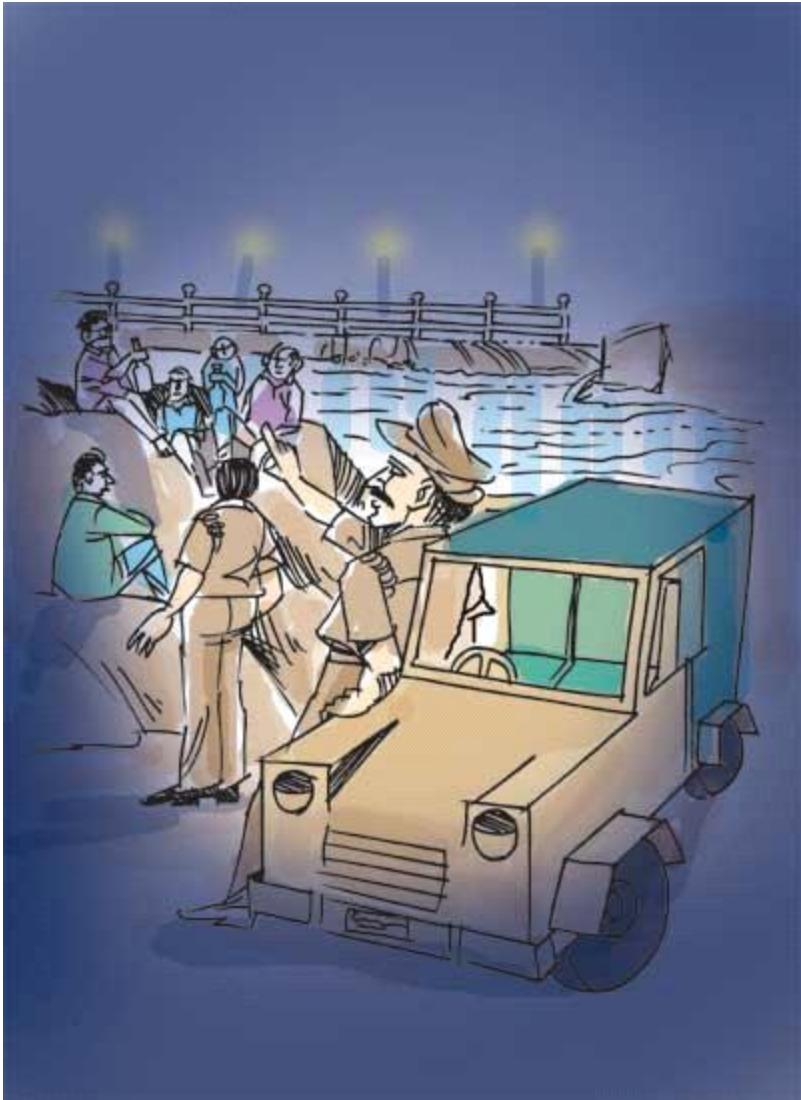
ఒక జోకుంది... ఒకాయన ఉత్తరం రాసి, అఖిర్న తనపేరు సుబ్బారావు అని రాసి, తనను తానే గౌరవించుకుంటూ పేరు పక్కన
'గారు' అని రాశుకున్నాడంట. తీరుగు జవాబు రాసే అయిన ఉత్తరం మొదలుపెట్టి, గౌరవనియులైన సుబ్బారావు 'గారు' గారికి
అని రాశాడట... దానికి ఇప్పతల అయినకి కోపం పొడుచుకు వచ్చిందట...

ఇదో సున్నితమైన హస్యం...

బ్రోన్ మెచ్చినది తెలుగు భాష...దేశబాషలందు తెలుగు లెస్సు... అన్నాడు శ్రీకృష్ణదేవరాయలు...

కిట్టు తెలుగు పండితుడు అయిపోలేదు కానీ...

తెలుగు భాష గొప్పదనాన్ని అర్థం చేసుకునేటంత తెలివి మాత్రం తెచ్చుకున్నాడు.

జరిగిన కథ: కిట్టు సివిల్స్ లో ఏ సబ్జెక్ట్ లేసుకోవాలో ఆలోచిస్తుంటాడు. అయితే సివిల్ సరీస్ నేన్ క్రానికల్ వాళ్ళు ఒక పుస్తకాన్ని రూపొందించారు. అందులో ఏమేం పుస్తకాలుంటాయో తెలుసుకోవాలని గూగుల్ అనే కంప్యూటర్ యంత్రం లో అన్వేషిస్తుంటాడు కిట్టు.

కిట్టుకి బియ్యేలో చదివిన సమాజశాస్త్రం బాగా వచ్చింది...

సమాజశాస్త్రం పరికల్పనల్లో ఒక పేపర్ మానవ శాస్త్రం వుంది. అది రాస్తే రాయచ్చు లేదా దాని బదులు సమాజ శాస్త్రమే రాసుకోవచ్చు. ఇదేదో కొంచెం మార్పులా వుండే అనుకుని, మానవశాస్త్రం ఎన్నుకుని ఒక పేపర్ రాశాడు కిట్టు.

సమాజ శాస్త్రాన్ని 'సోపియాలజ్' అనీ, మానవశాస్త్రాన్ని 'ఆంత్రోపాలజ్' అనీ ఇంగ్లీషులో అంటారు.

సివిల్స్^౬ కి ఈ మానవశాస్త్రం ఎన్నుకుంటే?

నిర్ణయం లేసేసుకుని, కొంచెం లోతుగా పరిశీలించాడు కిట్టు.

అసలీ మానవశాస్త్రం పట్టభాలకు దూరంగా అడవిలో, లోయల్లో, కొండ కోసల్లో నివసించే జాతులను పరిశీలించడంతో మొదలయ్యాంది. 'ఇంతింతై వటుడింతై' అన్నట్టుగా మనముల శీర లక్షణాలను, పుట్టుపూర్వోత్తరాలను (పుట్టు అంటే... సైన్స్^౬ కలసిపోయింది. పూర్వోత్తరాలు అంటే చరిత్ర, పురావస్తు శాస్త్రం కలసిపోయాయి.) మనముల్లోని ఘైవిధ్యమూ... ఇక ఒకటేమిటి? అన్ని అటీని కలుపుకుని ఒక 'ఒక మహావృక్షం'లాగా పెరిగిపోయింది ఈ మానవశాస్త్రం.

చాలదన్నట్టుగా... దీనికి జన్మనిచ్చిన సమాజ శాస్త్రం దీన్ని వదలకుండా అంటిపెట్టుకునే వుంది.

కిట్టు ఆలోచనలో పడ్డాడు...

ఇంటర్ లో జైఫీసే చదివాను కదా...! ఈ సైన్స్^౬ కొద్దో గొప్పు పరిచయముంది కాబట్టి ఈ మానవశాస్త్రంలో వున్న సైన్సుని వదవగలను.

మిగిలింది? మిగిలిన దానికి రెడ్డిగారి మీద ఆధారపడవచ్చు.

జై మునిరత్నం రెడ్డిగారికి జై...

మానవ శాస్త్రమంటే 'మునిరత్నం రెడ్డి' గారే!

ఆ తర్వాతే మిగిలినవాళ్లు... ఎవరైనా...

భారీ పర్వనాలిటీ!

కంచు కంఠం... మైకు అవసరం లేదు.

అలుపెరగకుండా గంటలు... గంటలు ఉపన్యసించే శక్తి కలవారాయన.

విద్యార్థులకు అర్థమయ్యేలా చెప్పడమే ఆయన ద్వేయం.

కోతి మానవుడిగా పరిషామం చెందే క్రమంలో ఎలా నడకలో మార్పు వచ్చిందో...

నడచి చూపించగల ఓపిక ఆయనకుంది...

కుటుంబం, మట్టరికాలు వివరించేటప్పుడు విద్యార్థులకు అర్థమయ్యేలా తనను తన కుటుంబాన్నే ఉదాహరణగా తేసుకుని చెప్పేవారాయన. ఆయన దగ్గర నెర్చుకుంటే ఇక లేరుగులేదు. ఉగ్రుపాలు రంగరించి పోసినట్టుగా బోధించడం ఆయన ప్రత్యేకత. అంత గొప్పాయన మీద కూడా ఒక నింద వుంది. మానవశాస్త్రాన్ని బోధించడం మొదలుపెడతాడు. కానీ, పూర్తి చెయ్యడు అని... కీటులు అభిష్టాయమేమిటుందే... ఈ మానవశాస్త్రం ఒక మహావృక్షం ఆ మొత్తాన్ని బోధించేందుకు సమయం సరిపోదు... ఒక్క మనిషి ఎంతని చెప్పగలడు? ముఖ్యంగా విద్యార్థికి కావలసిన పునాదిని కాంక్షీట్ కంటే బలంగా ఇస్తాడాయన ఈ పునాది మీదగా విద్యార్థి తనంతట తను ఎదగగలగాలి.

అంతేగానీ మొత్తమంతా చెప్పావా? చస్తావా? అంటే ఎవరైనా ఎంచేయగలరు?

ఈ క్లాసులకు హజరయ్య సమయంలో కిట్టుకి పైండ్స్ ఏర్పడ్డారు.

ప్రముఖుడు చరాగ్ హైద్రాబాద్ వార్షిక్ వ్యాపు. చమన చాయ, పొడవుగా వుంటాడు. గవర్నర్ మెంట్ ఉద్యోగి.... వాళ్ల నాన్నగారు ఉన్నతాధికారి. చరాగ్ దగ్గర మారుతి కారు వుండేది. స్టూడెంట్స్ సరిగ్గులో మారుతి కారులో తెరగడమంటే ఎంతో గొప్ప విషయం. ఈ చరాగ్ కి ఎలా కలిశాడో ఓరుగల్లు శిను. ఈ శినుని జానీ అని పెలుచుకుంటారు. జానీది పెయిర్ కలర్. చరాగ్ అంత ఫ్లోర్ కాపోయినా, పొడగరియే. అందర్ను ఆకట్టుకునేలా మాట్లాడతాడు. ఇట్టే కలసిపోతాడు.

వీళ్లిధ్వరికి తెలుగు సాహిత్యం గురించి గొడవ. 'అన్న చరాగ్... నీకెందుకే... నేను నీకు తెలుగు సాహిత్యం చిట్టికెలో చెప్పేస్తాను. ఇయ్యాల రేపట్లో... గురజాడలి, శ్రీమి ఖుతం చేస్తాను. ఆ తర్వాత చలాన్ని ఖుతం చేసేస్తా... నా మీద వదిలెయ్యరాదే' అనేవాడు జానీ.

'ఏడు చెప్పే మాటల్ని నమ్మకూడదు' ఇయ్యాల, రేపు పోయి వారం పోయింది. ఇంకా ఒక్కణ్ణి కూడా మర్దర్ చెయ్యలేదు 'అనేవాడు చరాగ్.

'అరె! పొద్దుగాల ఉద్యోగం అని పోతావ్... సాయంత్రం కలసినప్పుడే కదా మనం చదివేది? ట్లేం పట్టుధ్వి భాయ్...!' అనేవాడు జానీ శిను.

ఇంకో ప్రింట్ డాక్టర్ శాం... హైద్రాబాది... ఐదున్నరదుగుల మనిషి. కళగల ముఖిం. ఎప్పుడూ నప్పుతూ కళకళలూడుతూ వుంటాడు. ఆంత్రోపాలజీలో వున్న సైన్స్ పార్ట్ కోసం డాక్టర్ శాం మీద ఆధారపడేవాళ్లు అందరూ... ఒక బ్లాక్ బోర్డ్ మీద ఎముకల బోమ్మలు వేసి, వాటి గురించి వివరించేవాడు శాం. కవల పిల్లలు ఎలా పుడతారు? అండం ఓ విధంగా మార్పులు చెందుతుంది? పుట్టుకల్తో వచ్చే డ్యూరింగం, మంగోలిజం వంటి జిబ్బులు ఎలా వస్తాయి, కారణమేంటి? వాటి లక్షణాలేంటి? వీటన్ని ఎటీనీ ఓపిగ్గా మిగిలిన వాళ్లకు అర్థమయ్యాలా బోధించేవాడు.

డాక్టర్ శాం దమ్మ కొట్టుడు... బిర్లు తాగడు... ఐసీక్యూం మాత్రం లాగిస్తాడు.

వీళ్ల పార్టీలప్పుడు, నీకేంటి, నీకేంటి అని అడిగి తెలుసుకుని కావలసిన సరంజామా తెచ్చుకునేవారు...

నాకు కింగ్ ఫిఫర్ బీర్, డాక్టర్ శాం కి ఐసీక్యూ.. అని ఒకడనేవాడు... మిగిలనవాళ్లు నవ్వేవాళ్లు...

అప్పుడప్పుడూ డాక్టర్ శర్మ వీళ్లతో కలినేవాడు. డాక్టర్ శర్మ సైలుగా నల్ల కలశ్వద్వాలను ధరించి, చరాగ్ కారు తనే తేసుకుని షైఖింగ్ చేసేవాడు.

వారాంతానికో, ఎప్పుడో మనసు పుట్టినప్పుడో చరాగ్ కార్లో తినుబండారాలు, బీర్భు నింపుకుని ఎక్కుడికో దూరపదేశానికి పోయి, తెని, తాగి, మళ్ళీ రూంలకు చేరుకునేవాళ్లు.

కిట్టు, చరాగ్, జానీ ముగ్గురూ దమ్ము కొట్టేవాళ్లు. డాక్టర్ శాం వీళ్లని దూరంగా పొమ్మనేవాడు.

డాక్టర్ శర్మ సిగరెట్ లేసుకుని గలుగబూ ఒకటి రెండు దమ్ములు లాగి వెంటనే ఇచ్చేనేవాడు.

ఒకోసారి, ఎవరో ఒకరి రూంకి వెళ్లి పార్టీ చేసుకునేవారు. మంచెక్కుపైనవాడు కేర్కేనేవాడు. ఎంతో కొంత తుడిచి, ఎక్కుడ విలుంటే అక్కడ పడుకునేవారు. ఈ రూం లేసుకున్నవాడికి పొద్దున్నే రూం క్లీనింగ్ ఎక్స్ ట్రూ పని. ఒకరోజు ఈ ప్రెండ్సంతా సాయంత్రం కొంచెం చీకటి పడగానే నెక్స్ రోడ్ కి చేరుకున్నారు.

అప్పటికి నెక్స్ రోడ్ పూర్తిగా తయారు కాలేదు...

రాళ్లు అన్నీ గుట్టలుగా వేసి వున్నాయి. ఆ గుట్టలపై ప్రెండ్సంతా తమ కార్బోకమాన్ని మొదలెట్టారు. వీళ్లు పోసుకోలు కబుర్లు కాకుండా సబ్బెక్స్ గురించే మాట్లాడుకునేవారు. ఇంతలో పోలీస్ వ్యాన్ వచ్చింది. వీళ్లని గమనించి దగ్గరగా ఆగింది... ఒక ఇన్స్ పెక్టర్ పెద్దగా ఆరిచాడు... వీళ్లందర్నీ లోపలికి లోనేయింది. వెంటనే ఒక హెడ్ కానిస్టేబుల్లు ఇధరు కానిస్టేబుల్లు వీళ్లని చుట్టుచుట్టారు. ప్రెండ్సంతా కంగారు పడ్డారు.

ఈలోగా చరాగ్ లో 'అన్నా... నువ్వే డీల్ చెయ్యాలి. మొం డీల్ చెయలేం. మావల్ కాదూ అన్నారు.

చరాగ్ తన పడెంటిటీ కార్డుని హెడ్ కానిస్టేబుల్ కి చూపించాడు. 'మేము సివిల్స్ పరికలుకు ప్రీపర్చుతున్న విద్యార్థులం. ఏదో టైప్ పాస్ కి ఇటు వచ్చాం. రోజూ రాము. పొరపాల్ట్ పోయింది. ఇంకెప్పుడూ రాము...' అన్నాడు. హెడ్ కానిస్టేబుల్ కొంచెం మెత్తబడ్డాడు. వచ్చి మా 'ఇన్నెవిక్ గారిలో చెప్పాండి...' అన్నాడు. చరాగ్ వెళ్లి ఇన్ సెప్టెక్ వ్యాన్ దిగి, ఈ ప్రెండ్స్ కి ఎదురుగా వచ్చి 'ఇలా పట్టిక్ ఫ్లేసుల్లో మందు తాగకూడదని తలియదా మీకు? నిన్న ఇక్కడ ఏం జరిగిందో తెలుసా? ఒకామెని మానబంగం చేసి మర్దర్ చేశారు. ఈ ఏరియాలో ఎవరు అనుమానంగా కనిపించినా లోపల వేసి, చిత్రకబాధమని ఆర్డర్ వంది. సివిల్స్ రాస్ట్రన్నారా మీరు? బుద్ధుందా మీకు? రెపోర్టున సెలక్ష్యులు ఆఫీసర్లుయిన తర్వాత కూడా ఇలాగే చేస్తారా? వెళ్లండి ఇక్కడించి... ఇంకోసారి ఇటువైపు రాకూడదు...' అన్నాడు.

గబగబా ఎక్కడివక్కడ పడేసి ప్రండ్యాతా పరుగులు తేశారు.

వెళ్లూ వెళ్లూ అనుకున్నారు, 'ఈ ఇన్ ఎస్ పెక్టర్ కూడా సివిల్స్ రాసినట్టున్నాడు. ఏ సర్వీస్ వచ్చి వుండదు. అందుకే మనమిద ఎగురుతున్నాడు' అని...

ఆ ఇన్ స్పెక్టర్ నోటి చలవ మంచిదని, అతడు అన్నదే జరగబోలోందని ఈ ప్రండ్యా కెవ్వరికే అప్పుడు తలేదు. వ్యాళ్లో ఒకడు ఐహియన్ అయియి, ఆ ఇన్ స్పెక్టర్ కే భాస్ గా వెళ్లాడని ఈ ప్రండ్యా కి అప్పుడు తలేదు. ఆ ఇన్ ఎస్ పెక్టర్ కే తలేదు. ఎవరూ ముఖాముఖీ చూసుకోలేదు చికట్లో...

ఇక వ్యాస రచన...

మెయిన్ లో జసరల్ స్టడీస్, రెండు సజ్జెక్టులు కాక ఇదో పరీక్ష వుంది.

రాధాకృష్ణగారికి పోన్ చేశాడు కిట్టు.

'సార్! ఈ వ్యాసరచన గురించి చెప్పండి'

ఆయన చెప్పడం మొదల్చోడు...

'ఈ వ్యాసరచన ఇంజనీర్లకూ, డాక్టర్లకూ, బోలెకశాస్త్రిం, రసాయన శాస్త్రిం, గణిత విద్యార్థులకూ ఒక సహాలు... ఎందుకంటే, క్లిఫ్పమైన సమస్యల పరిష్కారానికి అలాటు పడిపోయిన బుర్రలు వాళ్లవి. మనిషి బుర్రలో రెండు రెండు భాగాలున్నాయి. ఒక భాగం సమస్యా పరిష్కారం... ఇంకో భాగం కళా నిలయం. అందరూ రెండింటినీ సమానంగా వాడరు. సమస్యా పరిష్కారం చేసేవాళ్లు కళానిలయాన్ని పెద్దగా వాడరు. ఈ కళానిలయం ప్రతిష్టాపితుంది. అలాగే, కళానిలయాన్ని ఎక్కువగా వాడేవాళ్లు సమస్యా పరిష్కార భాగాన్ని పెద్దగా వాడరు. దాన్ని పాడుబెడతారు. ఉదాహరణకి శ్రీనివాస రామానుజం లెక్కల్లోనే దిట్ట. మిగిలిన సజ్జెక్టుల్లో సున్నా. అలాగే పండిట్ రవిశంకర్ గారిని మీరు సితార్ వాద్యంలో దిట్ట కదా... మీ బుర్ర సూపర్... ఇంజనీరింగ్ పాసవండి... అంటే చిర్చుప్పులో నమస్కారం పెడతారాయని... నావల్ల కాదంటాడు. ఈ సివిల్స్ కి బుర్రలోని రెండు భాగాలూ చక్కగా, సమానంగా పని చేయాలి. ఆప్పుడుగానీ మోక్షం లభించదు.

ఎవడు కనిపెట్టాడో గానీ, ఈ సిపిల్స్‌ము... మనిషిని సంపూర్ణంగా తీర్చిదిద్దుతుంది. పొన్నెనా, కాకపోయినా మనిషి తీర్చిదిద్దబడతాడు...

వ్యాసరచన అనేది బుర్రలోని కళానిలయ భాగానికి పదును పదుతుంది. ఈ కళానిలయాన్ని ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు, గణిత, భౌతిక, రసాయన శాస్త్ర విద్యార్థులు పెద్దగా వాడరు. ఏదైనా విషయాన్ని పేరాలు పేరాలుగా వర్ణించండి అటే వాల్లు అనే మాట ఏమిటంటే... ఈ ఊకదంపుడు, పోసుకోలు, స్టాల్సు రాయడం మావల్ల కాదు, వాల్సు కూడా ఇప్పుడు చచ్చినట్టు నేర్చుకోవాలి, నేర్చుకుని తీరాల్సింది. వ్యాసరచనలో ఏదో ఒక విషయం ఇస్తారు. దాన్ని పట్టుకుని, ఇచ్చిన మూడు గంటల్లో వివరంగానూ, అర్థమయ్యేలాగానూ, చదివెంచేటట్టుగానూ రాయాల్సి వుంటుంది. చెప్పడానికి, వినడానికి భాగానే వుంది. కానీ, రాయడం ఎలా? ఒక సినిమా మూడు గంటలుంటుంది సాధారణంగా... వ్యాసరచనకి కూడా 3 గంటలే!

ఏదో ఒక సబ్జెక్ట్ లేసుకుని మూడు గంటల్లో ప్రేషకుణ్ణి ఒప్పించి, ఎంత చక్కని సినిమా అని వాడితో అనిపించి, వాడి జేబులోని డబ్బులు లాక్కుని పంచేస్తారు సినిమావాళ్లు.

అదే విధంగా ఈ వ్యాసరచనకిచ్చిన మూడు గంటల సమయాన్ని వాడుకుని, పేపర్ దిద్దేవాడి జేబులో వున్న మార్కులను మనం లాక్కువాలి.

తప్పపులు అనవసరం.

దిద్దేవాళ్లి మెప్పుంచడం ముఖ్యం. ఉదాహరణకు 'దిల్ వాలే దుల్ హానియా లేజాయేంగే' చిత్రంలో హిరో హిరోయుస్టు ప్రేమించుకుంటారు. హిరోయున్ ఇంటికి వెళ్లిపోతుంది. నాకు పెళ్లి ఏరాట్లు చేస్తున్నారు, వచ్చి నన్ను లేసుకెళ్లిపో అని హిరోకి కబురు చేస్తుంది హిరోయున్. హిరో హిరోయున్ ఇంటికి వెళ్లతాడు. హిరోయున్ కి కాబోయే భర్తకి ప్రాణమిత్రుడినని నిరాపించుకుంటాడు. హిరోయున్ తల్లిదండ్రులకు మాకు ఇలాంటి కొడుకే వుంటే ఎంత భావుణ్ణు అనిపించేలా చేస్తాడు. మట్టాలందర్లో మరుకుగా తీరుగుతూ అందరికి సపోయంగా వుంటూ తలలో నాలుకలూ మారతాడు. ఇంటిల్లిపాది ఈ హిరోని తమలో ఒకడిగా భావించి, అతడికి పెళ్లి సంబింధం కూడా చూస్తారు. ఈలోగా ముమ్మురంగా జరుగుతున్న హిరోయున్ పెళ్లి ఏరాట్లకు హిరో ఎపరితంగా సపోయం చేస్తూ అందర్నీ ఆకట్టుకుంటాడు. పనిలో పనిగా చాటుమాటుగా హిరోయున్ లో సరసాలు సాగిస్తూంటాడు. నిశ్చితార్థపు ఉంగరం పెళ్లికొడుకు హిరోయున్ కి పెట్టుకుండా మాయ చేసి, పెళ్లికొడుకునీ, ఇంట్లో వాల్సందర్భి వెధపల్ని చేసి లేనే హిరోయున్ కి ఉంగరం పెట్టేసి, మనకార్యం చేసినట్టు కాలరెగరేస్తాడు. హిరోయున్ తల్లికి విషయం తెలిసి, ఇలా చేసేకటే, లేచిపోవడం ఉత్తమమైన మార్గం, మర్మాదగా లేచిపోండి అని సలపో ఇస్తుంది. నేనేమైనా సామాన్యుడినా లేచిపోవడానికి... అని హిరోయున్ సలపోని కాదంటాడు హిరో. చివరకు అంతా రచ్చిరచ్చయి అందరికి తలిసి, హిరోని కుక్కను కొట్టినట్టు కొట్టి బట్టలు చించేస్తారు. పిచ్చి తెట్లు తెడతారందరూ. ఏదో సినిమా కాబట్టి ఈలోపు హిరోయున్ తండ్రిగారి మనసు మారి, ఆయన విట్టిదర్చి వదిలేసి, మీ చాపు మీరు చావండని వదిలేస్తే, హిరో గర్వంగా కాలరెగరేసి, చివరకు మత్తుం యంత్రాన్ని కొట్టి వదువును

సంపాదించిన అర్థనుడి లెవెల్‌లో ఫీలయిషోతాడు.

జంతకే హోరో చేసిన నీచ నికృష్టపు పనులు ఎమిటంటే... మిత్రుపోహం. న్నే హితుడు... న్నే హితుడని తిరుగుతూ వాడికి కాబోయే పెళ్ళాన్ని ఎత్తుకెళ్లిపోవడం, సాంత కొడుకులూ భావించిన హోరోయెన్ తల్లిదండ్రులను మోసగించడం, ఇపి పితృపోహం, మాతృపోహంతో సమానం.'

కేవలం కుటుంబ సభ్యులనే కాక, పూళ్లో వున్న ప్రజలందర్ను నిశ్చితార్థ సమయంలో వెర్రివెదవలు చేసి, వీడే నిశ్చితార్థ ఉంగరాన్ని హోరోయెన్ కి లోడుతుతాడు.

ఈ విషయం హోరో హోరోయెన్కు మాత్రమే తలిసినా...

ప్రమంచం దృష్టిలో నిశ్చితార్థం అనుకున్న బర్తులో జరిగిపోయినట్టే...

ఇలా జంత దరిద్రపు పనులు చేసిన హోరోని...

యాంటే హోరో, 'డిపరెంట్ రోల్' అని వాళ్లే పేర్లు పెట్టి, ప్రజల కళ్లకి నిజానిజాలు గమనించకుండా గంతలు కట్టి, హోరో చేసింది కర్క్యేనని నిరూపించి, ప్రజలలో జూడా అదేమాట అనిపించి, ప్రజలకు కూడా ఆ సినిమా మల్లి మల్లి చూడాలనిపించేలా చేసి, భారీ వసూళ్లతో సినిమా వందరోజులు ఆడేలా చేసుకున్నారు.

ఆ సినిమా లేసినవాళ్లరు...

ఇవే తలివితేటలు వ్యాసరచనలో వాడాలి.

అంటే హోరో తలివితేటలను కాదు.

సినిమా లేసినవాళ్ల తలివితేటలు కావాలి.

ఎంత చెత్తయినా పర్యాలేదు, ఎదుటివాడిని మెప్పించాలి. అదే ద్వేయం.

ఉండాహారణకు ఆధునికత అనే అంశాన్ని తేసుకుంటే...

ఆధునికత అనగా... అని మొదలుపెట్టి... జిన్స్ ప్యాంట్లు, చిరిగిన జిన్స్... సగం నిక్కరు, రంగు రంగుల, పిచ్చిపిచ్చి డిజైన్లు వుండే బనియన్లు, బ్రోక్ డాన్సులు, డస్ట్రిక్ డాన్స్... ఇలా రాస్తూపోతూ వుంటే... దిఢీవాడు నవ్వుకుంటాడు... వీడెవడో పిచ్చినా కొడుకులా వున్నాడు... సివిల్స్ కి ఎలా వచ్చాడురా వీడు అనుకుంటాడు.

ఇలా లిఫ్ట్ అంతా రాసి, చివర్లో... ఇవన్నీ ఆధునికత అనుకుంటారు తెలివిలేనివాళ్లు... కానీ, ఈ ఆధునికత అంటే ఇవి కాదు... ఆధునికత అంటే... అని మళ్ళీ మొదలుపెట్టేటప్పటికి ట్రాక్ మారిపోతుంది. దిఢీవాడికి ఇప్పుడనిపిస్తుంది... వీడు పిచ్చినా కొడుకు కాదు... తెలిపైనా నా కొడుకు అని...

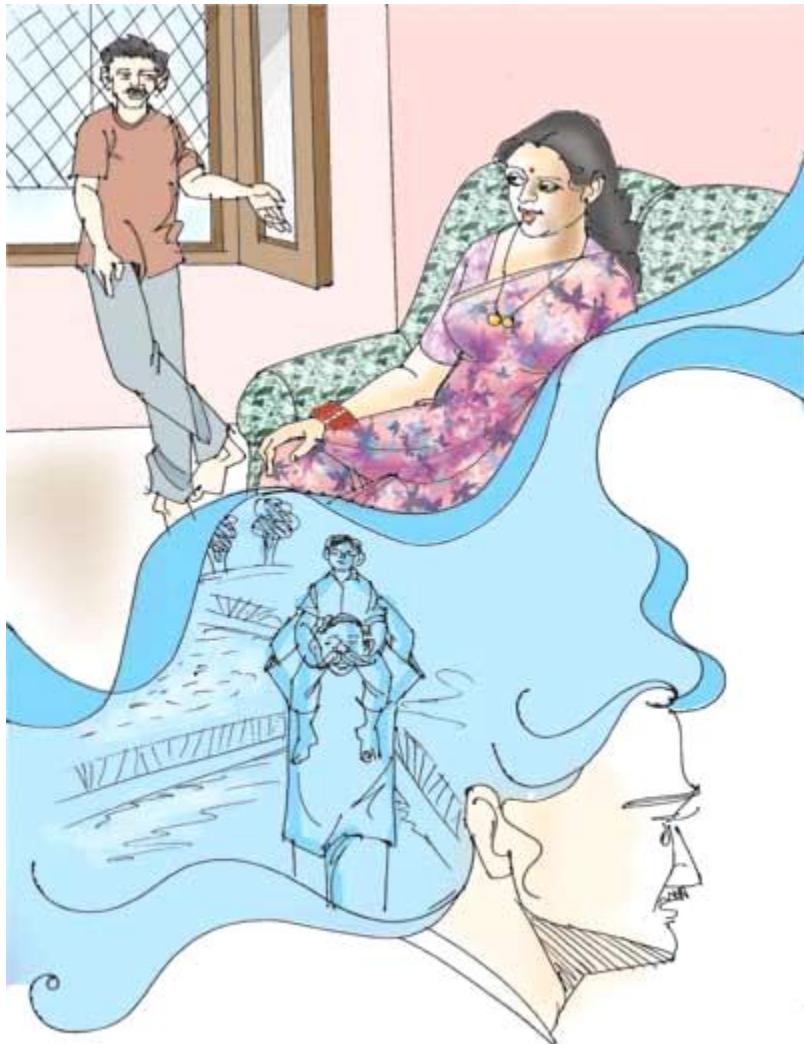
ఆ తర్వాత నిజమైన ఆధునికత గురించి రాయాలి.

హరప్ప మొహంజోదారో నగరాలు ఆ సమయంలో ఆధునిక నగరాలు... ఇప్పుడు తవ్వి బయటకు తేసినవారు ముక్కున వేలేసుకున్నారు ఎల్లా ఆధునికతను చూసి...

ఇక ఆధునిక భావాలు... చిన్న గోచి, చేతిలో కర్ర పట్టుకున్న గాంధీజీ ఆధునికుడు.

కులమత బేధాలేకుండా వుంటాడు... అది ఆయన ఆధునికత... నోరు తరచి, స్వరాజ్యం కావాలి అని అడిగే ధైర్యం లేని రోజుల్లో నాకు సంపూర్ణ స్వరాజ్యం కావాలి అని అడిగిన ఆధునికుడాయన. 'హొడర్స్ మేన్' గాంధీజీ..

ఇండియాలో ఎల్లపు ఎలా పోయినా బ్రిటిష్ వాడికి అనవసరం. వాడికి కావలసింది ఇండియాలోని డబ్బులు, వనరులు. ఎాటిని ఎత్తుకెళ్లిపోవడమే వాడికి కావాలి. సార్... సార్... మా ఇండియాలో మూడూచారాలున్నాయి, వాటిని రూపుమాపండి అంటే... మీ చాపు మీరు చావండి, నాకెందుకు అంటాడు బ్రిటిష్ వాడు...

జరిగిన కథ: కిట్టు, అతడి పైండ్స్ అందరూ కలసి ఒకసారి నిర్మాణంలో వున్న నెక్కన్ రోడ్ మీద సరదాగా మందు పార్టీ చేసుకుంటూంటారు. ఈలోగా పోలేసులు వచ్చి అంతకు ముందు రోజే అక్కడ హత్య జరిగిందని, ఆ ప్రదేశానికి రావడం ప్రమాదకరమని అంటాడు. వచ్చినా అనుమానించెలసి వుంటుందని కటువుగా మార్ట్టాడతాడు. దేశానికి ఉపయోగపడవలసిన పోరులు ఇలాంటి పనులకు పాల్పడ్డం మంచిది కాదని హితువు పలుకుతాడు.

అలా ఏమాత్రం ఇంట్రస్ లేని విలియం బెంటోం వెనకాలపడి సతీసహగమనం తప్ప అనే చట్టాన్ని తేసుకువచ్చేందుకు కృషి చేసిన రాజు రమయోహన్ రాయ్ ఆధునికుడు. ఇలా ఒకదానికొకటి సంబంధం వుండేలా, ఇంట్రస్సింగ్ గా, ఆధునికతను ముందుగా వివరించి రకరకాల కల్పనల లలో ఆధునికత ఎలా వుంది, అసలైన ఆధునికత ఏమిటి? ఆధునికత పేరు మీద ప్రజలు తప్పుడు మార్ట్టంలో పోతున్నారు. వల్లని తెరిగి మంచి మార్ట్టంలోకి ఎలా తేవాలి? ఇలాంటివన్నీ కూలంకషణా చర్చించి, చివరకు నువ్వేమనుకుంటున్నావు? ఆధునికత అంటే ఎలా వుండాలి? ఆధునికత యంత్రాల్లో వుండా, మనుషుల్లో వుండా? ఆధునికత

అనేది మంచిదా, చెడ్డదా? నిజమైన ఆధునికత అనేది ఏమిటి? అని చెబుతూ ముగించాలి.

ముగింపు కూడా చాలా ఇంట్రిస్టిగ్ గా వుండాలి.

వ్యాసరచన గురించి వేపర్లలో ఎంతోమంది రాస్తారు. ఇలా రాయాలి, అలా రాయాలి, మొదలు, బాడి, ముగింపు... ఇలా వివరణలు ఇస్తారు. కానీ, రానే విధానంలో వైవిధ్యం గురించి ఎవరూ చెప్పరు. అందరూ మూసపోసినట్టుగా రాస్తే... ఎలా... దేశమంతా రానేవాళ్ళకీ, వైవిధ్యంగా రానేవాళ్ళకీ తేడా వుండాలి. ఈ వైవిధ్యం ఎక్కువ మార్కులు తెప్పిస్తుంది.

గొప్పవాళ్ళు గొప్ప పనులు చేయరు. అందరూ చేసే పనులే చేస్తారు. కానీ వైవిధ్యంలో చేస్తారు. అంతే లేడా... అంతకంటే ఏమిలేదు... అని ముగించారు రాధాకృష్ణగారు.

మెయిన్స్[®] పరీష్కలు రానేశాడు కిట్టు.

రెండు పొర్ట్టుల ప్రీలింస్ పోయంది.

ఇది మోడోసారి, ప్రీలింస్ పాసయి మెయిన్స్[®] రాశాడు.

పలితాల కోసం ఎంతో ఆత్మంగా ఎదురు చూస్తున్నాడు.

కిట్టులో పాటు ఇంకో మనిషి కూడా కిట్టుకంటే అట్టుతల్లో ఎదురు చూసింది.

ఆమె కిట్టు భార్య అనిత...

వీళ్ళలో పాటు ఆత్మతల్లగా ఇంకొకళ్ళ కూడా ఎదురు చూస్తున్నారు.

ఎవరది?

చుట్టూ వున్న సమాజం.

ఈ సమాజంలో రెండు వర్గాలున్నాయి.

ఒకటి ఓదారిచ్చ దైర్యం చెబుతుంది, ఇంకోటి ఖండించి అణగదొక్కాడి...

ఎదురు చూసిన పలితాలు రానే వచ్చాయి...

కిట్టు ఫెఱులయ్యడు...

మార్గులు కూడా వచ్చాయి.

ఒకటి, రెండూ కాదు. వంద మార్గుల తేడాలో ఫెఱులయ్యడు కిట్టు.

రాష్ట్రాల్యాప్టంగా కిట్టు మీద ఖండనలు మొదలయ్యాయి.

ఒకటా, రెండా?

వంద మార్గులు తక్కువోచ్చాయా?

ఇలాగైతే ఇంతే సంగతులు...

జన్మలో పాస్ కావు...

చచ్చినా పాస్ కావడం కష్టం...

ఎప్పుడో చెప్పాయి, నీవల్ల కాదని... ఏంటే కదా!

మందు, సిగరెట్లు తాగి పరీక్ష పాసపుతారా?

ఏమ్ము అనితా...

నువ్వునా చెప్పమచ్చగా?

అనవసరంగా డబ్బులు తగలేయుద్దని...

ఒకసారి తప్పు చేయవచ్చు...

రెండుసార్లు తప్పు చేయవచ్చు...

అ తప్పులోంచి తెలుసుకుని... మనవల్ల కాదని వదలుకోవాలి...

సిపిల్స్^౬ అంటే చీపై పోయింది...

ప్రతివాడూ రాసెయ్యడమే...

సిహిల్స్ రాష్ట్రాన్ని నని చెప్పుకుంటే గోప్ప వస్తుందని... అంతే...

అంతకు మించి విషయమేమీ లేదు...

ఇవన్నీ గమనించిన అనిత, కిట్టులో అంది. "మనవల్ల కాదేమో... ఇప్పటికే వున్న ఉద్యోగంలో చాలా చెడ్డపేరు తెచ్చుకున్నారు. సెలవులు పెట్టి వెళ్లిపోతారనీ, పనిమీద శ్రద్ధ లేదనీ అనుకుంటున్నారు. జీతం కూడా సరిగ్గ రావడం లేదు. ఇక ఇవన్నీ మానేసి, వున్న ఉద్యోగాన్ని ఉడగొట్టుకోకుండా వున్నదాన్ని నిలబెట్టుకోవడం ఉత్తమమేమో!"

కిట్టు ఈ కామెంట్లన్నింటినీ గమనిస్తూనే వున్నాడు.

అనిత మాటల్ని శ్రద్ధగా విన్నాడు.

విని, చిరునవ్వులో అనిత పైపు చూస్తూ అన్నాడు.

"గోడమీద పులుసు గోకి వెయ్యవే విర్మిదానా"

"గోడమీద పులుసు గోకడమేంటండి... ఏం మాట్లాడుతున్నారు మీరు?" అంది అనిత.

"దీనికో కథ వుంది" అన్నాడు కిట్టు.

"ఏను చెబుతాను. ఒకడున్నాడంట... హాడి భార్యకి ఒకే ఒక్క ఆకుకూర చెయ్యడం తెలుసంట! రోజూ అదే చేసి పెట్టేదంట. రోజూ తీని లినీ విసుగెత్తి పోయిందంట హాడికి... ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఆమె ఇంకోటి చేసేది కాదు... ఆ తర్వాత ఒకరోజు యథావిధిగా కంచం ముందు కూర్చున్నాడంట... మళ్ళీ అదే ఆకుకూర! విసుగు, కోపం రండూ పెరిగిపోయి, కంచాన్ని రెండు చేతులలో పట్టుకుని కంచంలోని పదార్థాలని గోడకేసి విసిరాడంట... మళ్ళీ ఇంతలో ఆకలి... కడుపులో మంట... నీరసంగా కంచం ఔప్పు చూసి, అందులో కొఢిగా మిగిలున్న అన్నం, కూర నోట్లో పట్టుకున్నాడంట... చాలా అద్వాతంగా, రుచికరంగా వుందట... ఈలోపు కంచాన్ని విసరికొడుతున్న బర్త కోపాన్ని చూసి, అవాక్కెన భార్య... రాయిలా నిలబడి చూస్తున్నదట...! ఇంతకే ఏమైందంటే ఎప్పుడూ చేసే ఆకుకూరనే ఈరోజు వెర్రటిగా, పార్కులా మార్పి చేసిందామె... ఆ విషయం బర్తకి చెప్పలేదు... బర్తకు తెలియదు కాబట్టి... రోజూ వుండే ఆకుకూరనే కదా... అని విసిగిపోయాడు. ఇప్పుడు రుచి తెలుసుకున్నాడు కదా!

రాయిలా నిలబడి చూస్తున్న భార్యలో అన్నాడంట...

గోడమీది పులుసు గోకి నాకు మళ్ళీ కంచంలో వెయ్యి... అని.

ఈ మాటే 'గోడమీది పులుసు గోకి వెయ్యవే... వెప్రిధానా'

"ఈ కథకీ, మనకే సంబంధం ఏముంది?" అన్నది అనిత.

నేను పరీక్ష రాయడం, తప్పడం, ఇది రోజూ తీనే ఆకుకూరలాంటిది. ఐతే ఇప్పుడు తప్పడమనేది గోడమీద వున్న రుచికరమైన పులుసులాంటిది. ఎలా? వందమార్కులు తక్కువ అని లిడుతున్నారు కదా! ఔసండి... వందమార్కులంటే చాలా తేడానే కదా? ఒకటే సబ్బెక్కలో వందమార్కులు పోగొట్టుకోలేదు నేను... మరి?

జనరల్ స్టడీస్ పేపర్ వన్, పేపర్ టూ...

మొదటి సబ్బెక్క పేపర్ వన్, పేపర్ టూ...

రెండో సబ్బెక్క పేపర్ వన్, పేపర్ టూ...

వ్యాసరచన ఒక పేపర్...

తెలుగు, ఇంగ్లీష్ పుంచూయి గానీ, ఆ మార్కులు లెక్కలోకి రావు. వాటిని లెక్కలోకి లీసుకోవద్దు.

అందుచేత మొత్తం ఎన్ని పేపర్లు వచ్చాయి?

ఏడు!

మరసటి సారి రాసినప్పుడు ఒక్క పేపర్లో ఇర్కె మార్కులు పెంచుకునేలా ఇంకోంచెం కష్టపడితే ఆప్పుడు ఒక్క పేపర్ కి ఇర్కె చొప్పున ఏడు పేపర్లలో ఎన్ని మార్కులు పెంచుకోవచ్చు?

మాట నల్బై...

అంటే... ఆ తగ్గిన వంద కాకుండా ఇంకో నల్బై ఎక్కువ తమ్ముకోవచ్చన్నమాట...

ఆ మాత్రం దానికి ఎవరో ఏదో అన్నారని బాధపడడమెందుకు?" అన్నాడు కిట్టు.

"ఇదేదో బాగానే వుందంటి!

మనం వెళ్లి అందరికీ చెబుదాము" అంది అనిత.

"ఇంటింటికీ వెళ్లి తలుపు కొట్టి చెబుదామా? మనం చెప్పినా వినేహాల్లివరూ లేరిక్కడ...

మనములు కొన్ని అబిప్రాయాలకు ఫిక్స్ అయిపోతారు. ఇంకెవ్వరు చెప్పినా వినరు...

అందుచేత మనకు తలిసిన విషయాన్ని మనతో వుంచుకోవడం మంచిది" అన్నాడు కిట్టు.

పట్టుదల తగ్గడం కాదుగదా, ఇంకా పెరిగింది కిట్టుకి. మళ్ళీ మరుసటి సంవత్సరానికి దరబాస్తు చేసుకున్నాడు. రెట్టించిన ఉల్సాహంతో పర్మిట్కు తయారవడం మొదలు పెట్టాడు. ప్రీలింస్ గురించి భయపడ్డాడు. మొదట్లోనే పోతే? దేవుడా దేవుడా అనుకున్నాడు.

దేవుడు కరుణించాడు.

ప్రీలింస్ పాస్...

ఇక మెయిన్స్ . కోచింగ్, చదవడం... ఇదే ధ్యాసం...

లోపు అనిత గర్భవతి అయింది.

"మూడు నెలల పాటు నువ్వు బీమవరం వెల్లిపోయి, అమ్మానాన్నల దగ్గర వుండు. నేను పరీక్షలు రాసిగాని బీమవరానికి రాను. డెలివరీ అయిపోయినా గానీ, నేను వస్తానో, రానో తలేదు. ఎవరు ఏమన్నా నిబ్బరంగా వుండు..." అని చెప్పాడు కిట్టు.

అనితకు తెలుసు...

ఈ మాటల సారాంశం... అందులోని లీపులు...

కిట్టుకంటే గట్టి పట్టుదల కలది అనిత. భూమి తలకిందులైనా లెక్కచేయని సంకల్పబలం కలది అనిత.

తలాడించింది... అనితని భీమవరంలో దిగబెట్టి వచ్చేవాడు.

అపీసులో సెలపు ఘరా మామూలే... చదువులో చరాగ్, జానీ శిను, డాక్టర్ శ్యాంలు కిట్టుకి లోడు... రాత్రి రెండు గంటల వరకు మిత్రుల దగ్గరుండి బోరు కొట్టేది కిట్టుకి. తన అపార్ట్ మెంట్ కు వచ్చేవాడు. మల్లీ అరగంటకి మల్లీ బోరు... తిరిగి పైండ్స్ దగ్గరకు వెళ్లేవాడు...

మెయిన్ దగ్గర పడుతున్నది... వేడి పెరుగుతున్నది...

సరిగ్గా ఆప్పుడే పిడుగులాంటి వార్తా...

తాతయ్య చనిపోయాడు. భుజాల మీద ఎక్కించుకుని తిప్పిన తాతయ్య, పొలంలో తత దగ్గర నేర్చుకున్న సంగతులు, ఎప్పుడన్న నిద్రపోయే ముందు 'తాతయ్య! పాము వస్తుందేమో' అంటే మూలన వున్న పెద్ద చేతికర్మను మాపించి 'కొట్టి తరిమేస్తాను...' అని కర్మని నేలకి తాటించి శబ్దం చేసేవాడు తాతయ్య... ఆప్పుడే ఎందుకు చనిపోయాడు?

నిజమేనా? అయినా తాతయ్య ఎందుకు చనిపోతాడు? మాతోనే వుండాలి కదా?

తాతయ్య ప్రెండ్ శ్రీనివాసం అని వుండేవాడు. వీళ్లిద్దరూ సౌయంత్రం బోజనం తర్వాత చుట్టులు కాల్చుటూ సినిమా కబుర్లు చెప్పుకునేవారు. అరుగుమీద తాతయ్య, తాతయ్య ప్రెండ్, ఎదురుగా ఇసులకో కిట్టు, కిట్టు ప్రెండ్ ఆడుకునేవాల్సు. ఇంట్లో నాయనమ్మదే పైచేయి. తాతయ్యని మాట్లాడనిచ్చేది కాదు. ఎప్పుడైనా స్పృష్ట కూర చేసేది. తాతయ్యకు పొద్దుటి కూర వేసేది. కిట్టుకి, అన్నయ్యకి స్పృష్ట కూర వేసేది.

తాతయ్య అడిగేవాడు... 'ఇంకోటేదో కూర వున్నట్టు చూశాను...' అని... గయ్యమని లేచేది నాయనమ్మ. 'అది పిల్లలకు. నీకు పొద్దుటి కూర వేశాను కదా...' అనేది. తాతయ్య మారుమాట్లాడకుండా తెనేవాడు.

ఈలోగా కిట్టు, కిట్టు అన్నయ్య తాతయ్యకి పక్కనుంచి చెరోక ముక్క కోడిగుడ్డు వేసేనేవారు.

జోరమెన్నే... పక్కనే కూర్చుని కాళ్ళకీ, చేతులకీ నూనె రాసి... 'తగిపోతుందిలే!' అని ధైర్యం చెప్పేవాడు.

ప్రాధాబాధులో వుండగా ఒకరోజు... కిట్టు పెన్నాడు వెళ్లాడు... తాతయ్యకి తల్లని గడ్డం, మేసాలు బాగా పెరిగిపోయి వున్నాయి."ఏం... తాతయ్య గడ్డం గీసుకోలేదు?" అని అడిగాడు కిట్టు.

"బుల్లోడికి చెప్పానురా... (బుల్లోడంటే కిట్టు నాన్నగారు) మంగలోడికి చెప్పాడు గానీ, ఆడు రాలేదు. వారం, పదిరోజులైపోతోంది. దురదపెట్టి చిరచిరలాడిపోతోంది" అన్నాడు తాతయ్య.

వెంటనే సూక్షటరేసుకుని చింగిచ్చం వెళ్లి, ఒక క్రీం, రేజర్, బ్లైడ్, ఆఫ్టర్ ఐవ్ లోపన్ తెచ్చాడు కిట్టు.

తాతయ్యని వరండాలో కూర్చుబట్టి, పేపిగ్ చేసి, ఆ తర్వాత ఆఫ్టర్ ఐవ్ లోపన్ బ్లైడ్ సైచ తగిలించాడు. గడ్డం ఎక్కువ పెరిగిపోవడంతో గట్టిగా చర్చానికి తగిలేలా పేపిగ్ చేయాల్సి వచ్చింది. చర్చాం పొట్టుపోయింది... దానికి బ్లైడ్ సైచ్ తగిలించేటప్పటికి చిరచిరలాడిపోయింది తాతయ్యకి. "అఖ్యా... మండిపోతోందిరా కిట్టుా..." అన్నాడు తాతయ్య.

గడ్డం చేస్తున్నంతసేపూ... "నాకెందుకురా... ముసలోడిని.... నన్ను వదిలేయి!

ఇవాళో, రేపో మంగలోడు వస్తాడులే!" అంటూనే వున్నాడు. మంగలోడు పేపిగ్ చేసి, పటికలో రుద్దుతాడు. బ్లైడ్ సైచ్ లో వచ్చిన మజ్జా పటికలో రాదు. పైగా ఇది సువాసన కలిగినది.

తాతయ్యకి ఎలతో ఆనందం కలిగింది. చేతులలో నున్నగా తయారైన గడ్డాన్ని సవర చేసుకుంటూ ఆనందపడిపోయాడు. ఈ చిన్న విషయం ఎంత ఆనందాన్ని కలిగించిందో... తాతయ్య తనకు ఎన్ని వందల, వేల ఆశీర్వాదాలు మనసులో ఇచ్చాడో కిట్టు తాతయ్య కళ్ళను చూసి తలుసుకున్నాడు.

ఇంతలో నాన్నగారు భీమవరం నుండి వచ్చారు. "ఎందుకురా, ఇమన్నీ కొన్నావ్? రేపు నువ్వోళ్లిపోతావ్. తాతయ్యకి అవి ఎలా

వాడాలో తలేదు. మళ్ళీ నువ్వు ఎప్పుడు వ్యావో... అప్పటిదాకా తాతయ్య ఎదురు చూడాలా?" అన్నారు. నాన్నగారికి తన లాజిక్ తనదే... సివిల్స్ పిషయంలో కూడా అంతే...

నీకు వస్తువులు, బట్టలకి కావాలంటే ఆడుగు డబ్బులిస్తాను, సివిల్స్ పేరు మీద రూపాయి కూడా ఇవ్వాను" అన్నారు. కిట్టు వాళ్ల నాన్నగారికి ఇక ఎప్పుడూ ఆడగలేదు.

సరే, ఆయనతో వాగ్యవాదం ఎందుకని, "ఏదో నాకు ఆనిపించింది నేను చేశానందీ... అంతే!" అన్నాడు. టైం ఎక్కు భీమవరంలో దిగి, అక్కడ నుండి పెన్నాడ వెళ్లాడు కిట్టు.

తాతయ్యను వరండాలో పడుకోబెట్టారు.

కిట్టు పెద్దగా బోరుబోరున ఏడవాలని గ్రామస్తులంతా ఎదురు చూస్తున్నారు.

కిట్టు ఏడవడం లేదు. కళ్లపెంటు నీళ్లు రావడం లేదు. ప్రభుంగా వున్నాడు. తాతయ్య గడ్డం మాసి వుంది. కళ్లు గుంటులు పడిపోయాయి. బుగ్గలు లోపలికి వెళ్లిపోయాయి.

తనకిష్టమైన తాతయ్య గడ్డాన్ని ఒకసారి నిమిరి, అరుగుమీద కూర్చున్నాడు.

తాతయ్యకు స్నానం చేయించారు. కిట్టు అన్నదమ్ములు, గ్రామస్తులు, నాన్నగారు...

కిట్టు తన చేయి వేయలేదు.

నాయనమై గుండులు బాధుకుంటూ ఏడుస్తోంది... పెద్దగా అరుస్తూ అంటోంది... "బలెకున్నప్పుడు తాతయ్యను చూసినవాడు లేదు. ఐదుగురున్నదమ్ములు ఇప్పుడు తాతయ్యను బంగారు పెట్టోలో పెట్టి లేసుకెళ్లండి. డబ్బులు విరజిమ్మండి. ఘనంగా పంపించండి మీ తాతయ్యను"

నిజమే!

నాయనమ్మ ఆన్నది నిజమే...

జరిగిన కథ: ప్రీలింస్ పాసవడం లో మెయిన్స్ పరీక్ష రాస్తాడు కిట్టు. వాటి ఫలితాల నిరీక్షణ కిట్టుకు ఒకింత బాధ కలిగించినా, తన పట్టుదల ఇంకా పెరిగి, మళ్ళీ మెయిన్స్ కోచింగ్ ప్రీపర్ అవుతుండగా, తన భార్య గర్భవతి కావడంలో తనను బీమవరం ఏంపించి వస్తాడు. ఇంతలో పిడుగు లాంటి వార్త... తన తాతయ్య మరణం.

ఉద్యోగరిత్వా ముంబయిలో కొంతకాలం, ప్రౌద్రాబాదులో కొంతకాలం... పెద్దన్నయ్య ప్రౌద్రాబాద్, ఇంకోకళ్ళు ఇంకో చోట... ఎప్పుడో ఒకటి రెండుసార్లు పెన్నాడ వెల్లడం... అంతే! బుల్లోడు... అంటే కిట్టు నాన్నగారు బీమవరం నుండి సూక్షటరేసుకుని పెన్నాడకు వెళ్లి కూరలు, నారలు, బియ్యం ఇచ్చి వచ్చేవారు. ఆయన ఉద్యోగం ఆయనది...

శ్శశానానికి వెళ్లి అంత్యశ్శ్యేయలు పూర్తయ్యేవరకు వుండి, కాలుపలో స్నానం చేసి, ఒక్క గంటలో బయల్దేరి, ఒస్సుక్కే ప్రౌద్రాబాదుకి చేరుకున్నాడు కిట్టు.

కిట్టు అన్నదమ్ములు, తల్లిదండ్రులు కిట్టు ప్రవర్తనను చాలా తీవ్రంగా పరిగణించారు.

కిట్టు ప్రవర్తన వాళ్ళను చాలా నొప్పించింది. ఏమిటే, ఏడు ఇంత దారుణంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు?

కనీసం తాతను ముట్టుకున్నాడా అసలు... కిట్టు ఏం చెప్పినా వాళ్లు అర్థం చేసుకోరు...

ఆ విషయం కిట్టుకు బాగా తెలుసు... వాళ్లతో మాళ్లూడ్డం అనవసరం. దుర్మార్గుడనుకుంటే ఆనుకోనీ! కాలం గడుస్తోంది.

కిట్టుకి కనీసం లేదిలు కూడా గుర్తుండడంలేదు.

సెప్పెంబర్ వచ్చింది... పందొమ్మెదో తారీఖు... కిట్టుకి కబురు వచ్చింది...

ఇంట్లోనే డెలివరి అయ్యంది, అబ్బాయి పుట్టాడు... ల్టల్సీ, బిడ్డా క్లేమం...

కిట్టు తెరిగి కబురు పెట్టాడు...

చాలా సంతోషం... అంతే...

ఎప్పుడు వస్తావు?

చెప్పిలేను.

డిసెంబర్లో పరీక్షలున్నాయి. అయిపోయాక వస్తాను...

ఒక్కసారి మచ్చి వెళ్లవచ్చు కదా...

కుదరదు...

ఇక కామెంట్లు మీద కామెంట్లు... పిల్లవాడి మీద ప్రేమలేదు, భార్యమీద ప్రేమలేదు. కటిక రాష్ట్రసుడు కూడా పుట్టిన పిల్లవాడిని ఒక్కసారైనా చూసి వెళతాడు. ఈ కిట్టుగాడు అంతకంటే దారుణమైనవాడిలా వున్నాడు. వీడేమైనా హైద్రాబాదులో వున్నాడా, లేక అమెరికాలో వున్నాడా? ఒక్కసారి మచ్చి చూసిపోవచ్చు కదా... చాలా ఓపెరాషన్ వీడిది...

ఏమ్ము అనితా, నువ్వు ఫోన్ చేసి పిలవచ్చు కదా?

'అయినకు పరీక్షలు వున్నాయి. అవి కాగానే వస్తారు. మనం పిలవాల్సిన పనిలేదు ' అనేది అనిత.

ఏంటి అనితా నీకేం బాధగా లేదా?

పిల్లవాడు పుట్టింది సెప్టెంబర్లో... ఇది డిసెంబర్ నెల... ఒక్కసారి మచ్చి నిమ్మా, పిల్లవాడిని చూస్తే బాగుండును అనిపించడంలేదా?

అనిపిస్తుంది. కానీ, పరిషక్తులున్నాయి కదా...

నీ మొగుడోక్కడే రాస్తున్నాడా బోడి పరిషక్తు. ప్రపంచంలో ఇంకవ్వరూ రాయడం లేదా?

ఏమో, నాకు తలేదు... (అనిత)

మీకిధ్వరు ఏమన్నా గొడవలున్నాయా?

లేపు... (అనిత)

ఇంక నిన్ను వదిలేసినట్టేనా? ఇంక వాడు రాడా...? పిల్లవాడు పుట్టిన నాలుగు నెలలకు కూడా వాడు రాలేదంటే ఏదో వుందన్న మాటే! అలాంటిది ఏమిలేదు... (అనిత) ఉధృతంగా ఎన్ని పెద్ద పెద్ద బలమైన అలలు వచ్చి కొట్టినా సముద్రంలో వున్న రాయి ఎలా లక్క చెయ్యక, కదలక మెదలక వుంటుందో... అంత గట్టిగా నిలబడింది అనిత. కామెంట్లన్నీ తమంట తామే సద్గుమణిగిసోయాయి...

పరిషక్తులన్నీ అయిన తర్వాత... డిసెంబర్ నెలాఖురున భీమవరం వెళ్లి భార్యనే, బిడ్డనే చూశాడు కిట్టు. పిల్లవాడు అచ్చ కిట్టులాగే వున్నాడు అన్నారు కొందరు.

విడికి పేరేం పెడదాం అన్నారు కిట్టు నాన్నగారు. 'మీరేదో తిథులు, నక్కలూలు చూస్తారు కదా... దాని ప్రకారం ఎలా పెట్టాలంటారు...' అన్నాడు కిట్టు. కిట్టుకి తలుసు వాళ్ల నాన్నగారు మొదటి అషరం చెబుతారని... ఆ అషరంలో పేరు పెట్టాలని... కిట్టుకి సమ్మకం లేదు, ఈ అషరాల పేర్లలో... కానీ నాన్నగార్నీ గౌరవించడం కోసం ఆడిగాడు. 'నేను చూసిన దాని ప్రకారం 'చ 'టో మొదలవ్వాలి. నేను విడికి 'చూబే' అని పెట్టాను. అదే ఖాయం చేసేద్దామా? అన్నారు నాన్నగారు. 'అముదం తాగినట్టు ముఖం పెట్టాడు కిట్టు. 'చూబియా' అన్నాడు. 'సరే, ని పాలిటెక్నిక్ ప్రైండ్ చందు వున్నాడుగా... వాడికిలాగానే చందు అని పెట్టేయి అన్నారు నాన్నగారు. నా క్లోజ్ ప్రైండ్ అయితే వాడి పేరు పెట్టాలా? 'చ 'కలిస్తే చాలా? అనుకున్నాడు కిట్టు. నాన్నగారూ... మొదటి అషరం మీరు చెప్పినట్టే వుంచి పేరు పెడతాను. ఇంక ఆ విషయాన్ని వదిలయ్యండి... అన్నాడు.

ఈసారి పలితాల కోసం ఎదురు చూడంలేదు కిట్టు. ముంబయిలో వున్న పుష్పుడు కనకరాజగారు, బాపొగార్ల ముఖాల్లో కనిపించిన ప్రశాంతత ఇప్పుడు కిట్టుని ఆవరించుకుని వుంది. కిట్టుకి సుష్టంగా తెలుస్తోంది తనలోని మార్పు... అలజడి లేదు...

పిల్లవాడినే, అనితనూ లేసుకు వచ్చేశాడు హైద్రాబాదుకి.

అపీసుకి వెశుతున్నాడు, వస్తున్నాడు.

రోజులు గడుస్తున్నాయి.

పరీక్ష పలితాలు వచ్చాయి.

కిట్టు పాసయ్యాడు.

ఇక మిగిలింది ఇంటర్వ్యూ... అదే పర్మాలిటీ టెస్ట్...

పాసయినందుకు ఎగిరి గంతేయలేదు కిట్టు.

క్వోనికి పలిగాన్ని దెవుడే ఇస్తాడనే నమ్మకమే అది!

తర్వాత ఏంచేయాలి? అనేదే ప్రశ్న.

ఎలా చేయాలి?

ప్రముఖ కోచింగ్ సెంటర్లన్నీ ప్రీగా ట్రైనింగ్ ఇస్తున్నాయి ఇంటర్వ్యూకి. విద్యార్థులు అనిస్తు కోచింగ్ సెంటర్లకే వెళ్లి, పర్సనాలిటీ టెస్ట్ ఎలా చేయాలో నేర్చుకుంటారు. వెళ్లిన ప్రతిచోటూ ఫోటో ఇచ్చి సంతకం చేస్తారు. ఎవరిక్సెనా ర్యాంక్ వస్తే, అనిస్తు కోచింగ్ సెంటర్ల వాళ్లూ... తమ మనతే అది... అని పేపర్లలో వేసుకుంటారు.

పర్సనాలిటీ టెస్ట్కి సంబంధించి చాలా విషయాలు తెలుసుకున్నాడు కీట్లు.

ఒకడు పర్సనాలిటీ టెస్ట్ గదిలోకి వెళ్లి, గుడ్ మార్కుంగ్, గుడ్ మార్కుంగ్ అంటూ అక్కడున్న వాళ్లందరి చేతులనూ లాక్షని మరీ షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చాడట... ఇలా ఊరందరికి షేక్ హ్యాండ్ ఇవ్వకూడదు.

అక్కడ కూర్చున్న వారిని బోర్డు అంటారు. బోర్డులో ఐదారుగురు సభ్యులు వుంటారు.

ఆ బోర్డుకో ఛైర్‌మెన్ వుంటారు. ఆయంకు గుడ్ మార్కుంగ్ చెబితే చాలు.

ఛైర్‌మెన్ గారు సాధారణంగా 'సినియర్ సివిల్ సర్వోంట్' అయి వుంటారు.

దున్నపోతులాగా తలుపు లోసుకుని లోపలికి కొమ్ములలో, గిట్టులలో టుటుకలాడుకుంటూ వెళ్లకూడదు. తలుపు కొద్దిగా లేసి 'మే ఐ కమన్ సర్ ' అనాలి. వాళ్లు రమ్మన్నట్టు పైగ చేయడమో, రమ్మనడమో చేస్తారు. దాన్ని బట్టి లోపలికి వెళ్లాలి. ఇక గిట్టుల శబ్దమంటే... టుకటుకలాడే బూట్లు వేసుకోకూడదు. అడుగు మెత్తగా పడాలి. చిత్రవిచిత్రమైన శ్యాపస్తలో వెళ్లకూడదు.

ఆడవాళ్లతే చక్కగా చీర కట్టుకోవచ్చు. పంజాబీ డ్రెస్ వేసుకోవచ్చు. ఏదన్నా వాళ్లకి నచ్చింది వేసుకోవచ్చు. కానీ, ఆ డ్రెస్ పుండాగా వుండేటట్లు చూసుకోవాలి. మరీ, ఎత్తు హీల్స్ వేసుకోకూడదు...

ఒక మాదిరి హీల్స్ ఓక్. జట్టు విషయంలో... విరచోసుకున్న జట్టు అటూ యిటూ కదిలి, మాట్లాడే సమయంలో ఆడ్డుగా వస్తే చేతులలో దాన్ని అటూ యిటూ లోసుకుంటూ వుంటూంటే లేనిపోని గొడవ. అందుకే జడ వేసుకుని వెళ్లే మంచిది. బాబ్ల్ హౌయర్ కదలకుండా చూసుకోవాలి.

ఆడవాళయినా, మగవాళయినా సరే, ముదురు రంగులు వేసుకోకూడదు. గాఢమైన, కంపుకొట్టే సెంట్లు వాడరాదు. ఈ కంపుకి గదిలో వున్నవాళ్లు ఉక్కీరిబిక్కిరై చచ్చిపోతారు. ఇక ఇంటర్వ్యూ గోవిందా...

లోపలికి వెళ్లాక ఒర్కుమని కుర్చ్చని లాగి... ఇరానీ చాయ్ దుకాళనంలో లాగా కూర్చుకూడదు... కుర్చ్చకి దగ్గరగా నిలబడి బోర్డువాళ్లు కూర్చుమనేదాకా కొఢిగా ఆగాలి.

నాది దరిద్రగొట్టు ముఖం, ఇదింతే అనుకున్న వాడైనా సరే చచ్చినట్టు నప్పు ముఖం పెట్టుకోవాలి. రాకపోతే, అధ్వంలో చూసి ప్రాక్షీన్ చేసుకోవాలి. చిరునప్పు... ఎలాంటి ముఖునికైనా అందాన్నిస్తుంది.

హ్యాండ్ కర్చ్చిప్ పెట్టుకోవాలి. తుమ్ముప్పే అది అడ్డంగా పెట్టుకుని, ఎక్స్ క్ల్యాజ్ మీ అంటూ దర్జాగా తుమ్ముకోవచ్చు. గోళ్లు పెంచుకుని గోళ్ల లోపల నల్గా మట్టిగొట్టుఇకుని వెళ్లకూడదు. ఆడవాళ్లు గోళ్లని పొడవుగా పెంచేసి, వాటికి చిత్ర విచిత్రమైన రంగులు వేయకూడదు. ఒక మాదిరి పొడవు గోళ్లు మండవచ్చు.

సింపుల్ గా వుండే గోళ్ల రంగు వేసుకోవచ్చు. మహాశాఖమ్మ వారిలాగా నగలు దించేసుకుని వెళ్లకూడదు. సింపుల్ గా ఒక గొలుసు చాలు. రకరకాల ఉంగరాలు, మౌడర్న్ గా వుండే చిత్రమిచిత్రమైన ఆకారాల్లో వుంటే జ్యేస్ లెట్లు వాడకూడదు.

కుర్చ్చలో కూర్చున్న పుపుడు ఉస్కారుమంటూ దేవుడూ నన్నెందుకు పుట్టించాపురా ఆన్నట్లుగా జావగారిపోయి చేరబడిపోకూడదు.

అలాగని యుద్ధానికి వెళుతున్న సైనికుడిలాగా బోరవిరుచుకుని రారా దమ్ముంటే... ఆన్నట్లుగా కూర్చుకూడదు. కొంతమంది ఆడవాళైనా, మగవాళైనా వాల్ఫో అలవాటుంటుంది...

ఎవరితోనైనా మాట్లాడేటపుపుడు చేతులలో భరతనాట్యం చేసేస్తూంటారు. చేతులను అటూ యటూ తెగ లిప్పొరు. భరతనాట్యం, కపొకళి వంటి కళలను ప్రదర్శించరాదు.

నిజంగా భరతనాట్యం, కథాకారులై వుంటే... ఆ విషయాన్ని తమ పోబీగా బోర్డుకు తెలియపరచి వుంటే వాళ్లు ఆ విషయమడిగితే ఆ ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పే సమయంలో అవసరాన్ని బట్టి ఈ ముద్ర ఇలా, ఆ ముద్ర అలా అంటూ

విశదికరించవచ్చు.

మగవాళైనా, ఆడవాళైనా వేసుకున్న బట్టలు తమను ఇబ్బంది పెట్టుకుండా వుండేలా చూసుకోవాలి. మనం వేసుకున్న బట్టలు మనల్ని నొక్కేష్టంటే ఆ ఇబ్బంది ఎదుర్కొంటామా, లేక ప్రశ్నల్ని ఎదుర్కొంటామా?

మండుటెండలో కోటు వేసుకుని ఇబ్బందిగా వెళ్లకూడదు. ఇబ్బంది లేదనుకుంటే కోటు వేసుకోవచ్చు, ట్లై కట్టుకోవచ్చు.

ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పే సమయంలో నిజాయితీగా వుండాలి. ఇక నిజాయితీ వుండాలన్నారు కదా అని, ముగ్గురు వెధవలు హింది సినిమాలో లాగా చేసిన వెధవ పనులన్నీ ఏకరఘ పెడితే... సినిమా కాబట్టి వాడికేదో ఉద్యోగమిచ్చారు. నిజజీవితంలో బడబట్టి గెంటుతారు.

ఈ మధ్యన మనవాళ్లు ఐషటీలు, ఐషయంలలో చేరి నిక్కట్లేసుకుని క్యాంపస్ లో తిరుగుతూ...

కార్పోరేట్ కబుర్లలో పడి... య్యా... ఇట్టు^౯ ఓకేయ్... సో వాట్... ఒహ్... నో... యూ సీ... అఫ్ కోర్స్^{౧౦}. సీక్రెట్ ఎమిటంటే...

కార్పోరేట్ ఉద్యోగాలకు వెళ్లినప్పుడు ఇంటర్వ్యూలో (వాళ్లది పర్సనాలిటీ టస్ట్^౧ కాదు) వాళ్లు నీకు టీ ఇబ్బి, సిగరెట్ కూడా తాగమంటారు. వాళ్లకు కావలసింది డబ్బు. వేడు ఐషటీ, ఐషయం కదా... మనకు ఉపయోగపడుతాడా, లేదా! మన లాబాలను ఎంత పెంచగలడు? ఇది వాళ్ల దృక్పుండం... నీకు వెనకాల దురద పెడితే గోకుక్కంటూ మాట్లాడవచ్చు. వాళ్లేం పట్టించుకోరు. నా కంపనీ గురించి నికంత తలుసు? ఈ కంపనీలో వున్న లౌసుగులేంటి? వాటిని ఎలా తీర్చి లాబాలు పెంచగలవు? వీటికి సరైన సమాధానమిస్తే లక్షల జితంలో నీకు ఉద్యోగం గ్యారంటే... ఆ కార్పోరేట్ కల్చర్ ఇక్కడ పనికిరాదు.

ఉదాహరణకు ఒక జిల్లా కలెక్టర్, ఎస్పీయో... కలెక్టర్, ఎస్పీదాకా ఎందుకు? పోస్టర్ డిపార్ట్^{౧౧} మెంటులో కొన్ని లక్షల మంది ఉద్యోగులుంటారు. ఆ పోస్టర్ సర్పిన్ మచ్చినవాడు... వాళ్లకు అధికారి. ఆపీసులో గానీ, బయటగానీ నేను పిచ్చికోతైని అని రాసి వున్న టీప్పర్^{౧౨} వేసుకుని తెరిగితే... ఎంత అసహ్యంగా వుంటుంది? అందరూ ముక్కున వేలేసుకుంటారు. ఇలాంటి టీ ప్రద్ర్వ^{౧౩} పైపేట్ వాడు వేసుకుని తెరిగవచ్చు. వాడిని ఎవరూ పట్టించుకోరు.

ఎదన్నా మోర ప్రమాదం జరిగిందనుకోండి... కలెక్టర్ గారు పుట్టాపుటిన చేరుకుంటారు ప్రమాదస్థలానికి. ఐదువందల శహాల్ని

కల్కర్ స్వయంగా లెక్కపెడతారు. మీడియా వాళ్లు కల్కర్ గారిని అడుగుతారు. ఎంతమంది చనిపోయి వుండవచ్చుగాక... అంటారు... అంతేగానే, పుసుక్కున ఐధీందల మంది చచ్చారు. ఇంకెంతమంది చచ్చారో అనరు. మే... బీ... లాంటి పదాలు వాడరు. ఎందుకంటే, వున్న నిజాన్ని ఒక్కసారిగా చెబితే దేశం ఉలిక్కి పడుతుంది.

ఒక గవర్నర్ మెంట్ అపీసర్ మాట్లాడిన ప్రతిమాటూ శిలాశాసనంలాంటిది. రాతీమిద రాయబడుతుంది. దాన్ని మార్చిడం, చెరపడం కష్టం.

నిజం చెప్పాలి. సత్యం ;అలకాలి. కర్కెట్... కానీ, అది వినాశనానికి కారణం కాకూడదు. నిజం ఎలాగైనా బయటకు వస్తుంది. రాకుండా ఆగదు. అందుకని, కొద్దికొద్దిగా ప్రజలకు అందించాలి. ఒక ప్రభుత్వ అధికారి వేసుకున్న బట్టలు, మాట్లాడే మాటలు, హోపబావాలను ప్రజలందరూ క్షుణింగా గమనిస్తారు. ఎందుకంటే, ప్రభుత్వానికి, ప్రజలకూ మధ్య వారథి (బ్రిఫ్) లాంటివాడు ప్రభుత్వాదికారి. అందుకనే సివిల్స్^౯ కి పెట్టే పర్సనాలిటీ టస్టులకు ఇన్ని జాగ్రత్తలు.

ఉత్తరపుదేశ్ రాష్ట్రంలో కల్కర్ నూ, ఎస్సిలనూ మాయ్ బాప్ అంటారు. అంటే తల్లివి నీవే, తండ్రివి నీవే అని అర్థం. అంత ప్రాముఖ్యత కలిగినవి ఈ ప్రభుత్వాద్వేగాలు. బాధ్యతాయుతమైన ఉద్యోగాలివి.

ఒకావిడకు కల్కర్ గారు సరియైన సమయంలో పట్టించుకోనందువల్ల లేవ్వమైన నష్టం కలిగింది. విచారణ చేయగా, కల్కర్ గారు సెలవులో వున్నారు. ఆయన తప్పేమి లేదు. ఇంకా విచారించగా తలిసిందెమిటంటే... కల్కర్ గారు సెలవు చీటి ఇచ్చారు, అది పైలులోనే వుంది. ఆయన పై అధికారి దాన్ని శాంఖన్ చేయ్యలేదు. అంటే కల్కర్ గారు డ్యూటీలో వున్నట్టే లెక్క. ఆమెకు జరిగిన నష్టానికి కల్కరే బాధ్యదు అని నిర్ణయించారు. కల్కర్ గారి జీతం నుండి సెలవో డబ్బులు కల్పిరించి, నష్టం పూడేంత వరకు బాధితురాలికి ఇవ్వాలని ఆర్థర్ ఇచ్చేశారు. కల్కర్ గారు ఆ ఆర్థరుని శిరసావహించారు.

ప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారులు ఇరవై నాలు గంటలూ డ్యూటీలో వున్నట్టే లెక్క. తప్పించుకోవడానికి లేదు. సాయంత్రం ఆరైపోయింది. నాకు సంబంధం లేదు అనడానికి వీలులేదు.

ఒక రైల్వే ఉన్నతాధికారి రైలులో ప్రయాణిస్తున్నారు. ఆ రైలుకి యూక్సీడెంట్ అయ్యాంది. సహాయక బృందాలు రంగలోకి దిగాయి. ఈలోపు ఆ రైల్వే అధికారి తనకేమి కాలేదు గదా, ఇక్కడుంటే ట్రైం వేస్ట్^{౧౦} అని చల్లగా జారుకున్నాడు. ఆ తర్వాత ఎంక్వైరీలో అడే రైలులో పలానా అధికారి ప్రయాణించినట్టు తెలిసింది.

రైల్స్ నిబంధనల పకారం ఆ రైల్స్ అధికారి సహాయ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొనాలి. ఎందుకు పాల్గొనలేదు? నువ్వు డ్యూటీలో వున్నట్టే లెక్క అని అతడిపై డిపార్ట్ మెంటుల్ కేను పెట్టి తాట లేశారు.

ప్రజుల్వ ఉన్న తాధికారులకు కారు, షైఫర్, బంగళా ఇస్తారు. కొన్ని రాయితేలు వుంటాయి. కొన్ని వందల మందికి అధికారిగా వుండి, ప్రజుల్వ పనిని నడిపించాలి. బాధ్యత కూడా అలాగే వుంటుంది.

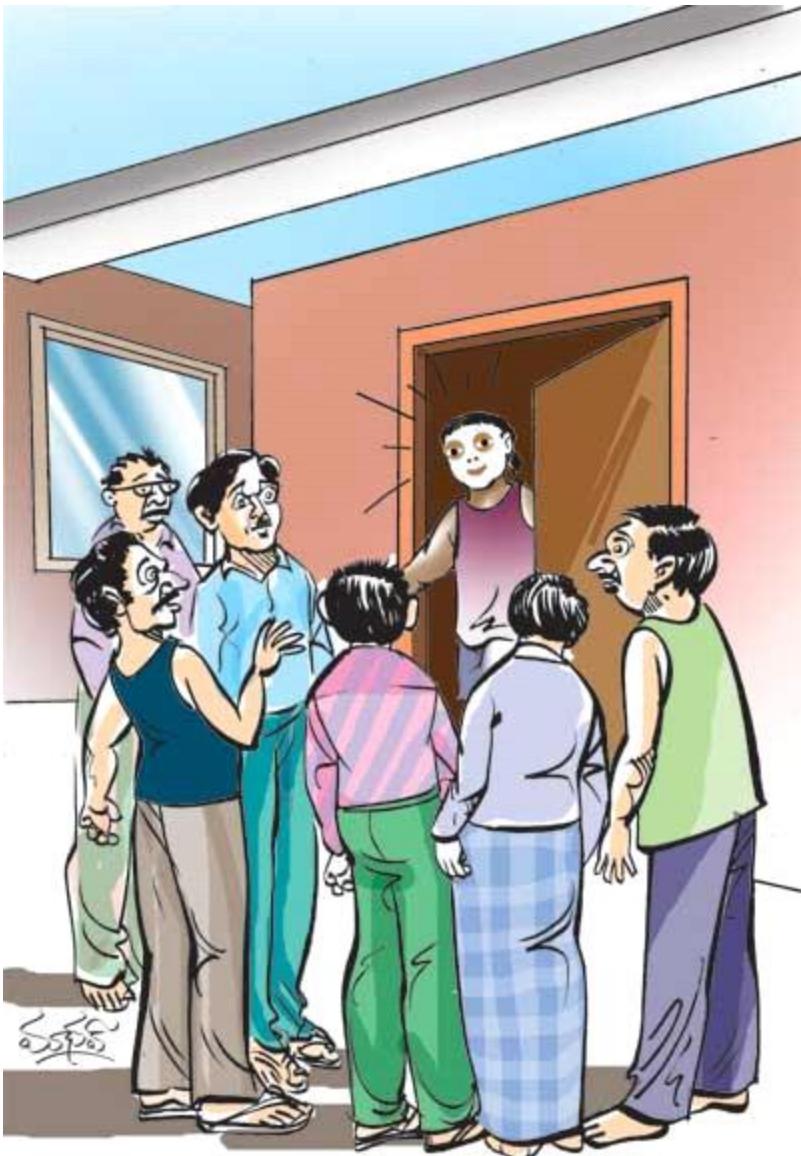
ప్రజలకు నేవ చేసి, వాళ్ళ ఆశిర్వాదాలు, మన్ననలను పొందితే ఆ సంతృప్తి జీవితాంతం వుంటుంది.

ఆనకట్ట కట్టిన కాటన్ దౌరసి ప్రజలు దేవుడిలా కొలుస్తారు. కలెక్టరుగా పనిచేసిన మన్లో... రైతులను మధ్యవర్తుల కబంద హస్తాల నుండి విడుదల చేశాడు. ఆ కృతజ్ఞతలో రైతుల పిల్లలకు మన్లోలమ్మ, మన్లోలయ్య అని హేద్దు పెట్టుకున్నారు.

పైపేటులో లక్షల జీతం, ఇల్లు ఇస్తారు. అవన్ని లెక్కగట్టి అంతకు డబుల్ లాబాలు తెస్తేనే ఆ ఉద్యోగం వున్నట్టు. లేకపోతే, వూడినట్టి. 'పైపేటులో బాధ్యత వుండదు' 'కోట్లకోట్ల విలువ వున్న కంపెనీలు రాత్రికి రాత్రి బోర్డు తెప్పేసి, వాళ్ళమీద ఆధారపడిన కుటుంబాలను రోడ్లమీద పడవేస్తాయి'

బీమవరాన్ని రెండుగా వెనిస్ నగరంలా విభజించే కాలువ నీరు స్వచ్ఛంగా వుండేది. పిల్లలు ఈత కొట్టేవారు. ప్రజలు స్వాన్నాలు చేసేవారు. పల్లపు ప్రాంత ప్రజలు లాంచీలో ప్రయాణించి బీమవరానికి చేరుకునేవారు. ఆ నీటిలోనే ప్రయాణికులు ముఖం కడుకున్నానేవారు.

ఇప్పుడు...

జరిగిన కథ: కిట్టు మళ్ళీ పరికల్పనం తన బార్య, పుట్టబోయే పిల్లల్ని కూడా చూడకుండా మనోనిబృంతో చదువుతాడు. పరికల్పలు అయిపోగానే వెంటనే వాళ్ళను చూడడానికి బీమవరం వెళుతాడు. ఈ సారి రాసిన పరికపలో కిట్టు విజయాన్ని సాధిస్తాడు. ఇక మిగిలింది... పర్సనాలిటీ టెస్ట్.. ఈ టెస్ట్ కు సంబంధించి విషయాలు అన్ని తెలుసుకుంటాడు కిట్టు.

పరిస్థితి ఎంత దారుణమయే ఆ కాలువ నీరు నల్లని తారులాగా తయారైంది. ఆ నీటిలో చెయ్యి పెడితే చెయ్యి అంత మేరకు మాడి మస్సిపోతుంది. ఎవరు చేసారిలా? ఏమో!

పూర్వాబాద్, బెగం పేట పై ఒక దగ్గరకు రాగానే ఏదో ఒక గాడమైన రసాయనం వాసన మనిషిని కమ్మెస్తుంది. తల తీరుగుతుంది.

కళ్ళమెంబడి నీళ్లోష్టాయి. స్పృహ తప్పినట్టు అవుతుంది.

ఎవరు? ఎవరి విష వాయువుని ఇంత ఫీగా ప్రజల మీదకు వదులుతున్నారు? ఏమో! ఎవరికి తలుసు? మళ్ళీ పర్ణాలిటీ విషయానికోస్తే ఏమి ప్రశ్నలు వేసారు..అని సరిగ్గా వినాలి/విద్యార్థికి ఆ సమయంలో ఆత్మత ఆందోళన ఉంటాయి. దానిలో ప్రశ్న సరిగ్గా వినక, సమాధానం ఇంకోటీ చెబుతాడు. అది మంచిది కాదు. సమాధానం తలిసింది చెప్పాలి. తలియకపోతే తలియదని చెప్పాలి. చూచాయగా తలిస్తే..అదే విషయం చెప్పి, ప్రయత్నించమంటారా..అని అడిగి, వాళ్ళు ఓకే అంటే అప్పుడు రాయి విసరవచ్చు. అంతే గానీ తలియకపోయనా తలిసినట్టుగా మసిపూర్సి మారేడుకాయ చేసి, ఎదుటే వాళ్ళను పూల్ చేడ్చామనుకుంటే మనమే పూల్ ఆవుతాము.

ప్రశ్నకి సమాధానం తలుసు కదాని లొడలోడా వాగకూడదు. సరిపడినంత చెప్పాలి. ప్రశ్నించిన వారిని ఎదురు ప్రశ్నించకూడదు.

మనం చదివిన డిగ్రీని ప్రభుత్వ పాలనకు ఎలా ఉపయోగిస్తామో నేర్చుకుని వెళ్లాలి. సరే! ఒక పశువుల డాక్టర్ ఇంటర్వ్యూకి వెళ్లాడు. పశువుల డాక్టర్ తన జ్ఞానంలో ప్రజలకి ఎలా మేలు చేయగలడు? పేద్ద సూది ఉన్న గేదెల ఇంజెక్షన్లు మనసులకు ఇచ్చేస్తాడా?

పాడి పశువుల అబివృద్ధి శాఖ అసేది ఒకటుంది. అందులో కార్బోడర్మిగా నియమించబడవచ్చు.అప్పుడు ఆ పదవికి జ్ఞానం ప్రత్యేకమైనటువంటి పూర్వాన్ని, విలువను కలిగిస్తుంది. దేశానికి ఉపయోగపడుతుంది. అదిగాక కలెక్టర్ గారు ఒక ప్రదేశంలో పని చేస్తున్నప్పుడు ప్రత్యేకంగా ఆ జిల్లాల్లోని గ్రామాల్లో పశు సంపద వృద్ధి మనుషుల అబివృద్ధికి దోహదపడుతుంది. పాలు, పెరుగు, ప్రపంచంచే పల్లెలే దేశానికి తలమానికం. నేర్చుకున్న విద్య ఏదీ వృద్ధా కాదు.

మనం ఎక్కడ పుట్టి పెరిగామో ఆ ప్రాంతంలోని సమస్యలను గుర్తించాలి. ఆ సమస్యకు తగిన పరిపూర్ణ మార్గం సూచించగలగాలి. మనం పుట్టి, పెరిగిన ప్రాంతం యొక్క ప్రత్యేకతలను గుర్తుంచుకోగలగాలి.

మనం ఏ హాబీ సూచించామో ఆ హాబీ గురించి తలుసుకుని ఉడాలి. మనగురించి ఎదుటివాళ్ళకు తలిసేది మనం నింపిన దరఖాస్తు పారం.

దాంట్లో ఏమేం నింపామో అది గుర్తుంచుకుని దానిమీద ప్రశ్నలు ఉంచివచ్చు.

మనం పర్ణాలిటీ టెస్ట్ జరిగే సమయానికి దేశంలోనూ, విదేశాల్లోనూ ఏమేం సంచలనాత్మక, చారిత్రాత్మక ఘుట్టాలు నడుస్తున్నాయా తలుసుకుని వాటికి సాధ్యమైన పరిపూర్ణాన్ని సూచించగలగాలి.

ఒక అబ్బర్ది పేరు కామరాజు. అతని పేరు గురించి ప్రశ్నించారు. అబ్బర్ది తయారుగానే ఉన్నాడు. వాతావయనుడు రచంచిన కామసూత్రం ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచింది.

అదేగాక దర్శక కామమోక్కాలనే పవిత్రమైన నాలుగు ధర్మములలో నాపేరు కూడా చోటు చేసుకుంటుది. అని చెప్పాడు.

చెప్పి సమాధానాలలో స్ఫ్ట్లు ఉండాలి. అయ్యండచుచ్చ, కాకపోయుండచుచ్చ అనవూడదు.

నసుగుడు పనికి రాదు.

అన్ని ఇంటరూఫ్స్ ల లాంటిది కాదు యూపీయస్స్ పర్సనాలిటీ టెస్ట్. అక్కడ ప్రశ్నలు అడిగేవాళ్ళు బిగిసిపోయి ఉండరు. అబ్బర్దిని భయపెట్టరు. సాధ్యమైనంతవరకు అబ్బర్దిని కూల్ గా ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తారు. అప్పుడప్పుడు జోకులు పేలవచ్చు.

కొంతమంది అబ్బర్దులు జోకుని గుర్తించలేరు. ఆ సందర్భం అలాంటిది. జోకుని గుర్తించి నవ్వగలగాలి. అలాగని హాహాహా ఎంచెప్పారు సార్ అంటూ పగలబడి నవ్వకూడదు.

ఒకోక్కసారి ప్రశ్న వేసేవారు కావాలని తప్పు ఉండేలా ప్రశ్న వేస్తారు. క్షమించండి అని చెప్పి ఆ ప్రశ్నలోని ఫలానా అంశం నాకు సరియినదిగా అంపించడం లేదు అని మొదలుపెట్టి ఎందుకని మీరు విభేదిస్తున్నారో చక్కగా విశదికరించాలి.

ఇది చాలా ముఖ్యం. ఎందుకంటే రాజకీయవేత్తల దగ్గర పనిచేస్తున్న సమయంలో

రాజకీయవేత్తలు వాళ్ళకున్న అవగాహననిబట్టి ఈ పని నాకు చేసి పెట్టింది అని ఆర్థర్లు వేస్తుంటారు.

ఆ పనులు చేయగలిగినష్టతే చేయాలి. కానీ రూల్సుకు వ్యతిరేకం అయితే డైర్యుంగా, గౌరవంగా..ఇది రూల్సుకు వ్యతిరేకం కాబట్టి మనం చేయడం మంచిది కాదు అని వివరించగలగాలి. ఈ డైర్యుం, సైర్యుం లేకపోతే ఒతుకు ఒస్తాండే.

బోర్డు మెంబర్లలో మాట్లాడేప్పుడు వాళ్ళవేపు చూస్తూ మాట్లాడాలి. చూపులు తప్పించి దొంగ చూపులు చూడకూడదు. ఇందులో ఒక మెలిక ఉంది. మన భారత దేశంలో తండ్రిలో మాట్లాడేటప్పు మాస్టర్లలో మాట్లాడేటప్పుడు కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి సూటిగా మాట్లాడం మనం. అది మన దృష్టిలో తప్పే... మనఖ్యంగా పల్లెల నుండి వచ్చిన వాళ్ళకు సూటిగా పెద్దవాళ్ళవైపు చూసి మాట్లాడడం చాలా ఇబ్బందికరం. కానీ తప్పదు.

చూపుల్లో వాడి చూపులు, వేడి చూపులు, సూటిగా చూడడం, మింగేసేటట్లు చూడడం, వేళాకోళంగా చూడడం ఇలా చాలా రకాలున్నాయి. చల్లుని చూపు అనేదోకటుంది. అది జ్ఞాపకం తెచ్చుకుని అధ్యంలో దాన్ని ప్రాణీనే చేసుకోవాలి. చూపులు తప్పిప్పే.. వేడికి కాంపిడెన్స్ లేదు అనుకుంటారు. దొంగవెధవ అని కూడా అనుకోమయ్యా. గవర్నర్ మెంట్ గురించి ప్రశ్నలు వచ్చినప్పుడు.. పంచ ఎగ్గట్టుకుని పొగిడెయవలసిన అవసరం లేదు. సాధ్యమైనంత వరకు గవర్నర్ మెంట్ పథకాలను మొచ్చుకుంటూ అందులో ఉన్న లోపాలను సున్నితంగా ఎత్తి చూపి, వాటిని సపరిస్తే ఇంకా బాగుంటుందని చెప్పగలగాలి.

ప్రతీ నాటేనికి రెండు పైపులుంటాయి.

అందుకని వేసిన ప్రశ్నని రెండు పైపులా సరిస్తానం చేసి సమాధానాలు చెప్పాలి. అని కొంతమంది తప్పుడు సలహాలు ఇస్తారు. నిజమే.

తక్కుడ సూత్రం మంచిది. కానీ ఎప్పుడు? వేసిన ప్రశ్న తక్కుడ సమాధానానికి అనువైనది అయితేనే. ఉదాహరణకి కాశ్మీర్ గురించి చాలా గొడవ జరుగుతుంది కదా దాన్ని ఎం చేధాం?

కసాబు బాబుని ఉరి లేయాలా? వద్దా?

ఇలాంటి ప్రశ్నలకు తక్కుడ పనికి రాదు.

రాముడి బాణం లాగా సమాధానం రావాలి. బాణం దెబ్బకి తల తగి తాటిపండులాగా దబ్బున కింద పడాలి. బోర్డు వాళ్ళకు నేడి కూడా అదే.

ఎందుకంటే...

ఒక ఉన్నతాధికారిగా ఉండి, చెల్లిలో కాల్పి పారేసే అధికారం పెట్టుకుని, అల్లరి మూకలు పెట్టేగిపోతున్నా రోడీలు, గుండాలు రెచిపోతున్నా, అమాయకుల ప్రాణాలు పోతున్నా.. తక్కుడ వేసి తూసుకుంటూ కూర్చుకూడదు. తెగువ, తెంపరితనం కావాలి. దుర్మార్గుల్ని పిట్టల్ని కాల్పిసట్టు కాల్పి పారేసే... దమ్ముండాలి.

ఆ తర్వాత మనం చదివిన రెండు సబ్బెక్కుల్లో పట్టు ఉండాలి. వాటిల్లో అడిగే ప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పగలగాలి. చదివిన సబ్బెక్కులను ఉపయోగించగలగాలి.

చివరగా.. కనీసం నువ్వు ఉపాంచని ప్రశ్నలు కూడా పడవచ్చు. పిడుగు లాంటి ప్రశ్నలకి సిద్ధంగా ఉండాలి. ఇలా చాలా విషయ సేకరణ చేసాడు కిట్టు.

హాస్తినాపురం...

మ్యాథిల్లీ...

భారతదేశ రాజధానించి...

ఆ రాజధాని నగరంలో " ఆంధ్రా భవన్ "

" ఆంధ్రా భవన్ " లో భోజనం చేస్తుంటే ఏదో సాంత ఊర్లో ఉనంట్టే ఉంటుంది.

అందరూ తెలుగు వాళ్ళే....

ఆనందంగా ఉంటుంది...

"ఆంద్రా భవన్ " లో " యూపీయస్సి పర్సనాలిటీ టెస్ట్ " కు వచ్చే విద్యార్థులకు ఒక గది ఇస్తారు.

కిట్టు వెళ్ళిటప్పటికి రూములో నలుగురు ఉన్నారు. ఎక్కడ విలుంటే ఆక్కడ సర్దుకుని అదే రూం లో ఉన్నారు. ఈ లోపు ఫోల్సు వస్తున్నాయి. సీనియర్ అయ్యేయెస్, ఐపీ ఎస్ ఇల్టర ఉన్నతాదికారులు ఫోల్సు చేస్తున్నారు. ఎవరైనా పోన్ ఎత్తితే బాబూ..నీ ఇంటర్స్ట్రీ ఫోయిండా..? ఏం ప్రశ్నలడిగారు?

అని తెలుసుకుంటున్నారు. ఈ వివరాలు తెలుసుకుని పర్సనాలిటీ టెస్ట్ కోసం రెడిగా ఉన్న తమ పీల్లలకో, చుట్టాలకో చెప్పడానికన్నమాట. ట్రైం ఎలా ఉందో తెలుసుకోవడానికన్నమాట.

ఒయల్సేరేముందు ఒట్టులు, బూట్లు, హైద్రాబాద్ లో కొనుక్కన్నాడు కిట్టు.

కిట్టు ఆబిప్రాయం ప్రకారం నల్గొ ఉన్న వాళ్ళు లేతరంగు చోక్కులు వేసుకోవాలి.

లేత నీలం, లేత పసుపు (లమన్ కలర్ అంటారు) లాంటివి వేసుకుంటే ఎండకి అవి మెరిసి, ఆ మెరుపు కొంచెం మొఖం మీద పడి చ్చోట్ గా కనబడే అవకాశం ఉంది.

" నిర్మి " లాగా ముఖం పెట్టుకుని, ఎర్రటి ఎరుపు, ధగధగలాడే పసుపు, నలుపు వాడితే అసహ్యంగా ఉంటుంది.

కనీ విచిత్రంగా నల్గొ ఉన్న వాళ్ళు ఈ ధగధగలాడే రంగులే వేసుకుంటుంటారు.

దాని వెనక ఉండే సైకాలజీ దానికి ఉండే ఉంటుంది.

ఏది ఎమైనా కిట్టు మాత్రం చక్కని లెమన్ కలర్ చోక్క, భూర్జ కలర్ ప్యాంట్ కొనుకున్నాడు. ఆ చోక్కకి సరిపడేలా కొంచెం పసుపు ఎక్కువ ఉన్న చిన్న గళ్ళ టై కొనుకున్నాడు.

బాగుందా, లేదా? మ్యాచ్ అయిందా, లేదా?? ఒకళ్ళయితే సరిగా చెప్పరని నలుగురైదుగురినిడిగి వాళ్ళు ఓకే అన్నాక సంతృప్తి పడ్డాడు. నల్లయి బూట్లు మరి మరుపు లేకుండా ఉన్న విసెలక్కో చేసుకున్నాడు. తగిన బ్లో, సింపుల గా కంపించే హెయిర్ కట్ " ఫెమినా భీచ్ " కొనుక్కని బ్యాగ్ లో పెట్టుకున్నాడు. బండెక్కేముందు అమ్మానాన్నలను ప్రాద్రాబాద్ రావాల్సిందేనని పట్టుబట్టి రపిగుచి, వాళ్ళ కాళ్ళకి నమస్కారం పెట్టాడు. కిట్టుకి తల్లిదండ్రుల కాళ్ళకు నమస్కారించడమనే అలవాటు లేదు. ఎప్పుడూ చెయిలేదు. కానీ...ఎందుకో తెలియదు, కిట్టుకి బలంగా అంపించింది. నాన్నగారు చిరాగ్గానే ఆశేర్వాదించారు. ఈ సిపిల్స్...ఇలాంటి పరీక్షలంటే నాన్నగారికి ఒళ్ళుమంట. అమ్మ, జూర్త్త నాన్న అంది. మిగిలిన భార్య, బిడ్డ, వదిన, మిత్రులు అందరికి చెప్పాడు.

జేము తడుముకున్నాడు. గిరిధర్ ఇచ్చిన పదివేలు, బొంబాయి నుండి ట్రాన్స్ పర్ అయియి, ప్రాద్రాబాద్ వచ్చిన ' కనకరాజగారు ' అడక్కుండానే పీలిచి బలపంతంగా జేములో కుక్కిన నాలుగు వేలు..వాటితోబాటు ఆయన చెప్పిన మంచి మాటలు..

ఇక బండెక్కేసాడు.

రేపు ఇంటర్వ్యూ (పర్సనాలిటీ టెస్ట్) అనగా ముందురోజు రాత్రిఖ గంటలకు " ఆంధ్రా భవన్ " రూం లోని బాల్కనీ లోకి వెళ్ళి బస్సులు తీయడం మొదలు పెట్టాడు. బస్సులు, గుంజీలు తీయడం, వీళ్ళని చూసి ఇంకోడు రెచ్చిపోయి కరాటే అంటూ పూ..పో.. అని కాళ్ళు చేతులూ విసరడం మొదలు పెట్టాడు.

ఇలా ఒక గంట్ గందరగోళం తర్వాత అసలిదంతా ఎందుకు వచ్చింది అని ఎంక్ష్యోరీ చేస్తే...మూల కారణం కిట్టు... కిట్టుని అడిగారు ఏమిటి సంగతి అని...

కిట్టు మొదలెట్టాడు.

నీ పోబీ ఏమిటని అడుగుతారు కదా! ఆక్కడ నేను బాడి బిల్లింగ్ అని రాశాను. అందరూ సాధారణంగా పాటలు వినడం, పుస్తకాలు చదచడం, క్లాసికల్ సంగీతం, సినిమాలు చూడడం లాంటివి రాస్తారు. విటన్నిటికంటే బిన్నంగా ఉండడం కోసం నేను బాడి బిల్లింగ్

అని రాసాను. మరి బాడి బిల్లర్ అంటే చూడగానే మనిషి దిట్టుంగా కనబడాలి కదా ..మనం ఆక్కడ రాసింది నిజమే అని అడక్కుండానే నన్ను చూడకుండానే తెలియాలి కదా..ఎవరైనా కొత్త మనములు ఎదురు పడగానే ముందుగా ముఖం చూస్తారు. ఆ తర్వాత కనబడేది ముఖం, చాలీ, భుజాలు..రాత్రి పడుకునే ముందు కసరత్తు చేస్తే చాలీ కండరాలు బిగుసుకుంటాయి...నిద్రలో విశ్వాంతి దొరికి పొద్దుటీకి పొంగి..ప్రస్తుటంగా కనబడతాయి.అని వివరించాడు కిట్టు.

కొందరు ఏడిసాపులే అన్నట్టు చూసారు. కొందరుయ్య బాగానే ఉండే అన్నట్టు చూసారు.

వీళ్ళపుని పట్టించుకోకుండా బాత్రూం లో దూరాడు కిట్టు.బాత్రూం లో దూరిన వాడు బయటకు రావడం లేదు. పదినిముఖాల పైనే గడిచిపోయింది...

దబ దబ బాత్రూం తలుపులు కొట్టారు కొందరు...

కాసేపటికి బాత్రూం తలుపులు తేసాడు కిట్టు. అందరూ కిట్టు పైపు చూసారు...

కిట్టు ముఖం మీద ఏదో కీం రాసుకుని ఉన్నాడు. తెల్లగా సున్నం కొట్టినట్టుగా ఉండా కీం.

ఎదురుగా పెమినా జ్ఞీవ్ డబ్బా ఉంది. ఇదేమిటి? పెమినా జ్ఞీవ్ ఏమిటి?? ఆడదాస్తాగా ఈ పిచ్చి పట్టెంటి? అన్నారు. కిట్టు ముఖం కడుక్కుని వచ్చి ఇలా అన్నాడు.

' నా ముఖ కవళికలు అంతంతమాత్రం..దానికి లోడు చక్కని నలుపు. సడన్ గా కొత్తవాళ్ళు చూస్తే సదబిప్రాయం కలగకపోవచ్చు. ముఖ కవళికలను నేను మార్చలేను. నలుపు రంగు కూడా మార్చలేను. కానీ పెమినా జ్ఞీవ్ వాళ్ళు ఇచ్చిన సూచన ప్రకారం వాడితే కొంచెం మెరుపు వస్తుంది ముఖునికి రెపటి నా ఇంటర్వ్యూకి ముఖం పై ఈ కొద్దిపాటి సదబిప్రాయం కలిగినా నాకు రెండు మార్చులు వచ్చిపట్టే కదా...ముందుగా శరీర లక్షణాల పరీక్ష 'అనుకోకుండానే' శర వెగం లో జరిగిపోతుంది.ఆ తర్వాత ' మనసులోని పర్గనాలిటీ ' మాటల్లో తలుస్తుంది.

ఇంటర్వ్యూ (పర్సనాలిటీ టెస్ట్) జరిగే గది ముందు కుర్చులు వేసి ఉన్నాయి. చాలామంది విద్యార్థులు కూర్చుని ఉన్నారు.

కిట్టు కూడా వాళ్ళతో కూర్చున్నాడు. మెడదగ్గర టై సర్వకున్నాడు.

కిట్టుకి టై కట్టుకోవడం రాదు. రూం లోని వాడినొకడిని బ్రతిమాలి వాడిలో టై కట్టించుకున్నాడు. వచ్చిన వాళ్ళు కొంతమంది చాలా కాంతిమంతమైన ముఖాలటో, సూట్లు, బూట్లుతో గొప్ప ఇంటి బిడ్డల్లాగా మెరిసిపోతున్నారు. ఒకళ్ళకొకళ్ళు బాగా తెలిసిన వాళ్ళలాగా ఇంద్రీష్ లో ధారాళంగా మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఆడవాళ్ళుకూడా రకరకాల వేషధారణలో కాంతిపంతంగా మెరిసిపోతున్నారు. చిన్న పృట్టుంచీ కాన్యోంట్ చదువులు. పెద్ద పెద్ద యూనివరిటీల్లోనో, కాలేజీల్లోనో చదివిన వాళ్ళు వీళ్ళు అని మాడగానే చెప్పమచ్చ. ఇంతలో కిట్టు పేరు పిలిచారు.

తలుపు కొఢిగా తేసి పట్టుకుని, మనిషి సగం పైగా లోపలికి వెళ్ళిపోయి ' మే ఐ కమిన్ సర్ ' అన్నాడు కిట్టు. లోపల వాళ్ళు కిట్టుని పట్టించుకోవడంలేదు...

ఎవరి ధ్యాసలో వాళ్ళున్నారు.

షైర్పున్ సిటులో ఉన్నాయన ఏదో రాసుకుంటున్నాడు.

ఆయన పక్కనే సిక్కు ముసలాయన సీట్లో జారగిలబడి నిద్రపోతున్నట్టున్నారు.

ఆ పక్కనే ఒక లేడి ..ప్రైపేసర్ లాగా కంపిస్టుంది.

ఆ తర్వాత ఇంకో ఇద్దరు ఉన్నారు.

అఖరికి సిక్కు ముసలాయన కిట్టుని చూసి,

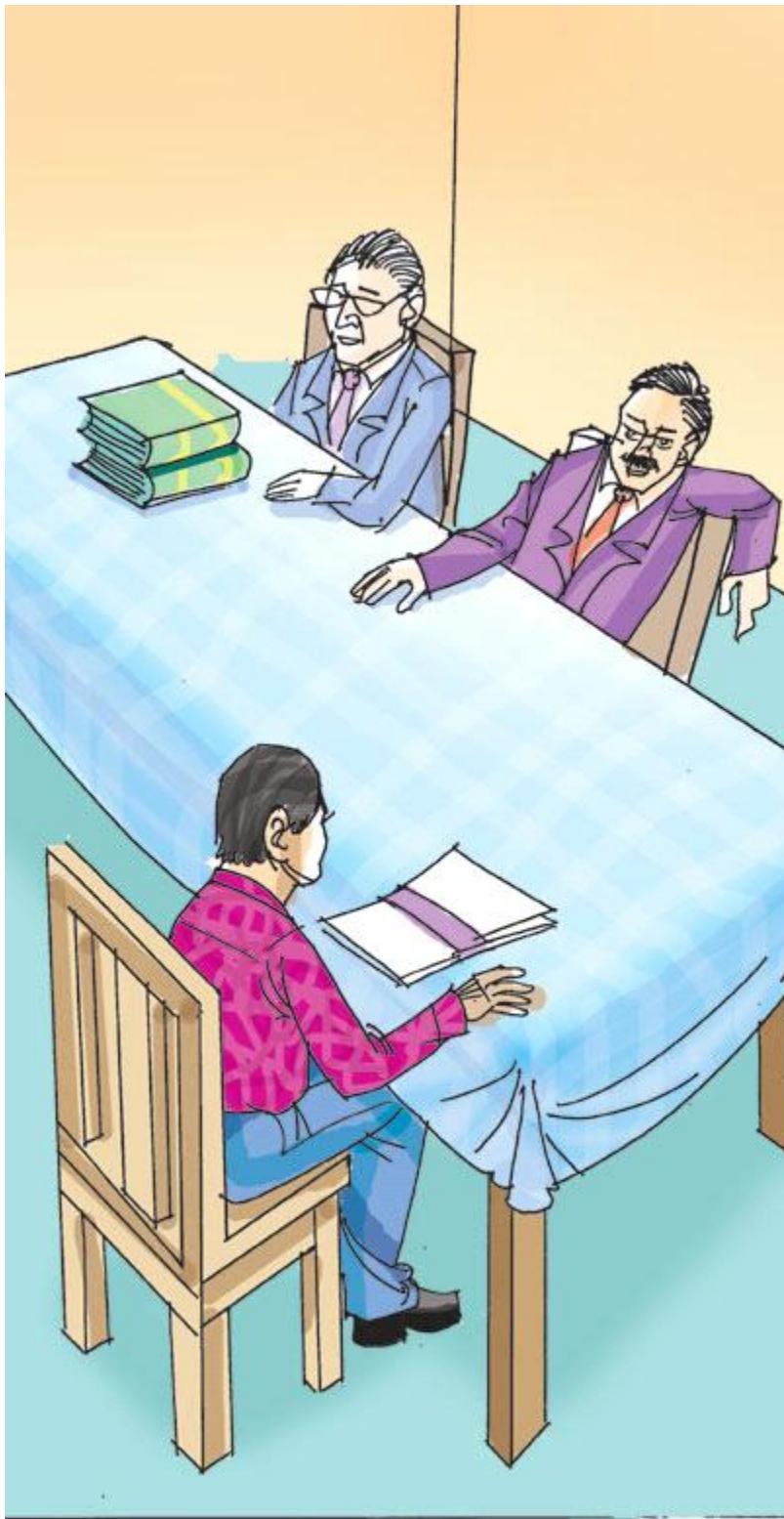
" చేత్తో " రారా.. బాబూ.. అక్కడెం చేస్తావు? " అన్నట్టుగా పైగ చేసాడు.

కిట్టు తన కోసం వేసిన కుర్చు దగ్గరకు వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

సరిగ్గా చైర్పున్ గారి ముందున్న దా కుర్చు.

రాసుకుంటున్నా యన తలత్తి చూసి, ఫీన్ బీ సీట్చెడ్ అన్నారు.

కిట్టు సీట్లో నిటూరుగా కూర్చుని, రెండు అరచేతులూ లోడలపై పెట్టుకున్నాడు. రూము చల్లగా ఉంది...ఎయిర్ కండిషనర్ రూము అది. కింద నేల మీద కార్పొ వేసి ఉంది..ముందుగా సిక్కు ముసులాయన ఇంగ్లీష్ లో మొదలెట్టాడు.

జరిగిన కథ : కిట్టు ఇంటమ్మె కోసం డిల్లీ బయలుదేరుతాడు. అధికారులడిగే ప్రశ్నలకే సమాయుక్తం కావడంలో అబ్బార్చులందరిది ఒక్కుక్కరిది ఒక్కుక్క శైలి. బాత్రూం కెళ్ళి తలుపేసుకుని చాలా సేపటివరకూ బయటకు రాని కిట్టు కోసం బాత్రూం తలుపులు బాదగా బయటకొచ్చిన కిట్టును చూసి ఆశ్చర్యపోతారు అందరూ.

నే హచీ...

బాడి బిల్లింగ్ సర్..

ఈ సిక్కులు ఆటలకూ, బాడి బిల్లింగ్ కూ పెట్టింది పేరు. ఏం అడుగుతాడో ఏమో ఈ ముసలాయని... కిట్టు లోలోపల అనుకుంటున్నాడు.

"ఎరోబిక్స్ కూ ' మామూలు ఎక్కువైజలకు తేడా ఏమిటి?

" ఎరోబిక్స్ లో పాటలు పెట్టుకుని ఎగురుతుంటుంటారు. దాంట్లో ఏముంది నా బొంది... బరువులు లేపి, డంబెల్స్ కొడితే తల ప్రాణం లోకు వస్తుంది. మనసులో అనుకున్నాడు. కిట్టు షైక్ వెంటనే అన్నాడు సర్... ఎరోబిక్స్ లో గాలి ప్రీగా పీలిస్ట్స్ శరీరం మొత్తం కదిలిస్ట్స్ వ్యాయామం చేస్తారు. బాడిబిల్లింగ్ చేసేవాళ్ళు బరువు ఎత్తేటప్పుడు ఊపిరి బిగించి, బరువులు ఎత్తుతారు. ఆ తరువాత నెమ్ముదిగా ఊపిరి వదులుతూ కిందికి దించుతారు. దీని వలన ఊపిరి పీలచడం సమంగా లేక వయసు అయిపోయిన తర్వాత ఆస్కా (తలుగులో ఉపిసం) బారిన పడతారు... అన్నాడు కిట్టు...

మిగిలిన వాళ్ళు కూడా వింటున్నారు...

ముసలాయన అన్నాడు... ఎరోబిక్స్ గుండెకి మంచిది ... మిగిలిన వ్యాయామాలు కండరాలకు మంచివి.

ఎన్.. సర్.. అన్నాడు కిట్టు.

మళ్ళీ భాణం వేసారు ముసలాయన

పాకెట్ హార్యాగ్లైన్ అని ఎవర్నంటారు.?

సర్.. మనోహర ఐ అనే చెగాలీ ఆయన ఉన్నాడు. ఆయన చాలా పొట్టిగా ఉంటాడు. బాడిబిల్లింగ్ ఫోటీల్స్ అంతర్జాతీయంగా పేరు సంపాదించాడు. విదేశీయులంతా ఆయన్ను మెచ్చుకుని హార్యాగ్లైన్ అని బిరుదిచ్చారు. సర్... అన్నాడు కిట్టు...

ఇండియన్ హార్యాగ్లైన్ అని ఎవర్నంటారు?

బాడి బిల్లింగ్ అని పెట్టినప్పుడే అనుమానించాడు. కిట్టు... తెలుగు వస్తాదుల గురించి అడగవచ్చని ఎక్కడిక్కడిక్ వెళ్ళిపోతాయా లింకులు. ఆర్మ్స్ ల్లీ శివాజీనగర్ (ఆర్మ్స్ ల్లీ షాఫ్ట్ జెనెగర్) గురించి ఇక అడగరు. అతను ఎంత ప్రమంచ ప్రశ్నాల బాడి బిల్లరైనా సరే... ఎందుకంటే తెలిసిన వాడూ, తెలియని వాడూ కూడా బాడి బిల్లింగ్ అంటే ఆర్మ్స్ ల్లీ శివాజీ నగర్ పేరే చెబుతాడు.

ఈ విషయం ముసలాయనకి తెలుసు. అందుకని అది తప్ప వేరేది అడుగుతున్నాడు. కిట్టు అందుకున్నాడు.

కోడి రామకృష్ణ నాయుడు గారు, శ్రీకుమళం కు చెందిన వారు. .. ఉక్క సంకెళ్ళను చాలీకి బిగించి, కండలను కొండలూ ఏంచి ఆ ఉక్క సంకెళ్ళను పగలగొట్టే వారాయన... ఒకటిన్నర టన్నుల నుండి మూడున్నర టన్నుల ఒరువు చాలీపై మోసేవాడాయన.. ఆయన బల ప్రదర్శనకి మెచ్చిన ఇంద్రాండ్ రాజు, రాణి ఆయనకి ఇచ్చిన బిరుదు ఇండియన్ హార్యాగ్లైన్ అని ముగించాడు కిట్టు. లంక్ కోద్ర్ కోద్ర్... ఇదేమిటి? కొద్దిగా ఆలోచించాడు కిట్టు

బీహీ... లం క ల కోడే రు చిగచ్చం నుండి పాలకొల్లు వెల్లే దారిలో వస్తుంది. ఈ పంజాబీ ముసలాయనకి మన ఊర్ల వేర్లు నోరు తిరిగి చావవు కదా... సర్.. లంకల కోడేరు అన్నాడు కిట్టు.

ఓకే ఓకే .. టెల్ మీ..

సర్.. ముగ్గురు అన్న దమ్ములున్నారు. సయ్యపు రాజు సూర్య నారాయణ రాజు, సయ్యపు రాజు బంట్రా వెంకట రాజు , మూడో పెద్దన్నయ్య గాంధి గారికి బాడిగార్డ్ గా వ్యవహారించారు సార్... వీళ్ళకో సిస్టరుండేదని, వీళ్ళతో కుస్తి పట్టడానికి వచ్చిన వారికి

అమె బోజనం పెట్టి నువ్వులు పక్కన వేసిందని వేసిందని, అవెందుకు ? అంటే ఇలా పిండి ఆ నూనెను పప్పులో వేసుకోవాలనీ అంటూ ఆమె పిండి వేసిందని, చెల్లలే ఇలా వుంటే.. అన్నాల సంగతి ఏమిటని జడుసుకుని ఆ వచ్చిన వాడు పారిపోయాడట... అని చెబుదామని కిట్టు... వీళ్ళకో సిస్టర్ వుండేదట సార్ అనగానే... ముసలాయన చెయ్యి షైక్టి ఆపేసారు.. ఇక చాల్సే అన్నట్లుగా కథలు చెప్పుకుంటుంటారు. అ పల్లెటూరి కబుర్లు కథలే సహాయం చేసాయి కిట్టుకి జ్ఞే.. పెన్నాడు అగ్రపోరం. పెన్నాడకి జ్ఞే... అనుకుంటున్నాడు కిట్టు....

కరాటే కనిపెట్టిందెవరు?

వెంటనే పుసుక్కన బ్లూస్లీ అని నోటికి వచ్చేస్తుంది అందరికే.. జ్ఞే బాలమిత్రా.. జ్ఞే బొమ్మరిల్లు.. జ్ఞే చందమామ... బోధిధర్ముడు బోధిధర్ముడనే బొధ్య సన్యాసి, భారతీయుడు కనిపెట్టాడు కరాటేని. ఈ అడువుల వెంట వెల్లోన్న బొధ్య సన్యాసులపై దొంగలు దాడిచేసి గాయపరిచేవారు... వారి బారి నుండి తమను తాము రక్కించుకోవడానికి బొధ్య సన్యాసి బోధిధర్ముడు కనిపెట్టిన విద్య కరాటే. కరాటే అనగా వట్టి చేతులు ఎదుటివారిని గాయపరచడానికి రాలేదది. కేవలం ఆత్మరక్షణ కోసం వచ్చిందా విద్య.. అన్నాడు కిట్టు.

లాటీన్ మన్ డార్మీని సింపుల్లా ల్యాట్ను^౯ అంటారు. ఇది మన ప్రక్కటెముకలు (రిబ్జు^{౧౦}) దగ్గర వుండే కండరం సాధారణంగా దినిని ఎవరూ ఉపయోగించారు.

అందుకని అది అందరిలోనూ ప్రస్తుతం గా కనిపించదు. ఏదన్నా అవయవాల్ని మనం వాడుకుండా వదిలేస్తే అది కుచించుకు పోయి కొన్ని తరాల తర్వాత ఎకంగా మాయమైపోతుందని లామార్చు గారు చెప్పారు. వ్యాయామం చేసే వాళ్ళు ఈ కండరానికి పని కలిగించి, దాన్ని అభివృద్ధి చేస్తారు. ముసలాయన కిట్టు చెప్పేది వింటూ ఉన్నారు. తరువాత నిద్ర లోకి జారుతున్నట్లుగా జారుకుంటూ పక్కనున్న ఆయనకు సైగ చేసాడు...

ఆ పక్కనున్న ఆయన కిట్టు షైపు చూసాడు. ... కిట్టు ఆయనతో చూపులు కలిపాడు...

మన దేశం లో ఎన్ని ఆటవిక తెగలు (ట్రైల్సు^{౧౧}) ఉన్నాయి?

ఆరువందల నలజ్జై కి పైగా... సర్..

ఆయన ఆంత్రోపాలజిస్ట్ (మానవ శాస్త్రగ్యాడు) అన్నమాట ... అనుకున్నాడు కిట్టు...

నీవు గ్రామం నుండి వచ్చినట్టుగా ఇక్కడుంది అన్నారాయన.

అపును సార్.. పెన్నాడ అగ్రహారం .. అన్నాడు కిట్టు..

గ్రామాల్లో పొడుపు కథలు వేసుకునేవారా?

అపును వెంటన్ గుర్తుకొచ్చయి చిన్నప్పటి పొడుపు కథలు...

కిట్టుగాడు తండ్రి గరగర లల్లి పీచు పీచు

బిడ్డలు రత్న మాణిక్యాలు...

'చెప్పుకో చూడాం...'

'పనసపండు

' ఆకాశాన అరవై ఆరు కొడువల్లు - చింతకాయలు

అంకలేని పిట్ట లోంబై ఆమడలు పోతుంది - ఉత్తరం

కిటకిట తలుపులు కిటారు తలుపులు ఎప్పుడు తీసినా చప్పుడే కావు - కనురెప్పులు

చిట్టారు కొమ్మన్ మితాయి పొట్టం - లేనెపొట్టు

ప్రశ్నప్రశ్నను అయిన మళ్ళా అన్నారు..

. నేను కొన్ని పొడుపు కరలు అడుగుతాను...

చిన్న పుట్టుంచీ అడవిలో పుట్టి, అడవిలో పెరిగిన వాడివిగా నిన్న నువ్వు ఉపొంచుకుని, సమాధానాలు చెప్పు..

. ఎన్ సర్.. బ్రతికి ఉన్న మనిషి చేతులు కదుపుతాడు కానీ, కదలలేదు...

'అడవిలో ఎక్కువగా ఉండేవి చెట్లే... జె.సి.బోస్ గారు చెట్లకు ప్రాణం వుందచి చెప్పారు... కిట్టుకి సమాధానం లభించింది వెంటనే అన్నాడు..

'చెట్లు... సర్... కొమ్మలు కదులుతాయి. అవే చేతులు... కానీ, కదలలేదు...' ఔననలేదు... కాదనలేదాయన...

మళ్ళీ ప్రశ్న వేశాడు..

'ముసలివాడు... జట్టాజట్టాలు పెంచుకుని వున్నాడు... ఎవడు వాడు?'

అడవుల్లో తెరిగే సన్మానులా? వీళ్ళూ జట్లు విపరీతంగా పెంచుకుని జట్టాజట్టాలల్లో వుంటారు కదా!... కాదు... ఇంకోటేదో వుండాలి... శరవేగంలో అలోచిస్తున్నాడు కిట్లు... చెట్లు చేమలు... పెన్నాడలో తెరిగిన పొలాలు... ఉంచి చివర చెట్లు... సడన్ గా తల్లింది కిట్టుకి... ఉడలు తెరిగి, ముసలివాని ముఖంలో ముడతలు పడ్డ పెద్ద కాండంలో వుండే మర్చిచెట్లు. దాని దగ్గరకు

వెళ్లాలంటే భయపడేవారు కిట్టు, కిట్టు ప్రిండ్స్ ... దయ్యాలు కాపురముంటాయట వాటిషైన అనుకునేవారు. ఇక ఆలస్యం చేయకుండా చెప్పాడు కిట్టు.

జట్టాజ్యటాలంటే ఊడలు సర్...

మర్పిచెట్టు అది...

మళ్ళీ ప్రశ్న వచ్చింది...

బారెడు లోకగల వడ్డంగి పిట్ట...

వడ్డంగిపిట్ట చకచకా చెట్టును చెక్కేస్తుంది ముక్కలో..

. చెట్టు కొట్టేది గొడ్డలి... బారెడు లోక దాని కామ (కామ అంటే గొడ్డలిని పట్టి వుంచే పొడవాటి కర్ర) ఇంకో ప్రశ్న 'చెరువులో వెయ్యి

చందమామలు ' కిట్టుకి వెంటనే బుర్రలో... గుల్లో సూరన్న, ఆ గుడి, చెట్టుమీద కోతి కొమ్మచ్చి, పక్కనే చెరువు, చెరువులోని తామర ఆకులు, కలువపూలు, ఆ పక్కనే కొమ్మరాజులు, వారి ట్రాక్టర్లు గుర్తించాయి.

చెరువులో దిగితే తామర తూడుల మధ్య ఇరుక్కుపోవడమే... చెరువునిండా కలువపూలు... వాటికి చిన్న చిన్న కాయలుగా వుండేవి... అవి కొసుకు లినేవారు... కొమ్మరాజుల ఇఱ్ఱు, ఆ పక్కనే వుండేవి. కొమ్మరాజుల దగ్గర పెద్ద పెద్ద ట్రాక్టర్లు వుండేవి. పెద్ద పెద్ద లారిలు మట్టిలోనో, బురదలోనో కూరుకుపోతే, కొమ్మరాజుల ట్రాక్టర్లు చాలా తేలిగ్గా బయటకు లాగి పారేసేవి. చాలా గొప్పగా చెప్పుకునేవారు

కిట్టు అండ్ ప్రిండ్స్ ...

సులభంగా చెప్పాడు కిట్టు... కలువపూలు...

ఇంకో బాణం... వెనకాల వంద కన్నులున్న బాలుడు ఎవరు?

కిట్టు ఆలోచనలో పడ్డాడు... వెయ్యి కన్నులు కలవాడు ఇంద్రుడు... వంద కన్నుల వాడివడు?

అందులోనూ అడవుల్లో తీరిగేవాడు... సరే, చెట్లు ఏమన్నా వున్నాయా? కన్ను పేపులో వున్న చెట్లేమిటి? ఏ చెట్లూ గుర్తు రావడం లేదు... పోనీ, జంతుపులు? పుక్కలు? అడవుల్లో ఈ మూడు తప్ప వేరేమీ వుండపు... సమాధానం ఈ మూడింట్లో ఓచే రావాలి. పోనీ, పక్కి? పుష్టకాల్లో పెట్టుకునే నెమలి ఈక గుర్తొచ్చింది కిట్టుకి. అది పిల్లల్ని పెడుతుందని నమ్మేవాడు కిట్టు... పెల్లల్ని పెట్టిందో, లేదో చేక్ చేసుకునేవాడు. నెమలేక కన్ను పేపులోనే వుంటుంది...

ఏమైతే అయ్యంది... ఒక రాయి వేద్దాం అనుకున్నాడు కిట్టు...

సర్... నెమలి అన్నాడు కిట్టు...

బౌనలేదు, కాదనలేదు ఆంత్రోపాలజి ప్రోఫెసర్ గారు ఆ తర్వాత ఇలా అన్నారు... 'ఒకవేళ నేనడిగిన ఈ ప్రశ్నలకు నీపు సమాధానం చెప్పాలేదనుకో, తప్పి చెప్పావనుకో... దాన్ని బట్టి నిన్ను జ్ఞానం లేనివాడు అని... అనవచ్చునా...?'

ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం చాలా తేలిక.

జ్ఞానినిరత్నం ఉండి గారికి... జ్ఞాని...

'అడవుల్లో వుండే తెగలను చులకనగా చూసేవాళ్లను తెగ తీట్చేవాడాయన. మామూలుగా కాదు... పెద్ద కంరంతో శాపనార్థాలు

పట్టేవాడాయన

సర్... పట్టణాలో వుండేవాళ్లు ఇంగ్లీషులో చదువులు చదివి తామే జ్ఞానవంతులమని, పల్లెల్లోనూ, అడవుల్లోనూ వుండేవాళ్లు జ్ఞానశూన్యాలని అనుకుంటారు. వెళ్లు రాసే పరిష్కలు ఇంగ్లీష్, లెక్కలు... అడవిలో నిపసించే వారికి పెడితే వాళ్లు సున్నా తమ్ముకుంటారు... ఇందాక మిరడిగిన ప్రశ్నలు ఈ పట్టణవాసులను అడిగితే రెండు సున్నాలు తమ్ముకుంటారు. దినివల్ల తెలిసేదేమిటంటే పల్లెవాసులు, వన్యవాసులు కూడా తెలివైనవాళ్లే... వాళ్ల తెలివితేతల్ని ఏ రకమైన ప్రశ్నలలో పరిశీలించాలో అలాగే పరిశీలించాలి... అంతేగాని, వాళ్లకు సంబంధం లేని, మనం గొప్ప అనుకునే ప్రశ్నలలో వాళ్లని బెరిజు వేసి, చేతగాని వాళ్లనడం చాలా పెద్ద పొరపాటు... అని చెప్పాడు కిట్టు...

ఆ తరువాతి కాలంలో ఒక ఘటన జరిగింది... 'ఒక టీవి చానెల్ వాళ్లు' వన్యవాసుల గురించి 'ఎ' అండ్ 'పి' అనగా 'అంతూపొంతూ' తెలియకపోయినా ఒక ప్రయోగం చేశారు. అదేమిటంటే, వన్యవాసి యువకులను తెచ్చి చదువుకున్న నాగరికులమనుకునే వాళ్ల మధ్యలో పెట్టి వన్యవాసులను వెరి మొరి ప్రశ్నలు వేసి వాళ్లని ఇబ్బంది పెట్టి పంచించేశారు. అది తప్పన్న వాళ్ల దగ్గర తమ ఘన కార్యాన్ని సమర్థించుకున్నారు. ఆ టీవి చానెల్ వాళ్ల ఇంకా బతికి వున్నారంటే, దాని అర్థం 'మునిరెడ్డిగారు' ఆ ఎపిసోడ్ చూడలేదన్న మాట.

అయిన గనక చూసి వుంటే ఆ టీవి చానెల్ వాళ్లని గుపాకీలో పిట్టల్ని కాల్చినట్టు కాల్చిపొరేసి వుండేవాళ్లు...'

ఈలోగా ఇంకో ప్రశ్న..

అంతోపాలజీలో రకరకాల వివాహ బంధాలున్నాయి... అవేమిటో చెప్పి, వాటిని రామాయణ, మహాభారతాలను ఉదాహరణగా తీసుకుని వివరించండి...

సర్... మొత్తం ఘన్నెండు రకాల వివాహ బంధాలున్నాయి. వాటిన్ని టీకే రామాయణ, మహాభారత ఉదాహరణలు ఇవ్వలేను. కానీ, ముఖ్యమైనవి చెప్పగలను. మొదటగా ఏకపత్నీ, ఏకభర్తు వివాహం. దీనికి చక్కని ఉదాహరణ. రెండవది ఒపు భర్తుత్వము. ద్రౌపది, పాండవులు దీనికి ఉదాహరణ. ఈ ఒపు భర్తుత్వములో ఐదుగురు సౌధరులు ఒక్క ద్రౌపదిని వివాహం చేసుకున్నారు. కుంతీదేవి ఒపుభర్తలలో కలసి జీవించకపోయినా... ఆమెది ఒకరకమైన ఒపు భర్తుత్వమే. సూర్యుడి ద్వారా కర్ణుడిని, ఇంద్రుడి ద్వారా అర్ధునుడిని, యముడి ద్వారా ధర్మరాజుని, వాయుదేవుడి ద్వారా జీముడిని పొందింది. అశ్వనే దేవతల ద్వారా మాది నకుల, సహదేవులను పొందింది. మూడవది ఒపు భార్యాత్మ్వము. శైక్షప్ప భగవానుడు పదపోరువేల మంది భార్యలను కలిగి,

దినికి ఉదాహరణగా నిలిచాడు. ఒప్పు బార్యాత్వములో ఇంకో రకమున్నది. ద్రోపది గాక ధర్మరాజుకు దేవకి అనే బార్య, అర్థముడికి శశిరేఖ, భీముడికి హింబి, నకులుడికి కరేణుమతి, సహదేవుడికి విజయ అనే బార్యలున్నారు. ఇంతకు మించి నేను చెప్పిలేను సర్...! అన్నాడు కిట్టు.

మనసులో అనుకున్నాడు కిట్టు అప్పుడిప్పుడో అంగట్లో కూర్చుని చదివిన తూకం పుస్తకాలు, చందులాంటేవి, అధ్యా పుస్తకాలు చదవబట్టి ఇదైనా చెప్పగలిగాను. లేకుంటే గోవిందా... గోవిందా... ఇంక అంత్రోపాలజ్ (మానవశాస్త్రిం) ప్రాఫెసర్ గారు కిట్టుని వదలి తన పక్కన వున్న ఆయన పైపు మాసి తలాడించారు...

ఆయన పైపు చూశాడు కిట్టు... చూడగానే కిట్టుకి ఆర్థమైపోయింది... ఆయన సద్గ్యాహ్వాణిండు... అనగా తెలుగు పండితుడు... పండితులవారు కిట్టుపైపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వారు... ఒక మంచి పద్యం చదువు అన్నారు. పద్యమా, చదవాలా? కిట్టు అనుమానంగా చూశాడు... జొను... ఒక పద్యం వినిపించు అన్నారాయన... కిట్టుకి 'ఉపువకుపురంబు' గుర్తుకొచ్చింది. చ... మరీ అదేంటి? కొంచెం ఆలోచించాడు... గంబీరంగా వుండాలి పద్యం... కిట్టుకి ప్రాజప్రదమైన పద్యమేకటుంది. అల్లసానివాని అల్లిక అది. జిగి బిగి వున్న పద్యమది... ఆ పద్యాన్ని చదువుతుంటే... సంస్కృతం రాసివాడు కూడా 'ఎదో జలపాతాలు, లోయలు, లేళ్లు, నెమల్లా' గురించే చెప్పున్నట్లున్నావు అనాలి. అలాంటి పద్యమది. జై దేవులపల్లి రామకృష్ణశాస్త్రిం...

జరిగిన కథ:

కీటు ఇంటర్వ్యూకి హాజరమాడు. ఇంటర్వ్యూలో విబిన్సు విషయాలపై అధిగిన ప్రశ్నలకు చూ సమాధానాలిస్తాడు కిట్టు

.....ఇక చదివండి.....

... అనుకుని,

అటజనికాంచె, భూమిసురుడంబర చుంబి

శరస్వ రద్ధురీ పటల, ముహుర్ముహుద్దుర

దబంగ తరంగ మృదంగ

నిస్వ నటనాస్వటు, నటనామకూల

పరిపుల్ల కలాప కలాపి జూలమున్ గటక చరత్తీక రేణు

కరకంపిత సాలము శిత శైలమున్"

అంటూ రాగయుక్తంగా ఆలపించాడు.

నిద్రపోతున్నట్టి పంజాబీ ముసలాయన కొంచెం నిటారుగా సర్దుకుని అన్నాడు ఇంగ్లీష్ లో

' ఏదో వాటర్ ఫాల్స్ గురించి చెప్పుతునట్టుంది.

మంచి అవకాశమిచ్చారీ పండితులవారు అనుకున్నాడు కిట్టు.

పండితులవారు కిట్టు తో అన్నారు ' సమస్య పూరణం గురించి తెలుసా?

తెలుసు సార్... కానీ సివిల్స్ సిలబన్ లో లేదు అన్నాడు కిట్టు. ఆ విషయం నాకు తెలుసు. అయినా ప్రయత్నించు.. నేను ఒక సమస్య ఇస్తాను... దాన్ని ఒకటో రెండో పదాలో, అక్షరాలో వాడి పూరించు అన్నారు.

కోడి ముక్క కటుకున్న కొరికను బ్రాహ్మణుండూ దీనిని పూరించు అన్నారు పండితులవారు.

తన ఆరవ, ఏడవ తరగతి లోని తెలుగు క్లాసులు మనసులో మెదిలాయి కిట్టుకి రాముడికి లోక పెట్టేస్తారు వెదవలూ అని మాస్టారు తీట్లుడం గుర్తొచ్చింది. రాముడికి లోక ఏలా వచ్చిందయే... రామునిలో.. కపివరుండు ఇట్లనియే అని వదవకుండా రాముని లోక పివరుండిట్లనియే అని చదివాడు ఒకడు...

అదీ జరిగింది. బ్రాహ్మణుడు కోడిముక్క కౌరకడు చచ్చినా .. కానీ వాడిలో కొరికించాలి ఎలా.... రాముని లోక.. టెక్కిక్కే ఉపయోగించాలి... కోడి.. కోడి... పకోడి... కోడి పకోడి... ఆ.. బ్రాహ్మణుడిలో కోడి కొరికించలేం కానీ పకోడి కొరికించవచ్చు...

'పకోడి ముక్క కటుకున్న కొరికే బ్రాహ్మణుండు సమాధానం చెప్పాడు కిట్టు...'.

పండితులవారు వదలకుండా మళ్ళీ అన్నారు. ' రాముని భార్యలకు నిందవచ్చేన్ '

'రామునికున్నది ఒక భార్య ... భార్యలు అంటారేంటే...? రామాయణం లో తనకు తలియని అంశాలు చాలా వున్నాయి... అందులో ఇదోక వింతా? విడగొట్టుకోవాలి... ఆలోచిస్తున్నాడు కిట్టు.. గబు గబా... రాము.. " 'నిబార్య లకు రామునిబా... ర్యలలకు రాముని భార్యలకు నింద వచ్చేన్. కుదరటంలేదు. రా... ముని భార్యలకు... ఔను... ఇది కావచ్చు... ముని భార్యలు... రాముని భార్యలు కాదు...'.

కేవలం ముని భార్యలు...

మునుల భార్యలకు నింద .. ఎందుకు రావాలి?

ఇంద్రుడు చేసిన వెదవ పనికి...!

గౌతముడనే ముని భార్య ఆహాల్యకు మోసగించాడు ఇంద్రుడు. ఆమె కనిపెట్టలేకపోయింది.

మోసపోయింది...

మును భార్యలు ఇంత వెర్పివాళ్ళా అనే నింద వచ్చేసింది...

బో...! ముని భార్యలకు నింద వచ్చున్ అన్నాడు కిట్టు...

పండితుల వారన్నరు...

శ్రీశ్రీని ప్రముఖంగా ఒక విష్ణువ కవిగా పేర్కొంటారు... అది ఎంతవరకు సమంజసం?

సర్...

శ్రీగారు ఒక కవిగా.. విష్ణువ గీతాలు రాశారు... విష్ణువం రావాలని, బీద ప్రజలకు న్యాయం జరగాలని కోరుకున్నారు. అలాగని కమ్మానిస్స్ కవిగానో, కేవలం విష్ణువ కవిగానో ముద్ర వేయించుకోవడం ఆయనకు ఇష్టం లేదు. ఆయన రాసిన విష్ణువ గీతాలను ఒట్టే ఆయనను విష్ణువకారుడనే, జోరుగా పుష్పారుగా పికారుపోదమా... అనే సరదా గీతాలు రాసి, సినిమా వాళ్ళతో కలిపారు కనుక శ్రీశ్రీని క్యాపిటలీస్ ట్లూ అని, తెలుగు వీర లేవరా... దిక్కబూసి సాగరా అని రాసిన శ్రీశ్రీని దేశభక్తునిగా భావించవచ్చు. వెంకటేశ్వర స్వామిని కీర్తిస్తూ రాసిన శ్రీశ్రీని దైవ భక్తునిగానూ, నా హృదయంలో సిదురించే చెలి అని రాసిన శ్రీశ్రీని ప్రేమికునిగానూ చూడవచ్చు. ఆ విధంగా శ్రీశ్రీని విష్ణువకారుడనవచ్చును, కాపిటలీస్ అనవచ్చు, దైవ భక్తుడనవచ్చు. ఏ 'ఇజం' లూ అనగా కమ్మానిజం, క్యాపిటలీజం ఆయనను కట్టి పడేయలేవు... ఇజం లకు అతీతుడాయన. ఆయనను ఒక కవిగానే చూడాలి తప్పా... ఆయనపై ఒక ముద్ర వేయడం అంత సమంజసంగా లేదు సర్... అని మగించాడు కిట్టు.

ఈ లోగా పండితులవారి ప్రక్కనే ఉన్న మేడం గారు అందుకున్నారు.

జపాన్ కరన్నీ ఏమిటీ? యెన్ మేడం... కెనడా రాజదాని? అట్టావా...

థాయ్ లాండ్ కరన్నీ? ఒపూత్ మేడం...

లిరా అనే కరెన్సీ ఏవీ దేశాల్లో వాడతారు.... సైప్రెస్, జోర్డాన్, లెబనాన్, మాల్టా, టర్కీ, సిరియా ప్రపంచం లో అతి చిన్న దేశం? మొనాకో మేడం.

ఈస్ట్ టైమర్ అనే దివి గొడవల్లో వుంది. ఎందుకని?

మేడం పదహారవ శతాబ్దం లో ఈ దివిని పోర్చుగీసు వారు ఆక్రమించుకున్నారు. చాలా కాలం పోరాడి, 1975 లో స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకున్నారు. కానీ , ఈ లోపు ఇండోనేషియా ఈ ద్వీపాన్ని ఆక్రమించి, తన 27వ రాష్ట్రంగా మార్చేసుకుంది. అప్పుట్టుంచి ఈస్ట్ టైమర్ ప్రజలు ఇండోనేషియాలో పోరాడుతూనే ఉన్నారు. లక్ష మందికి పైగా ప్రాచాలు పోగొట్టుకున్నారు. ఇప్పుడు ఈస్ట్ టైమర్ స్వాతంత్ర్యం కోసం ఐక్యరాజ్య సమితి కృషి చేస్తుంది. త్వరలో వాళ్ళు స్వాతంత్రులు కాబోతున్నారు... చెప్పాడు కిట్టు... అజర్ బైజాన్ రాజధాని? బాకూ...

ఒఱుండి రాజధాని ? ఒఱజంఒరా... కామెరూన్ రాజధాని? తెలియదు మేడం.

ఇక మేడం గారు వదిలేసారు కిట్టుని.

సాధారణంగా ఈ పర్సియా టైస్ట్ లలో ముందుగా ప్రశ్నించేది బోర్డ్ చైర్మన్ గారు.

ఇక్కడ మాత్రం చైర్మన్ గారు అఖిరు ప్రశ్న ప్రశ్నించడం మొదలుపెడతారు.

నీకు సంబంధించిన ఫైలు లో నీ వివరాలన్నీ ఉన్నాయి.

ఇంటర్ లో బైపీసీ, దాని తర్వాత ఏదో డాక్టర్ కోర్సుకి, కనీసం పోమియోపలికి వెళాళులని ప్రయత్నిస్తారు కానీ నీవు పాలిటెక్నిక్ కు వెళాలవు. పాలిటెక్నిక్ తరువాత ఇంజనెరింగ్ కోసం ప్రయత్నిస్తారు. కానీ నీవు పాలిటెక్నిక్ తర్వాత ...బియ్యె... చదివావు... ఆ తర్వాత ఒక సంవత్సరం 'లో' చదివావు.

ఇలా ఒకదాని తరువాత ఒకటి సంబంధం లేని చదువులు , 'రోలింగ్ స్టోన్ గెదర్స్ నో మాన్ ' అనే సామెతను

నిరూపిస్తున్నట్టుగా వుంది. కొంచెం వివరించు. అన్నారు..

సర్...

నేను ఇంటర్ ఫెయిలయ్యాను. ఆ తరువాత కంపార్టైమెంట్ గా పాసయ్యాను. ఇక డాక్టర్ కు ప్రయత్నం చేయలేదు. ఉద్యోగం వెంటనే వస్తుండన పాలిటెక్నిక్ చదివాను. సార్.. ఇంజనీరింగ్ మళ్ళీ నాలుగేళ్ళు చదివాలి. దానికి టైం పడుతుంది. ఈ లోగా డిగ్రీ వుంటే బాగుంటుందని బియ్య చదివాను. పనికిరాని డిగ్రీ అని అన్నారు బియ్యసి. ఆ డిగ్రీ లోనే ఈ రోజు ఇక్కడకు వచ్చి మీ ముందు కూర్చున్నాను. ఇక దోర్టే రాయికి ఒరువుండదు. సార్... కానీ దానిలో విషయం అనగా మాస్ అనేది మాత్రం అది దోర్టినా ఒక చోట వున్నా దాల్సోని విషయం విషయమే సార్.... ఇంటర్ బైపీసి చదివినప్పుడు డాక్టర్ గొప్పవాళ్ళనుకున్నాను. తరువాత పాలిటెక్నిక్ చదువుతున్నప్పుడు ఇంజనీర్ గొప్పవాళ్ళనుకున్నాను. సర్.. బియ్య చదివిన తరువాత సమాజ, శాస్త్రజ్ఞుల గొప్పతనం తెలుసుకున్నాను. లా చదువుతున్నప్పుడు లాయర్లు గొప్పవాళ్ళనుకున్నాను. ఇమన్నీ చదివడం వల్ల ఎవరో ఒక్కరే గొప్పవారు అనుకునే మూర్ఖతావైన్ని పోగొట్టుకున్నాను. .. ఏదో ఒక్కటే చదివిన వాళ్ళ కంటే కూడా మెరుగైన స్థితిలో ఉన్న నేను ఐ ఏఎస్ కావడానికి అర్థత పొందానని అనుకుంటున్నాను సర్. అన్నాడు కిట్టు.

షైర్కోన్ గారు అన్నారు.

ఇది కరిస్పాండెన్స్ బియ్య నా?

సర్.. ఇది కరిస్పాండెన్స్ కాదు సార్... దీనిని ఎక్స్ టర్నూల్ బియ్య అంటారు. కేవలం పరీక్షలు పెడతారు. వెళ్ళ రాసెయ్యడమే.. అయితే ఇందులో అవకతువకలు జరుగుతున్నాయని ఆ తరువాత రద్దు చేపారు. నేను రాసినప్పుడు ఈ డిగ్రీకి గుర్తింపు వుంది. అన్నాడు కిట్టు.

ఇది ఎన్నో సారి? నీవు పరీక్ష రాయడం? ఎన్ని చాన్సులున్నాయో అన్నీ వాడేసాను సర్..

ఇది నా ఆఖరి చాస్స్ అన్నాడు కిట్టు. షైర్కోన్ గారు మళ్ళీ ప్రశ్నించారు.

బీమవరం గురించి కొఢిగా వివరించు...?

స్వాతంత్య సమర దినాల్లో గొప్ప పాత్ర వహించినది బాగ్దోలి అయితే ఈ బీమవరం రెండో బాగ్దోలి అని మహాత్మ గాంధి వర్ణించారు. పంచారమాలైన అమరరామ (అమరావతి), ద్రౌష్టారామ (ద్రౌష్టారామం), సోమరామ (సోమవరం), క్షీరారామ (పాలకొట్లు) బీమరామ (సామర్ల కోటు) లలో బీమవరం ఒకటి. ఇక్కడ సమేశ్వర స్వామి వారి గుడిలో ప్రతిష్టితమైన దేవత శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ అమ్మవారు. ఆర్థికంగా ఈ దేశం లో కేలక పాత్ర వహించేది బొంబాయి అయితే దాని తరువాత రెండో స్థానం బీమవరమే అని కొందరంటారు. సంక్రాంతి వేడుకలలో భాగం గా జరిగే కోడి పంచాలలో పెట్టే ఖర్చును బట్టి ఆమెరికాలో లాన్ వెగాన్ లో కొందరు బీమవరాన్ని పోలుస్తారు. వెస్ట్ గోదావరి బీమవరం కళాశాల (ఇప్పటి ప్రతిష్టాత్మక మైన డియోన్సార్ కళాశాల) బామవరం లో ఉంది సర్... చెప్పాడు కిట్టు.

సంపుర్ల గవర్నర్ మెంట్ లో బుల్లి ఇంజనీర్ గా పనిచేస్తున్నావు కదా... ఒక ఇల్లు కట్టుకోవాలంటే ఏమేం రూల్స్ పాటించాలి? అన్నారు చైర్మాన్ గారు.

సర్...

నేను సంపుర్ల గవర్నర్ మెంట్ లో పనిచేసినంత కాలం డ్రాయింగ్ గీయడం, ఎస్టీమేషన్ చేయడం మాత్రమే చేసాను సర్... ఎంత మచీరియర్ అవసరం, ఎంత ఖర్చు అవుతుంది? ఇలాంటి లక్కలు కట్టడం తప్ప ముసిపల్ రూల్స్ నాకు తలియవు అన్నాడు కిట్టు. మరో ప్రశ్న..

ఇంజనీరింగ్ డిపార్ట్ మెంట్లో కాంట్రాక్టర్ లో పనిచేయస్తారు కదా... అక్కడ అవినిలికి చేటుంటుదని అంటారు. ఎంతవరకు నిజం ? సర్...

సాధారణం గా కాంట్రాక్టర్ లు పనిచేసేది లాభం కోసం... వీలయితే సిమెంట్ శాతం ల్గీంచి, లాభం పొందాలని చూసే కాంట్రాక్టర్లు వున్నారు... వాళ్ళతో కుమ్మక్కయి నాణ్యత లో రాజీపడే ఇంజనీర్లు కూడా వుండవచ్చు. గవర్నర్ మెంట్ వారు కాంట్రాక్టర్లు ఇచ్చే న్యాయమైన లాభ శాతాన్ని ఇవ్వకుండా, నాణ్యమైన పని చేయించుకోవాలని చూస్తే అది జరిగే పని కాదు. న్యాయమైన లాభ శాతాన్ని కాంట్రాక్టర్ కు ఇచ్చి.. కాంట్రాక్టర్ వెనకే బుల్లి ఇంజనీర్ వుండి కాంట్రాక్టర్ తప్పు పనిచేయబోతే అడ్డుపడి, నుప్పుందుకు తప్పు పనిచేస్తావు? అని అతనిలో గాంధి లాగ న్యాయపోరాటం చేస్తే కాంట్రాక్టర్ ఇక ఏమి చేయలేదు.. ఎందుకంటే ఎవ్వరిక్కనా మనస్సాక్షి వుంటుంది. అది కూడా లేని వాడు తప్పకుండా గోత్తిలో పడి తేరుతాడు. మా సంపుర్ల గవర్నర్ మెంట్ వారు కట్టిన ప్రతిష్టాత్మకమైన కట్టడాల్లో నాకు ముఖ్యంగా తలిసినపి రెండు. ఒకటి డిల్లీ లోని పార్లమెంట్ కు అనుసంధానం గా కట్టిన ఎయిర్ ఫోర్స్... మా డిపార్ట్ మెంట్ వారు కట్టిన భవనాల గొప్పతం ఎలాంటిదంటే...

భూకంపాల ధాటికి వేరే బిల్లింగులు పడిపోయాయి. కానీ మా వాళ్ళు కట్టిన బిల్లింగులు చెక్కుచెదరలేదు.. ఇది నిజంగానే జరిగిన విషయం .. ముగించాడు కిట్టు.

చైర్మన్ గారన్నారు..

ఇం^ఎ ప్రశ్న...

మన భారత రాజ్యంగం కాలానుగుణం గా మారుతూ వస్తున్నది. అవసరాన్ని ఒట్టి సవరణలు చేస్తూ ఉన్నారు. ఇప్పుడు కాలం మారింది కాబట్టి ఇప్పుడున్న పరిస్థితులను ఒట్టి రాజ్యంగాన్ని సవరించాల్సిన అవసరం వచ్చిందని నేను భావిస్తున్నాను.. ఏమంటావు?

సర్...

అమెరికాలో 50కి పైగా రాష్ట్రాలు వున్నాయి. విస్తీర్ణం లో భారతదేశం కంటే ఆరడజను రెట్లు పెద్దది. వాళ్ళ రాజ్యంగం లో కేవలం ఏడు ఆర్టికల్స్ మాత్రమే వున్నాయి. నాలుగు వేల నాలుగొందల పదాలే వున్నాయి.

కేవలం 27 సవరణలు మాత్రమే జరిగాయి. బ్రిటిష్ రాజ్యంగం, రాయబడినది కాదు, రాయబడినది కాదు, ప్రతి ఒక్క నాగరిక సమాజానికి మూలరాయి వంటిది రాజ్యంగం. నియమనిబంధనలకు, పార్లమెంట్ గొప్పతనానికి మారు వేరు ఈ రాజ్యంగం. మన భారత రాజ్యంగం నాలుగొందలనలబైకి పైగా ఆర్టికల్స్ డజను షెడ్యూల్స్ కలిగి లక్ష పదిహౌదువేలకు పైగా పదాలలో ప్రపంచంలో కెల్ల అతి పెద్దయిన రాజ్యంగం. అనగా లిటిగేషన్లు, మేచలు వుండుకుండా చూడాలని మన దేశ ప్రజలు మేచోరు తనాన్ని దృష్టిలో వుంచుకుని రాసిన రాజ్యంగం అది. అది చాలక లోంబైకి పైగా సవరణలు చేసారు. మన దేశ ప్రజల లిటిగేషన్లు తరగడం కాదు.. పెరుగుతూనే వున్నాయి. సవరణ సవరణ, వివరణ వివరణకే మల్చై సవరణ, సవరణ సవరణకే సవరణ.. ఇలా చేసుకుంటూ పోతే దానికి అంతిప్పుడూ? రాజ్యంగాన్ని కాదు సార్ సవరించాల్సింది మన దేశ ప్రజల బుర్లిన్ని.. మనం మారాలి.. అని ముగించాడు కిట్టు.

ఒకే.. యుకెన్ గో.. అన్నారు.. చైర్మన్ గారు.

థాంక్యూ సర్... అంటూ లేచి నిలబడి సిద్ధమవుతున్న కిట్టువైపే చూస్తూ .. చిన్నగా నవ్వారు చైర్పైన్ గారు. అప్పటివరకు గంబీరం గా ఇంగ్లీష్ లో మాట్లాడిన పైరైన్ గారు తెలుగులో ఇలా అన్నారు.

ఈ కసరత్తుల కండలు, కుస్తిల సంగతేమిటయ్యా?

తన కళళను తనే నమ్మలేకపోయాడు కిట్టు...

తన చెవులు సరిగ్గా పనిచేస్తున్నాయా లేదా? అని అనిపించింది కిట్టుకి...

వెంటనే తేరుకుని, తను కూడా నవ్వాడు...

ఆ తరువాత .. సర్... చిన్నపుడు సన్నగా, పీలగా, పొట్టిగా ఉన్నానని అందరూ పొట్టోడా, బక్కోడా అనేవారు.

కసరత్తు చేస్తే కొంచెం మెరుగొల్లానని వ్యాయామం ముదలుపెట్టాను సర్.. అన్నాడు కిట్టు...

చిరునప్పుతో తలాడించారు చైర్పైన్ గారు...

నమస్కారం చేస్తున్నట్టుగా కొఢిగా శరీరాన్ని ముందుకు వంచి బయటకొచ్చాడు కిట్టు.

బయటున్న వాళ్ళ కిట్టును చూసి మూగిపోయారు... ఏమడిగారు.. అంటున్నారు...

కిట్టుకి వాళ్ళ మాటలు వినిపించడంలేదు... ఏదో ఉద్యోగం... ఏదో ఉన్న...

పరిసరాలను పట్టించుకోలేని స్థితిలో వున్నాడు కిట్టు.. ఆ భవనాన్ని వదిలి రోడు మీదకు వచ్చాడు.

రోడు దాటగానే చిన్న టీ దుకాణం. అందులో కూర్చుని చాయ్ అన్నాడు చాయ్ తాగి, సిగరెట్ వెలిగించాడు. బుర్జ పనిచేయడం లేదు... సిగరెట్ ఎప్పుడు పూర్తయ్యిందో తెలియలేదు...

దాన్ని పడవేసి, ఆటో పట్టుకుని అంద్రాబవన్ చేరుకున్నాడు.. అంద్రాబవన్ లోకి వెళ్ళే ముందు ఒక టెలిఫోన్ బూత్ వుంది. దాంట్లో కి వెళ్ళి ప్రాంతాద కి ఫోన్ చేసాడు... పక్క ఇంటి వాళ్ళు ఫోన్ ఎత్తగానే అనితను పిలవండి అని చెప్పాడు. అనిత వచ్చి హలో అన్నాక ఆమెలో చెప్పాడు..

ఇంటర్వ్యూ బాగానే చేసాను ఏదో ఒక సర్వీస్ వర్తులు.

ప్రాంతాద చేరుకున్నాడు కిట్టు...

ఆఫీసుకు వెళ్ళడం..రావడం...

ఆఫీసులో పరా మామూలే...

ప్రశ్నలు...

ఎలా చేసావు? ఇంటర్వ్యూ?

బాగానే చేసాను...

ఎమడిగారు?

ఎదో అడిగారు బాగానే చెప్పాను.

పొస్తాతావా?

పొస్తాతాను.

ఎదో ఒక సర్పిణ్ణ వస్తుంది...

ఈ పొస్తాతాను అనేమాటు చౌలూ మందికి జీర్ణ కాలేదు.

జరిగిన కథ:

కిట్టు దిగ్విజయం గా ఇంటర్వ్యూ పూర్తిచేసి, తరువాత బయటకు వచ్చి తన భార్య అనితకు ఫోన్ చేసి ఇంటర్వ్యూ బాగా చేసాను. ఏదో ఒక సర్వీస్ వస్తుంది అని చెప్పాడు. కిట్టు ప్రొద్దూబాద్ కు చేరడం తరువాత ఆఫీసుకు వెళ్ళడం ఘరామామూలే.....

వీడికి ఛాలా గర్వం, ప్సైపోతాడంటు...

కొమ్ములు లెరిగిన వాళ్ళు.. బోలెడన్ని సార్లు ఇంటర్వ్యూ చేసి వచ్చిన వాళ్ళు ... మహా మేధావులు... నెత్తిమీద చెంగు వేసుకున్నారు... వీడంత...? ఒకవేళ ఇంటర్వ్యూ బాగా చేసినా గానీ, మర్యాదగా, ఏమో బాగానే చేసాను, ఆ తర్వాత దేవుని దయ అనాలి... అంతేగాని, ప్సైపోతానని చెప్పుకుంటాడా వీడు? ఇలా పరి పరి విధాలా అనుకున్నారు...

కాలం గడుస్తూ ఉంది...

కిట్టు పలితాల కోసం ఎదురుచూస్తూన్నాడు...

పలితాలు రానే వచ్చాయి... లక్ష్మికాపూర్ దగ్గర ఒక గవర్నర్ మెంట్ ఆఫీసు వుంది... అక్కడకు వెళ్ళి గోడమీద అంటేచిన పలితాలను చూసుకోవాలి. ప్రైండ్^౨ లో కాకుండా ఒక్కడేవెళ్ళాన్నడు కిట్టు. ఎంత వెతికినా కిట్టు నెంబర్ కనిపించటం లేదు... చూసి చూసి విసిగి వేసారిపోయాడు నిరాశగా... నిస్పృహగా... ఇంటి ముఖం పట్టాడు... కిట్టు ముఖం చూసిన అనిత అడిగింది.

ఏమైందని? ఇంకేమైంది? ఇంతే సంగతులు అన్నాడు పోనీలెండి... పోతే పోయింది.. మరుసటి సంవత్సరం రాయండి అన్నది అనిత. ఇదే నా ఆఖరి చౌన్స^౨. నాకేంకా చామ్పులు లేవు. అన్నాడు కిట్టు. ఈ ఉద్యోగం కూడాలు తోణి వాతల్లు ఎంతమంది ఉన్నారో కదా.. దేవుడి దయ మల్ల మనకు ఈ ఉద్యోగమైనా వుంది.. ఇది కూడా లేకపోతే ఎంత కష్టం? దేవుడు మనకిచ్చింది ఇంతే అని సరిపెట్టుకుండాం... మన పిల్లాడిని బాగా చదివిచ్చుకుండాం. అంది అనిత. మళ్ళీ తనే అన్నది. అవును మీరు చెప్పండేవారు కదా... ఎన్నాయ్ ఐటీ వాడు రోజూ ప్రకటనలు వేస్తున్నాడు. కంప్యూటర్ కోర్సు చదివితే మంచి జీతం లో ఉద్యోగం వస్తుంది. అని అందులో చేరిపోంది. నెమ్ముదిగా నేర్చుకోండి.. అని నువ్వు చెప్పింది నిజమే.. అన్నాడు కిట్టు. అదేవిధంగా గిరిధర్ దగ్గర డబ్బులు తేసుకుని ఎన్నాయ్ ఐటీ వాళ్ళకి ఫీజు కట్టి చేరిపోయాడు కిట్టు. గిరిధర్ కిట్టుని ఒక్క ప్రశ్న కూడా వేయలేదు. బాగా చదువు కిట్టు... అన్నాడంత్.. గిరిధర్ లాంటి ఇత్తుడు ఉన్నాందుకు అహాలా అనందపడ్డాడు కిట్టు... ఇక ఆఫీసులో పరా మామూలే ఏవేవో మాటలు... కిట్టు చెప్పలు పని చేయడం మానేసాయి.

ఒకరోజు ఆఫీసు పని ముగించుకుని సాయంత్రం ఇంటికి చేరుకున్నాడు కిట్టు. ఎదురుగా టీపాయ్ మీద ఒక కవర్ వుంది. అనే... ఏమిటీ కవర్ అన్నాడు కిట్టు ముఖం కడుక్కువడానికి వెళ్లూ... ఏమో ... నేనూ చూడలేదు... రిజిస్టర్ పోస్ట్^౨ లో వచ్చింది.... సంతకం పెట్టి తేసుకున్నాను. అంది అనిత. ముఖం కడుక్కుని వచ్చి హల్లో కూర్చుని టీపాయ్ మీద ఉన్న కవర్ లేసాడు కిట్టు. డిల్లీ నుండి వచ్చిందది యూపీయెస్సీ వాళ్ళకి మర్యాద కూడా ఎక్కువలాగా వుంది. నీవు పెయిలయ్యనందుకు చింతిస్తున్నాం అని రాసి ఉత్తరం పంపి వుంటారు. వీళ్ళ మర్యాద తగలెయ్య అనుకుంటూ... కవర్ చించి లోపలున్న లెటర్ బయటకు లాగాడు కిట్టు...

నీవు పొందిన ర్యాంకు ప్రకారం... నీకు రైల్వే అకోంట్స్^౨ సర్వీస్... ఐయ్యరేలీస్ వచ్చింది. కంగ్రామ్యలేపన్స్^౨. తర్వాత కాగితాలలో ఏం రాసి వుందో పరిశీలించాడు కిట్టు.

మొట్టమొదటటి ట్రోనింగ్ మసూరి లో జరగనుంది. రిపోర్ట్^౨ చేయవలసిన తేది, తెచ్చుకోవలసిన సరంజామా... పూతిక పుల్లలో సప్టో

రాసి వుంది. అందులో

ఒకసారి ... వంద ఆలోచనలు కిట్టుని చుట్టుముట్టాయి..ఆశ్చర్యం.. ఆనందం... అనుమానం... నిజమా... కాదా... నేను పాసయ్యానా..? ఎవరో నన్ను ఏడిపించడానికి పూర్వి చేయడానికి పంపించ లేదు కదా...? గవర్నర్ మెంట్ కాగితాలు ఎలా వుంటాయి కిట్టుకి బాగ తలుసు... ఔను డిల్లీ నుండి వచ్చిన కవరే..

చాలా నేపటినుంచి హోల్లోంచి సౌండ్ రాకఫోయేసరికి బయటకొచ్చింది అనిత....టీ అని పెద్ద కేక వేస్తారు కదా... ఎసాండ్ లేకుండా కూర్చున్నారేమిటే? చాలానేపయ్యాంది అంటూ కిట్టు వైపు చూసింది. కిట్టు ముఖం లో తలుగు, తమిళం, కన్నడ, మళ్ళయాళ, హింది, ఆంగ్ల సినిమాలన్నీ ఒక్కసారిగా ప్రదర్శించబడుతున్నాయి. ఎంటండి... ఎమైంది...

అంటూ కిట్టు చేతిలోని కాగితాలను తెసుకుని నెమ్ముదిగా లైన్ లైన్ చదివింది. విషయం ఆర్డర్ మైన తర్వాత ఆమె ముఖం టూళ్ళబెట్ లాగా వెలిగిపోయింది...

ఎయి...

పిచ్చి మొహం...

మనం పాసయ్యమే... అంటూ కిట్టుని గట్టిగా పట్టుకుని ముఢ్చు పెట్టింది. మరి... గోడమీద నెంబర్ కనబడలేదప్పుడు. అన్నాడు కిట్టు. వెంటనే అనిత

టెస్ట్ పెట్టుకుని వెళ్ళమందు లున్నది కూడా కనబడదు... కావాలంటే చూడు.. ఇప్పుడు మనమిధ్యరం వెల్లాం... నేన్ను చూపిస్తాను నీ నెంబర్ గోడమీద... ఇన్ని రోజులూ పిచ్చి మొహం వేసుకుని లెరిగావ్ మెంటల్ అన్నది...

అప్పటికే సర్దుకున్నాడు కిట్టు. నువ్వు చెప్పింది నిజమే..

ఆ రోజు నాకు మైండ్ అస్సులు పనిచేయలేదు... అన్నాడు కిట్టు.

కిట్టుకి ఐ ఆర్ య్యెస్ వచ్చినట్లు అందరికి తెలిపింది. కొందరు మెచ్చుకున్నరు. కొందరు లక్ష్మారు. నువ్వు ఇంజనీరువు కాదు, డాక్టర్ కాదు, ఐఎస్ కూడా కాదు అంటున్నాడోకడు...

అని ఒక మిత్రుడు కిట్టులో అన్నాడు ..నిజమే...

వాడు చెప్పింది నిజమే...

పాలిటక్నీక్ చదివిన వాడు కంప్లీట్ ఇంజనీర్ కాదు... నేను ఇంజనీర్ ను కాదు...పీపోచ్ డి లో చేరి డాక్టర్ అనిపించుకుండా మని అనుకున్నాను... సివిల్స్ పరిష కోసం పీపోచ్ డి మద్యలో పదిలేసాను... అందుకని డాక్టర్సు కాదు కాదు... ఒక్క సంవత్సరం లా చదివిననేను లాయర్సు కాను...

ఐమ్యేయ్స్ పరిష పాసయ్యాను గానీ ఐఎస్ కాకుండా ఐయ్యరేవ్స్ సర్వీస్ లో పడ్డాను. కాబట్టి నేను ఐఎస్ కాదు... వాడు చెప్పింది ఆషర సత్యం...

కానీ ఒక మాట చెప్పాను... నేను ఇంజనీరింగ్ ని కాదు, డాక్టర్ ని కాదు, లాయర్ ని ఐఎస్ కూడా కాదు. కానీ... ఎ మాట చెప్పినవాడికంటే మాత్రం గొప్పవాడిని.. అన్నాడు కిట్టు.

ఇంట్లో పిల్లలవాడిని భుజాల మీద ఎక్కించుకుని గుర్తం ఆట ఆడుతున్నాడు కిట్టు... వీడిని భుజాల మీద ఎక్కించుకుని బాగానే తెప్పుతున్నారు... ఇన్ని రోజులయ్యింది...

వీడికి పేరు పెట్టమని రోజూ పోరుపెడుతున్న నా మాట పట్టించుకోవడం లేదు... అందరూ అడగడమే... ఏం పేరు మీ పిల్లలవాడిదని... చెప్పలేక చస్తున్నాను..

మీ నాన్నగారు చెప్పిన పేర్లు మీకు నచ్చలేదు... పోనీ మీకు నచ్చిన పేరన్నా పెట్టువచ్చి కదా...పీడికి పేరు పెట్టుమంటున్నాను పిల్లవాడికి.. అన్నది అనిత.

పేరే కదా... పెట్టేద్దాం.. అన్నాడు కిట్టు. మరైతే పేరు పెట్టండి అన్నది అనిత...నాన్నగారు ఏమన్నారు? మొదటి అషరం ఏం రాహాలన్నారు? వందసార్లు చెప్పాలా?

చలో మొదలవ్వాలి అని తలుసుకదా నీకు! అనితకు కోపం వస్తే న్నుప్పు నువ్వు అంటుంది. కిట్టు శాంతం గా నవ్వాడు. అనీ అది కాదమ్మా.. మళ్ళీ చెప్పు అన్నాడు కిట్టు.

చ అన్నది అనిత. అనిత పైపు సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు కిట్టు... చరిత్

చరితా? ఇదెం పేరు? ఆడవాళ్ళకి పెట్టే పేరులా ఏంది అన్నది అనిత. చరిత అనేది ఆడపిల్లలకు పెట్టే పేరులా ఏంది. అన్నది అనిత. చరిత

అనేది ఆడపిల్లలకు... వీడు అబ్బయి కాబట్టి చరిత్ అన్నాడు కిట్టు.

ఏ..ఏం బాగాలేదు.. ఏడిసినట్టుంది. ఇదెదో హిస్టరీ, జాగ్రఫీ.. లాగా ఏంది. ఎవరన్నా ఏన్నా నవ్వుతారు. ఇలాంటి పిచ్చి పిచ్చి పేర్లు పెట్టుకండి... అంది అనిత.

అనిత పైపు చూస్తూనే అన్నాడు కిట్టు... కరెక్ట్ గా చెప్పావు.. వీడు హిస్టరీయే... చరిత్యే... హిస్టరీయా.. చరిత్రా.. అదెలా... అంది అనిత. అనిత పైపు చూస్తూనే అన్నాడు కిట్టు.

కరెక్ట్ గా చెప్పావు.. వీడు హిస్టరీయే.. చరిత్యే.. హిస్టరీయా.. చరిత్రా.. అదెలా... అంది అనిత.

పోసు ఎలాగంటే...

నా ఇంటి పైపు గానీ, నీ ఇంటి పైపు గానీ పది తరాలు తెరిగేసినా, ఇలాంటి సర్పిసులో వున్న వాళ్ళు ఎవరూ లేరు. మనవి అతి సామాన్య కుటుంబాలు.. ఐయెన్ కాకపోయినా దరిదాపు అదే స్థాయి వున్న అయ్యారేవెన్ కు మొట్ట మొదటగా సెల్క్షయ్యాను నేను... మన సామాన్య ప్రాయమిలి లకి ఇది చరిత్రె హిస్టరీయే... ఇది మన ట్రైపు హిస్టరీ... మన వరకు పరిమితమైన హిస్టరీ... ఈ హిస్టరీ జరిగే సమయానికి వచ్చినవాడు మన పిల్లవాడు...

అందుకని వీడు హిస్టరీయే... అందుకనే వీడు చరిత్ర... అన్నాడు కిట్టు. అనిత వెంటనే మీరు చెప్పింది నాకు నచ్చింది... అన్నది. నాన్న చరిత్ర... నా బుల్లి చెర్రీలు... అంటూ కొడుకుని ముద్దులాడాడు కిట్టు.

అబ్బో ... ఫార్ట్ కట్ లో ముద్దు పేరు కూడా పెట్టేసారే... అంటూ నప్పింది అనిత.....

.శుభం.

